

Memòria d'activitat 2020

Introducció	6
Marc del projecte	12
Fàbrica oberta de creació analògica	13
Projecte: comunitats concèntriques i xarxa	16
Comunitats concèntriques	
Xarxa	
Documentació	
Valors i objectius	21
Valors del centre	
Objectius específics 2020	
Descripció de l'espai	23
Espai d'experimentació	
Espai d'encreuaments	
Taller d'autoproducció analògica	
Pati interior	
Tallers individuals	
Tallers per col·lectius	
Cuina comunitària	
Taller experimental de fotografia analògica	
Taller en rotació per sòcies usuàries	
Estudi de fotografia i vídeo	
Recursos materials	
Recursos d'informació	
Nous espais comunitaris 2020	27
Nous tallers	
Taller comunitari de fusta, metall, ceràmica i teixit	
Equip de treball	28
Comunitat	30
Convocatòria internacional de residències artístiques	32
Selecció	36
Artistes en residència	38
Valentina Alvarado	
Marta Archilés	
Laura Arensburg	
Carmen de Ayora	
Lluc Baños	
Daniel de la Barra	
Caterina Botelho	
Carla Boserman	
Paula Bruna	
Jose Caerols «Yisa»	
Julia Calvo	
Joana Capella	
Natalia Carminati	
Natalia Castañeda	
Juan Antonio Cerezuela	
Natalia Dominguez	
Ada Fuentes	
Juan David Galindo	
Alba Garcia	
Ari Gatak	
Ariadna Guiteras	

Marla Jacarilla	
Michael Lawton	
Llapispanc	
Biel Llinàs	
Kina Madno	
Alba Mayol	
Tatiana m Melo	
Teresa Mulet	
Nuria Nia	
Lizette Nin	
Thilleli Rahmoun	
Silvia Renda	
Antonia Rossi	
Marina Rubio	
Juan Francisco Segura	
Julia Spinola	
Rosa Vallori	
Carlos Vásquez	
Helena Vinent	
Erica Volpini	
Alfredo Zubiaur	
Investigadors en residència	80
Bruno Caldas	
Rosa Belén Gallego	
Ezequiel Soriano	
Col·lectius en residència	83
Idensitat	
Arquitectes de Capçalera	
Accions de presentació i creació de comunitat	85
Sessions d'introducció	
Dinars de presentació	
La Escocesa feminista	
Òrgans de govern	87
Associades usuàries	88
Perspectiva de gènere	90
Investigació i formació	92
Convocatòria de projectes de recerca i experimentació	94
Convocatòria de projectes d'escriptura silvestre	100
Projectes de recerca 2020	101
Workers Left the Factory. Airbnb experience	
Algunes vegades has de crear la teva pròpia història	
El entre y el medio	
Tecnología fetichista: ejercicios para una materialidad disidente	
Laboratorio circular. la repetición como acto de interrupción del avance	
Stasis	
Postnació. Art i nous territoris	
Morir guay. Relatos y voces para no tener miedo	
Institución clínica / institución museística	
A 1565 kilòmetres de distància	
Maniobras aceleracionistas	
Tecnologías de dislocamiento	
Self storage. Estètiques de l'emergència habitacional	
Workouts	
Cómo se despiden las cosas	
[Estudi comunitari dins sala expositiva]	
La imagen intrusa	

Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2)	129
Problemàtica	
Objectius	
Equip	
Durada	
Participants i beneficiaris	
Realització	
Sostenibilitat i continuïtat	
Plataforma de formació i recerca	144
Altiplà 0. Introducció als projectes de recerca	
Altiplà 1. Agència i artesanía	
Altiplà 2. Mitjans de l'art	
Altiplà 3. Precarietat	
Altiplà 4. Capitalisme de vigilància	
Altiplà 5. Nous materialismes	
Altres sessions de formació	
Produccions externes	153
Paisatges desitjats (Arts Santa Mònica)	155
Recreant ruïnes (BornCCM)	157
Mostres experimentals (Can Felipa)	158
Intervencions a l'Institut francès i a Xcèntric	159
Nit dels museus (Can Framis)	160
El mur com a metàfora (Festival Grec)	162
Apunts sobre feminisme (Institut Front Marítim)	163
Programa Ephemeral (SWAB)	164
Beques per projectes d'art públic i muralisme a La Escocesa	165
Edicions La Escocesa	166
Pablo Santa Olalla. Desbordando el archivo	
Diversos autors. Eróticas Escriturales	
Joan Pallé. Political Education & Underground Press	
Diana Rangel. Políticas de pedagogía en el arte	
Marla Jacarilla. Mecánica de la desidia	
Alán Carrasco. Supermax II: L'ordre dels estats no tolera el desordre dels cors	
Marla Jacarilla, Enric Puig Punyet, Angelica Tognetti. Ruinas contemporáneas	
Diego Posada. Re-Pública Rarita	
Antoni Muntadas. Reflexiones sobre la metodología del proyecto	
Juan David Galindo, V. Nicolás Koralsky. Mírame, te estoy viendo.	
Itxaso Corral, Angelica Tognetti (eds.). Manual de pistas para desbordes	
Mario Peinazo. El buen género	
Col·lecció Altiplans	
Territori	181
Residències translocalitzades	182
ETI Barcelona	184
Projectes artístics en centres educatius	185
Morir guay	
Stasis	
Estudi comunitari	
Diàlegs institucionals al territori	187
Activitats acollides	188
Tallers Oberts Poblenou	
Gutter Fest	
Ràdio C/C	
Festival 48h Open House Barcelona	

Programa d'internacionalització	193
Beques d'intercanvi	195
Residències internacionals	197
Cité Internationale des Arts (París)	
GlogauAIR (Berlín)	
BelgradeAIR (Belgrad)	
Programa experimental	200
Fora de Camp 1.0	
ART⇌T	
Participació en projectes internacionals	203
Genève2020	
Tema O	
Comunicació	209
Pla de comunicació	211
Canals de difusió	215
Campanya de comunicació i accions concretes	216
Intervencions artístiques mensuals	218
Annex: Projecte CO-	219
La Escocesa davant la Covid-19	220

INTRODUCCIÓ

Al 2020, La Escocesa és **el centre públic de residències artístiques més gran** de l'Estat espanyol. El seu òrgan de govern és una **associació sense ànim de lucre**.

El 2019 ha estat finalista als premis Time Out com una de les **millors iniciatives culturals** de la ciutat de Barcelona.

Compta amb **finançament públic** per part de l'**Institut de Cultura** de l'Ajuntament de Barcelona, el Departament de Cultura de la **Generalitat de Catalunya** i els programes europeus **Europa Creativa** i **Euroregió Pirineus-Mediterrània**. La resta del seu pressupost prové d'**aportacions privades** i de les quotes de socis.

La Escocesa treballa principalment en 3 eixos:

1_ Comunitat expandida

Per fer front a la precarietat del sector artístic en emergència, La Escocesa no només treballa en proporcionar eines de professionalització als seus artistes, sinó també en generar **entorns comunitaris** des dels que propiciar formes alternatives de vivència i **possibilitats d'intercanvis materials i intel·lectuals**. L'enfortiment de la comunitat funciona també com una **estratègia de públics**, que no només creixen en quantitat sinó també en la **intensificació** de la relació amb la programació.

Nombre d'artistes residents

20 → 43
(2018) (2020)

Nombre d'investigadores en residència

0 → 3
(2018) (2020)

Nombre de col·lectius en residència

0 → 2
(2018) (2020)

Nombre de residències translocalitzades

0 → 3
(2018) (2020)

Des del 2019, la comunitat de La Escocesa no només es treballa des de les artistes en residència, sinó també a través de la tipologia d'**associades usuàries**, que tenen els mateixos drets que les residents, sense estudi d'ús privat. Actualment s'està treballant per **enfortir la base social** de l'associació amb aquesta figura d'associada usuària.

Nombre d'associades usuàries

0 → +10
(2018) (2020)

Alhora, per facilitar l'accés a les residents i crear un encaix més igualitari de la comunitat, s'ha fet un esforç pressupostari per **reduir les tarifes dels tallers**, fent-los més accessibles.

Preu base d'un taller a La Escocesa

130€/mes → 58€/mes
(2018) (2020)

2_Investigació

El segon eix de La Escocesa correspon als processos d'investigació i experimentació artística que provoca, centrats sobretot en la **relació amb formes tecnològiques obsoletes**. L'acció artística practicada des de l'obsolescència i la lateralitat obre la possibilitat d'imaginar **alteracions del sistema imperant**, alteracions que sorgeixen de les múltiples formes d'empoderament que nous diàlegs amb els cossos deixats al marge, oblidats, són capaços de provocar. Amb aquesta premissa, les investigacions portades a terme des de La Escocesa es posen **al servei de la societat**, amb la intenció d'obrir **noves formes de diàleg** amb la realitat des de posicions **laterals, no normalitzades i innovadores**.

Dotació màxima projectes de recerca i experimentació artística

1.500€ → 4.500€
(2018) (2020)

Número de projectes de recerca i experimentació artística

8 → 17
(2018) (2020)

Número de projectes d'escriptura silvestre

0 → 2
(2018) (2020)

Aquests projectes de recerca deriven en **activitats realitzades al centre**, adreçades tant a les investigadores en residència (com a **complements nodridors de formació**) com al públic general (com a **crystalitzacions i socialitzacions d'etapes concretes en els processos de recerca**).

Número d'activitats

26 internes
70+ obertes al públic

3_Xarxa

Per tal d'aconseguir que els processos de recerca actius **puguin repercutir efectivament a la societat**, és imprescindible un treball en xarxa que porti les investigacions a plans materials, i que generin des d'altres espais i des d'altres comunitats l'obertura de nous llenguatges amb públics diversos. Per aquest motiu, una altra de les prioritats de La Escocesa és **portar els processos actius a una xarxa àmplia d'equipaments**.

Produccions externes 2020

9

Número d'artistes residents implicades

30+

Accions d'impacte al territori (Poblenou/Sant Martí de Provençals)

8

Participacions en projectes internacionals

6

Una altra de les formes de difusió dels processos de recerca amb les que treballa La Escocesa és una **línia editorial**, distribuïda a tot el territori espanyol per Belleza Infinita. A través de la seva editorial pròpia, La Escocesa pot portar també els resultats de les seves línies de recerca a un públic més ampli.

Número edicions 2020

17+

Número d'arxius disponibles a la web 2020

50+

A continuació, es detalla el **número d'organismes i institucions** amb les que La Escocesa treballarà al llarg del 2020, per mostrar el **radi d'acció** amb el que està treballant. Es detalla també la relació de la xarxa, en funció de la seva escala internacional, nacional, local o territorial, i es detalla també el número d'institucions educatives amb les que treballarà.

Número total d'organismes i institucions en xarxa

82

Organismes i institucions d'escala internacional

16

Europa Creativa, Euroregió Pirineus-Mediterrània, Genève2020 (ONU; participació del Centre Georges Pompidou de París i la Serpentine Gallery de Londres, dentre d'altres), École Nationale d'Art (ENDA) de París, Fondation Bottari Lattes de Torí, Minitremu de Targu-Mures, Cité Internationale des Arts (París, França), Ars Industrialis (París, França), Le BBB (Toulouse, França), GlogauAIR (Berlín), BelgradeAIR (Belgrad, Sèrvia), Blok (Zagreb, Croàcia), LazniaCCA (Gdansk, Polònia), A Titolo (Torí, Itàlia), Ajuntament de Cutrofiano (Salento, Itàlia), Monos (Milà, Itàlia)

Organismes i institucions d'escala nacional

10

Institut Ramon Llull, Fundació Carasso, Belleza infinita, XarxaProd, Casa Planas (Palma de Mallorca), Escola d'Estiu Walter Benjamin (Portbou), El Confidencial, Editorial Gedisa, Instituto Cervantes, Centre d'art Maristany

Organismes i institucions locals

31

La Caldera, Sala Beckett, Fabra i Coats, Sant Andreu Contemporani, Institut Francès de Barcelona, Fundació Güell, Fundació Carulla, Festival Grec, SWAB, Rebobinart, Philartropic, Meridia, Graf, Fundació Tàpies, Gutter Fest, 48h Open House Barcelona, Idensitat (Barcelona), Homesession (Barcelona), MACBA, Arts Santa Mònica, CCCB (Xcèntric), BornCCM, Do The Print, La Perla 29, La Maleta de Porbou, Fundació Miró, La Virreina Centre de la Imatge, Sala d'Art Jove, Espai Metzineres, Raima, Birra08

Organismes i institucions de Poblenou i Sant Martí de Provençals

16

Betevé, Espai gastronòmic Santa Rita, Fundació Joia, Hangar, Taula Eix Pere IV, Ateneu popular Flor de Maig, Filadora del Poblenou, Arran del Poblenou, Casal de Joves Can Ricard, Niu, Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Ràdio C/C, Tallers Oberts Poblenou, Fundació Vila Casas (Can Framis), Can Felipa, Marc Martí

Institucions educatives

9

Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Politècnica de Catalunya, Institut Front Marítim, Institut Maria Espinalt, Escola Fluvià, Escola Encants, Escola Cintra

MARC DEL PROJECTE

Fàbrica oberta de creació analògica

La Revolució Industrial va comportar l'**adopció definitiva de la mecanització dels ritmes** en els àmbits laborals i privats. El seu origen cal buscar-lo de la mà dels primers mercats en nuclis urbans al s. XIII, i sobretot per les necessitats d'una burgesia de contractistes preocupats per mesurar millor un temps de treball que tenia una traducció immediata en beneficis. Des d'aleshores, els ritmes vitals quedarien doblegats a les ordres de la campana que marcaria cadascun dels processos diaris, ja organitzats en funcions, exercint una divisió del treball o divisió de funcions a cada individu.

En l'àmbit artístic, és significatiu que a finals del s. XV els teòrics musicals comencessin a buscar una mesura del **valor de les notes musicals en la mecànica del rellotge**. Aquest primer impuls determinaria una batalla en la qual, idealment, els ritmes interns de l'intèrpret **haurien de doblegar-se a un ritme extern**, absolut i invariable: idealització que acabaria en la seva cota de realització amb la invenció del metrònom al s. XIX i el seu ús normalitzat en les acadèmies musicals per als estudiants, aspirants que per tal de professionalitzar-se haurien d'aprendre a interioritzar el ritme mecànic. En paral·lel, la ciència començaria a gestar una mesura dels temps orgànics en base a la mecànica d'un temps ja entès com absolutament infal·libre: en medicina, el pols del cor ja no seria determinant, sinó determinat a partir del patró extern que marca el rellotge; en física, el temps newtonià, absolut, uniforme, tornaria estèril qualsevol altra versió «vulgar» del temps.

El que substitueix el ritme intern és una concepció de la temporalitat que transcendeix l'individu i davant el qual aquest, com passava en la vida monàstica, havia d'adaptar-se per gaudir d'una vida virtuosa. Ja al s. XIII, en l'encreuament entre el temps monàstic i el temps mercantil, Bernat de Claravall sermoneja que "no hi ha res tan valuós com el temps, ni res tan menyspreat", perquè "se'ns dóna per emprar-lo en el negoci de la salvació de la nostra ànima".¹ La terminologia triada pel monjo cistercenc és significativa en un moment en què comença a utilitzar-se i a dramatitzar-se la noció del "valor del temps" com un negoci en el qual l'individu ha de buscar benefici per a si mateix: una discussió constant entre el temps que ja emana de dalt i el temps que aflora per sota, que a poc a poc s'anirà desdibuixant completament. En aquest context, "perdre el temps passa a ser un pecat greu, un escàndol espiritual." Posteriorment a Bernat, Pisa Domenico Cavalca consagra dos capítols a la pèrdua de temps i al deure de conservar-lo i tenir-lo en compte. "L'ociós que perd el seu temps no el mesura, i en això és semblant a l'animal, de manera que no mereix ser considerat com un home: se situa en un estat més vil que el de les bèsties."

Seguint aquest mateix patró, ja en el marc de la Revolució Industrial, el crim capital que es denunciava era el de l'ociositat, el pitjor mal derivat de la reacció social a una **gestió del temps ja dibuixada de forma completament coercitiva** i que provocava la comprensió per part d'alguns que el millor mal possible era el desterrament propi d'un entorn social que ja no era el seu. Aquest procés es va donar per tota l'Europa Occidental, on, a causa de les transformacions urbanes i la conversió de l'economia sota diverses circumstàncies –entre elles, potser la més capital, les noves relacions pel que fa a la propietat i al treball que comportaria el colonialisme–, es va tornar necessari per al nou sistema la **conversió gradual d'artesans i camperols en obrers**. En tant que renunciaven a l'autonomia laboral i passaven a ser

---

¹ Bernat de Claravall. Obras completas, vol. VI. Madrid, BAC, 1988, 17, 3.

engranatges de la manufactura naixent que s'accentuaria en el període fabril, aquests perdien la seva connexió amb la natura, amb el temps natural i orgànic, i entraven en una **nova organització**, aliena a la població mitjana fins llavors, **repercussió directa de la divisió del treball operant**.

Amb l'aniquilació de l'economia natural, el capitalisme reconfigura una nova relació de l'individu amb el temps natural.² Amb la introducció del sistema capitalista, el nou treballador perd les mires cap al temps de la natura i es regeix per la mecànica del rellotge del capital. Independentment dels cicles, dels bioritmes, de les contingències biològiques i de l'estat de ànim del treballador, s'hauran de pagar les factures. Serà així que es donarà la imposició definitiva, mitjançant el gran rellotge –d'avenç impassible, absolut i lineal– del capital.

El fet que l'autoritat màxima del sistema fabril és el rellotge mecànic es revelarà definitivament en el moment posterior en què, amb la possessió obrera de rellotges privats, es començarà una **guerra entre els capitalistes i els protosindicats pel control de l'absolutesa del temps intern de la fàbrica**. En alguns casos, l'empresari manipulava el rellotge de tal manera que la factoria guanyés en temps de treball; en altres, en introduir el rellotge privat a la fàbrica, el treballador tractava de reduir la jornada. Finalment, algunes lleis angleses i suïsses van obligar a que els rellotges fabrils s'adaptessin al rellotge públic, i en molts casos es va prohibir la entrada a les fàbriques de rellotges privats. Aquest caràcter dual del rellotge, "com a instrument de servitud anacrònica i simultàniament com a mètode d'evitar-la",³ dóna comptes de la tensió que va introduir ja des d'un primer moment a la psicologia del treballador la mecanització de la vida laboral.

Tot i que la Revolució Industrial va suposar la completa transferència de la gestió del temps humà a la màquina, així com la completa substitució del temps orgànic pel mecànic, avui se'ns evidencia mitjançant una anàlisi retrospectiva que la imposició no va venir de la màquina en si, sinó de la mà de la ideologia incipient que s'hi dipositava. Tal com afirma Judy Wajcman amb encert, "les demandes temporals no són inherents a la tecnologia: s'incorporen als nostres dispositius mitjançant projectes i desigs absolutament humans".⁴

Avui, la ideologia esclavitzant està dipositada en els aparells digitals de la mateixa manera en què durant la Revolució Industrial ho va estar en les grans màquines que mecanitzaven la relació del treballador amb el suport material sota una òptica estrictament capitalista. És en la relació amb els dispositius digitals que l'envolten –el telèfon intel·ligent, el gestor de correu electrònic, el GPS– que **el treballador perd el control de la pròpia relació amb el temps i es veu abocat a una temporalitat externa**. L'antiga màquina analògica és ja anacrònica pel que fa al seu paper dominador fonamental, i és per això que l'usuari se la pot reapropiar i establir-hi una nova relació, inèdita, en la que ell pren ara el control.

Aquest és el motiu pel qual estem vivint actualment un **ressorgiment de l'atenció vers els mecanismes analògics**. L'interès cap a allò caracteritzat com a obsolet s'explica pel desig de l'usuari de **reapropiar-se d'una antiga maquinària en desús** davant la qual avui **pot aplicar-hi les pròpies normes i una temporalitat orgànica, emancipadora**. La màquina d'escriure, la

---

² «Amb el predomini, sempre creixent, de la població urbana, la qual s'acumula en grans centres, la producció capitalista concentra, d'una banda, la força motora històrica de la societat, però, d'altra banda, dificulta l'intercanvi entre l'ésser humà i la natura.» (K. Marx. El capital, pàg. 253)

³ G. Dohrn-Van Rossum. History of the Hour. Londres, Univ. of Chicago Press, 1996.

⁴ Judy Wajcman. Esclavos del tiempo. Barcelona, Paidós, 2017.

càmera de carret o la màquina de cosir ressegueixen com a mecanismes que el creador pot posar a les seves ordres per fins artístics o artesanals alliberadors.

Aquest procés, que ha necessitat de la digitalització per tal que l'antiga màquina de treball⁵ quedés orfe d'ideologia, ja es va donar d'una forma similar fa algunes dècades amb la **crisi del sistema fabril**. A finals del segle XX, una gran quantitat de fàbriques van ser recuperades pels seus treballadors amb l'objectiu de reprendre les seves fonts de treball i mantenir-les en funcionament. Al voltant d'aquest fenomen, es van obrir un conjunt de processos socials, dinàmiques polítiques i desenvolupaments econòmics. **La màquina-fàbrica**, que antigament havia operat com a opressora de les dinàmiques socials espontànies, va servir aleshores de **mecanisme al voltant del qual l'empoderament emancipador es podia tornar a construir**.

És en aquest sentit que la recuperació de les antigues fàbriques van representar un dels emergents més originals de la lluita dels treballadors per conservar els seus llocs de treball davant de la sistèmica destrucció de l'aparell productiu capitalista.

La Escocesa és una fàbrica recuperada, reoberta i posada en funcionament per un grup d'artistes que als anys 90 van decidir **reinterpretar l'ús de la factoria i posar en dubte alguns dels seus principis rectors i alienants**. Per sobre de tot, la importància atorgada a la matèria i a l'acció manual posen èmfasi en una reivindicació per la llibertat i la creativitat, invertint els processos que, des de la Revolució Industrial, havien posat la força de producció i els temps naturals al servei de la màquina.

El temps de creació dins La Escocesa avança contra la mecanització de la producció: el rellotge, el cronòmetre, el metrònom s'aturen, i deixen pas a l'organisme en diàleg amb la matèria i amb els temps propis per la creació no cronometrada. Les accions creatives que s'hi porten a terme són un clar reflex de com **l'empoderament col·lectiu de les antigues fàbriques per part dels treballadors comporta una immediació del treball amb l'obra**, que flueix sense mediació mecanitzada externa. L'experiència de la creativitat orgànica, tant individual com col·lectiva, es fa palesa en una **forma emancipadora, democràtica i horitzontal**.

La denominació de La Escocesa es concreta al passar simplement de "Fàbrica de creació" a "Fàbrica oberta de creació analògica": "**oberta**" fa referència al seu **caràcter associatiu i no jeràrquic**, denotant una fàbrica en la que les veus són sempre ben vingudes per conformar experiències col·lectives; "**analògica**" fa referència, en la seva accepció més àmplia, a un sistema de **variables mutables d'una forma contínua en el temps** (contràriament als sistemes digitals, on les variables només poden prendre valors discrets i tenen sempre un estat perfectament definit) i que poden arribar a prendre valors infinits. "Analògic", etimològicament, prové de l'estudi de la comparació entre termes, estudi que es basa en el caràcter dialèctic i no absolut d'un sistema donat.

Davant d'aquesta realitat que s'ha anat gestant al llarg del temps de forma intuïtiva, i de la qual La Escocesa com a fàbrica recuperada n'és avui una mostra sòlida, es proposa portar a terme les línies d'actuació que es detallen en el present projecte.

---

⁵ Aquesta màquina de treball, que va posar els processos creatius al servei de les exigències del capital, és la que va criticar Walter Benjamin al seu assaig sobre la reproductivitat tècnica.

Projecte: comunitats concèntriques i xarxa

La irrupció de la digitalització en les manifestacions culturals es pot concebre sota dos punts de vista. El primer se situa en una crítica a la institució des d'una posició estrictament mercantilista, i consisteix en creure que no ha de suposar cap problema que el consum cultural s'individualitzi i es perdi el poder aglutinador de comunitats que els espais d'intercanvi eren capaços de provocar sota múltiples estratègies instituent. Des d'aquest punt de vista, compartit per molts agents portadors de la transformació digital, el problema que cal salvar és el de l'adaptació de les antigues vies d'explotació a la nova realitat. Caldria abandonar els mètodes distributius típics de la modernitat per abraçar una nova metodologia: en tant que, per motius com la pirateria, la pèrdua de les figures intermediàries o els dubtes que provoca la transmissió digital respecte als drets d'autor, la còpia digital no és capaç d'extraure l'explotació que la còpia material sí era capaç, és necessari comprendre que la distribució gratuïta en línia generarà un benefici major a l'original, que gaudirà de nou d'una atribució auràtica –ja sigui l'original un objecte o un esdeveniment presencial per part de l'autor. Això sí, com que la pròpia distribució digital i la seva lògica algorítmica té una estructura exponencial, els beneficis generaran cada cop més concentració de valor i capital, afavorint més als que encapçalin al ranking i deixant en un estat de creixent precarietat a tota la resta.

Si es fuig, però, de la visió neoliberal que concep la cultura abans de res com a indústria i les manifestacions culturals com a mercaderies, **si es concep la necessitat de la conformació comunitària com a el principal motor cultural, aleshores caldrà preguntar-se**, en un moment en què la digitalització, tal com avança, està posant en perill la institucionalitat dels espais, **quins seran els nous llocs on es donaran les noves institucionalitats**. I si la resposta a aquesta pregunta són les xarxes socials tal com avui les entenem, sorgeix un gravíssim problema, perquè la seva rigidesa sistèmica i la impossibilitat d'alterar els seus marcs normatius evidencia que aquestes només serien capaces d'instituir, com a màxim, com ho eren capaces les institucions culturals modernes en les seves modalitats d'institució disciplinària, però mai en les modalitats crítiques que eren capaces de generar noves comunitats emancipades.

Si creiem veritablement que el poder instituent de la institució, pres en el sentit de generar "pedagogies d'encontres, espais d'emergència de discursos i pràctiques crítiques, de la **producció de diferències i de trobades en les que la política, l'estètica, el coneixement i els afectes s'entrecreuen de formes problemàtiques**",⁶ si creiem en que aquests tipus d'institució són capaços de generar un marc social des d'on **conformar col·lectivament comunitats crítiques i emancipades**, aleshores caldrà d'alguna manera recuperar el *locus*, el lloc físic de la institució com a mesura de compensació de les tendències individualitzadores i polaritzadores de la xarxa. Caldrà imaginar **noves formes d'institucionalització col·lectiva que facin efectiva la promesa d'horitzontalitat** que la digitalització ha portat a imaginar però que, precisament per la seva pròpia estructura, no ha estat capaç de desenvolupar.

---

⁶ "Implicar-se en una pedagogia de l'encontre significa considerar les condicions, contradiccions, resistències i fallides de la relació. Significa també considerar els agents inesperats o perifèrics que provoquen disruptions respecte a les narratives institucionals [...]. Una pedagogia de l'encontre pot concebre's com una pedagogia de la paradoxa, el xoc, la disconformitat i la possibilitat." (Aida Sánchez de Serdio. "Pedagogies of Encounter". A John Byrne, Elinor Morgan, November Paynter, Aida Sánchez de Serdio, Adela Zeleznik (eds.) *The Constituent Museum*. Amsterdam, Valiz, 2018)

Les noves formes d'institucionalització hauran, doncs, en primer lloc, d'**aprendre de la desjerarquització que els sistemes digitals i les seves estructures han propiciat**. Una nova lògica de nodes en un mateix pla horitzontal s'ha derivat de les estructures digitals, una lògica que, per tal de fer-la eficient, caldrà fer-la sortir definitivament del seu format tecnològic i traslladar-la a la relació entre subjectes, pràctiques i comunitats.

En segon lloc, caldrà compensar els entorns digitals i les concentracions que genera la seva naturalesa estructural. I caldrà fer-ho mitjançant la fisicitat de l'espai i de la base material que comporta encara la reproducció mecànica. Serà necessari, per tant, trobar formes de **diàleg entre el paradigma de reproductivitat mecànica i el de reproductivitat digital**, entenent específicament que cada un d'ells pot ser un mode de compensació de l'altre, i que de la relació dialèctica entre ells en pot sorgir una **forma de co-compensació de les seves mancances i problemes sistèmics**.

Finalment, i aquest és un dels punts més urgents avui, caldrà trobar canals alternatius i públics de transmissió digital per evitar que les institucions que mantenen la seva fisicitat com a forma de resistència o paliatiu a les concentracions de valor dels entorns digitals hagin de caure en la rigidesa d'uns entorns normatius prefixats i inalterables, en definitiva en les concentracions de poder que l'estructura oligopòlica de la xarxa comporta. Els interrogants ètics que les xarxes socials majoritàries han provocat en els últims mesos, com la difusió de notícies falses o la imposició de mesures disciplinàries i marcs normatius que posen en evidència les seves mancances democràtiques, són la demostració definitiva de que hauria de ser inacceptable el seu rol de plataformes aglutinadores de la comunicació entre les institucions i la conformació de comunitats. Si les institucions culturals volen recuperar marcs desnormativitzats –o de generació col·lectiva de normativitats– des d'on imaginar noves formes d'emergència, serà necessari que actuïn col·lectivament per generar **noves plataformes que funcionin com a formes de resistència en front de l'oligopolització i la concentració de valor dels mitjans digitals**.

COMUNITATS CONCÈNTRICQUES

Per tal de desenvolupar una nova estratègia d'institucionalització, La Escocesa creu, en primer lloc, en generar diversos **plans comunitaris que serveixin per crear un ecosistema artístic i cultural local que se situï en la creació d'emergències des de la presencialitat**. És mitjançant el contacte entre aquestes diverses comunitats, que funcionen a diversos nivells, que és possible generar entorns alternatius des dels que imaginar **formes més igualitàries de vivència compartida** al voltant de posicionaments socials crítics.

Per aquest motiu, La Escocesa se situa pretesament en el que s'ha denominat el gir educacional (*Educational Turn*) de les polítiques culturals, entenent una dimensió d'**utilitat social del fet artístic que se situa al centre de tota la lògica institucional**. En aquest sentit, La Escocesa es presenta com una institució porosa, oberta, que convida als seus usuaris a empoderar-se-la i a construir col·lectivament un marc plural i crític des del que imaginar formes d'emergència.

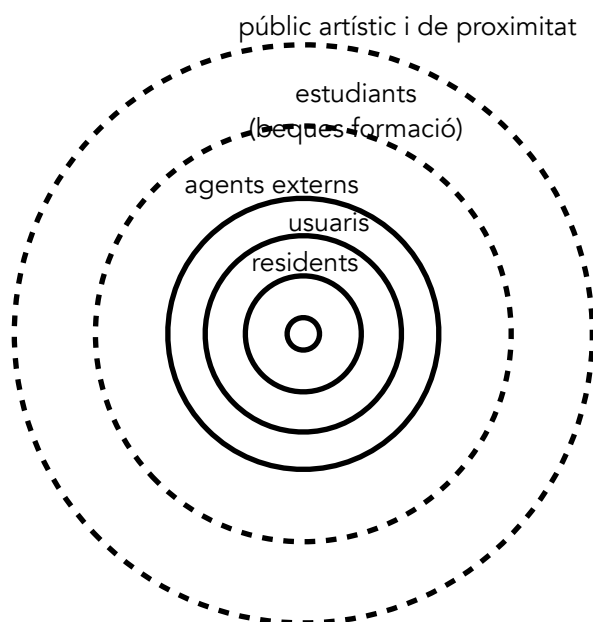
Les diverses comunitats amb les que treballa tenen com a eix la programació de La Escocesa (entesa sempre sota aquesta lògica) i **es basen en el grau d'usabilitat i participació de la institució**. S'estableixen, aleshores, diversos cercles comunitaris que orbiten sobre el mateix eix. L'àmbit intern està configurat per tres cercles:

- **Residents.** Conformen el primer cercle, artístic, de comunitat. Són les usuàries més empoderades de l'espai, que conviuen diàriament en aquesta co-construcció institucional.
- **Usuàries.** Conformen el segon cercle, en tant que participen activament en la gestació col·lectiva d'aquestes formes institutents, també des de l'empoderament, però no tenen un lloc físic des del que actuar.
- **Agents externs,** que es troben desenvolupant projectes a La Escocesa.

Aquests tres cercles han agrupat, al llarg del 2019, a **97 persones** (50 dones i 47 homes),⁷ que són els que configuren la usabilitat forta de la institució. Al llarg del 2020 agruparan a un nombre encara major de persones, pel treball en aquesta direcció que s'ha gestat en els últims mesos.

Per altra banda, un segon àmbit, extern, que configuren el que podria denominar-se la usabilitat dèbil de la institució, està conformat per dos cercles addicionals:

- Participants a la **plataforma de recerca i formació**, que configuren un nucli de públic actiu que contribueixen a la configuració crítica d'aquestes formes institutents.
- Finalment, l'últim cercle d'usabilitat institucional el configuren el **públic** de les activitats, configurat a través de la comunicació efectuada especialment dins dels **canals artístics**, per una banda, i de proximitat que connecten als habitants del barri. Aquesta doble categoria de públics (artístic i de proximitat) és la que La Escocesa treballa més activament, derivant el públic més ampli (ciutat) a les crist·litzacions dels processos que tenen lloc al exterior, mitjançant el **treball en xarxa**.

⁷ Carlos Torres, Catarina Botelho, Ariadna Guiteras, Laura Arensburg, Juan Antonio Cerezuela, Antonia Rossi, Jose Caerols, Lluç Baños, Marc Herrero, Thilleli Rahmoun, Marla Jacarilla, Ricard Casabayó, Valentina Alvarado, Carmen de Ayora, Daniel de la Barra, Javier Bravo de Rueda, Julia Calvo, Guillermo Carrión, Paco Chanivet, Juan David Galindo, Llapispanc, Julia Montilla, Guillermo Moreno, James Perley, Marina Rubio, Francesc Ruiz, Juan Francisco Segura, Carlos Vásquez, Tamara Zaitseva, Alfredo Zubiaur, Oriol Fontdevila, Caterina Almirall, Daniel Gasol, Pablo Santa Olalla, Zosen, Paula Bruna, Cristian Subirà, Nadia Tolda, Àlex Gil, Nicolas Koralsky, Marta Archilés, Tatiana Muñoz, Patricia Jurado, Guillem Portell, Maria Roy, Tatiana Melo, Ivan Flores Arancibia, Begonya Sáez, Paula Kuffer, Kathrin Golda-Pongratz, Mario Peinazo, Angelica Tognetti, Itxaso Corral Arrieta, Lior Zisman, Juan David Galindo, María Fernanda Moscoso, Francisco Navarrete, Amador Vega, Roger Sansi, Julia Ramírez, Julieta Obiols, Patricio Rivera, Ali Yerdel, Belén Soto, Miriam C. Cabeza, Thomas Pentecouteau, Bernard Stiegler, Remedios Zafra, Lara, La Niña, PostTrauman, Alba Feito, Antoni Muntadas, Joan Pallé, Diana Rangel, Alán Carrasco, Laia Guarro, Diego Ballestrasse, Blanca Fullana, Mónica González, Helena Moreno, Eva Payá, Marina Ribot, Susana Pardo, Israel Pérez, Claudia Schafer, Duen Sacchi, María Fernanda Moscoso, Alberto Peral, Jaron Rowan, Ester Pujol, Joana Roda, Daniela Aparicio, Lucrecia Martel

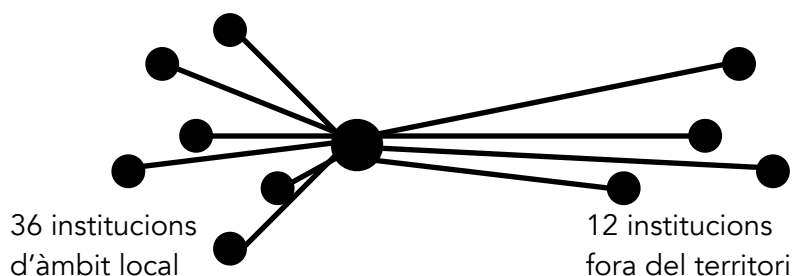
XARXA

L'obertura definitiva cap a un públic més ampli es realitza a través del treball institucional en xarxa.

Si s'entén La Escocesa com un centre on, a través de la pròpia processualitat artística crítica, hi interactuen amb una lògica d'usabilitat diverses comunitats orgàniques que muten i evolucionen amb el temps, s'ha d'acceptar que aquestes dinàmiques que crea se situen més en un nivell qualitatiu que quantitatiu i que, per la seva pròpia naturalesa, requereixen treballar amb grups relativament petits que configurin els cercles mencionats. Ara bé, en tant que el gir educatiu que descansa en la base del projecte entén el caràcter d'utilitat de l'art en tant que obertura crítica, aquest no pot oblidar la **necessitat d'incidir, mitjançant altres canals, a un públic més ampli.**

Per aquest motiu, juntament amb les estratègies col·lectivitzadores que es generen des del propi espai, La Escocesa aposta també per fer un **treball explícit d'establiment de xarxa amb altres institucions locals i internacionals.** La voluntat d'aquesta estratègia és poder **visibilitzar els resultats dels processos** que tenen lloc a la fàbrica oberta de creació analògica, alhora que **establir lligams que puguin enfortir la relació** de les comunitats al seu voltant amb la realitat professional de la ciutat i més enllà.

Dins d'aquesta estratègia, La Escocesa ha treballat en xarxa al llarg del 2019 amb **48 institucions o col·lectius artístics, culturals i socials.**⁸ D'aquests, 36 són d'àmbit local, i els 12 restants són de fora del territori, tant a Catalunya com a la resta d'Espanya com a Europa.

Aquest ha estat i segueix estant un dels àmbits d'acció més determinants del present projecte, pel que s'espera que al llarg del 2020 aquesta xifra augmentarà considerablement, com es pot veure de moment si es té en compte el nombre d'agents que implica el present dossier.

⁸ MACBA, Fabra i Coats, La Virreina, Fundació Tàpies, OnMediation (Universitat de Barcelona), IDensitat, CCCB, Hangar, Sala Beckett, Sala d'Art Jove, Castell de Montjuïc, SWAB, Tallers Oberts Poblenou, Ràdio Nikosia, Dublab, Ultralocal, Associació Metzineres, Roca Umbert, Art Jove, Ateneu Popular Flor de Maig, Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà, Filadora del Poblenou, Programa d'Estudis Independents (MACBA), Arran del Poblenou, Casa Àfrica del Poblenou, Taula Eix Pere IV, Casal de Joves Can Ricard, Niu, Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Rebobinart, Philartropic, DoThePrint, Raima, MarcMartí, Monos (Milà, Itàlia), Escola d'Estiu Walter Benjamin (Portbou), Belleza Infinita (Bilbao), Arcadia (Puglia, Itàlia), Glogauair (Berlín, Alemanya), Cité Internationale des Arts (París, França), Instituto Cervantes (París, França), Islington Mill (Manchester, Regne Unit), Casa Planas (Palma de Mallorca), Institut de Recherche et Innovation - Centre Georges Pompidou (París, França), Ars Industrialis (París, França), Kvaka 22 (Belgrado), La Selva Ecosistema Creatiu, Ojalá esté mi bici.

DOCUMENTACIÓ

Finalment, l'accessibilitat cap a les formes acabades dels processos que tenen lloc a La Escocesa, es recullen també en forma de documentació. Dins la línia de treball de la fàbrica, és especialment important el projecte editorial que s'hi desenvolupa, que **creix i difon els resultats** (en tot l'Estat espanyol, a través de la distribuïdora Belleza Infinita) d'una manera acabada i en format, habitualment, de llibre d'artista.

La documentació generada, però, també té la intenció de fer-se completament **accessible** mitjançant els arxius digitals que La Escocesa està desenvolupant actualment, lligats a la renovació del seu lloc web.

Valors i objectius

VALORS DEL CENTRE

1. La naturalesa associativa del centre, que possibilita la participació activa de la comunitat d'artistes que en formen part.
2. La llibertat creativa i el trencament de marges disciplinars.
3. L'exploració i ús de la baixa tecnologia com a element clau per a la reapropiació dels processos creatius i de la seva temporalitat orgànica.
4. El paper del centre com a aglutinador de comunitats culturals al voltant de propostes artístiques, centrades especialment en la recerca i l'experimentació.

OBJECTIUS ESPECÍFICS 2020

1. Utilitzar l'activació de la figura de la **sòcia usuària** com a forma de complir, per una banda, amb criteris de transparència, democratització i accessibilitat a l'associació i, en general, a La Escocesa, sense haver de renunciar, per altra banda, a la **base comunitària** i al sustrat històric específic d'aquest espai de creació. Cal entendre aquesta estratègia també com a una forma de no caure exclusivament en la lògica de residències basades en projectes, i poder-les dotar de més continuïtat i de temporalitats més llargues.
2. Seguir treballant amb **aliances** amb els principals **centres i agents artístics i culturals de la ciutat**, per tal d'oferir avantatges de connexió als socis, i en especial als artistes residents de La Escocesa, i com a forma de visibilitzar les produccions de La Escocesa a l'exterior. Fins ara, s'han establert connexions estables, en alguns casos en vies d'establiment de convenis plurianuals, amb MACBA, Fabra i Coats, La Virreina, Fundació Tàpies, OnMediation (Universitat de Barcelona), IDensitat, CCCB, Hangar, Sala Beckett i Sala d'Art Jove.
3. Activar **convocatòries** de projectes de diverses característiques, que serveixin per crear agrupacions comunitàries a diversos nivells i per conformar una programació estable de La Escocesa:
  - La convocatòria de **projectes de recerca i experimentació artística** s'entén com a plataforma de bancs de proves en què es convida al públic a formar part dels processos artístics en desenvolupament. En aquest marc d'interès se situa també la convocatòria de **projectes d'escriptura silvestre**, coordinada amb Hangar.
  - Les beques de **muralisme**, coordinades amb les entitats Rebobinart i Philarthropic, per defensar la pluralitat de la pràctica artística a La Escocesa, potenciar el passat que vincula la institució al muralisme, i renovar les façanes dels espais exteriors.
  - La plataforma de recerca i **formació** com a estratègia de posar en contacte a artistes en etapa formativa, amb voluntat d'aprendre en entorns d'educació no formal i no reglada, configurant tota la programació de La Escocesa com a recursos capaços d'agrupar-se en línies formatives plurals, i acompanyant-la de sessions tant teòriques com pràctiques que puguin ser també d'interès i utilitat tant pels associats com pel públic general.

4. Vetllar per una **institucionalització horitzontal i col·laborativa**, en què la pregunta «què volem que ens institucionalitzi?» sigui contestada col·lectivament i posada contínuament sobre la taula. Procurar molt especialment que en el procés d'institucionalització de La Escocesa mai desaparegui una de les característiques principals del seu ADN: la no burocratització i la flexibilitat en els protocols, de tal manera que mai repercuteixi en els processos de creació artística, que són i han de ser la part fonamental sobre la que orbita tota la resta.
5. Respecte a la **connexió amb el barri**, vetllar per mostrar al Poblenou una dimensió de la producció artística que s'hi fa, que no es vol ni elitista ni banal ni instaurada en l'estètica de la comoditat, sinó que pretén connectar i dialogar amb tota la **sedimentació històrica i social** del barri, contextualitzant la infraestructura on s'emplaça i generant anàlisis crítiques al voltant de la qüestió cultural.

Descripció de l'espai

La Escocesa és un dels exemples del passat industrial del Poblenou i de l'actual context artístic de Barcelona que inicia la seva història en el Poblenou industrial de mitjans del segle XIX.

Dos passatges perpendiculars al carrer Pere IV donen accés al recinte i articulen entre si els diferents volums edificats. Els edificis presenten diferents alçades amb solucions estructurals i de coberta heterogènies: cobertes planes, cobertes a dues aigües, encavallades de fusta, pilars de foneria i grans finestres, en molts casos encara amb les fusteries originals de guillotina, amb els quarterons tan freqüents en aquest tipus d'edificació. La singularitat del conjunt ens parla d'una llarga persistència en la història del Poblenou amb diferents actors principals i secundaris que atorguen al complex industrial un valor que sobrepassar qualsevol valoració patrimonial.

El 1984, degut a la crisi del tèxtil cessa l'activitat industrial de Johnston, Shields & cia. i es crea la Lace Bobinet, s.a. per part dels treballadors de la fàbrica, continuant amb l'activitat anterior i que mantindran fins l'any 1998. És a partir de l'any següent quan el propietari del complex industrial lloga els espais als primers artistes i professionals de la creació, propiciant que l'antiga fàbrica tèxtil es converteixi en un espai de creació i un punt de trobada per a artistes d'altres espais desapareguts al Poblenou i altres parts de la ciutat.

El 2006, l'empresa immobiliària Renta Corporación compra La Escocesa amb la intenció de desallotjar als artistes i construir oficines i habitatges privats. Degut a la crisi financera i a un canvi de propietari, el projecte queda parat. És aleshores quan dues naus del complex industrial passen a ser de titularitat pública i l'Associació d'Idees EMA, entitat sense ànim de lucre formada en part pels artistes instal·lats en el mateix espai des del 1999, entra en contacte amb l'Institut de Cultura de Barcelona i passen a gestionar l'espai, que es convertirà uns anys més tard en una de les Fàbriques de Creació de Barcelona.

Des del 2008, el centre de creació La Escocesa s'ubica a la nau Johnston. La nau s'estructura en dues plantes de 480 m² i en una planta intermèdia de 111 m². Disposa de 20 tallers en funcionament, un espai d'oficina i altres espais comuns.

L'any 2017, l'Ajuntament de Barcelona va adquirir al Banco Santander, propietari aleshores de la resta de naus, el 96% de la superfície total del recinte de La Escocesa. Actualment, l'Associació d'Idees EMA està en negociacions amb l'Ajuntament per tal de poder ampliar l'activitat en alguns dels altres recintes, elaborant convenis de cessió provisional d'espais que puguin renovar-se anualment mentre no hi hagi un pla definitiu del recinte.

ESPAI D'EXPERIMENTACIÓ

L'espai M, espai dedicat històricament a les exposicions del centre, ha sofert des del 2018 una derivació cap a un espai experimental, un lloc on les artistes residents i els agents externs poden desenvolupar diversos processos artístics participatius, i on es generen comunitats d'usuaris al voltant d'aquestes propostes. L'espai, d'uns 120 m², és un cub blanc que funciona per capes: a mida que els projectes s'hi van desenvolupant, a les parets i al terra s'hi genera l'acumulació de tota la informació que l'artista que desenvolupa el projecte necessita.

ESPai D'ENCREUAMENTS

Al nivell 0 de La Escocesa hi ha un espai de circulació, un espai que es troba entre els tallers que hi ha disposats a la planta baixa i que històricament s'utilitzava com a sala polivalent. Al llarg del 2018, l'espai es va reformar i s'hi inclouen actualment una sèrie de taules i butaques per tal de crear un espai d'encreuament entre sòcies residents i usuàries. L'objectiu d'aquest espai és triple: primer, fomentar la comunicació entre les sòcies, creant un espai de trobada on poder treballar conjuntament en un projecte o tenir una conversa; segon, convidar-hi a agents externs, escriptors i/o teòrics que estiguin desenvolupant un projecte relacionat amb les arts visuals, a fer-hi una estada; tercer, acollir les converses i presentacions que conformen part de la programació de La Escocesa.

TALLER D'AUTOPRODUCCIÓ ANALÒGICA

Des de finals del 2017, La Escocesa compta amb un taller d'autoproducció analògica. Pel fet de disposar d'una màquina de risografia, es tracta d'un espai principalment destinat a l'autopublicació de llibres artístics i reculls editorials que tenen a veure amb les accions que es vehiculen al centre a través de les beques de recerca i experimentació artística. El projecte d'edicions La Escocesa es basa en l'autoproducció, lligada, però, a un sistema institucional d'edició i distribució professional. Són els propis artistes involucrats, doncs, qui juntament amb l'equip de treball de La Escocesa fan ús del taller d'autoproducció analògica en una completa apropiació dels projectes editorials propis.

PATI INTERIOR

A partir del 2018, es disposa una pantalla de cinema i un projector mòbil al pati interior al costat de la cuina, per tal d'acollir cicles de vídeos i cinema que tinguin a veure amb la línia d'artistes resident o per tal de programar propostes externes. Aquest pati funciona com un passadís que queda resguardat de la llum natural, essent idoni per aquesta funció.

TALLERS INDIVIDUALS

L'espai compta amb 20 tallers disposats entre el nivell 0, on n'hi ha 8, i el nivell 2, on n'hi ha 12. Els tallers tenen una dimensió d'entre 30 i 35 m², i disposen de taula, cadira i estanteries. A partir del març del 2020, La Escocesa disposarà de 7 tallers individuals més, de dimensions similars als 20 ja existents.

TALLERS PER COL·LECTIUS

A partir del març del 2020, La Escocesa comptarà també amb 2 tallers per a col·lectius de 3 o més persones. Aquests tallers tindran una dimensió d'uns 50 m² i disposaran de diverses taules i cadires, així com estanteries.

CUINA COMUNITÀRIA

Hi ha dues cuines a disposició dels artistes residents, una al nivell 0 i l'altra al nivell 2. Ambdues compten amb tot l'equipament necessari per a que les artistes puguin cuinar. Les cuines són un emplaçament important per la generació de petites comunitats entre artistes, un espai que és sempre compartit i que genera orgànicament dinàmiques col·laboratives.

TALLER EXPERIMENTAL DE FOTOGRAFIA ANALÒGICA

Des del 2019, La Escocesa està desenvolupant juntament amb el fotògraf Carlos Torres un taller experimental de fotografia analògica, pensat col·lectivament a partir de les necessitats d'experimentació amb el format fotogràfic per part dels artistes. El laboratori compta amb una zona de revelat, una de rentat amb piques grans per treballar grans formats, i amb quatre ampliadores específiques, pensades per desenvolupar diverses tècniques experimentals que van des de treballs alternatius amb còpies de contacte fins a impressions fotogràfiques en escultures a partir d'emulsions.

TALLER EN ROTACIÓ PER SÒCIES USUÀRIES

D'entre les diverses avantatges que obtenen les sòcies usuàries no residents, es troba la possibilitat de reservar per setmanes un taller de La Escocesa. L'ús d'aquest taller no serà permanent, sinó que es pensarà per projectes específics, preparacions d'exposicions, etc.

ESTUDI DE FOTOGRAFIA I VÍDEO

Així mateix, La Escocesa posa a disposició de les sòcies usuàries i residents un estudi de fotografia i vídeo d'uns 50 m². L'estudi compta amb tres fons diferents (blanc, negre i cromat) i amb tres focus de llum contínua i flash. L'ús del taller es realitza necessàriament per reserva prèvia.

El fotògraf Carlos Torres s'encarrega al llarg del 2020 de construir el laboratori de forma col·laborativa, analitzant les necessitats experimentals dels usuaris de l'espai.

RECURSOS MATERIALS

La Escocesa compta amb servei wifi, 4 ordinadors, una estació d'edició de vídeo, un equip fotogràfic i de vídeo, 2 projectors, 2 monitors de TV, un equip de so amb microfonia per directes, una màquina de risografia i diversos materials per a la confecció de publicacions (guillotina, grapadora, plegadora, etc.). Compta també amb diverses eines per al treball manual.

RECURSOS D'INFORMACIÓ

La Escocesa compta amb serveis de comunicació interna, un llistat de correu electrònic per a comunicacions de convocatòries i accions o esdeveniments artístics de rellevància, un newsletter d'activitats pròpies i notícies del sector, i una biblioteca amb catàlegs, llibres d'art, documentació d'entitats d'arts visuals i edicions dels artistes i col·laboradors.

Nous espais comunitaris 2020

NOUS TALLERS

La Escocesa es troba actualment en negociació amb l'Institut de Cultura de Barcelona per la cessió provisional de la nau annexa a la Johnson, on actualment es troba emplaçada la fàbrica de creació. L'objectiu d'aquesta negociació és obtenir mitjançant un acord temporal, renovable anualment i fins que no hi hagi un pla d'usos definitiu dels espais, la cessió de la planta baixa d'aquesta nau per acollir-hi residències artístiques de curta durada. L'espai en qüestió podrà acollir de 9 tallers addicionals: 7 individuals i 2 per a col·lectius.

TALLER COMUNITARI DE FUSTA, METALL, CERÀMICA I TEIXIT

En paral·lel a la creació de nous tallers, es prestarà especial importància a la característica específica de La Escocesa com a espai de residències artístiques enfocat al treball amb la matèria i a l'ús de tecnologies baixes o obsoletes. Per aquest motiu, destinarà recursos a construir taules de treball amb eines bàsiques amb les que poder treballar fusta, metall, ceràmica i teixit.

Equip de treball

Enric Puig Punyet

Direcció

Doctor en Filosofia (UAB-ENS París), comissari independent i escriptor. Ha estat professor a la Universitat Oberta de Catalunya i impulsor de institutinternet.org i Enter Forum, trobada internacional sobre societat i tecnologies. Ha realitzat projectes culturals a institucions com el CCCB, el MACBA, l'Arts Santa Mònica o Alhóndiga Bilbao. Col·laborador habitual a La Maleta de Portbou i El Periódico, és autor dels llibres *La cultura del ranking* (Bellaterra, 2015), *La gran adicció* (Arpa, 2016) i *El Dorado* (Clave intelectual, 2017).

Helena Calafell Muñoz-Castanyer

Producció

Graduada en Comunicació i Indústries Culturals, durant els seus estudis va fer les pràctiques a La Escocesa, on posteriorment hi va desenvolupar tasques de producció. Anteriorment ha treballat al Teatre Lliure i ha participat en diverses associacions del barri de la Sagrada Família.

Alba Feito

Comunicació i Disseny

Llicenciada en Belles Arts i Master en Filosofia Contemporània. Ha treballat a Omega Edicions i com a operadora d'impressió a Workcenter. Ha participat en col·lectius artístics i en projectes d'autopublicació com FLIA. També ha format part d'espais veïnals com la impremta de Can Batlló.

Isabel Sánchez

Comptabilitat

És organitzadora i administradora d'empreses i autònoms des del 1993. És experta en tràmits administratius amb entitats públiques i en resolució de problemes de gestió, ocupant-se professionalment de diverses empreses i associacions des de fa més de quinze anys.

Daniel Zucchelli

Manteniment

Ha treballat en muntatge de stands per a diverses fires internacionals, en muntatge d'escenografies per gires i diverses tasques de manteniment per companyies teatrals i art de carrer.

Pablo Santa Olalla

Internacionalització

Llicenciat en Belles Arts i un Màster d'Estudis Avançats d'Història de l'Art. Com a investigador, treballa en una tesi doctoral sobre xarxes artístiques entre Espanya i Llatinoamèrica dins el Grup de Recerca Art Globalization Interculturality i el Projecte d'Investigació Modernitat Descentralitzada. Col·labora des de fa quatre anys amb l'Associació Arxiu Muntadas.

Abril Porta

Becària

Estudiant de Comunicació i Indústries Culturals especialitzada en producció cultural. Ha treballat com a productora i comunicadora en el festival Parábola, organitzat per Club Cronopios. Co-fundadora de la comunitat Panerolas, destinada a la creació a mans de joves.

COMUNITAT

Un dels objectis principals de La Escocesa com a fàbrica de creació és oferir espais en residència a artistes de Barcelona i internacionals per tal que puguin desenvolupar un **projecte artístic en una temporalitat fixada**. S'entén, però, que el projecte artístic individual de les residents s'ha de desenvolupar en paral·lel a la voluntat de participar també en el **projecte col·lectiu del centre**, que se li atribueix també una naturalesa artística. Per tal d'aconseguir aquesta doble dimensió es desenvolupen una sèrie d'**estratègies metodològiques lligades a la convocatòria** de residències. El període de residència mínim ofert és de 6 mesos, i el màxim de 2 anys, i s'intenta arribar a un equilibri intern entre les residents de curta durada i les de llarga durada. La selecció es realitza mitjançant convocatòria pública, i és un jurat extern designat pel centre qui s'encarrega de triar els candidats. Les residents implicades activament en el projecte **poden renovar**, si així ho desitgen, la seva estança per tal d'enfortir la seva relació amb la institució, així com la base associativa vinculada al projecte.

Actualment, La Escocesa compta amb 27 tallers d'unes dimensions d'entre 30 i 35 m². Són espais adequats diàfans, amb llum natural, d'ús particular i exclusiu. A més, compta amb 3 espais per a investigadores en residència, i 2 espais d'uns 50 m² per a col·lectius.

Totes les artistes residents accedeixen a un taller en residència a La Escocesa a través d'una convocatòria pública. Aquesta convocatòria s'adreça a artistes que desenvolupen el seu treball artístic en l'àmbit de les arts visuals. Els criteris de valoració són la qualitat artística de les propostes presentades, el valor artístic per la seva singularitat, la innovació i el nivell d'implicació i dedicació en el seu treball artístic individual i en el projecte col·lectiu de La Escocesa.

Convocatòria internacional de residències artístiques

La Escocesa va publicar una convocatòria de residències artístiques el desembre del 2019, amb la intenció d'obrir més les portes pel 2020 amb el desig d'expandir la seva comunitat: ofereix 35 places per a residències de mitjana i llarga durada, per a creadores provinents de qualsevol disciplina que vulguin formar part del col·lectiu artístic de La Escocesa.

Modalitats de residències ofertes

A. Residències de creació a La Escocesa (28 places)

Tallers d'ús privat per a artistes i creadores multidisciplinaris (individuals o en col·lectius integrats per un màxim de 3 persones) que precisin d'un espai d'exploració matèrica o un lloc de recolliment. Els tallers tenen dimensions (al voltant dels 30 m²) i característiques variables (alguns estan tancats, altres oberts; alguns tenen millor accés a la planta baixa per facilitar el transport de materials pesats, altres són més lluminosos, etc.), de manera que la seva assignació es determinarà en funció del que millor convingui a cada artista o cada projecte. Tots, però, tenen obertures a la part superior, fet que converteix La Escocesa en un espai de negociació acústica entre totes les residents. Això s'ha de tenir especialment en compte per als projectes que impliquin unes condicions acústiques específiques.

A1. de 2 anys: març 2020 – febrer 2022 (8 places)

A2. de 1 anys: març 2020 – febrer 2021 (8 places)

A3. de 6 mesos: març 2020 – agost 2020 (6 places)

A4. de 6 mesos: setembre 2020 – febrer 2021 (6 places)

B. Residències translocalitzades de creació (3 places)

Les residències translocalitzades de creació, una iniciativa de La Escocesa desenvolupada per primera vegada pel 2020, ofereixen als artistes individuals de diverses disciplines un espai i entorn de treball en centres d'acollida geogràficament propers a La Escocesa i amb una forta vinculació amb pràctiques artístiques contemporànies.

L'objectiu d'aquest projecte és doble: d'una banda, facilitar el contacte de les artistes participants amb centres professionals que es trobin desenvolupant matèries en estreta relació amb els seus àmbits de treball; d'altra banda, oferir als centres d'acollida l'oportunitat de tenir a les seves instal·lacions a una artista especialitzada en els àmbits de treball del centre, podent-se beneficiar de mirades innovadores que, a través del desenvolupament del projecte a realitzar o del contacte diari amb converses, puguin aportar idees, creant una relació beneficiosa.

Els centres d'acollida es comprometen a oferir un espai de treball a l'artista allotjada, sempre amb les condicions i els horaris d'accés que es pactin prèviament. Es comprometen també a oferir els seus recursos a disposibilitat de l'artista perquè pugui desenvolupar correctament el seu projecte, també sempre amb els horaris, normes d'ús i limitacions que es considerin convenientes.

B1. de 6 mesos a betevé: març 2020 – agost 2020 (1 plaça)

B2. de 6 mesos a la Fundació Joia: març 2020 – agost 2020 (1 plaça)

B3. de 6 mesos a l'espai gastronòmic Santa Rita: març – agost 2020 (1 plaça)

Les 3 residències ofereixen un espai específic, una taula de treball i l'accés a la infraestructura, al que cal afegir-hi els recursos propis que ofereixi cada centre: platós i recursos per a videoartistes a betevé; accés a la comunitat d'usuaris i als serveis d'inserció en salut mental a la Fundació Joia; accés a una cuina professional i al contacte diari amb un cuiner per a projectes relacionats amb aquest àmbit a Santa Rita.

Les residències translocalitzades aniran acompanyades d'una persona que actuarà com a mediatra entre cada artista i el seu centre de destí, coordinant reunions periòdiques amb tots dos amb la intenció de solucionar possibles problemes i facilitar formes de suport pel correcte funcionament dels projectes realitzats.

Les propostes presentades hauran d'imaginar escenaris propicis tant per a la utilització dels centres per als fins del projecte presentat com les formes en què l'artista resident pot col·laborar en les pròpies dinàmiques de cada centre.

Més informació sobre els centres d'acollida a betve.cat, fundaciojoia.org i santaritaexperience.com.

C. Residències d'investigació a La Escocesa (2 places)

La Escocesa convoca 2 places per a residències d'investigació, dirigides tant a individuals com a col·lectius (integrats per un màxim de 3 persones) que es trobin actualment desenvolupant alguna activitat de recerca sobre qüestions relacionades amb les arts en general o sobre algun àmbit lateral que pugui establir connexions amb la comunitat de La Escocesa. Els períodes de residència tindran una durada d'un any, de març de 2020 fins a febrer de 2021.

La concessió de la residència garanteix una taula de treball i un moble propi per a emmagatzematge en un lloc de treball destinat específicament a aquesta finalitat, dins de les instal·lacions de La Escocesa. Així mateix, també dona accés als espais comuns, podent-se utilitzar com a espais de reunió, a la biblioteca i la fanzinoteca de La Escocesa, així com a la resta de recursos que s'ofereixen a la resta de residents.

D. Residències per a col·lectius a La Escocesa (2 places)

La Escocesa ofereix 2 espais d'uns 50 m², especialment dirigits a col·lectius de 3 o més persones que es trobin actualment desenvolupant alguna activitat sobre qüestions relacionades amb les arts en general o sobre algun àmbit lateral que pugui establir connexions amb la comunitat de La Escocesa. Els períodes de residència tindran una durada d'un any, de març de 2020 fins a febrer de 2021.

Els espais tenen obertures a la part superior, fet que converteix La Escocesa en un lloc de negociació acústica entre totes les residents. Això s'ha de tenir especialment en compte per als projectes que impliquin unes condicions acústiques específiques.

Característiques de les residències

Totes les residències tenen un cost de 48,50 € mensuals, en concepte de les despeses derivades de l'ús del taller. Aquest preu inclou servei d'internet, electricitat i aigua, i és aplicable tant en els usos individuals com col·lectius de tallers a La Escocesa com a les residències translocalitzades. L'única excepció són les residències de recerca (modalitat C) que, pel fet de no disposar d'un taller propi, queden exemptes de les despeses derivades.

Seguint el model de gestió associativa del centre, les residents passaran a formar part de l'Associació d'idees EMA, òrgan gestor de l'espai de La Escocesa. La totalitat de residents (individuals i cadascun dels membres que formen un col·lectiu) es convertiran automàticament en associades de La Escocesa, per la qual cosa hauran d'abonar addicionalment una quota de 58 € cada 6 mesos (al març i al setembre).

Un centre assembleari i comunitari com La Escocesa exigeix a les seves associades un cert grau d'implicació i de corresponsabilitat respecte a la pròpia comunitat i als usos que fa d'ella i de l'espai.

Si bé La Escocesa no fixa quin ha de ser aquest grau d'implicació, que s'entén que cadascú el pot entendre i aplicar de maneres diverses, sí que sobreentén una certa participació i interès pels principals esdeveniments comunitaris, especialment l'Assemblea anual, i per conèixer les principals línies que es desenvolupen al centre.

Les 4 modalitats de residència donen dret a fer ús dels espais comuns i els serveis que ofereix La Escocesa, entre els quals s'inclouen una cuina comunitària, diversos espais polivalents, equip informàtic, de so i de vídeo, un taller fotogràfic, un taller d'autopublicació que inclou una màquina de risografia, un laboratori de fotografia analògica experimental i un taller de construcció en fusta i metall. Els projectes artístics desenvolupats en el marc d'una residència comptaran amb el suport de l'equip tècnic del centre, tant a nivell d'assistència en la producció com d'assessorament general. (En el cas en que alguns d'aquests serveis suposin un cost addicional, s'aplicaran les tarifes corresponents al preu de cost.)

Així mateix, donen dret a optar a les modalitats internes de les beques d'investigació i experimentació artística que convoca anualment La Escocesa, així com a les diferents beques d'internacionalització. Les residents tindran també l'oportunitat de participar en els projectes i exposicions proposats per La Escocesa.

En el moment d'entrega de claus, haurà d'abonar-se també una fiança de 50€, que serà retornada al finalitzar el període de residència.

L'incompliment del pagament de les quotes mensuals i l'absència continuada en l'espai, així com l'incompliment dels deures d'associada, poden ser motius de cessament del període de residència.

Requisits

Pot presentar-se a la convocatòria qualsevol creadora major d'edat de qualsevol disciplina, sense distinció de nacionalitat, origen o residència actual, i es aplicarà també a més d'una modalitat en aquesta convocatòria. És únic requisit que la sol·licitant es trobi actualment desenvolupant alguna activitat de recerca o producció sobre qüestions relacionades amb les arts en general.

El jurat per la present convocatòria està conformat per Aida Sánchez de Serdio i Begoña Sáez (externes), Caterina Botelho, Juan Antonio Cerezuela i Ariadna Guiteras (artistes actualment residents a La Escocesa) i Enric Puig Punyet (director de La Escocesa). En el cas de les residències translocalitzades, un representant de cada centre de destí formarà part també del jurat.

Si el jurat ho determina oportú, es podran sol·licitar entrevistes personals abans de decidir els resultats i, si cal, qualsevol plaça de les ofertes en aquesta convocatòria podrà declarar-se deserta.

Tal com s'ha explicat en la primera part d'aquestes bases, La Escocesa és un centre de residències artístiques que es concep com un projecte artístic comunitari. D'això es desprèn que els seus integrants treballen tant en el seu projecte personal com contribuint al desenvolupament d'aquest projecte col·lectiu. Per aquest motiu, per a la selecció de candidates, no només es tindrà en compte la qualitat artística de les sol·licitants, sinó també i molt especialment les motivacions per voler formar part de la comunitat de La Escocesa.

Per tal d'aconseguir un equilibri entre les noves residents i el nucli associatiu del centre, es reservarà dins d'aquesta convocatòria un 20% de les places ofertes en règim intern, destinades específicament a les artistes que ja són sòcies actualment de l'Associació d'idees EMA.

Per aquest mateix motiu, i amb la voluntat de garantir la possibilitat de continuïtat en l'espai i en el projecte comunitari, el fet de ser resident a La Escocesa no implica no poder presentar-se de nou a la següent convocatòria de residències.

Selecció

El jurat compost per Aida Sánchez de Serdio, Begonya Sáez Tajafuerce, juntament amb Enric Puig Punyet, director de La Escocesa, i Catarina Botelho, Juan Antonio Cerezuela i Ariadna Guiteras com artistes residents, avaluant en aquest cas solament les sol·licituds externes, han decidit que les beneficiàries de la convocatòria 2020 de residències a La Escocesa són:

A. Residències de creació

A1. 2 anys (març 2020 - febrer 2022)

Paula Bruna
Helena Vinent
Valentina Alvarado / Carlos Vásquez
Carla Boserman
Antonia Rossi
Natalia Carminati
Michael Lawton
Julia Spinola

A2. 1 any (març 2020 - febrer 2021)

Marina Rubio
Natalia Dominguez
Daniel de la Barra
Tatiana Muñoz / Marta Archilés
Radial Radiant
Alba Mayol
Natalia Castañeda
Teresa Mulet

A3. 6 mesos (març 2020 - agost 2020)

Gabriel Llinàs / Ada Fuentes
Joan-Marc Batlle
Thilleli Rahmoun
Juan Francisco Segura
Rosa Vallori
Alfredo Zubiaur

A4. 6 mesos (setembre 2020 - febrer 2021)

Carmen Hernández
Ari Gatak (col·lectiu)
Lizette Nin
Joana Capella
Nuria Nia
Alba García

B. Residències translocalitzades

B1. Betevé (març 2020 - agost 2020) : Juan David Galindo

B2. Fundació Joia (març 2020 - agost 2020) : [Plaça deserta]

B3. Espai Santa Rita (març 2020 - agost 2020) : Joana Capella

C. Residències d'investigació (març 2020 - febrer 2021)

Rosa Belén Gallego
Bruno Caldas
Ezequiel Soriano

D. Col·lectius en residència (març 2020 - febrer 2021)

Idensitat
Arquitectes de Capçalera

La selecció final, entre els **101 projectes presentats**, s'ha fet d'acord amb una valoració numèrica realitzada pel jurat mitjançant vot de cada un dels seus membres seguint els criteris de selecció establerts a les bases de la present convocatòria. Els projectes que, per haver rebut el mateix nombre de vots, van quedar empatats, s'avaluaren detalladament pels membres del jurat per a realitzar en comú una última valoració. L'assignació dels temps de cada residència s'ha dut a terme d'acord amb la selecció de cada sol·licitud, així com la puntuació rebuda pel jurat.

Artistes en residència

VALENTINA ALVARADO

(gener 2020 - febrer 2022)

A través d'una pràctica artística multidisciplinària, Valentina Alvarado (Maracaibo, 1986) explora la hibridació dels diversos llenguatges plàstics que utilitza –collage, ceràmica, fotografia i pel·lícula analògica– per elaborar discursos vinculats a la memòria i a la identitat desplegada en geografies inacabades. La seva obra estableix un diàleg constant entre el format digital i l'analògic, on la poesia i la política formen part de la seva proposta artística. Llicenciada en Disseny Gràfic a la Universitat de Zulia, on va ser professora a la Facultat d'Arts Experimentals, es muda a Barcelona per realitzar el Màster en Creació Artística Contemporània a la UB. Ha participat en diverses exhibicions col·lectives entre Maracaibo, Caracas, Barcelona, Berlín, Miami i Londres. *Historial de navegación* va ser la seva primera exposició individual (Backroom Caracas, 2014). El 2016, participa en l'exhibició *El pueblo – Searching for Contemporary Latin America* al Festival Oberhausen (Alemanya). Les seves peces fílmiques s'han presentat a festivals com Antimatter Film Festival, International Film Festival Rotterdam, Festival Punto de Vista, entre d'altres. Al 2017 obté la beca Fundació Guasch Coranty. Actualment, cursa el doctorat d'Estudis Avançats en Produccions Artístiques a la UB. Viu i treballa a Barcelona.

MARTA ARCHILÉS

(març 2020 - febrer 2021)

Marta Archilés va estudiar el Grau en Arts i Disseny a l'Escola Massana, marxant el seu últim any de carrera a Göteborg (Suècia), on va ser alumna del departament de ceràmica de HDK Högskolan för Design och Konsthantverk. Va completar la seva formació amb el Màster de Construcció Efímera per a cinema i mitjans audiovisuals a ESCAC, en el que es va endinsar al món de la Direcció Artística i el disseny, construcció i muntatge de decorats, sector al que està dedicada professionalment i que compagina amb la seva pràctica artística.

Creu en la hospitalitat com a revolució i en l'experiència estètica i la poètica dels objectes-espais-imatges com mitjà per arribar a l'enteniment mutu. Conceptes com ara homenatge, ritual i hibridació defineixen la temàtica del seu llenguatge. Vehicula la seva pràctica artística mitjançant la simulació i recreació d'escenaris físics o situacions generades a través de l'objecte, la instal·lació i la performance. Materialitza tot això a través de la producció artesanal i l'ús de diverses tècniques, partint, a vegades, de processos experimentals que beuen de la tradició alhora que la transgredeixen.

Amb altres companyes de promoció va fundar el col·lectiu Placa Turca i fou membre fins 2016 de l'equip d'investigació de FoodCultura, impulsat per Antoni Miralda. Des de 2014 ha participat en diverses exposicions col·lectives i individuals, La Capella, Associació de Ceramistes de Catalunya, Röhsska Museet (Göteborg), Espai FoodCultura _ Satellite Boqueria, La Casa Encendida i Azkuna Zentroa, entre altres. Ha realitzat diverses residències i seminaris internacionals a Safi (2014) i Rotterdam (2016), i li han estat atorgades diferents beques.

LAURA ARENSBURG

(gener 2020 - febrer 2020)

La seva obra posa en qüestió temes que travessen l'àmbit personal, vinculats amb assumptes socials, filosòfics i polítics: el cos contemporani, la performativitat del gènere, la identitat blanquejada argentina, la migració en el decolonialisme, l'amor romàntic i el matrimoni com a institucions. S'apropa a històries personals, intenta escoltar amb paciència i expressa reflexions sensibles des d'una perspectiva política. Solen convocar-li personatges amb memòria d'un passat que conforma el seu present de manera particular: per ser una pèrdua/ fractura dolorosa, per estar encobert, tergiversat o per haver definit una forma d'estar en el present.

El llenguatge audiovisual és el mitjà d'apropament, que experimenta de forma documental. La càmera és la seva excusa, la que li permet infiltrar-se, des d'on observa. Amb ella en mà produeix intimitats. La presència de Laura es percep, apareix dins un lleu reflex o dins una ombra. Teixeix trames de confiança que desborden la instància del retrobament entre dos. Així, un cos s'expressa donant lloc a que un altre cos s'expressi intentant contagiar a un tercer cos.

CARMEN DE AYORA

(setembre 2020 - febrer 2021)

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València el 1992. Becada pel programa Erasmus a l'École Nationale Supérieure de Beaux Arts de Paris. Doctorada per la Universitat de Barcelona en els departaments d'escultura contemporània i història de l'estètica.

Li preocupa la realitat de manera excessiva, deformant-la cap a un tremendisme en la connotació de les seves formes. Insisteix en la lluita de la consciència afectada per la quotidianitat, treballa a partir de les ferides, a partir dels efectes que l'existència fa i desfà en la seva vida. Desenvolupa els temes en relació al nivell de preocupació que l'ocupen en el seu dia a dia. Busca opcions per a resistir a partir de l'art. Es deixa emportar per la intuïció i es deixa qüestionar per ella. Utilitza tècniques que siguin barates. L'excessiu del seu procés de treball és la lentitud, és un dels seus cavalls de batalla: mantenir la lentitud i conservar els processos interns amb tot el que demanen. Està implicada políticament, la seva mirada crítica, radical i disident, pateix per això. Creu que l'art ens salvarà. Necessita la malaptesa com a base del coneixement, adora la ingenuïtat i la innocència. Proclama el poder de l'art davant totes les coses.

LLUC BAÑOS

(gener 2020 - febrer 2020)

Lluc Baños Aixalà (Barcelona, 1985), Graduat Superior en Disseny Gràfic a Escola EINA i llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i l'Accademia di Belle Arti di Bologna. La seva obra actual se centra en l'estudi dels instruments i sistemes de mediació. La primera fase parteix dels objectes amb els quals mesurem el món que ens envolta i, posteriorment, es focalitza en el mode amb el qual analitzem i calibrem els nostres propis sentits. Opera principalment des de l'escultura, el dibuix i el vídeo, i compagina la seva activitat com artista amb la de coordinador de la residència artística Major 28.

DANIEL DE LA BARRA

(gener 2020 - febrer 2021)

Comença els seus estudis a Corriente Alterna, Escuela de Artes Visuales Contemporáneas (Lima, Perú) i posteriorment es trasllada a Madrid per continuar estudiant pintura a l'Atelier Madrid i al Museo del Prado com a copista oficial. Un cop acabada l'etapa de desenvolupament tècnic a la capital espanyola, busca explorar nous mitjans d'expressió que aportin a la seva obra pictòrica, com ara la instal·lació o els jocs de llum per, d'aquesta manera, poder reforçar el concepte de la seva obra. Per mitjà de la pintura i l'alteració de la imatge, ens parla dels trastorns socials i emocionals que tothom pateix dins d'un món contemporani de submissió. De tot allò que resulta invisible, avorrit, inconscient col·lectiu. El seus últims treballs parlen de la destrucció de la memòria humana i de com les persones necessiten les xarxes socials i el gran núvol per preservar els seus records. A través d'aquest fil conductor, Daniel mostra una realitat esperpèntica i, al mateix temps, en crea una altra fent el projecte participatiu.

CATERINA BOTELHO

(gener 2020 - febrer 2021)

L'artista centra el seu interès entre espais, llocs, arquitectures, i els seus usos i vivències que no obeeixin a lògiques productivistes. Es pot dir que busca dins la seva pràctica artística, i també en la seva vida, temps i maneres d'estar que obrin espais de reflexió, pensament o observació. On hi hagi lloc per a ritmes propis de cossos, dels dies i les nits, o de la matèria del que estan fetes les coses.

Treballa diferents formats. Va començar amb la fotografia i més tard va endinsar-se dins el llibre, el so i el vídeo o el cinema. Busca explorar les possibilitats i aspectes específics de cada tecnologia, tot depenent del que vulgui fer: la poesia d'un pensament en imatges, que troba en la fotografia; les possibilitats narratives que el vídeo proporciona; les combinacions entre escriptura i imatge, en un format de llibre.

CARLA BOSERMAN

(març 2020 - febrer 2022)

Artista, docent i investigadora, des de 2013 viu a Barcelona i és veïna de Poble Nou. És coordinadora del departament d'art de BAU centre universitari del disseny, on és també docent en tallers d'art contemporani. Ha estat jurat i tutoritzat projectes de la Sala d'Art Jove. Ha impartit tallers a intuïcions com el MACBA, CCCB o la UOC. En 2017 va rebre la Beca d'investigació artística de la fundació Banc Sabadell-Hangar. Abans de venir a Barcelona, entre altres coses va treballar a Medialab Prado, al programa de La 2 L'aventura del saber i al Museu Vostell Malpartida. Va estudiar Belles Arts entre Sevilla i Atenes.

Treballa des del relat gràfic en directe, realitza diagrames, pinta i estiu reprenent la litografia. Dibuixa i investiga en contextos de política menor, fa processos d'acompanyament i escolta gràfica. Li interessen les comunitats de memòria viva en resistència i en especial les connectades amb el primer sector. La pesca, el pasturatge i l'autoconsum són alguns dels temes que articulen la seva feina.

PAULA BRUNA

(març 2020 - febrer 2022)

Barcelona, 1978. La seva formació parteix de les ciències ambientals i l'ecologia, on es va iniciar en la investigació. Posteriorment es va graduar en belles arts. Les dues línies formatives han convergit en els seus projectes artístics, en els quals estudia la interacció entre la societat i el medi ecològic que l'alberga.

Actualment combina la seva professió com ambientòloga amb la investigació artística sobre art i ecologia política, en el marc de l'doctorat d'Estudis Avançats en Investigació Artística de la Universitat de Barcelona. Comparteix els resultats d'aquesta investigació en congressos, publicacions (per exemple, revistes BRAC i Ecologia Política), tallers sobre art i ecologia (UAB, Hangar, La Escocesa, Calafou...) i esdeveniments i exposicions (Notes on Landscape, Kunstraum Lakeside, Àustria; Encura # 3, Hangar; Después de la fi del món, CCCB; Aplec Saó; CAN Farrera; Projector International Videoart Festival, Madrid).

Va obtenir la Beca per a la creació artística Guasch-Coranty 2018-19 i la Beca d'investigació i experimentació La Escocesa 2019. Ha estat artista resident de llarga durada a Hangar 2018-2020.

Des de la seva perspectiva com a ambientòloga i artista, utilitza la investigació artística com una forma de producció de coneixement en la qual s'hibriden diferents disciplines. Es va interessar per l'ecologia política (les relacions entre els éssers humans i els sistemes ecològics que els alberguen) i va aprofundir mitjançant la investigació artística en la possibilitat de canvi del paradigma establert mitjançant l'obertura cap a altres subjectivitats i punts de vista no humans.

La seva recerca afronta el repte de endinsar-se en subjectivitats no-humanes des de la nostra condició d'humans d'una manera transdisciplinària entre l'art i la ciència sota una perspectiva posthumanista. Proposa replantejar la manera en què co-habitem amb agents no-humans, ara relegats a una condició de subalternitat.

JOSE CAEROLS «YISA»

(gener 2020 - febrer 2020)

José Caerols "Yisa" neix a Santiago de Xile el 1984. El seu treball investiga la complexitat latent de les idees com a identitat, el territori o la migració i la capacitat d'aquestes per a definir construccions afectives, socials i polítiques tant en un pla íntim com econòmic, mostrant-se com a representacions arqueològiques d'un sistema que avui dia està en definició. Simbòlicament parlant, busca, a través del camp de la recerca conceptual i de la producció, donar origen i pes a aquests processos més invisibles, desenvolupant així un encadenament entre formes, signes i imatges. Reconfigurant aquesta cadena en una producció visual que dóna compte dels processos latents dels mateixos contextos de l'origen dels materials utilitzats per a això. Entenent que les combinacions i tècniques aplicades a cada materialitat (sense importar quin), no són meres representacions de la fisicalitat pròpia d'aquestes, sinó traduccions conceptuals portades a un pla estètic i subjectiu. Comptant amb exhibicions en galeries i museus tant col·lectiva com individualment com: Museu d'Art Contemporani (CL), Galeria Animal (CL), Galeria Die Ecke (CL), Saló Tudor (CL), Centre Cultural Matucana 100 (CL), , Galeria Balmaceda art jove (CL), Mario Kreuzberg Gallery (DE), CCCB (ÉS), Galeria Santa fe (CO), Galeria Braga Menéndez (AR), Galeria wschodnia (PL), entre altres. Apareixent publicat en llibres d'art contemporani tant a Xile com a la resta del món com "Construccions , sistemes i transformacions" (CL), "Xile Art Jove" (CL), "SUB 30" (CL), "Revisió Tècnica" Pintura Contemporània Xilena 1980-2010 (CL), "Nou món latinoamerican street art"(DE), Street Art Xile (UK), Ull Ilatí (IT), Llibre de grafiti (CL)

JULIA CALVO

(gener 2020 - febrer 2020)

Artista que es mou dins el camp de l'escultura, la performance i la instal·lació. Les seves obres són grans intervencions que dialoguen amb l'espai i reflexionen sobre el context que exhibeixen. Aquest interès per trobar el diàleg i interpel·lar l'espectador *in situ* fa que en ocasions siguin intervencions lumíniques i cromàtiques que comuniquen directament a través de la percepció del color i la forma. Les atmosferes creades per l'artista també adopten la forma d'exhibicions austeres, on la simplicitat dels elements que hi participen es converteix en una magnitud transcendental.

Ha exposat a Espanya (El Centro Párraga, Espacio de Investigación y Desarrollo para las Artes Escénicas, galería Artnueve), a Barcelona (La Farinera del Clot), a Finlàndia (Forum Box), a Alemanya (Genscher galerie, Hamburgo) i a diferents fires d'art a Espanya, Alemanya i Suïssa (ARCO, VOLTA, GIAF, Kunstfrühling, Bremen).

JOANA CAPELLA

(març 2020 - febrer 2021)

Graduada en disseny multidisciplinari a l'ESDi, Sabadell. Màster de recerca i experimentació en disseny, a Bau, Barcelona. La seva pràctica es mou entre la producció artística i la investigació. Li preocupa el saber de les mans i la seva relació amb l'ofici, potser per això fa coses que no es fan del tot. També li agrada fer coses amb altres artistes. En els seus projectes intenta dibuixar un context amb les col·laboracions que se succeeixen; per aprendre d'altres pràctiques i crear complicitats, mentre investiga al voltant de les pràctiques artístiques.

Mentre fa, té cura i comparteix el procés, intentant obrir moments per pensar com fan coses les coses que fem i quines són les seves condicions materials de possibilitat. Actualment, a nivell individual du a terme un projecte entorn el pa i les pràctiques de l'art, amb el qual ha pogut col·laborar en projectes d'altres artistes, com Irene Solà, Noela Covelo, Marina Monsonis, Lauren Stephens, entre d'altres. El procés s'ha vist a la Sala d'Art Jove, La Escocesa, Utopia 126 i en residència a Casa Tres Patios, Medellín.

NATALIA CARMINATI

(març 2020 - febrer 2022)

El seu treball es centra en el desenvolupament de projectes multidisciplinaris que exploren la naturalesa de la percepció i la forma en què descodifiquem nostre entorn. Li interessa investigar com els mecanismes de desterritorialització, privatització i invisibilització operen i configuren la realitat generant nocions d'allò que és «normal». El seu treball es preocupa per identificar aquests espais de normalització tant físics com mentals que funcionen ensinistrant i anestesiant la nostra percepció. Així, el desenvolupament conceptual dels seus projectes travessa temes tan diversos com la descolonització i la sostenibilitat, així com l'estructura social del temps i tota forma de realitat on s'ubica el poder i el control social i cultural.

Els seus projectes es materialitzen en la creació de dispositius multisensorials que busquen activar els nostres processos perceptuals. Aquests dispositius es construeixen des d'un llenguatge híbrid que conjuga instal·lació, vídeo, videojoc, experimentació sonora, pintura i escultura, happening i performance per generar un diàleg més directe amb el públic. L'obra interpel·la la memòria històrica, l'apropiacionisme i el llenguatge popular per treballar amb elements capaços de generar un vincle. Aquest vincle es converteix en un activador d'estímuls, una possibilitat d'experiència, un punt de trobada i tensió des d'on dialogar amb el públic. Les obres són actes de transformació, reconstrucció, resignificació i reconfiguració de la realitat que ens conviden a relacionar-nos amb el nostre entorn amb una mirada diferent.

Actualment està treballant en el projecte Happy Seeds, que va exposar fa poc a La Trastera i que exposarà properament a La Cumprativa, Llorenç de Penedès. Aquest projecte proposa dinàmiques d'experimentació i diàleg amb el públic al voltant de l'aliment com un laboratori a escala mundial ens ha transformat en plastívors, és a dir, consumidors d'aliments genèticament modificats, hormones, antibiòtics, productes químics i objectes tòxics comestibles empaquetats de manera atractiva. El projecte proposa reflexionar sobre els mètodes de producció industrial de la vida amb l'objectiu de pensar alternatives per descolonitzar la ciència i la biotecnologia, per preservar la sobirania alimentària i alliberar la vida.

NATALIA CASTAÑEDA

(març 2020 - febrer 2021)

La intenció de la seva obra és donar compte de les atmosferes a través d'una experiència a l'interior del recorregut, on es tracin narratives tant geogràfiques com ecològiques cap a un espai simbòlic d'afectes i ficcions. Un exercici de representació on el temps pugui obrir el relat del viatge a les capes del paisatge i del muntatge en vídeo. La seva obra busca obrir preguntes sobre diverses concepcions del territori i emplaçar problemàtiques d'ordre concret, com el desglaç dels nevats, el canvi climàtic, la latència de la natura, la curiositat pel inhòspit, històries locals i ficcions personals que es teixeixen al voltant de la imatge de muntanya, riu i ciutat.

Actualment és doctoranda del programa de Realitat Assetjada, procés i experimentació de la Universitat de Barcelona, on va realitzar el Màster en Creació Artística Contemporània (2017). També ha obtingut el grau mitjà en decoració ceràmica a l'Escola d'Art La Industrial. Va realitzar estudis d'Arts Plàstiques a la universitat dels Andes a Bogotà, Colòmbia (2004) i va obtenir el DNSBA, a l'École National Supérieur de Beaux-Arts a París (2009). Ha estat professora associada a la Universitat dels Andes, la Universitat Javeriana i la Universitat Jorge Tadeo a Bogotà. Va ser becària de la residència Caça d'or, Le Mas d'Azil, França (2019), a la col·lecció Arqueològica de la Universitat de Caldas, Manizales (2018), Sant Art, Ho Chi Ming, Vietnam (2016), CRAC Valparaíso (2011), Batiscafo a l'Havana (2006).

Ha exposat dins i fora de Colòmbia. Algunes de les seves exposicions individuals han estat a les galeries Nueveochenta, Bogotà, 2019, Isabel Hurley, Màlaga, 2018, Nueveochenta, 2017, Museu d'Art de Pereira, 2016, Flora Ars-Natura, 2015, Isabel Hurley, Màlaga, 2015, Marília Razuk, Sao Pablo, 2014. Exposicions col·lectives: Saló Nacional d'Artistes, Colòmbia, 2019. Col·lecció de el Banc de la Republica de Colòmbia, Sala Alcalá, Madrid, 2018. Les Abattoirs, Tolosa, França, 2017. Tabacalera, Madrid, 2015. Espai Odeón, Bogotà, 2015. CIFO art space, Miami, 2015.

JUAN ANTONIO CEREZUELA

(gener 2020 - febrer 2021)

Artista visual i investigador. Doctor Cum Laude i Premi Extraordinari en Arts Visuals i Intermèdia. El seu treball es focalitza en aspectes que afecten al llenguatge i la representabilitat, interessant-se especialment en la qüestió realitzadora o performativa del llenguatge, en processos que apliquen el seu artifici i mecanicitat, i en matèries de visibilitat i invisibilitat.

Com a investigador, ha escrit nombrosos articles en revistes especialitzades en arts visuals, i ha participat en diversos congressos de temàtiques afins a la seva pràctica artística. També ha col·laborat en diversos projectes R+D+I sobre pràctiques d'arts visuals com a membre dels grups de recerca Laboratori de Creacions Intermèdia (Universitat Politècnica de València) i Els Usos de l'Art (Universitat de Saragossa).

Com a artista, ha participat en diverses exposicions com Gramàtiques de la temporalitat (La Conservera, Múrcia), Getxoarte (Bilbao), Mostra d'Art Gas Natural Fenosa (Museu Mac, La Coruña), i la seva obra ha rebut recentment diversos reconeixements com el 1er premi a la XXXI Mostra d'Art Jove la Rioja (2015), el premi al Millor Artista en WEAREFAIR (2016), el 1er premi Art Emergent Sabadell (2017), o la Menció d'Honor en Ashurst Emerging Art Prize (2018).

NATALIA DOMINGUEZ

(març 2020 - febrer 2021)

Natalia Domínguez (Jerez de la Frontera, 1990) viu i treballa a Barcelona. És llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Granada (2012), ha realitzat estudis a la Fontys Hogeschool voor de Kunsten (Tilburg, Holanda, 2011) i té un Màster en investigació i producció artística per la Universitat Politècnica de València (2015).

Durant el passat 2018 va inaugurar les exposicions individuals Greetings to the audience (Sala PTS, Granada), [] (Sala Project - Espai Pinea, Rota) i Words without thoughts (Galeria Mr. Pink, València), va obtenir el segon premi en la XXXIV mostra d'Art Jove a La Rioja i va ser artista resident del Programa de producció UAVA / C3A. Anteriorment ha gaudit també de les residències artístiques Fundació BilbaoArte i El Ranchito Brasil - Programa de residències d'Escorxador Madrid i el seu treball ha resultat premiat en el marc de el Programa iniciar-te (Junta d'Andalusia), la III Convocatòria Sala d'Arcs per projecte expositiu (Fundació Xirivella Soriano, València) i el XIV Certamen Internacional d'Arts Plàstiques de l'CEC.

Des 2014 les seves obres i projectes han estat exposats a les exposicions col·lectives Si no totes les armes, els canons (Matadero Madrid), SALÓ-TEATRE. El cap abans que l'ull (Galeria birimbao, Sevilla), A seques - Artistes Andalusos d'ara (CAAC Sevilla), ACA'18 - I Fòrum d'Art Contemporani Andalus (AVAND, Màlaga), La col·lecció de Sud (Fundació Cajasol, Cadis), Com ser artista d'èxit (GaleríaJM, Màlaga), XIX Mostra d'Art Públic (Universitat de València), En procés. FACBA16 (Facultat de Belles Arts de la Universitat de Granada), alRaso a Palau (Sala Comtes de Gabia, Granada) i Pivo Pesquisa (Sao Paulo, Brasil), entre d'altres.

Les seves obres pertanyen a les col·leccions públiques de el CAC Màlaga, la Fundació BilbaoArte, la Confederació d'Empresaris de Cadis i l'Ajuntament de La Vall de Lecrín. En paral·lel a la seva producció artística, Natalia Domínguez ha estat també autora en nosaltres-art, una plataforma en línia de recerca sobre art contemporani entre 2015 i 2016 i cofundadora, gestora cultural i comissària independent en Espai Cienfuegos, Màlaga, entre 2012 i 2014.

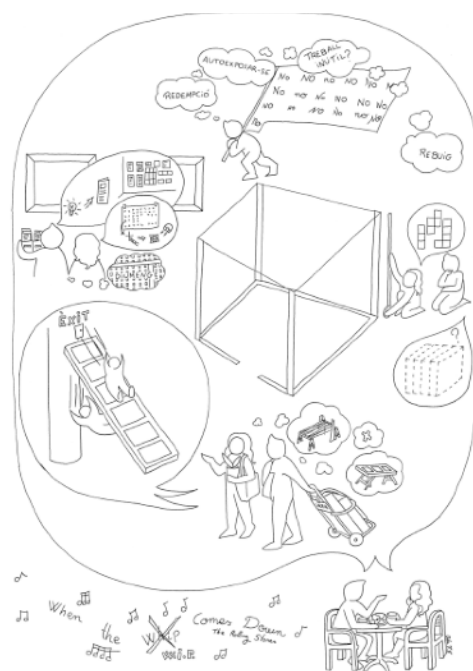
ADA FUENTES

(març 2020 - agost 2020)

Ada Fuentes Farré neix a Lleida el 1994. L'any 2012 es trasllada a Barcelona per formar-se en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, obtenint el títol de grau universitari el 2016. Durant aquesta etapa realitza obres de marcat caràcter social des de la multidisciplinarietat, explorant tècniques com la fotografia, el gravat, el tèxtil, la fosa o la pedra a més d'altres materials com el paper de diari.

En el curs 2016-2017 realitza el Màster en Arts Visuals i Educació: Un enfocament construccionista, a la mateixa universitat. Fa les pràctiques a 3r de primària de l'escola Isabel de Villena (Esplugues de Llobregat), on participa en el desenvolupament d'un projecte sobre l'exposició Renoir entre dones: de l'ideal modern a l'ideal clàssic (Fundació Mapfre, Barcelona) des d'una mirada crítica. Durant aquest temps, participa a la performance impulsada per Hangar, Tortuga, d'Ariadna Guiteras a La nit dels museus de Barcelona, és seleccionada a la convocatòria Art + Social + Tèxtil amb la peça «Teixint el Temps: un assaig de vita contemplativa», que s'exposa al Museu de l'Molí Vell a Sant Joan de les Fonts (Girona). També entra en el grup de la Perspectiva Educativa dels Projectes de Treball (PEPT) dedicat a generar saber pedagògic i que es reuneix mensualment en els despatxos de la Facultat de Belles Arts de la UB. Durant el curs 2017-2018 treballa en el departament educatiu del Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet de Llobregat) dinamitzant visites-taller amb infants de 3 a 11 anys.

Un element important en la seva investigació és l'ús del dibuix per plasmar en forma de relatogrames aquests espais relacionals que detecta o proposa crear. Aquesta eina no només s'usa per afinar i la possibilitat de cartografiar espais, idees i escenes significatives sinó que, a més, l'ajuda a obrir altres espais d'aprenentatge.

JUAN DAVID GALINDO

(gener 2020 - agost 2020)

Juan David Galido (Bogotà, 1992) està graduat en Belles Arts i Disseny per l'Escola Massana. Va cursar també el Programa d'Estudis Independents del MACBA. Els seus projectes artístics s'articulen mitjançant la performance, el vídeo i la instal·lació. Dins el seu CV s'hi troben nombroses exposicions i instal·lacions de caràcter nacional i internacional. Li interessa explorar com s'evidencien les dinàmiques socials i globals en l'aquí i l'ara d'una acció, en el seu cos (cos de l'ésser) i en el cos grupal efímer que es conforma en una acció artística. La seva obra s'articula dins el concepte de violència simbòlica. Pierre Bourdieu la defineix com una relació on s'exerceix de forma violenta indirecta contra els dominats que són còmplices a la dominació a la qual estan sotmesos. Explora creences, dinàmiques, costums i idees que contenen estratègies de rèplica del poder. Busca evidenciar certes dinàmiques de llibertat paradoxal situant-se en diferents coordenades davant la idea de poder: l'autoritat, el vigor, la prerrogativa o el mateix assoliment, a partir de la relació d'un grup o una comunitat. Els seus projectes s'activen amb accions en forma de performances –el seu cos visible– o en dinàmiques controlades guionitzades en les que participa el públic.

ALBA GARCIA

(setembre 2020 - febrer 2021)

Alba Garcia i Allué, nascuda el 1997, és una artista resident a Barcelona. Actualment es troba cursant l'últim any de Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Ha gaudit d'un intercanvi SICUE a la Universitat de València on ha pogut acostar-se a les humanitats ecològiques.

Ha treballat en projectes de memòria històrica i s'ha especialitzat en art i entorn, cursant assignatures relacionades amb la natura i filosofia i participant en cursos externs sobre futurs especulatiu i ecologismos.

Va realitzar un projecte amb l'ajuntament de Tagamanent sobre entorn i despoblació, ha realitzat exposicions a Can Ricart, Ca la Dona i a la UPV i va participar en el projecte Altiplans de Paula Bruna que va presentar a La Escocesa.

Va ser seleccionada a la convocatòria d'artistes emergents reivindicatives i feministes, emergents CIES 1.0 Femart a Ca la Dona, on ha gaudit d'una residència. Actualment treballa en el seu projecte de recerca Espais d'absència.

ARI GATAK

(setembre 2020 - febrer 2021)

Francesca-peruana crescuda entre quatre continents, Ari va estudiar antropologia i direcció de documental a l'Escola Documental de Lussas (FR). Ha fet entre altres amb Dockanema Maputo, el Festival de cinema llatinoamericà de Bordeaux, el Califòrnia Film Institute, i Canyon Cinema a San Francisco. A Barcelona estudia metalls i teixits, acaricia verds i blaus mentre treballa en l'escriptura del seu primer llargmetratge, un remake documental de Les cartes del Yagé.

ARIADNA GUITERAS

(gener 2020 - febrer 2021)

La pràctica d'Ariadna Guiteras abasta la performance, el text, el dibuix i la instal·lació per a investigar els límits dels cossos humans i més-que-humans, i les relacions que els constitueixen. El seu treball recent ha explorat el concepte renaixentista del "cos porós", una teoria mèdica que veia la pell com un límit porós, fàcilment perforable i difícil de protegir. Imaginat en present, el terme s'amplia en el treball d'Ariadna per a considerar els cossos com a matèria vulnerable, oberta i sempre en relació, ja sigui amb altres cossos, l'entorn, el petroli, els fluxos de capital, les dades o l'energia solar. Ha mostrat el seu treball en diferents espais com Tate Exchange (Londres), CentroCentro (Madrid), Loop (Barcelona), APA (Brussel·les), Swab Performance (Barcelona), àngels barcelona, Quart Espai Saragossa), TwinGallery (Madrid), CA2M (Madrid), Sala Muncunill (Terrassa), H.AAC (Vic), Castillo de Montjuïc (Barcelona), Chalton Gallery (Londres), SantAndreu Contemporani (Barcelona), Arts Santa Mònica (Barcelona), Antic Teatre (Barcelona), MACBA (Barcelona), Werf 52 (Düsseldorf), Second Home (Berlín).

MARLA JACARILLA

(gener 2020 - febrer 2021)

Artista visual, escriptora i crítica cinematogràfica. Editora de la revista de crítica i anàlisi cinematogràfic Contrapicado. Col·labora en publicacions com Cortosfera, Miradas de cine, A*Desk o Caiman Cuadernos de Cine. Guanyadora de beques com la Beca para la creación artística Fundación Guasch Coranty o les Becas Videoarte de la Fundación BBVA. Premi a la millor artista ART NOU 2012. Ha participat en exposicions col·lectives com: Especies de espacios (MACBA, Barcelona), Factotum (Fundació Antoni Tàpies), La condició narrativa (La Capella, Barcelona), 8a Biennial d'Art Leandre Cristòfol (La Panera, Lleida), Disruptions (Galería Senda, Barcelona), BIAM12 (Lo Pati, Centre d'Art Terres de l'Ebre), El Convit (Centre Cívic Can Felipa), Pogo (Arts Santa Mònica, Barcelona), Pas de Deux (Private Space Gallery, Barcelona), Qualsevol paregut amb la realitat es pura coincidència (Sala d'Art Jove, Barcelona). Algunes exposicions individuals recents són: Anotaciones para una eiségesis (Twin Gallery, Madrid, Centro de Arte de Alcobendas), Obras (in)completas (EspaiDos, Sala Muncunill, Terrassa) o Intento frustrado de enumeración y explicación de todos aquellos elementos que resultan superfluos en la construcción de una catedral (Capella de Sant Roc, Valls).

MICHAEL LAWTON

(març 2020 - febrer 2022)

Com a artista, escriptor i investigador, la seva pràctica gira entorn de l'abstracció i la narració d'històries. Li interessa especialment l'espai liminal entre el literari i el visual, el qual va ser el punt de partida de la tesi doctoral que acaba de completar a la Universitat de Kent. La seva recerca estableix una estratègia efectiva i un marc filosòfic per a proposar la ficció com a forma d'escriptura crítica i investigació en art. Va arribar a aquest marc a través de la reflexió sobre la seva pròpia pràctica en pintura, juntament amb l'anàlisi i la investigació de la filosofia orientada a objectes de Graham Harman, treballant a través de la seva ontologia fins que va arribar al que anomena la seva "tesi del tercer objecte", en la qual l'espectador i l'obra d'art es fonen en un tercer objecte: la trobada amb l'obra d'art. Davant la tasca de descriure aquest tercer objecte, proposa que escriure ficció és la resposta més adequada, sobretot ciència ficció.

L'abstracció com la ciència ficció pot oferir una perspectiva més "real" de les nostres vides, cada vegada més abstractes i irreal. La seva pràctica pictòrica es basa en l'abstracció i està en procés de completar 10 peces a gran escala (180 x 200 cm) com a part d'una beca de producció que va guanyar a Hangar juntament amb l'escriptura d'una novel·la.

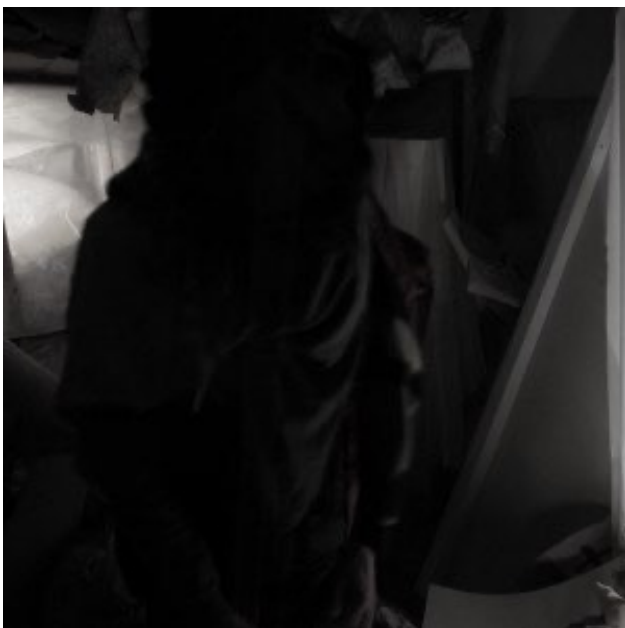
Tot i (o potser a causa de) la naturalesa contra-intuïtiva de la mateixa, utilitza les seves pintures abstractes per explicar històries. Sovint es refereix a les narratives cristianes dels sants. No perquè tingui fe ni perquè estigui interessat en desacreditar, sinó perquè aquestes són algunes de les primeres històries que representem i ens expliquem, que van donar forma a la nostra comprensió del món. De la mateixa manera, l'acte de fer coses (pintar i escriure) l'ajuda a entendre el seu lloc en el món ara.

LLAPISPANC

(gener 2020 - agost 2020)

L'obra de Llapispanc es compon de diverses estratègies per fer aflorar un corpus artístic que voldria fer-se coherent i compacte però que es diversifica en texts, missatges, correus electrònics, el blog, imatges, dibuixos, accions, accions participatives, accions musicals, vestigis i residus de les accions, vídeos, música, soroll i art sonor, instal·lació i força quantitat d'art efímer en constant autoconsumició al voltant del taller-estudi a La Escocesa, que ha esdevingut com un abocador d'objectes i envasos. I dins el caos del seu refugi, s'hi troba l'essència d'un antiquari que emmagatzema cada un dels seus records i els atorga el do de la immortalitat; coherent i compacta.

BIEL LLINÀS

(març 2020 - agost 2020)

Biel Llinàs neix a Felanitx (Illes Balears) el 1994. L'any 2012 es trasllada a Barcelona per formar-se a la Universitat de Barcelona, finalitzant el grau en Belles Arts en 2016. A partir d'aquest moment la seva obra aborda el llenguatge pictòric des d'un punt de vista poètic i performatiu, com a dispositiu mediador entre l'individu i els espais que habita, produeix i consumeix. En els darrers anys, la seva pràctica experimenta un gir conceptual, abordant la bipolaritat i l'urbanisme com a disciplines de govern dels cossos en l'espai a partir d'una sèrie de normes i convencions naturalitzades en el que s'ha denominat societat del rendiment.

A partir de 2015, participa en diverses exposicions com a membre de NAAG Collective. La seva obra es va poder veure a l'Archivo Histórico Provincial de Jaén (2014), al XX Stripart, Festival d'Art emergent d'Horta-Guinardó (2015) i a En Procés, de Fabra i Coats (2016) en el marc de la convocatòria de Residències de Creació 2014/15 del centre. El 2016 inaugura la seva primera exposició individual, En Paral·lel, a Ca'n Timoner (Mallorca).

A partir d'aquest moment, participa en diverses exposicions com Parchís, pintura y otros medios, a la Sala d'exposicions de la Facultat de Belles Arts de la UB (2015, Barcelona), al V Dress your wall, de la galeria Miscelánea (2016), a Ciutat subterrània 04 (2016), convocatòria de residència i exposició organitzada pel CCCB, la UB i la Fundació Teatre Clavé, al I, II, III i IV Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Felanitx al CC Felanitx (2015-18, Mallorca), al V Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty a Centre d'Art Tecla Sala (2017, l'Hospitalet), al VII i VIII Artnitcampos Festival d'Art Contemporani (2018-19, Mallorca), al 52 Certamen Biennial de Arte de Pollença (2019, Mallorca) o a IDEA '19. Nous Creadors de Felanitx (2019, Mallorca).

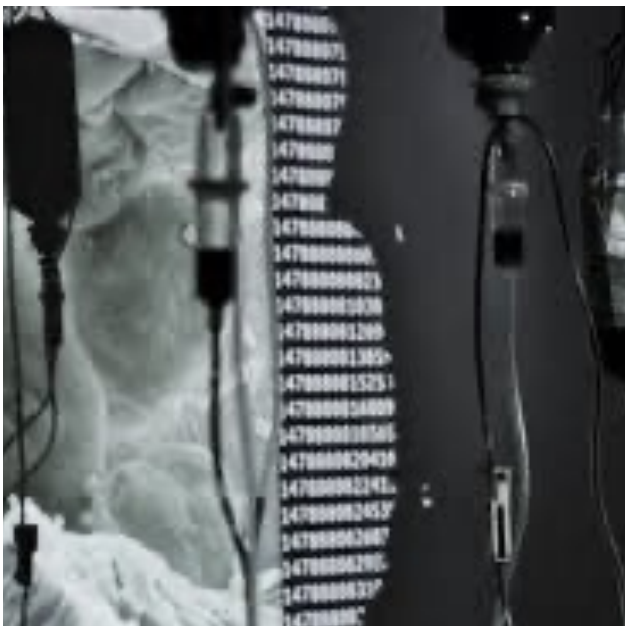
Entre 2016 i 2018 cursa el Màster en Gestió de Patrimoni Cultural i Museologia i ON Mediation #5. El 2019 reb el II premi ex aequo per l'obra "Quan l'actitud esdevé forma", al Certamen d'Arts Visuals Art Jove IB 2019, celebrat al Casal Solleric de Palma i actualment participa amb Pla de treball / After Mark Rothko a la Jeune Création Européenne Biennale d'Art Contemporain 2019/21.

KINA MADNO

(setembre 2020 - febrer 2021)

Des de 2008, Kina co-anima el laboratori artístic sobre cos, identitats i tecnociència Quimera Rosa, creat a Barcelona. Des 2017 Kina ha establert una col·laboració afectiva i artística amb Ari Gatak per a l'exploració de futurs analògics. Des 2019, Kina ha començat a escriure una novel·la de ciència-ficció basada en el projecte de Trans*Plant, i es dedica a la coordinació de el projecte UrsuLaB a Bourges. UrsuLaB és un laboratori de biomedias transdisciplinar, el nom és un homenatge a Ursula Le Guin i la definició es basa en una de les seves novel·les: "the word for world is forest».

ALBA MAYOL

(març 2020 - febrer 2021)

Alba Mayol Curci és filòloga i artista. Investiga narratives perifèriques en què mecanismes emocionals poden funcionar com un activisme. De manera paral·lela ha treballat en projectes d'instal·lació, vídeo i performance com Cooperativa General Humana. Els seus projectes s'han presentat a Württembergischer Kunstverein Stuttgart; Bòlit Centre d'Art Contemporani, Girona; Can Felipa Arts Visuals, Barcelona; Eastern Bloc, Montreal; Arts Santa Mònica, Barcelona; Sala d'Art Jove; Fabra i Coats, Barcelona; Hamaca-Museu Reina Sofia, Madrid; Haus der Kulturen der Welt, Berlín, entre d'altres. Ha publicat textos en diversos mitjans especialitzats com A* Desk, Unlikely Journal for Creative Arts, Graf i L'Espill Universitat de València. Actualment és artista resident a Hangar (2018-2020).

La seva producció parteix originàriament de la conceptualització de l'escriptura i el dibuix enteses com accions primàries presents en el desenvolupament del que s'anomena en el context occidental psique, consciència o subjectivitat. Planteja la seva feina com una investigació d'elements en els marges d'un discurs dominant, que sovint poden trobar-se en el poètic, l'emocional o el anti-heroic. Situar en el polític la pràctica artística posant-la al servei de la possibilitat d'una psicomilitància, en què el posicionament pot donar-se a través de nocions com afecte, vulnerabilitat, tràngol o *embodiment*.

TATIANA M MELO

(març 2020 - febrer 2021)

Tatiana m Melo va estudiar el Grau en Arts i Disseny a l'Escola Massana després d'haver cursat el batxillerat artístic. Va fer un Erasmus a Kunsthøgskolen i Oslo al departament de ceràmica. La seva formació és transdisciplinària des de la pintura i el dibuix a les artesanies: fusta, vidre, ferro, tèxtil i ceràmica.

Des de fa quatre anys ha pogut aglutinar aquests coneixements, interessos i preocupacions socials en el projecte De la terra al plat que situa la construcció de forns de llenya com a eix vertebrador de pràctiques socials entorn al foc que van des del disseny i construcció de forns de llenya, la integració d'aquests a diferents comunitats i accions que els activen. Entén el forn com a màquina autorreplicant en la que es poden coure els elements per cuinar i menjar: olles, plats i utensilis, els maons per seguir construint o ampliar els forns i l'aprofitament o transformació de l'energia generada al forn per cuinar o escalfar espais, entre d'altres.

Des del 2016, ha rebut diverses beques per seguir desenvolupant el projecte a la Cabana d'Hangar, la d'Art i Natura a la Sala d'Art Jove i la de producció de La Escocesa. 2019, amb la que ha desenvolupat el projecte Horno de Pan Autoportante amb la Marta Archilés. Alhora també ha estat seleccionada per participar en diverses residències i seminaris nacionals i internacionals com al Centre d'Art i Natura de Farrera (2015), al d'Impressió Experimental amb alumnes d'Itàlia i de Massana (2016) o a la Residence d'artistes de Safi, Essaouira (2014). Durant el curs 2017-2018 va formar part del projecte Espai C acostant la ceràmica i els processos creatius a l'àmbit escolar.

Al llarg del 2018-2019 ha complementat la seva formació a l'escola d'Arquitectura tradicional G.R.E.T.A i a l'Escola de Ceràmica de La Bisbal a més de seguir construint forns de diferents tipus a Catalunya i a altres ciutats i països com Londres i Hongria i creant també ceràmica utilitària per encàrrec i per utilitzar als forns alhora que impartint classes. L'estiu del 2019 la van convidar a desenvolupar el projecte BRUGGA (bruixes) a Hongria dins el festival de construcció de fusta i comunitat Hello Wood.

TERESA MULET

(març 2020 - febrer 2021)

Caracas, 1970. Viu entre Barcelona i Caracas. Ha realitzat estudis a l'Institut de Disseny Neuman i a l'Escola Prodiseno a Caracas, estudis de Filosofia a la Universitat Central de Veneçuela. A Milà va realitzar el Màster Total Design en l'estudi AG Fronzoni. I a la Multiversitat Edgar Morin, va cursar el Diplomat Transformació Educativa, Pensament Complex.

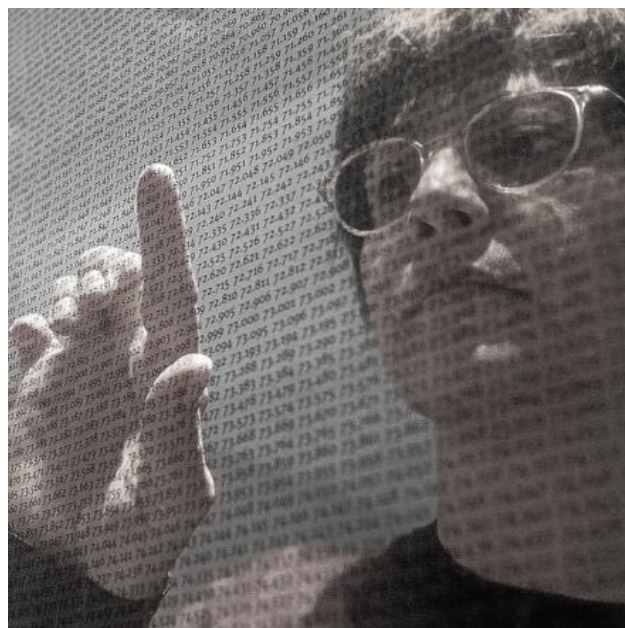
Ha dictat conferències i ha estat professora convidada a l'Escola de Disseny i Arquitectura de l'Politécnic de Milà, l'Escola Art 4 i l'Escola Art 10 a Madrid, també a la Universitat Central de Veneçuela, Escola Art-Disseny Alts de Chavon República Dominicana, Escola d'Art i Disseny de Vic, entre d'altres.

Ha realitzat exposicions a Barcelona, Milà, Venècia, Florència, Hamburg, Caracas, Londres, Madrid, Puerto Rico. Destaquen la seva participació al Saló Internacional de l'Moble, Salone Satellite de Milano. Biennal d'Art Venècia, Estructures de Sobrevivència. Palazzo dell'Arte, Triennale di Milano. Museu de l'Estampa i el Disseny Carlos Cruz-Diez, Caracas. Biennal Iberoamericana de Disseny, Escorxadors, Madrid. Museu d'Art Contemporani de Caracas.

L'Annex, Art Contemporani, Caracas. ONG, Organització Nelson Garrido, Caracas. Pinta, Miami. Centre d'Art, Arts Santa Mònica, Barcelona. ACVIC, Centre d'Arts Contemporànies, Vic

Actualment desenvolupa projectes transdisciplinaris donant atenció a la paraula i la tipografia com a base conceptual i visual, aplicat a les àrees de la comunicació, el disseny, l'art i l'arquitectura. Paral·lelament desenvolupa els seus projectes personals. Tipus Útil partint d'un sistema tipogràfic es dona vida a una família d'objectes utilitaris; i Tipus Inútil constitueix la recreació d'una impossibilitat, interrogant els límits entre el text i el seu context.

Compromesa i afectada per les circumstàncies socials actuals de Veneçuela i el món, desenvolupa propostes de denúncia a la violència, preguntant la causa de tant decés inútil.

NURIA NIA

(setembre 2020 - febrer 2021)

Núria Nia, artista audiovisual, docent i programadora cultural d'arts digitals. 1986, Palau Solità i Plegamans (Barcelona). Es graduà a l'ESCAC, Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (Universitat de Barcelona), el 2008 en l'especialització de Direcció Documental. Rebé la beca ESCAC amb la que es formà al Centro de Capacitación Cinematográfica de México (Ciutat de Mèxic) en Direcció de Documental. Paral·lelament es formà en Direcció de Comunicació (UOC), i fundà La Panoràmica.cat, productora audiovisual des de la que produeix i realitza peces audiovisuals de tot tipus: videoclips, documentals, spots documentals, entrevistes, reportatges...

Cofundadora de MATICS Barcelona, l'associació d'artistes digitals de Barcelona, i directora de MediaEstruch, l'àrea d'arts digitals de l'Estruch Fàbrica de Creació; combina la direcció cinematogràfica i la pràctica artística visual diversa amb els diferents projectes de producció cultural en arts digitals que l'envolten. Amb Parc Estudi Creatiu fa de docent sobre eines digitals per a institucions públiques i privades.

Mensualment escriu a Week& la secció "Tot és Random", i de vegades publica els seus textos en altres mitjans. Mentrestant, investiga sobre gènere i cinema, sobre la sexualitat femenina en la pantalla gran i sobre noves narratives digitals.

LIZETTE NIN

(setembre 2020 - febrer 2021)

Artista visual dominicana que treballa amb tècniques fotogràfiques analògiques. El seu treball al llarg dels últims tres anys ha anat evolucionant amb la intenció de tractar temes més propers a l'artivisme. Establir a través de la permanència de la imatge la denúncia de causes que considera totes sentim que són importants (violència ginecològica, exclusió racial i ètnica).

Durant aquest període ha treballat àrduament per produir material que mostri realitats poc visibles.

El seu tema neix d'una experiència recent, com a dona negra, migrada a aquests espais ha estat difícil emprar-la de manera local, de manera que només va trobar treball com a autònoma, en una línia eròtica, moment a partir del qual va començar una investigació en relació a la capitalització dels afectes.

Actualment treballa en poder traduir anys de criminalització de la feina sexual en un paral·lel amb la veritable prostitució de l'individu que segueix codis capitalistes, en imatges, sons i text.

THILLELI RAHMOUN

(gener 2020 - agost 2020)

Nascuda a Argel en 1978, Thilleli viu i treballa entre França i Espanya.

Graduada a l'ENSBA de París (2007) i a l'Escola de Belles Arts d'Argel (2001). La seva obra ha estat presentada a certes mostres individuals –Institut Français de Barcelona (2018), Galeria Crous Beaux-arts de París (França, 2012), Pôle Culturel de Coulanges (França, 2009), Centre d'Art Contemporani La Résidence (França, 2009)– i mostres col·lectives: Museu d'Art Contemporani d'Argel (2018), Ycone Galleery (París, 2015), Yango Biennal (Kinshasa, 2014), Zoom art Fair Miami, Marrakech Art Fair (2010 y 2011 amb Marsa Gallery), 12a Biennal d'Art Contemporani de Nîmes (França, 2008), Galeria Julio González (França, 2008), "Jeune Création" (París, 2007).

També ha participat en programes de residències –La Résidence (França, 2009), Residència a Sainte-Alvère amb el recolzament de la fundació Suïssa Conny Maeva (França, 2009), Residència a La Casa Velázquez (Madrid, 2009), Residència a Chamalot (França, 2010), Pyramidon (Barcelona, 2017)– i ha rebut els següents premis: Premi Alfonse Cellier (Acadèmia Francesa de Belles Arts, 2006), Premi Félix Fénéon ("Consell de les universitats de París", 2008), diferents beques de l'Ajuntament de París i del Ministeri Francès de Cultura, Tribew digital editions (França, 2017).

SILVIA RENDA

(març 2020 - febrer 2021)

El col·lectiu Radial Radiant, aka Silvia Renda i Erica Volpini és un duo jove, nascut al maig 2019, per unir dues preocupacions i visions en l'art, el disseny i educació. Radial Radiant és un col·lectiu híbrid i transdisciplinar: el disseny gràfic és el seu nucli principal però s'obre cap a la investigació artística, l'educació i el suport als artistes.

Es dediquen a dissenyar llibres d'art (fotografia, cultura visual, teoria, disseny i les seves interseccions) amb autors i, com a creadores, fan llibres d'artista.

En aquest moment estan particularment interessades a crear llibres sobre processos: una traducció gràfica de les pràctiques artístiques, més enllà de la documentació i on recuperen les notes disperses en el camí de creació.

Estan interessades en el procés perquè ajuda a entendre i valorar el "com": com viatgem, com arribem a alguna cosa, quines relacions vam tenir, quins mètodes utilitzem.

En els processos es fan proves, s'aprèn, es fan experiments, i surten coses noves, es poden activar dinàmiques relacionals. No necessàriament s'arriba a un producte final. De vegades el procés és l'obra en si.

Creient en els enfocaments participatius, van realitzar tallers de OCR (Outsider Collective Reflections) per artistes i educadors, que puguin afegir valor a la seva pràctica o provocar debats. Aquests tallers són contextos d'investigació col·lectiva que afirmen que «les eines que tenim per parlar sobre el coneixement en l'art han d'anar més enllà del que discursiu, al encarnat i emotiu». També van organitzar un esdeveniment setmanal, com a part d'una xarxa, anomenat Converses Barcelona i compten amb l'activació d'un grup de recerca independent.

ANTONIA ROSSI

(gener 2020 - febrer 2022)

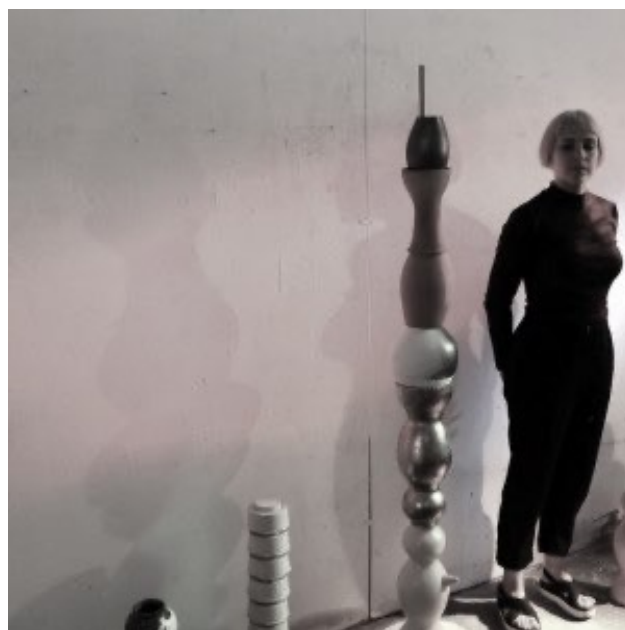
Antonia Rossi neix a Roma (Itàlia) el 1978, on hi viu fins el 1988, any en el que es trasllada a Xile amb els seus pares. El 1996 comença la carrera de cine a la Universitat Arcis on es titula el 2000. El 2001 realitza un Màster en Arts Visuals a la Universitat de Xile, on es titula el 2004. Es considera com artista i realitzadora audiovisual des del 1999. Va dirigir cinc curtmetratges de ficció: "Vuelta a Casa" (2000 - 16 mm); "Mediatarde" (2001 - 16 mm); "Autostop" (2003 - minidv); "Intervalo" (2005 - HD); (destellos en la piscina (2014 HD) i tres documentals experimentals: "Ensayo" (2005 - Hdv), «El eco de las canciones» (Multiformat 2010) y Una vez la noche (HD, dibuixos. 2018). El 2002 s'integra al col·lectiu d'art O-inc, realitzant en conjunt vídeos performance i vàries exposicions com "Living Fasat Food", "O-Incland, Ciudad Capital" i «PHCL» en el marc de la biennial del desert. Com a docent ha realitzat classes de: estètica, anàlisi de film, llenguatge cinematogràfic i tallers de realització a la Universitat Arcis, la Universitat de Santiago, la Universitat del Desarrollo i a Balmaceda 1215. El 2006, 2007 i 2008, guanya la beca del fondo audiovisual, dins les seves etapes d'escriptura/rodatge i postproducció, per a la realització de "El eco de las canciones", llargmetratge que recorre diferents festivals, entre els quals està FID, Festival de cinema de Marsella, on rep el premi "Esperanza", DocLiepsig, Festival de cinema de Valdivia, i el museu de la Universitat de Harvard en el marc de la exposició de Doris Salcedo. Ara es troba dins l'etapa de distribució de "Una vez la noche", la qual s'ha estrenat recentment a Marsella, França i ha obtingut una distinció del jurat en el festival Trancinema de Lima, Perú.

MARINA RUBIO

(gener 2020 - febrer 2021)

La seva atracció per l'objecte industrial, trobat, reproduït i manipulat li serveix per generar especulacions sobre la realitat en la qual el material es mostra amb contundència. Després d'endinsar-se en el terreny de la ceràmica, el caràcter lúdic de la seva obra s'accentua optant per experimentar amb el retrobament, l'atzar i la improvisació; així doncs, buscant noves maneres d'entendre les relacions entre l'obra, el cos de l'espectador i l'espai en el qual es troben. En els seus últims treballs, indaga sobre la representació d'un univers fragmentat. Per aquest motiu, crea sistemes constructius on els objectes es troben estructurats relacionats entre si, contribuint a la creació d'altres cossos més grans. Nascuda a Saragossa (1986), es trasllada a Barcelona el 2008 per estudiar la carrera de Belles Arts, un cop acabats els estudis d'escultura a la seva ciutat natal. El 2015, es muda a Bilbao per estudiar el Màster de Ceràmica de la Universitat del País Basc i així obrir noves vies d'investigació en la seva carrera artística. Ha participat en exposicions col·lectives a Barcelona, València, Palafrugell, Palma de Mallorca, Montpeller i a l'última edició de la Bienal de Casablanca. També n'ha realitzat d'individuals a Saragossa (convocatòria Impulso Lateral del Instituto Aragonés de Arte y Cultura Contemporáneos Pablo Serrano de Zaragoza) i també en diversos centres culturals de Barcelona.

JUAN FRANCISCO SEGURA

(gener 2020 - agost 2020)

Juan Francisco Segura va realitzar estudis de tècniques pictòriques i diferents tallers de gravat i serigrafia a l'Ateneu de Cerdanyola del Vallès. La filosofia oriental té un gran paper en la seva obra: des del 1988, l'artista estudia i practica Ikebana, art de l'arranjament floral, a l'Escola Ikebana de Barcelona i és instructor de primer grau per l'Escola Ikenobo de Kyoto. Ha impartit talleres i conferències d'aquesta disciplina i ha ampliat els seus estudis d'Ikebana amb nombroses estances al Japó. La presència del zen i el budisme impregnen la seva obra, que pretén saber què hi ha darrere de la pintura, arrancant trossos de la tela del llenç.

«Existeix sense cap tipus de dubte un factor essencial en l'obra de Juan Francisco Segura: La contemplació. Un fet determinant en el seu procés previ de creació. Un fenomen que s'acosta allò que és més íntim i personal de l'artista», diu Joan Gil.

JULIA SPINOLA

(març 2020 - febrer 2022)

Julia Spínola (Madrid, 1979) ha rebut diverses beques i premis com l'actual DONEU residency (Berlín), Beca d'Arts Plàstiques Marcelino Botín 2013 i Premi L'Ull Crític d'Arts Plàstiques de Ràdio Nacional d'Espanya 2013, Generacions 2013 (Madrid) i el Premi ARCO 2017 de la Comunitat de Madrid.

Ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives com 'Footnote to a Footnote' a la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma, 'Voler que sembla nit' CA2M Madrid (2018); 'Lubrican', CA2M Madrid (2018); 'Cent Rostres Iguals', etHALL, Barcelona (2016/17); 'Mutacions', Centre d'interpretació Nou Baztán, Madrid (2017); 'Roca' amb David Bestué, Halfhouse, Barcelona (2016); 'AO túnel-terme pèl Braco', Kunsthalle Són Paulo, Són Paulo (2015); 'Parlo, sabent que no es tracta d'això', CaixaForum, Barcelona; '9a Biennal d'art Leandre Cristòfol' La Panera, Lleida (2015); 'Stiff hip GAIT' amb Alex Reynolds, Komplot, Brussels (2015); 'Un esquerrà i un dretà, i un esquerrà i un dretà', Galeria Heinrich Ehrhardt, Madrid (2014); 'Aprendre a caure', Inèdits, La Casa Encendida, Madrid (2014); 'Paper Works', Tatjana Pieters Galerie, Gant (2014); 'The drum in the mouth', Tatjana Pieters Gallery, Gant (2013); '...', The Mews, Londres (2013); 'El martell sense mestre', Can Felipa, Barcelona (2014); 'Retroalimentació', Sala Art Jove, Madrid (2014); 'Sense motiu aparent (Out of the Blue)', CA2M Madrid (2013); 'Visible, mòbil, vident', Centre Párraga, Múrcia (2013); 'Into the point (vibration)', Tatjana Pieters Gallery, Ghent; 'Orella, Naufragi' (en diàleg amb Mauro Cerqueira), Galeria Heinrich Ehrhardt, Madrid (2012); 'Resonance and repetition', EFA Project Space, Nova York Teatre d'Anatomia, RMS (2012); 'Abans que tot', CA2M, Madrid (2011).

El seu treball està en la col·lecció del Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia (MNCARS); Fundació Marcelino Botín; Col·lecció d'Art Comunitat de Madrid / CA2M; Museu La Panera, Lleida i Fundació Montemadrid / La Casa Encendida, Madrid.

ROSA VALLORI

(març 2020 - agost 2020)

Rosa Vallori (Mallorca, 1990) és graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2017) i la Hogeschool voor de Kunsten de Utrecht (Països Baixos, 2016). Recentment ha residit a Nau Estruch de Sabadell (2018), a la Hoger Instituut Voor Schone Kunsten (HISK) (Bèlgica, 2018) amb la beca d'intercanvi internacional de Sala d'Art Jove, i a Hangar, Centro de Investigação Artística (Portugal, 2019) amb l'ajuda de l'Institut d'Estudis Baleàrics. Ha estat seleccionada al Premi Ciutat de Palma 2017 i al Premi Miquel Casablanca 2018, i el seu treball s'ha exposat a l'Espai Pàtara (Barcelona, 2017), al Casal Solleric (Palma, 2018) i al Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats (Barcelona, 2019).

«La meua pràctica artística és una aproximació a la idea de protecció i a les maneres d'operar espontàniament a la vida diària. És un treball que explora objectes en una recerca en materials, colors, textures. En formes i fets que sovint fan referència a alguns aspectes de l'entorn, tant el més proper i quotidià, com altres espais més buscats, més industrials o en obres. Em moc per un interès en les coses que a peu de carrer conformen el nostre paisatge. No des d'allò emblemàtic, sinó del fer diari, de la construcció petita i resolutiva, utilitzant el que es té a l'abast per trobar solucions pràctiques i funcionals. Són maneres de fer que a dia a dia construeixen els llocs que transitem i que habitem, configurant el nostre entorn sovint d'una manera inconscient. Aquelles actuacions per arreglar quelcom de manera provisional, aquells gestos de protecció d'algun element que es troba a la intempèrie. Busco així formes que arreceren, que ens apropen a l'espai segur, reguardat o aïllat, o que justament ens remetent a la seva falta. En la meua pràctica segueixo les mateixes lògiques, trobant amb gestos mínims i materials propers una metodologia en canvi constant.»

CARLOS VÁSQUEZ

(gener 2020 - febrer 2022)

Carlos Vásquez Méndez és artista i investigador. Els mitjans que utilitza són el cinema i la fotografia des d'una perspectiva documental i experimental, establint constants correspondències entre la pràctica artística, les ciències socials, l'analògic i el digital. Els seus treballs s'han exhibit en diverses mostres i festivals. L'any 2016 la seva pel·lícula [Pewen]Araucaria va rebre el premi Joris Ivens/Centre National des Artes Plastiques (França). Llicenciat en Cinema, Màster Documental de Creació (IDEC/UPF) i Màster de Creació Artística Contemporània (UB), desenvolupa actualment la seva investigació doctoral sobre el gir documental en l'art contemporani a través del concepte d'imatges dialèctiques (Beca CONICYT). Els seus temes d'interès són la reescriptura històrica, l'estratègia documental, les representacions del real en l'art, el registre foto-fílmic com a producció d'arxiu i les tècniques obsoletes com a discurs estètic-polític. La seva base és la ciutat de Barcelona i treballa freqüentment a Llatinoamèrica.

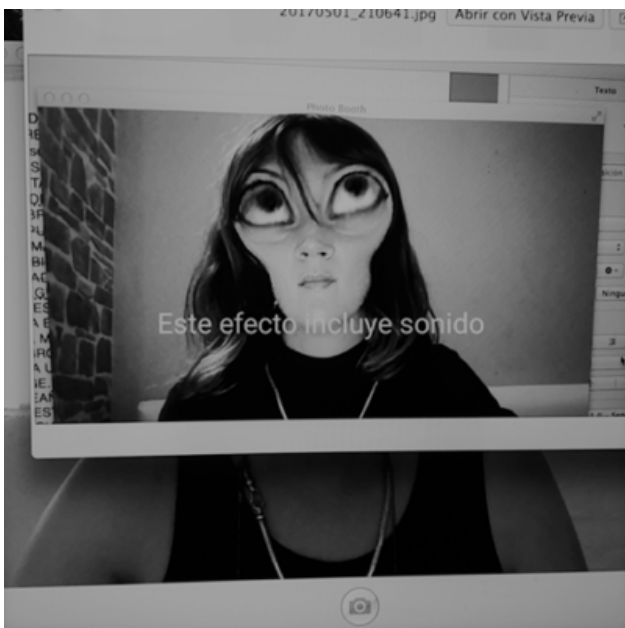

HELENA VINENT

(març 2020 - febrer 2022)

Helena Vinent treballa amb continguts visuals i discursius que produeix o dels que s'apropia de diferents mitjans, per després reorganitzar, postproduir-los i resignificar-los generant un univers propi que muta en funció de cada projecte. Actua sobre les significacions universalment reconeixibles i les desplaça per tal de canviar certes lògiques de sentit per així assenyalar com ens construïm en el context d'un capitalisme audiovisual on la informació no flueix en el buit, sinó que es presenta en un marc polític i tecnològic de control que roman supeditat a relacions de poder. Des de la reflexió crítica i el seu posicionament com a sorda i discapacitada pretén abordar els camps de la teoria cuir-queer/crip, proposant relats que especulen sobre altres realitats, cossos i imaginaris que desvien l'atenció sobre les normes imperants, sobrepasant la idea del que és o no és ser humà.

Ha exposat la seva obra en diferents espais al llarg dels últims anys. Entre ells destaquen les exposicions "Hugs are underestimated, never undervalued", a l'apèndix de la Galeria etHall dins Art Nou i comissariada per Gracias por su visita, "Let 's art up the factory" comissariada per Cèlia de Diego, "Produir, Produir, produï(t)" comissariada per Xavier Acarín i Carolina Ciuti al Festival LOOP, "Transnational Translation" a l'espai independent Saliva, "Otro especial de" a El Cuarto del recreo, "Therapeia" en Sala d'Art Jove, "The whole world is watching" al Festival Panoràmic, "No es lo que aparece" a Fabra i Coats dins del Premi Miquel Casablanca, "Selfcare is warfare" comissariada per Julia Moranderia al Ocaña, "Gimmick" comissariada per Antoni Hervàs a Sant Andreu Contemporani, "As slow as possible" comissariada per Alexandra Laudo al Festival Embarrat, "Grandes Re-medios" comissariada per Rafel Bianchi a la galeria Noguera Blanchard i "Síntesi" a l'Arts Sant Mònica. Ha estat resident a Fabra i Coats sota la beca per a Artistes Visuals SAC-FiC i a Hangar, i ha guanyat la Beca de Creació Guasch Corant i la Beca de producció d'Hangar. Més enllà de la seva pràctica individual ha participat en l'organització de diferents exposicions, esdeveniments i projectes col·lectius, com les Jornades Mutantes, o un projecte de distribució de fanzines en un quiosc de premsa tradicional. També ha participat en la gestió d'un espai a Barcelona, La Sala Usurpada.

ERICA VOLPINI

(març 2020 - febrer 2021)

El col·lectiu Radial Radiant, aka Silvia Renda i Erica Volpini és un duo jove, nascut al maig 2019, per unir dues preocupacions i visions en l'art, el disseny i educació. Radial Radiant és un col·lectiu híbrid i transdisciplinar: el disseny gràfic és el seu nucli principal però s'obre cap a la investigació artística, l'educació i el suport als artistes.

Es dediquen a dissenyar llibres d'art (fotografia, cultura visual, teoria, disseny i les seves interseccions) amb autors i, com a creadores, fan llibres d'artista.

En aquest moment estan particularment interessades a crear llibres sobre processos: una traducció gràfica de les pràctiques artístiques, més enllà de la documentació i on recuperen les notes disperses en el camí de creació.

Estan interessades en el procés perquè ajuda a entendre i valorar el "com": com viatgem, com arribem a alguna cosa, quines relacions vam tenir, quins mètodes utilitzem.

En els processos es fan proves, s'aprèn, es fan experiments, i surten coses noves, es poden activar dinàmiques relacionals. No necessàriament s'arriba a un producte final. De vegades el procés és l'obra en si.

Creient en els enfocaments participatius, van realitzar tallers de OCR (Outsider Collective Reflections) per artistes i educadors, que puguin afegir valor a la seva pràctica o provocar debats. Aquests tallers són contextos d'investigació col·lectiva que afirmen que «les eines que tenim per parlar sobre el coneixement en l'art han d'anar més enllà del que discursiu, al encarnat i emotiu». També van organitzar un esdeveniment setmanal, com a part d'una xarxa, anomenat Converses Barcelona i compten amb l'activació d'un grup de recerca independent.

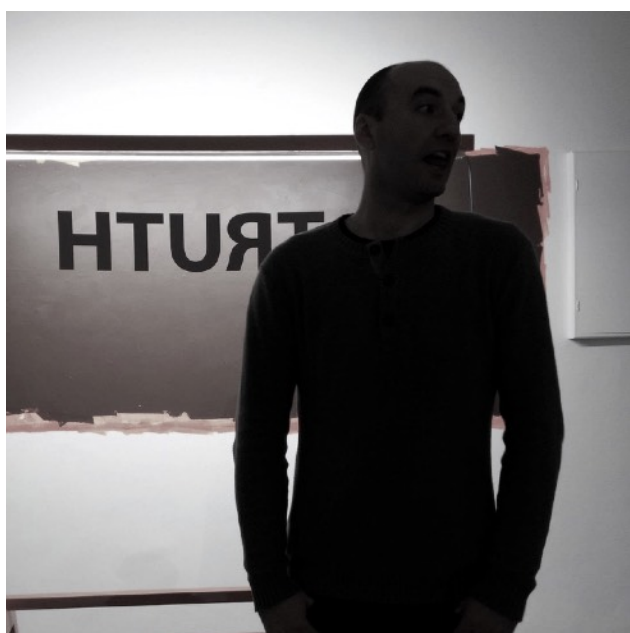

ALFREDO ZUBIAUR

(gener 2020 - agost 2020)

La seva obra està inevitablement lligada a la seva experiència amb l'entorn. L'atrauen els conflictes de cohesió que sorgeixen de forma fortuïta en qüestionar la realitat, i els punts de vista nous que neixen al desenvolupar-los. Els seus treballs poden explicar-se generalment des d'una idea d'escala, un concepte que referencia per a relacionar internament nocions de valor que impliquen aspectes d'índole ètica, política o sensible.

Habitualment treballa aspectes de la memòria des de la seva resiliència, incidint en la fragilitat del procés que decideix entre la permanència o l'oblit. Entre el pres i l'aportat sol aparèixer la repetició. Per aquest motiu, els seus processos de treball són encadenats, i així una part del projecte anterior normalment passa a ser centre del següent.

Investigadors en residència

BRUNO CALDAS

(març 2020 - febrer 2021)

Nascut al Brasil, a Rio de Janeiro, on va estudiar enginyeria informàtica i es va graduar en cinema. Té un màster en art i tecnologia per la universitat de Nova York (ITP / NYU). Per molts anys va gestionar l'espai de residències artístiques Nuvem, a l'interior del Brasil, i ha donat classes a Oi Kabum!, una escola d'art i tecnologia per a adolescents en situació de risc social a Rio de Janeiro. Ha realitzat treballs en narratives interactives com el llargmetratge Ressaca (2008), aplicacions mòbils com Palm Poetry (2012) i art espacial com Una font per pescar satèl·lits (2011), així com instal·lacions, curtmetratges i documentals.

La proposta que desenvolupa com a resident a La Escocesa forma part d'el projecte de recerca doctoral Art i Intel·ligència Artificial: La poètica de l'autopoiesi, que va iniciar al setembre d'aquest any. És investigador a la Universitat d'Arts de Hèlsinki, i es desplaça allà des de Barcelona una setmana per mes. El seu objectiu és comprendre les conseqüències i potencials de la intel·ligència artificial en l'art, en concret en l'art visual.

ROSA BELÉN GALLEGO

(març 2020 - febrer 2021)

Rosa Belén Gallego és escultora i actualment està treballant en la seva tesi doctoral sobre la pràctica artística en el context de Catalunya amb un material específic: la fusta. La tesi la realitza com a doctoranda de la UB de Belles Arts, forma part del programa de recerca La Realitat Assetjada: Concepte, procés i experimentació artística.

És llicenciada en Belles arts, per la Universitat de Sevilla, on va cursar les especialitats d'escultura i de disseny. El 2014 va rebre una beca del MEC per realitzar un Màster d'Educació i va venir a Barcelona a cursar-lo. Al arribar a Barcelona, va quedar sorpresa per l'heterogeneïtat d'obres realitzades en fusta que s'exposaven i realitzaven en aquest context. Va començar a qüestionar per quins motius podia donar-se aquesta circumstància, si seria una cosa específica d'aquest lloc i per què es donava amb aquest material concretament.

Durant el màster va investigar i practicar diferents metodologies de creació amb fusta no ortodoxes (com cremar-la, desgajarla, segellar amb ferro candent), com a projecte de fi de màster va realitzar un manual de pràctiques alternatives per a la creació amb fusta i una instal·lació escultòrica en fusta de tell. En la defensa del TFM el tribunal la va encoratjar a investigar el tema sobre l'heterogeneïtat i multitud de projectes artístics realitzats amb fusta en el context de Catalunya des de la seva perspectiva d'escultora. Des d'aleshores ha publicat diversos articles sobre el tema que investiga en revistes científiques i presentat la seva recerca en tres congressos de ciències de l'educació, humanitats i art, a Barcelona, Sevilla i Roma. Des del 2016 ha estat ajudant d'escultura (tallant fusta) per a l'escultor Samuel Salcedo i per altres artistes com Gerard Mas.

EZEQUIEL SORIANO

(març 2020 - febrer 2021)

Ezequiel Soriano, graduat en Antropologia Social i Cultural i actualment acabant un màster en Humanitats: Art, Cultura i Literatura Contemporània per la UOC. Membre fundador del Col·lectiu Doente, una associació cultural dedicada a l'edició de llibres i fanzines, la producció audiovisual i la creació d'esdeveniments artístics i musicals. Ha publicat *Com utilitzar una navalla papallona* a Edicions Paral·lel i dirigit el curtmetratge *Bar Espanya*, guardonat al Festival de Abycine. Col·laborador de les revistes de creació literària *Barcelona* i *Fulles a la Vorera*. Actualment treballa oferint serveis editorials i investiga sobre creació col·lectiva a Internet des de l'àmbit interdisciplinari dels Estudis Culturals.

Passejades per Wikipedia és un projecte artístic-editorial que neix al setembre de 2019 de la mà d'Ezequiel Soriano per aprofundir en la dimensió política, estètica i literària d'Internet. El projecte es encmarca dins de la col·lecció editorial d'autopublicació *Artefactes Nadius*, liderada per Ezequiel, la qual pretén ser un laboratori i un arxiu d'obres que portin a el paper les lògiques i les formes nascudes en l'espai multimediàtic de la pantalla, o sigui, una col·lecció editorial que cerca imprimir Internet.

Col·lectius en residència

IDENSITAT

(gener 2020 - febrer 2021)

Idensitat és un projecte d'art que experimenta, mitjançant processos creatius, formes d'incidir en el territori en les seves dimensions espacial, temporal i social. S'articula com a sistema que incorpora altres projectes, accions o intervencions que es despleguen en diferents espais i contextos. Impulsa un conglomerat d'estratègies per dur a terme activitats que combinen recerca, producció, gestió, educació i comunicació. Un sistema que alhora es fonamenta en dinàmiques col·laboratives per tal de posar en relació la pràctica artística contemporània amb altres disciplines, i desenvolupar mecanismes connectables a determinades òrbites de l'espai social.

Amb l'expressió "experimentar amb el lloc per a transformar les pràctiques artístiques, i experimentar amb les pràctiques artístiques per a transformar el lloc", vol fer evident la funció activa que té l'art en el context social, i la seva capacitat per a expandir-ho en un context més global, mitjançant dinàmiques que combinen l'acció crítica i la voluntat de transformació.

Idensitat col·labora amb artistes, investigadors i creadors de diversos àmbits, posant-los en relació amb persones o col·lectius que treballen en el contextos locals. Ofereix un entorn de producció itinerant, que transita el territori amb les propostes que impulsa, i obre espais de reflexió des dels que realitzar anàlisis i propostes de transformació vinculades a l'espai públic.

Des del micro-projecte i l'autonomia de mitjans, però amb una mirada expandida en quant al lloc d'actuació i l'espai temporal, IDensitat estableix xarxes, genera espais de reciprocitat, i programes a mig i llarg termini, per tal de poder construir articulacions abans, durant i després d'un projecte. Es tracta de facilitar la continuïtat, per tal de generar els ritmes adequats entre l'acció i la implicació per fer aquesta tasca de manera efectiva.

Ramon Parramon. Direcció.
Gaspar Maza. Co-director de projectes.
Roser Colomar, Irati Irulegui. Coordinació.
Núria Parés. Organització i disseny d'espais.

ARQUITECTES DE CAPÇALERA

(març 2020 - febrer 2021)

Arquitectes de Capçalera (AC) és una aproximació a la ciutat nascuda d'un moviment assembleari format per estudiants i professors a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) el 2013. Treballant en la ciutat i centrant-se en el col·lectiu, la seva metodologia apunta a apropar la figura de l'arquitecte al ciutadà i reclama un paper més compromès de l'arquitecte cap a l'estructura social de la ciutat. La seva forma jurídica és la d'un grup acadèmic i una associació. Treballen amb col·lectius, associacions, municipis i universitats.

AC va sorgir de l'acadèmia com a resposta a tres crisis: pedagògica, social i disciplinària. Al món acadèmic, hi ha en general una manca de contacte amb la realitat i els seus problemes. AC qüestiona l'educació i la pràctica tradicionals dels arquitectes donant a el teixit social la mateixa importància que a l'estructura urbana. El seu objectiu és capacitar els estudiants i actuar a la ciutat existent, tant morfològica com socialment, com camp de treball. El seu objectiu és treballar amb la ciutat existent, els seus problemes i contradiccions. Els seus temes de recerca actuals se centren en la intersecció dels moviments socials i l'arquitectura, el paper de l'arquitecte en la transformació urbana, les noves formes de pedagogia de l'arquitectura i les noves formes d'habitatge dins d'àrees metropolitanas obertes.

AC està format per un grup de persones de diferents orígens i experiència: acadèmia i investigació, govern municipal i administració, pràctica professional i moviments socials. Comparteixen la necessitat de donar suport als moviments socials des de la disciplina de l'arquitectura, l'arquitecte vist com a mediador que dóna suport als processos de transformació de la ciutat liderats per la comunitat.

AC concep la ciutat com un projecte col·lectiu. Han col·laborat amb diverses institucions i associacions a Espanya, Colòmbia, Itàlia i Mèxic. La contribució d'AC ha estat reconeguda internacionalment. AC va rebre el Premi d'Arquitectura de la Ciutat de Barcelona 2015 i ha estat nominat per al premi Mies van der Rohe 2017. AC s'ha exposat a l'Exposició Pis Pilot 2015 a Barcelona i Medellín, al Festival Fringe 2017 a Glasgow i en la Biennal de Venècia 2018.

**ARQUITECTOS
WORKSHOP
DE CABECERA
AC**

**WORKSHOP_AC 2016
OFICINA DE ATENCIÓN
AL CIUDADANO
PROYECTOS DE MEJORA
DE VIVIENDA EN EL
BARRIO DEL POBLENOU
////////PASSEIG CALVELL
04.07 - 23.07 ///////////
L-V DE 14:00 - 21:00 ///////////
//////////BAU.ETSAB
ETSAB.ETSAV.ETSAR //280€
OTROS /////////// 650€
6 CRÉDITOS ECTS ///////////**

**PREMIO
/// CIUTAT DE
BARCELONA
2 0 1 5**

Accions de presentació i creació de comunitat

Pel 2020, La Escocesa posarà en marxa un protocol de presentació de les noves residents, per tal d'acompanyar els primers dies d'estada, presentar els projectes residents i accelerar les relacions dins de la comunitat existent. Per a assolir-ho, posarà en marxa dos tipus d'accions:

SESSIONS D'INTRODUCCIÓ

L'equip de La Escocesa programarà dues sessions per presentar-se a l'equip, explicar el funcionament del centre i de l'equip tècnic, així com el funcionament bàsic de la governança del centre, per tal d'acompanyar totes les necessitats de les residents. La primera sessió, el dimarts 3 de març, estarà dirigida a totes les residents amb una temporalitat d'un o dos anys, així com a les de sis mesos que comencin el seu període de residència el març del 2019. La segona sessió, el dimarts 1 de setembre, estarà dirigida a totes les residents amb una temporalitat de sis mesos que comencin el seu període de residència el setembre del 2019.

En aquesta sessió també es comunicarà la data de la propera Assemblea (ordinària al març, extraordinària al setembre), que es programarà coincidint amb l'entrada de les noves residents.

DINARS DE PRESENTACIÓ

En paral·lel, cada dos dimarts es proposarà un dinar en què una nova resident cuinarà amb una persona de l'equip tècnic: amb el director, amb la responsable de producció o amb la responsable de comunicació. Durant la preparació de l'àpat, la nova resident parlarà amb la persona de l'equip tècnic i prepararà una petita presentació informal sobre la seva trajectòria i el seu treball actual.

En aquest dinar s'hi convidarà a totes les residents, i a l'hora de les postres i el cafè, la nova resident farà la seva presentació, assistida per la persona de l'equip tècnic que l'ha acompanyat preparant el dinar.

10 de març: Gabriel Llinàs i Ada Fuentes (col·lectiu), amb Enric Puig

24 de març: Rosa Vallori, amb Helena Calafell

31 de març: Bruno Caldas, amb Enric Puig

14 d'abril: Natalia Dominguez, amb Alba Feito

28 d'abril: Tatiana Muñoz i Marta Archilés (col·lectiu), amb Helena Calafell

12 de maig: Radial Radiant (col·lectiu), amb Helena Calafell

26 de maig: Alba Mayol, amb Enric Puig

2 de juny: Idensitat, amb Helena Calafell

9 de juny: Natalia Castañeda, amb Alba Feito

23 de juny: Rosa Belén Gallego, amb Helena Calafell

30 de juny: Teresa Mulet, amb Alba Feito

14 de juliol: Helena Vinent, amb Enric Puig

28 de juliol: Paula Bruna, amb Helena Calafell
1 de setembre: Ari Gatak (col·lectiu), amb Enric Puig
8 de setembre: Lizette Nin, amb Alba Feito
15 de setembre: Arquitectes de capçalera, amb Helena Calafell
22 de setembre: Joana Capella, amb Alba Feito
6 d'octubre: Núria Nia, amb Enric Puig
20 d'octubre: Alba Garcia, amb Helena Calafell
3 de novembre: Carla Boserman, amb Alba Feito
17 de novembre: Julia Spinola, amb Enric Puig
1 de desembre: Michael Lawton, amb Helena Calafell
7 de desembre: Natalia Carminati, amb Alba Feito
15 de desembre: Ezequiel Soriano, amb Helena Calafell

LA ESCOCESA FEMINISTA

El col·lectiu Equal Saree, coincidint amb l'arribada de les noves residents, impartirà una sessió en format de taller de 2 hores per realitzar una diagnosi col·lectiva en relació als espais i les dinàmiques masclistes i unes línies estratègiques per transformar-ho en clau feminista.

a) Diagnosi amb perspectiva de gènere

Com es viuen els diferents espais de La Escocesa en funció del gènere? Quines són les dinàmiques d'ús i d'apropiació dels diferents espais? Com es gestiona la cura i el manteniment dels diferents espais i/o materials?

b) Estratègies feministes

A partir de la diagnosi elaborarem col·lectivament estratègies per una organització i un ús més igualitari dels espais.

Òrgans de govern

L'Associació d'Idees EMA és una associació sense ànim de lucre que s'encarrega des de principis de 2008 de la gestió de La Escocesa.

Organització Interna

La Escocesa té una organització interna assembleària. Aquesta Assemblea està constituïda per totes les associades (tant en la modalitat d'artista resident com usuària) de l'Associació d'idees EMA. Aquesta Assemblea és la que anualment, per votació, renova a la Junta directiva, composta d'una part electa d'aquesta. La Junta actua com a òrgan de representació de l'Assemblea integrada per totes les associades, i es reuneix setmanalment amb el director del centre per tal de decidir conjuntament les diverses línies d'actuació de La Escocesa. De cadascuna d'aquestes reunions se'n redacta una acta, que està a disposició de totes les associades.

Un centre assembleari i comunitari com La Escocesa implica un cert grau d'implicació i de corresponsabilitat respecte a la pròpia comunitat i als usos que s'en fa. Si bé La Escocesa no fixa quin ha de ser aquest grau d'implicació, que s'entén que cadascú el pot entendre de manera diversa, sí que se sobreentén una certa participació i interès pels principals esdeveniments comunitaris, en espacial l'Assemblea, i per conèixer les línies principals que es desenvolupen al centre.

Cronologia

El 16 de gener de 2008 l'Ajuntament de Barcelona fa lliurament al col·lectiu de les claus de la nau B de la Escocesa per a la seva utilització com a espai de creació artística per un període d'un any prorrogable. Des del moment inicial, l'Associació d'Idees EMA desenvolupa el treball de manteniment del complex fabril. En una primera fase, l'Associació comença a treballar en la neteja de la planta baixa de la nau. Un cop buida, l'Associació construeix divisions en la nau per crear espais independents de treball per als artistes. Després de la construcció per part de l'Ajuntament de l'escala interior per accedir al segon pis, es realitza el mateix procés a la planta de dalt. En sis mesos, s'aconsegueix transformar l'espai gràcies al treball dels propis artistes i als ingressos generats per La Escocesa.

A partir del 2009 es realitzen convocatòries públiques per ocupar els tallers de treball. Els artistes són seleccionats per jurats externs que garanteixen la transparència i la independència en la selecció.

Associades usuàries

Des del 2019, La Escocesa ha obert una nova modalitat d'associades, destinada a qualsevol artista o investigadora que vulgui convertir-se en usuària del espai de La Escocesa sense disposar d'un taller propi.

Els avantatges de les associades usuàries són els següents:

- ús dels espais comuns de La Escocesa, sense accés a un taller propi, així com de tots els recursos i serveis que ofereix el centre: risografia, taller d'impressió i enquadernació, sala de reunions, etc. (en el cas que alguns d'aquests serveis suposin un cost adicional, s'aplicaran les tarifes corresponents);
- formar part de l'Associació d'Idees EMA, òrgan gestor de La Escocesa, relació mitjançant la qual es podrà participar a les assemblees amb veu i vot i obtenir els mateixos drets i deures que la resta d'associades;
- possibilitat de presentar-se a totes les convocatòries i beques internes del centre, destinades a usuàries;
- reservar puntualment (reserves per setmanes) un taller en rotació, per al desenvolupament d'un projecte específic;
- contribuir a ampliar la base social del projecte de la fàbrica oberta de creació analògica de La Escocesa.

Els requisits per a sol·licitar l'alta d'associada a La Escocesa són els següents:

- ser major d'edat;
- trobar-se en l'actualitat en el desenvolupament d'alguna activitat artística o d'investigació sobre qüestions relacionades amb l'art en general;
- presentar per correu electrònic a info@laescocesa.org la fitxa de sol·licitud degudament complimentada, acompanyada d'una carta on es detalli la trajectòria artística de la sol·licitant i una breu descripció de les motivacions de per a ser associada de La Escocesa.

La figura d'associada usuària està dirigida especialment a les persones que vulguin formar part de la comunitat artística i ciutadana de La Escocesa, contribuint a construir el projecte col·lectivament, i no com a solució per obtenir un taller de treball, ni un lloc de emmagatzematge de material, ni un lloc on fer exposicions o difusions de l'obra en benefici propi.

Les sol·licituds d'associada usuària es poden presentar a qualsevol moment de l'any en format electrònic. No obstant això, l'acceptació de noves associades es realitza en dos períodes que s'obren al març i al setembre de cada any. Durant els mesos de febrer i juliol, la Junta de l'Associació, juntament amb la direcció del centre, es reuneixen per valorar les sol·licituds. L'acceptació o rebuig de les sol·licituds es comunicarà a cada sol·licitant després aquestes valoracions.

La tarifa semestral per a les associades usuàries és de 58€. Aquesta quantitat s'abonarà a l'inici de cada període, tant al març com al setembre.

Les associades usuàries tenen dret a donar-se de baixa i a trencar la relació amb l'Associació al finalitzar cada període de sis mesos.

L'obertura del règim d'associada usuària a la comunitat artística i cultural de la ciutat fa de La Escocesa un **espai de constant circulació d'idees i de processos creatius**. Les usuàries poden utilitzar els espais comuns i tots els recursos que ofereix la fàbrica. Però, a més, formen part del teixit associatiu i poden accedir amb més facilitat, quan tenen un projecte que els hi exigeixi un espai dedicat, als tallers oferts en convocatòria pública.

A partir de la doble tipologia d'associada, es convoca en règim intern, dins de cada convocatòria d'espais de treball, un 20% dels tallers ofertats. L'estratègia d'aquesta política és la de **reforçar l'esperit associatiu i comunitari del centre**, entenent que cadascún dels artistes que treballa a La Escocesa no només està desenvolupant un projecte artístic personal, sinó que també està contribuint a un projecte col·lectiu sobre la pròpia fàbrica de creació. En aquest sentit, tant els residents com els usuaris que ho desitgin, tindran la possibilitat d'allargar la seva estada al centre, en renovacions de 6 mesos a 2 anys, havent justificat la seva cohesió al projecte col·lectiu.

Aquesta tipologia d'associades usuàries serveix també per donar cabuda al centre a artistes que, pel seu tipus de treball, no requereixen d'un espai privat de treball sinó simplement d'un marc que els pugui servir per establir lligams cohesionadors dins de la comunitat artística de la ciutat.

A tall d'exemple, el 2019 es signa un conveni amb el MACBA per tal que tots els alumnes del Programa d'Estudis Independents puguin passar a ser socis usuaris, automàticament i sense cap cost, amb la idea d'integrar a artistes estrangers a una comunitat artística ja existent de la ciutat.

El conveni amb el MACBA servirà també per oferir avantatges a totes les sòcies usuàries i residents de La Escocesa, oferint gratuïtat a totes les exposicions i un descompte del 50% en totes les activitats que programa el museu. En aquesta mateixa línia, s'està treballant, també pel 2020, un altre acord amb el CCCB, i s'abordarà aquesta mateixa política amb la Fundació Tàpies i la Fundació Miró.

Perspectiva de gènere

La Escocesa vetlla per la paritat en tots els grups que conformen la seva estructura, intentant compensar a més la introducció de persones del gènere femení que ha estat castigat històricament en posicions institucionals privades i públiques.

Per al 2020, pel total de 65 integrants de l'Associació d'idees EMA, compta amb un 65% d'associades (31 artistes residents, 1 investigadora en residència, 5 integrants de col·lectius en residència i 4 associades usuàries) i un 35% d'associats (11 artistes residents, 2 investigadores en residència, 5 integrants de col·lectius en residència i 7 associades usuàries).

Pel que fa a l'equip de treball, la relació és d'un 57% de treballadores (producció, comunicació, administració i comptabilitat, becària) contra un 43% de treballadors (direcció, internacionalització, manteniment).

La Junta directiva de l'Associació, constituïda per votació a l'Assemblea general de principis de l'any 2019, està constituïda actualment per un 56% de membres femenines (secretària, tesorera i 3 vocals) i un 44% de membres masculins (president i 3 vocals). Tot i que aquesta relació ja és corresponent al número d'associades, a partir de la següent Assemblea general, que se celebrarà al març del 2020, es tindrà especialment en compte que la composició de la Junta directiva reflexi la relació percentual que hi ha entre el número d'associades.

En paral·lel, una comissió formada per diverses artistes de La Escocesa es troba actualment redactant un protocol feminista que reguli les relacions que s'estableixen entre les associades i membres de l'equip de treball. Aquest protocol anirà acompanyat d'una sèrie de sessions de formació i reflexió sobre dinàmiques institucionals, amb la intenció d'aproximar-les a les lògiques derivades de les noves institucionalitats: desjerarquitzades, horitzontals, inclusives i amb relacions de cura i d'interdependència entre les seves integrants.

Finalment, a nivell institucional, La Escocesa utilitza un llenguatge inclusiu en les seves comunicacions, fent servir el gènere neutre quan és possible i, quan no ho és, prioritant el gènere femení sobre el masculí com a mecanisme de compensació de les desigualtats històriques i socials.

INVESTIGACIÓ I FORMACIÓ

La programació de La Escocesa es nodreix de diversos projectes seleccionats invariablement mitjançant convocatòria pública. Cadascun d'aquests projectes no només és dotat econòmicament, sinó que es beneficia d'un seguiment per part de la direcció del centre, de suport a la producció i a la comunicació i de la resta de serveis que ofereix La Escocesa.

El focus de tots aquests projectes que nodreixen la programació anual no està posat en la producció sinó en els processos artístics, al voltant dels quals es generen estratègies de creació de públics en petits nuclis comunitaris. S'entén, doncs, la recerca i l'experimentació artística com a nucli de programació, prioritzant aquells projectes que no posen l'accent en la producció d'obra, sinó que **provoquen que el propi procés creatiu pugui generar**, entre d'altres, **dinàmiques de participació col·lectiva** (tallers, performances participatives, accions o projeccions obertes al públic, etc.), **nuclis de conceptualització i generació de continguts** (conferències, converses, publicacions, etc.) i **propostes experimentals de prova i error** que reposin en el procés i no en la presentació de l'obra acabada.

La Escocesa concep la **formació** completament **lligada als processos de recerca** que vehicula, en dos sentits. El primer, entenent que les accions que es desprenen de les línies de recerca poden entendre's com a una **formació no reglada per la ciutadania**, en tant que estan pensats específicament en relació a les dinàmiques socials que són capaces de provocar. En aquest sentit, La Escocesa treballa tant a nivell territorial com generant accions d'impacte a comunitats concretes, entre elles les formades en les pròpies institucions educatives reglades.

El segon sentit és en tant que La Escocesa ofereix **complements de formació** per tal de dotar de continguts i fer créixer els **projectes de recerca** que s'hi estan desenvolupant. Aquestes dues estratègies, unides, crea una circulació de doble sentit entre investigació i formació.

Convocatòria de projectes de recerca i experimentació

A principis d'any, La Escocesa ha publicat una convocatòria oberta amb la intenció de promoure projectes de recerca i experimentació, individuals o col·lectius, per realitzar a La Escocesa al llarg del 2020. Aquests han d'estar d'alguna manera connectats amb l'àmbit artístic i han de contenir aportacions de continguts, conceptualització, metodologia, planificació, formació i estratègies de col·lectivització.

S'entén per projectes de recerca i experimentació aquells que no posen l'accent en la producció d'obra, sinó que provoquen que el propi procés creatiu pugui generar, entre d'altres, dinàmiques de pensament en col·lectiu, nuclis de conceptualització i generació de continguts i propostes experimentals de prova i error que es recolzin en el procés i no en la presentació de l'obra acabada.

Tot i que puguin partir d'un nucli d'obra preexistent o d'una línia de recerca en curs, les propostes han de presentar un procés que tingui lloc durant un temps determinat (dins del 2020) i que es basi en una metodologia pròpia i explícita, en un calendari d'accions i en una estimació pressupostària detallada que cobreixi les despeses necessàries per a poder desenvolupar les propostes.

Àmbit temàtic general

La Escocesa situa el seu àmbit d'acció en l'obsolescència com a situació des de la que questionar lateralment les concentracions de poder que es desprenen dels sistemes tecnològics hegemònics, entenent les tecno/logies com les diverses estructures complexes que estandaritzen un mode concret de relació tècnica entre els cossos, seguint un determinat logos, és a dir, una raó reguladora concreta. Els desenvolupaments tecnològics punters es limiten a la utilització de nous dispositius i llenguatges per a reproduir les mateixes lògiques que han subjugat als cossos al llarg dels segles: el capitalisme com a subjugació de classe, el patriarcat com a subjugació de gènere i el colonialisme com a subjugació geopolítica.

L'acció artística practicada des de l'obsolescència i la lateralitat obre la possibilitat d'imaginar alteracions del sistema imperant, alteracions que sorgeixen de les múltiples formes d'empoderament que nous diàlegs amb els cossos deixats al marge, oblidats, són capaços de provocar.

La present convocatòria de La Escocesa prioritzarà aquells projectes de recerca i experimentació artística que s'emplacin en aquesta línia d'acció. A través dels projectes que contribueixi a desenvolupar, La Escocesa desitja contribuir a la generació de nous llenguatges capaços de obrir sublevacions crítiques als sistemes hegemònics, imaginant noves formes de relació tècnica entre els cossos —humans i no humans.

Estructura modular

La convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística La Escocesa 2020 es presenta, com a novetat, amb una estructura modular. Els diferents mòduls que es descriuen a

continuació poden combinar-se entre ells (excepte en els casos en que s'indiqui el contrari) per tal de satisfer les múltiples derivacions i complexitats que cada projecte proposi. Els mòduls van acompanyats dels seus propis pressupostos, que poden combinar-se i sumar-se per a finançar i donar suport a projectes de molt diverses escales.

Mòdul base. Recerca.

El mòdul base pels projectes d'aquesta convocatòria cobreix els honoraris corresponents a la dedicació en matèria de recerca que requereix cada projecte. El pressupost ha de calcular-se en base al número d'hores que les sol·licitants, individuals o en col·lectiu, dediquin al nucli de recerca i experimentació que requereixi el projecte presentat. Es tindrà especialment en compte per la valoració dels projectes que el número d'hores dedicades a la recerca siguin coherents amb l'escala del projecte presentat.

El pressupost per a aquest mòdul es calcula en funció de la previsió del número d'hores que la persona sol·licitant dedicarà al projecte de recerca, en base a un preu de 8€ cada hora. El pressupost màxim per al mòdul bàsic de recerca és de 1.000€.

Mòdul A. Producció.

Tal com s'especifica a la introducció, la producció no s'ha de concebre com execució d'obra, sinó com l'execució de tots aquells elements que es constitueixen al voltant de la pròpia processualitat investigadora i experimental: dinàmiques de participació col·lectiva (tallers, performances participatives, accions o projeccions obertes, etc.), nuclis de conceptualització i generació de continguts (conferències, converses, etc.) i propostes experimentals de prova i error que es recolzin en el procés i no en la presentació de l'obra acabada.

Aquest mòdul pot incloure convidats externs, amb un màxim pressupostari de 150€ per sessió, així com col·laboracions exteses d'agents externs, els honoraris dels quals s'hauran de calcular també en base a 8€ per hora dedicada al projecte. Pot incloure també un màxim de 200€ en concepte de vols i dietes. Per últim, poden incloure's un màxim de 400€ en concepte de materials i qüestions accessòries als processos presentats. El pressupost total per al mòdul A (producció) no pot superar els 1.000€.

El mòdul A (Producció) no és compatible amb el B (ETI-Barcelona).

Mòdul B. ETI-Barcelona (en col·laboració amb Idensitat).

El present mòdul es dirigeix a persones interessades en participar en una experimentació institucionalitzadora, és a dir, plantejant una proposta que permeti pensar i reformular els models institucionals que s'estableixen des de processos col·laboratius, entre institucions amb finalitats no coincidents.

Idensitat, en col·laboració amb La Escocesa, proposa un espai d'experimentació, aprenentatge, creuament de disciplines i recerca cultural, aplicada a contextos que es troben en transició. Aquest mòdul es dirigeix a artistes que desitgin aportar un projecte en aquest espai de col·laboració. ETI Barcelona es planteja com un node específic que comparteix i es nodreix de l'objectiu essencial d'ETI: construir un projecte col·laboratiu de reformulació institucional que doni accés a nous públics. (Per a més informació del projecte, es poden consultar els llocs web idensitat.net i eti-europe.eu)

Pel marc d'ETI-Barcelona es seleccionaran dins d'aquesta convocatòria 2 projectes de recerca que explorin transformacions i nous imaginaris relacionats amb la institució. Projectes que alhora experimentin amb l'activació de processos involucrant a una institució no artística del barri de Poblenou i a una persona que estigui vinculada a aquesta institució.

El grup de recerca es configurarà a través de les artistes seleccionades a la convocatòria, juntament amb Idensitat i La Escocesa, per a contribuir a donar forma al marc que planteja ETI. En aquest grup s'articularà una recerca indagant, compartint i repensant metodologies de les relacions entre institució artística i institució extra-artística. El grup de treball serà activat en paral·lel a la recerca-acció i es reunirà a La Escocesa puntualment en el seu desenvolupament.

ETI, com a projecte general, conclourà amb una jornada organitzada a París el 2021, on es presentaran tots els experiments realitzats a Barcelona, Targu-Mures, Turín i París.

Aquest mòdul és fruit de la col·laboració entre Idensitat (projecte ETI) i La Escocesa (convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística 2020). ETI (Experimentar una Transformación Institucional) forma part d'un projecte europeu cofinançat per Europa Creativa.

El mòdul B pot organitzar-se pressupostàriament com desitgi la persona sol·licitant, amb un màxim de 1.000€ que podran afegir-se als altres mòduls sol·licitats.

El mòdul B (ETI-Barcelona) no és compatible amb els mòduls A (Producció) ni E (Formació en centres educatius).

Mòdul C. Publicació.

La present convocatòria incentiva la publicació en qualsevol tipus de format, tant dels processos de les investigacions i experimentacions com en forma d'esbós dels resultats finals o provisionals. Per fer-la, La Escocesa posa a disposició dels projectes seleccionats el seu taller d'autoedició, que inclou una màquina de risografia amb cinc tambors. De la mateixa manera, La Escocesa s'encarregarà, en el cas en què es prefereixi, de la producció de la publicació a través de la impremta digital amb la que treballa habitualment. Per últim, el present mòdul ofereix també la possibilitat d'explorar qualsevol altre format de publicació que sigui convenient per al projecte, ja sigui en paper o digital.

El disseny i maquetació de la publicació, així com la producció en el cas d'utilitzar risografia, correrà a càrrec de les persones responsables del projecte desenvolupat. La cessió de la màquina de risografia anirà acompanyada únicament, per part de La Escocesa, d'una sessió de presentació de la màquina i d'assessorament per part de l'equip tècnic.

En el cas que La Escocesa trobi la publicació interessant i en relació amb la seva línia editorial, podrà considerar incloure-la dins del seu catàleg. Aquesta decisió la prendrà la direcció del centre i estarà subjecta a la presentació de la maqueta en format digital abans de la seva impressió. En el cas que es produeixi aquest acord, se li assignarà a la publicació un ISBN i es signarà el contracte editorial pertinent entre La Escocesa i l'autor, a qui s'abonarà addicionalment un 15% de l'import dels volums adquirits per La Escocesa, en concepte de drets d'autor.

El present mòdul inclou un màxim de 300 € d'honoraris propis o externs en concepte de disseny i maquetació de la publicació, més 300 € més en concepte de producció. Aquest últim import és equivalent a 80 exemplars en dinA5 de 64 pàgines a 2 tintes en risografia; i a 100 exemplars en dinA6 de 150 pàgines a 4 tintes amb impressió digital i enquadernació fresada. El pressupost per a aquest mòdul no pot ascendir en cap cas un total de 500 €.

Mòdul D. Mostra experimental (en col·laboració amb Can Felipa).

Can Felipa ofereix als projectes de recerca i experimentació artística de La Escocesa l'opció de realitzar a la seva sala d'exposicions algun procés expositiu, mostra o acció al llarg del mes d'octubre de 2020. En el cas de tractar-se de la mostra de materials físics, en cap cas l'exposició podrà superar els 10 dies de durada.

El pressupost ha de comprendre els honoraris de totes les participants, calculats en base a 8 € cada hora dedicada, així com tots els elements de producció, transport, muntatge i desmuntatge que es considerin oportuns. En cap cas podrà superar un total de 1.000 €.

Mòdul E. Formació en centres educatius.

L'últim mòdul de la present convocatòria ofereix l'oportunitat de desenvolupar en centres educatius de primària o secundària una presentació del procés o els resultats de la investigació proposada. La intenció d'aquesta estratègia és poder oferir als centres educatius, a través del contacte amb projectes d'investigació i experimentació artística en desenvolupament, una aproximació a les línies de treball que s'estan desenvolupant en l'actualitat en l'àmbit de l'art contemporani i la teoria crítica.

Per optar a aquest mòdul, les persones sol·licitants han d'especificar una proposta pròpia que funcioni com una derivació educativa del propi projecte d'investigació. Seguint la voluntat de La Escocesa de treballar amb centres educatius de proximitat, es poden especificar els centres amb els quals es vol treballar. En el cas de no especificar-ho, La Escocesa s'encarregarà d'assignar centres específics per a cada projecte.

El pressupost per a aquest mòdul ha de comprendre els honoraris de totes les participants en la formació en els centres educatius, calculats en base a 8 € l'hora dedicada, així com tots els materials necessaris per al seu desenvolupament. En cap cas podrà superar un total de 1.000 €.

El mòdul E (Formació en centres educatius) no és compatible amb el mòdul B (ETI-Barcelona).

Requisits dels sol·licitants

Per optar a aquesta convocatòria, les persones sol·licitants hauran de tenir una provada trajectòria en algun camp artístic o en relació amb aquest. A més, hauran de residir a l'àrea de Barcelona durant el calendari marcat per al desenvolupament del projecte presentat.

En el cas de les sol·licitants que siguin associades de La Escocesa, hauran d'estar al corrent de les seves obligacions estatutàries amb l'Associació d'Idees EMA, encarregada de la gestió de La Escocesa.

Procediment de concessió

La present convocatòria i la seva avaluació es realitzarà en règim de concurrència competitiva, d'acord amb els principis d'objectivitat, igualtat, no-discriminació i publicitat, garantint la transparència de les actuacions involucrades en el procés.

En funció de el cost de les propostes, es seleccionarà un mínim de 7 i un màxim de 15 projectes en la present convocatòria. Es reservarà la selecció d'entre un 40% i un 60% dels projectes a les associades actuals de La Escocesa i a les residents seleccionades per al 2020.

Període i lloc de realització

Els projectes seleccionats hauran de realitzar-se en un període d'un any a comptar des del moment de la resolució de la convocatòria. El calendari d'actuacions presentat s'ha de poder portar a terme en aquest període.

Es preveu que les accions previstes en el calendari puguin realitzar-se en les instal·lacions de La Escocesa, encara que també pot contemplar-se l'opció d'utilitzar espais fora de centre o de dur a terme accions deslocalitzades que no requereixin un emplaçament concret.

Pressupost i dotació econòmica

El pressupost haurà d'estar adaptat a el projecte i les seves necessitats, i haurà de reflectir les següents partides, agrupades en els diferents mòduls als quals s'opti:

Honoraris de la persona o col·lectiu sol·licitant, calculats seguint el criteri de 8€ per hora de dedicació al projecte, de què la persona sol·licitant pot fer una estimació global. Es valorarà especialment la coherència entre aquest còmput d'hores i l'escala global del projecte.

Honoraris dels agents externs implicats en el projecte.

Despeses de producció de el projecte, possibles publicacions i mostres experimentals.

El pressupost s'ha de calcular amb una lògica de costos reduïts, és a dir, optant per les opcions més econòmiques i sostenibles per al correcte desenvolupament del projecte. Es tindran especialment en compte les propostes que puguin realitzar-se amb un pressupost limitat, i en cap cas l'import sol·licitat podrà superar els 4.500 € bruts.

La dotació econòmica estarà subjecta a la valoració de l'adequació del pressupost al projecte i al pressupost de La Escocesa. En el cas en què el jurat ho determini oportú, oferirà a la persona beneficiària un percentatge de l'import sol·licitat, i se li demanarà que s'adeqüi de nou el calendari i les accions de el projecte a la dotació econòmica concedida.

Sol·licitud i documentació

Per presentar-se a la present convocatòria, la sol·licitant ha de presentar la següent documentació:

Formulari de sol·licitud, en el qual s'inclouen les dades de el projecte d'investigació i experimentació artística, així com una breu descripció, juntament amb el pressupost detallat.

Dossier de el projecte, d'un màxim de 7 pàgines, en el qual s'inclouin els següents apartats: títol i descripció del projecte, especificant els mòduls als quals opta; metodologia a seguir per al seu correcte desenvolupament; una proposta de calendari de cadascuna de les accions que es pretenen realitzar; breu explicació de la necessitat o utilitat el projecte per al sector cultural local o per a alguna comunitat en concret.

Dossier en què es mostri l'obra recent (en el cas de vídeos, es poden incloure enllaços), d'un màxim de 3 pàgines.

Curriculum vitae, d'un màxim d'1 pàgina.

La documentació haurà de presentar-se agrupada en pdf, i enviar-se per via electrònica a l'adreça convocatories@laescocesa.org amb l'assumpte "Projectes de recerca i experimentació 2020". En total, l'arxiu en pdf no ha de tenir en cap cas més de 15 pàgines ni pesar més de 20 Mb. Els noms dels arxius han de contenir nom i cognoms de la persona sol·licitant.

El termini de presentació de tota la documentació exigida finalitzarà el dilluns 20 de gener de 2020 a les 13:00. En cap cas es tindran en compte les sol·licituds rebudes després de la data i hora indicades.

Criteris de valoració

La valoració de les sol·licituds es farà d'acord amb els següents criteris:

interès artístic i crític d'el projecte: interès de la temàtica de la investigació o valor artístic de la creació, aportació significativa de continguts, interès de la metodologia de la recerca o l'experimentació, especialment dins de les línies temàtiques proposades en aquestes bases;

desenvolupament de el projecte: correcta planificació de la metodologia i coherència en el calendari; adequació del pressupost a la proposta metodològica i al calendari, així com a les exigències de baix pressupost de la present convocatòria; valoració de les estratègies per a la creació de comunitats;

trajectòria de la persona sol·licitant.

Procés de selecció

Per portar a terme la selecció de les candidatures es constituirà un jurat format per Nancy Garin, Santiago Zabala i Enric Puig Punyet, director de La Escocesa. També formaran part del procés de selecció una representant d'Idensitat i una altra de Can Felipa. Oriol Fontdevila actuarà també com a assessor per a l'avaluació del mòdul base d'investigació i el mòdul A (Producció).

La resolució es comunicarà abans del 15 de febrer de l'any 2020, i tindrà caràcter definitiu i inapel·lable. A la pàgina web de La Escocesa es farà pública la resolució de la convocatòria i els noms de les persones beneficiàries, un cop hagin acceptat per comunicació interna mitjançant correu electrònic.

Convocatòria de projectes d'escriptura silvestre

Convocatòria coordinada entre Hangar i La Escocesa per escriure, editar i publicar un text inèdit en petit o mig format (plec, fanzine, còmic, revista, llibret...). Aquesta és una convocatòria de projectes deliberadament oberta a tot tipus d'escriptures i modalitats de edició.

Hangar i La Escocesa ofereixen:

- Un estudi a la cabana de fusta de 6m2 situada al jardí d'Hangar, amb accés als espais comuns (lavabo, cuina). Estada mínima de dues setmanes i màxima de sis mesos. En el cas que la persona seleccionada no resideixi a Barcelona cap la possibilitat d'allotjar-se en una habitació a la residència d'Hangar. En tal cas haurà d'especificar-se en el projecte.
- Una publicació en petit o mig format: plect, fanzine, còmic, revista, llibret, etc. El nombre d'exemplars de la publicació variarà en funció del projecte. La impressió es durà a terme a La Escocesa, a una duplicadora digital Riso de 4 tambors (blau, vermell, negre, rosa fluor). La producció i la manipulació aniran a càrrec de l'autor amb el suport d'un tècnic assessor. La publicació tindrà la seva versió on-line.
- 1000€ d'honoraris, que es pagaran al finalitzar el projecte.

Els criteris de selecció estan basats exclusivament en la qualitat dels textos presentats i la carta de motivació. No es tindrà en compte la trajectòria professional ni el currículum. No hi ha restriccions d'edat ni de nacionalitat.

Projectes de recerca 2020

WORKERS LEFT THE FACTORY. AIRBNB EXPERIENCE

Daniel de la Barra

El projecte neix de la proposta de transformar irònicament un petit espai de memòria habitada del recinte de La Escocesa en un espai de luxe que s'ofertarà a través de la plataforma Airbnb, agent culpable de part de la precarització del sistema en qüestions d'habitatge. A través d'aquesta operació, l'habitació es transforma en monument públic/privat del triomf del neoliberalisme i del fracàs de les polítiques comunitàries en el marc de la gentrificació del barri. I alhora com a espai d'intercanvi a través de la introducció de discussions i xerrades «d'habitació» en aquest espai, amb especialistes i diverses persones o plataformes comunitàries afectades pels desnonaments en tota la zona.

La fàbrica abandonada (naus de La Escocesa col·lindants a la fàbrica de creació) exerceix d'aquesta manera el paper de símbol de la transformació financera de la societat capitalista, i compleix un rol important dins del món de la indústria cultural. Funciona com a eina política de transformació, d'especulació i entreteniment.

El projecte parteix dels treballs autofinançats de restauració de les parets d'aquest espai per part de l'artista resident Daniel de la Barra. A més de la restauració estructural, l'artista va desenvolupar pintures de frescos romànics sobre el sostre de l'espai, emulant irònicament les restauracions exercides a principis del segle XX en la renovació del barri gòtic de la ciutat, en un primer intent de crear la marca Barcelona per la Sociedad de Atracción de Forasteros.

ALGUNES VEGADES HAS DE CREAR LA TEVA PRÒPIA HISTÒRIA

Antonia Rossi

Recerca i producció de material per a la realització d'una pel·lícula de tractament experimental, utilitzant com a experiència fundacional el treball que l'artista realitza amb les dones de l'associació feminista Metzineres (que treballa amb dones usuàries de drogues, sotmeses a la violència al Raval), a les que ensenya les tècniques bàsiques del collage amb imatges impreses.

És primordial pel projecte l'enfocament amb el que es tracta, des del projecte Metzineres, la problemàtica de les drogues (i la violència de gènere), ja que redefineix a les consumidores addictes com a «usuàries», és a dir, dones que conviuen amb la consciència d'un estímul que han d'aconseguir diàriament, atenuant-se i distanciant-se d'una relació de dependència sense control. Per aquest motiu, les seves experiències són fonamentals i mereixen ser transmeses pels suports que proposa el projecte, per construir un discurs polític emplaçat per dones.

Per obtenir els materials, es partirà d'una sèrie d'entrevistes, que tindran com a propòsit que les dones investiguin en els seus propis territoris personals: cos, infantesa, moviments migratoris, somnis, anhels, estats induïts de percepció... A més de les entrevistes, es recollirà material visual i sonor, fotografies, cançons, registres de sons al terreny, creació de collages, imatges en moviment de formats diversos, que serveixin de complement a la paraula.

En paral·lel a la recollida d'aquests materials, l'artista construirà el marc teòric mitjançant narratives i assaigs literaris, que confereixin un major recorregut als móns per tal de fer-los dialogar amb els relats i les imatges. Una vegada generats els materials, el següent consistirà en seleccionar i intervenir materials per, posteriorment, convidar a diversos artistes per que intervinguin en diverses etapes del projecte, per tal de dotar d'un resultat de collage híbrid.

El present projecte, més enllà del resultat final com a pel·lícula, se centra en la importància del procés i l'experimentació a través de la participació de les comunitats que s'hi van generant al voltant, els resultats de les quals aniran construint peces independents que permetran a l'artista indagar i aprofundir en noves tècniques i llenguatges.

EL ENTRE Y EL MEDIO

Ivan Flores + Oriol Fontdevila + Begonya Sáez + Paula Kuffer + Kathrin Golda-Pongratz

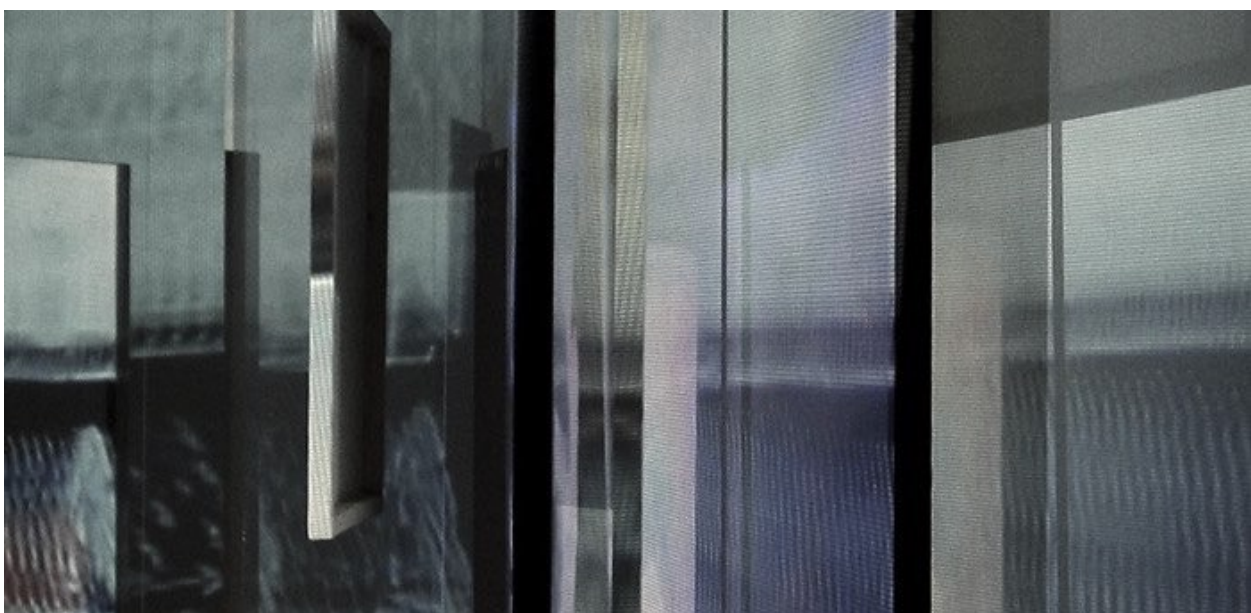
Entre abril i octubre del 2017, es va portar a terme a La Virreina Centre de la Imatge el programa de seminaris i grups de lectura «Imperi del mitjà», en el marc d'una recerca a càrrec d'Oriol Fontdevila. En aquest mateix període, Ivan Flores acabava una recerca doctoral titulada «De la metaxologia. El problema del entre en el pensamiento contemporáneo». Mentre el primer projecte assumia el repte de pensar allò impensat per la modernitat, el segon proposava el repte de pensar allò impensat del mitjà: que tot succeeix en l'entre, que tot neix per turbulències, per devenir imperceptibles i per espaiaments. Aquestes dues línies constitueixen una mena de símptoma d'un problema que recorre la nostra època: la dinàmica entre el mitjà i l'entre.

El present projecte de recerca i experimentació proposa una perspectiva unificada i no unitària de la dinàmica descrita entre aquests dos termes. Amb aquest propòsit, el projecte s'articula en dos moviments complementaris: en primer lloc, disposar quatre seminaris multidisciplinaris que permetin una aproximació a les epistemologies del mitjà i a les epistemologies de l'entre que semblen definir el paisatge teòric de la nostra època. Aquests seminaris es modularan al voltant de quatre eixos: mitjà, ciutat, aparells i cos.

El segon moviment avançarà cap a una aproximació experimental i col·lectiva que assumeixi la dinàmica de l'entre i del mitjà com la pròpia dinàmica de l'art. O, més específicament, pensar la creació artística des de La Escocesa, com un treball i un saber específic destinat a mostrar l'inconscient del mitjà.

La cristallització de la recerca tindrà lloc entre setembre i octubre del 2019, amb una sessió setmanal i les participacions de Begonya Sáez, Paula Kuffer i Kathrin Golda-Pongratz.

El segon moviment del projecte es planificarà com una intervenció col·lectiva, el format de la qual s'aproximarà a una conversa. A través d'aquest moviment, s'explorarà un saber de l'entre en diverses variacions que afecten a la creació i als espais culturals.

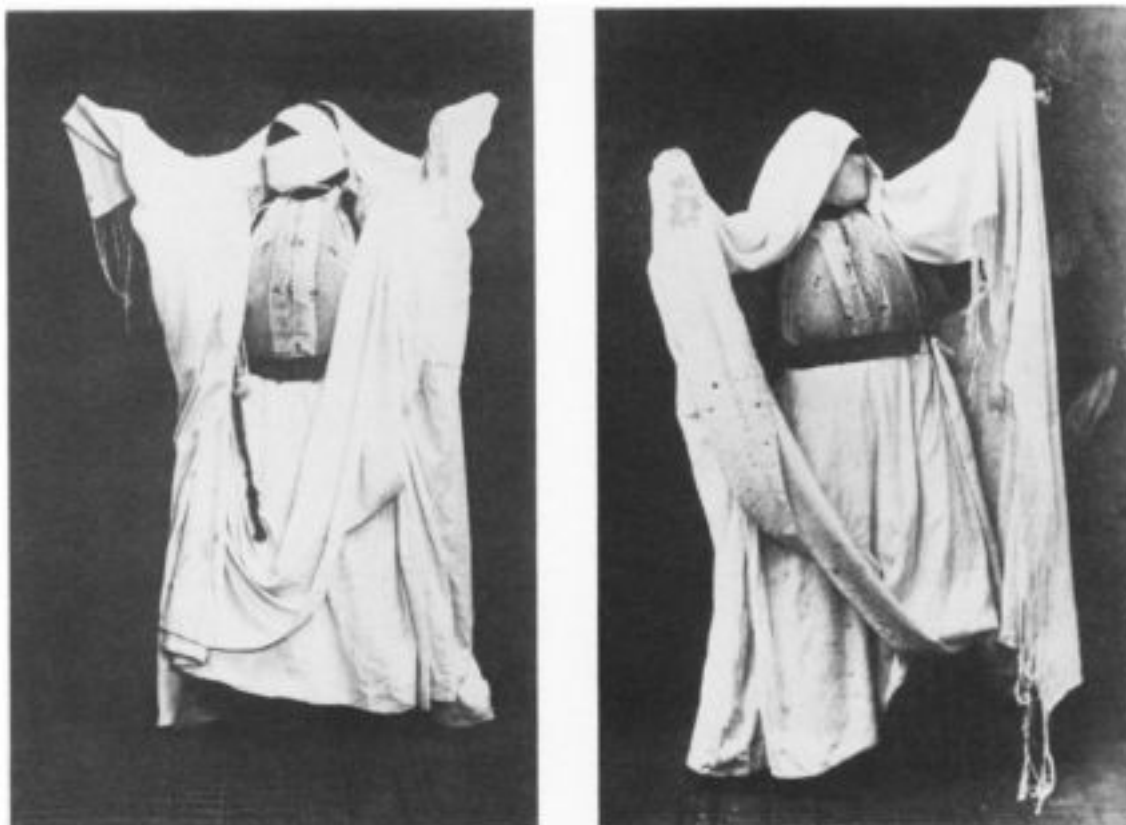

TECNOLOGÍA FETICHISTA: EJERCICIOS PARA UNA MATERIALIDAD DISIDENTE

Lior Zisman + Juan David Galindo + María Fernanda Moscoso + Francisco Navarrete + Amador Vega + Roger Sansi + Julia Ramírez Blanco

La inquietud originària d'aquest projecte és entendre com el fetixisme pot ser pres com a una pràctica político-estètica que transcendeix el seu significat comunament utilitzat pel marxisme i la psicoanàlisi com engany, perversió, il·lusió, absència i falsificació. I a partir d'aquesta línia proposar trobades d'experimentació artística que permetin exercicis col·lectius de negociació del llenguatge, producció de símbols i artefactes.

L'aposta metodològica és la de crear tres dispositius de trobades que experimentin amb la dimensió política del fetixisme. Trobades d'exercicis experimentals que juguen amb la fabricació d'artefactes i la negociació del seu sentit.

El primer exercici és el Taller de construcció d'ídols, en dues o tres sessions, on es proposa l'exercici de crear col·lectivament un objecte protector, debatint els símbols i les formes que ha de prendre. Reprendre l'ídol com a tecnologia de negociació social i simbòlica, alhora que com a element formador de comunitat i acords de sentit, pot ser un exercici interessant per trencar amb el discurs anti-idolàtric cristià i trobar-se amb formes de fer amb les mans la política.

El segon exercici és una Trobada de tecnologies fetitxistes, la creació d'un espai col·laboratiu amb altres artistes que investiguen i fan pràctica sobre el tema de la materialitat dissident i l'espiritualitat. Des d'un treball conjunt, es proposa una trobada per convidat. Els investigadors que articularan les trobades seran: Juan David Galindo, resident a La Escocesa; María Fernanda Moscoso, directora del seminari «Etnografía a lo bruto: un opening de datos muy salvaje» a Intermediae i Matadero; Francisco Navarrete, artista resident a Hangar.

La tercera trobada és un Encreuament, un espai de diàleg obert amb investigadors convidats per tal de discutir la relació de les pràctiques espirituals, les pràctiques estètiques i les pràctiques polítiques. Aquesta trobada, a més de generar un espai de reflexió, serà la base per a una publicació amb els textos, imatges i documentació del projecte. L'interès en generar contingut és per fomentar la producció de pensament sobre aquestes qüestions. La proposta és realitzar un encreuament mitjançant dues trobades obertes acompanyades d'investigadors convidats.

LABORATORIO CIRCULAR. LA REPETICIÓN COMO ACTO DE INTERRUPCIÓN DEL AVANCE

Valentina Alvarado i Carlos Vásquez

L'art com a simulacre de la realitat tendeix a entendre el món uniformement, el temps linealment i la història progressivament. L'avanç dels relats audiovisuals sense dilació, a través de la profusió excessiva d'imatges, despleguen disposicions de generalització, homogeneïtat i simplificació del món. L'ull a 24 quadres per segon no és capaç de captar detalls, ni matisos, ni pertorbacions en el flux audiovisual, en el model de món que se li presenta. No obstant, si féssim l'exercici d'alentir el visionat, l'assimilació de les imatges seria inversament proporcional a la velocitat de reproducció, i si arribéssim fins a la detenció total en un fotograma, trobaríem la seva unitat bàsica però també la seva pròpia negació. Cada interrupció del temps cinematogràfic evidencia un rerefons, un pla més enllà de profunditat, fa de la representació mancança, però el cinema és moviment i és en la pròpia marxa animada on es genera el que anomenem un circuit de commoció. Com localitzar-los?, com aïllar-los?, com activar-los? Precisament d'això es tracta aquesta investigació, que fixa l'atenció en generar aquests llaços, fer d'ells bucles i transformar-los en artefactes de detenció i de repetició. "La repetició com a conducta i com a punt de vista fa a una singularitat no intercanviable, insubstituïble. Els reflexos, els ecos, els dobles, les ànimes no pertanyen al camp de la semblança o de l'equivalència; i així com no hi ha substitució possible entre els bessons, no hi ha la possibilitat d'intercanviar la pròpia ànima.»

Amb aquest laboratori també volem concentrar-nos en l'estudi de el moviment com a contenidor de significats. El llenguatge purament audiovisual és fenomenològic, construeix món a través de l'expressió de l'aparença, i en aquests gestos i postures que la contenen és on hi ha aquests circuits de transgressió. El bucle i el seu efecte de repetició, posseeix una forma de circuit tancat o en realitat és una espiral? El temps i el context de visionat d'un bucle al següent canvia, intercalant capes i capes de lectura sobre un mateix material, o ja és un material diferent? És possible banyar-se dues vegades en el mateix riu? Com donen a entendre Deleuze i Levi-Strauss, la semblança és una anomalia de la diferència, sent aquesta última -segons l'antropòleg francès- i, al contrari del que solem pensar, una regla de la natura. "En la repetició habita la diferència i s'articula la transgressió, de manera que el terme de " generalitat " queda en l'extrem oposat al de repetició "

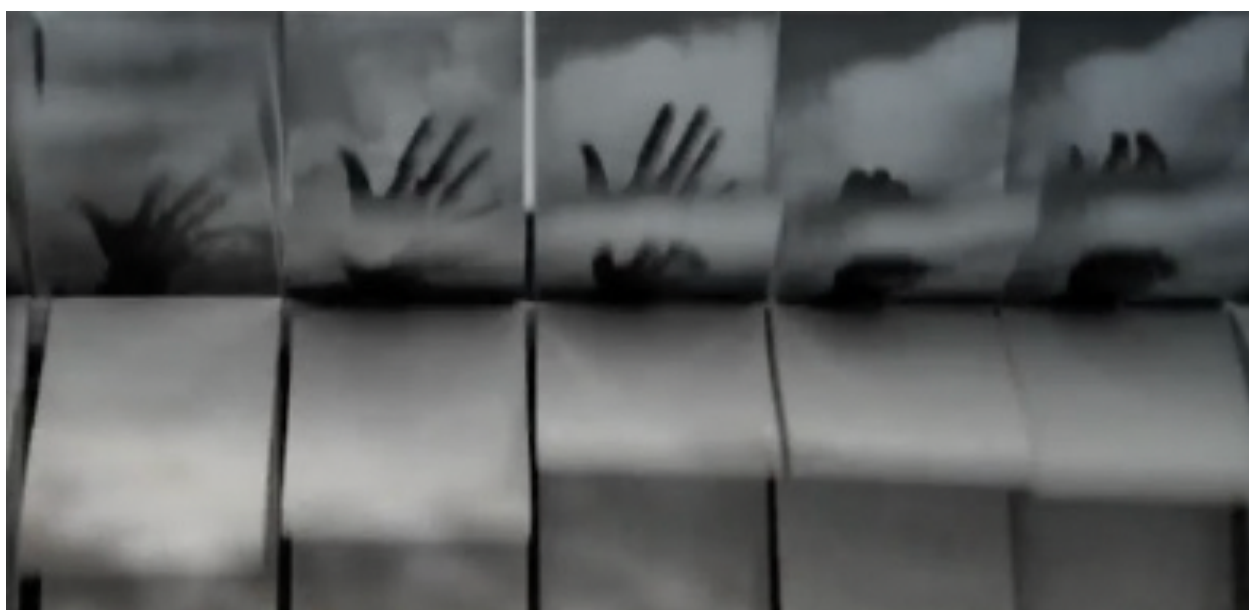
Aquest projecte contempla l'obertura de laboratori a través de sessions col·lectiva de treball digital i analògic i posteriorment d'un desplegament performàtic final dels materials que hàgim trobat, construït i alterat. Utilitza el mateix concepte de la repetició com a directriu per a la construcció de la performance, on les estructures evitarien formes lineals o arborescents per estendre en canvi en formes circulars i en moviments helicoïdals.

Buscarem en materials fílmics de diverses èpoques -colonials, arxius bèl·lics, científics, etnogràfics- i que posats sota aquesta perspectiva seran dirigits cap a si mateixos exterioritzant així els seus significats, el seu sentit vetllat. Amb aquestes petites càpsules temporals que anem a extreure de l'arxiu fílmic farem llaços, amb ells bucles i els reproduïrem generant ecos que puguin repercutir en la seva pròpia expansió. ¿Des d'un sol loop i la seva ressonància construirem bucles mimètics i continus? o, en canvi, ¿diferents loops en una mena de cacofonia construiran un eixam? En el procés d'investigació i experimentació trobarem la manera d'expandir la nostra proposta.

El nostre treball sobre materials fílmics el farem paral·lelament amb peces sonores compostes des de les oscil·lacions que els bucles proposin, així les capes de loops s'aniran acumulant i encadenant gradualment. Els nostres referents sonors són el minimalime, els drons o els clústers tonals.

Les sessions col·lectives consistiran visionats de treballs que hagin indagat en aquesta qüestió, un taller de generació de bucles, efectes de repetició en material analògic, .gifs i boomerangs en digital (efectes utilitzats profusament en les xarxes socials). Es convidarà a una sessió a una especialista en loop en el cinema experimental per discutir al voltant de les temàtiques plantejades i es projectarà *Respite* de Harun Farocki per després descompondre-la en diferents bucles digitals.

STASIS

Carolina Campos i Rafael Frazao

El projecte proposa una investigació artística del mecanisme de loop en la performativitat de la ciutat i la possibilitat de superposar una narrativa de ficció fantàstica en temps real a la disposició actual dels cossos en l'espai públic.

La investigació es durà a terme a través d'un conjunt de pràctiques artístiques realitzades en l'espai públic de la ciutat de Barcelona i la invenció d'un arxiu que conté materials d'escriptura, fotos, vídeos i àudios de les experiències, anomenat cartografia patològica de repetició. La investigació també preveu activacions obertes a el públic, experimentant amb un llenguatge de cinema en viu, sense càmeres ni pantalles, utilitzant els gestos en bucle de l'espai públic com a mis-en-scene per tensar la ficció i la realitat. El projecte també proposa una exposició dels objectes resultants de la investigació i un taller de formació per compartir les pràctiques desenvolupades.

És possible mesurar aquesta operació a partir d'un sol gest que es repeteix en molts cossos, en un conjunt de gestos com la ciutat i la seva cartografia de repetició, fins i tot en les repeticions macrohistòriques, que també ens mostren sempre estar en loop. El projecte està interessat en estudiar la repetició, prenent com a punt de partida l'estat actual dels cossos a l'espai públic de Barcelona, mirant la ciutat com un sistema de gestos en bucle; així com el procés de defaitecció i neutralització de les forces de guerra que operen sota la capa normativa de l'espai públic i que actuen precisament per la seva invisibilitat tàctica, com la blanquitud, la tecnocràcia o la permanència de l'inconscient colonial.

POSTNACIÓ. ART I NOUS TERRITORIS

Audrey Lingstuyl

Els primers assentaments humans van sorgir fa uns deu milions d'anys, conformats per petits grups que subsistien combinant la caça i la recol·lecció. Gràcies a la feina col·lectiu, aquests grups van florir i créixer en nombre, de manera que els recursos als voltants van començar a escassejar. Davant la creixent fam, alguns membres de el grup van trobar una solució: separar-se i formar el seu propi grup en un nou territori. Així va ser com va néixer la primera "nova nació".

Al llarg de la història, les nacions es van seguir formant de diverses maneres: com a resultat de l'aïllament geogràfic, de la migració, de la ruptura de grans imperis, de tractats de pau ... i ja per al segle XIX es configura la "teoria constitutiva", aquella que defensa que un estat és sobirà només si altres estats el reconeixen com a tal. No obstant això, durant el segle XX s'imposa una nova teoria que defensa que un estat és sobirà si es declara com a tal, sense importar el reconeixement d'altres estats. Parlem de la "teoria declarativa", la qual és recollida en la Convenció de Montevideo de 1933. Però encara que aquesta teoria aparenta ser més oberta i flexible, la realitat és que imposa oficialment una noció tancada i rígida de nació, establint que per a ser considerada sobirana, una nació ha de tenir: població permanent, territori determinat, govern i capacitat d'entrar en relacions amb les altres nacions.

Ara bé, en el panorama contemporani trobem una sèrie de fenòmens globals que posen en dubte aquesta noció oficial de nació. Trobem un món superpoblat on, paradoxalment, més d'una trentena de països pateixen d'una reducció poblacional crítica; migracions massives que vénen acompanyades de la desertificació i despoblament de territoris. Trobem nacions els territoris desapareixen a causa de canvis climàtics; noves territorialitats marcades pels desenvolupaments tecnològics. Trobem noves formes de govern i desgovern; manifestacions de formes de vida alternatives, efímeres, nòmades i adaptables. Trobem murs que s'erigeixen i fronteres que es disseminen de manera reticular, alhora que es configuren noves lògiques relacionals marcades per la connectivitat tecnològica, econòmica, infraestructural i humana. En aquest panorama, la definició de nació no només mereix sinó que necessita ser repensada.

Per això el present projecte proposa qüestionar la definició de nació, fonamentant-se en la dimensió transversal de l'art com a articulador d'experiències i accions a la llum de fenòmens contemporanis, globals i locals. Es proposa un recorregut resumit en quatre capítols, a través dels quals es planteja una noció contemporània de nació que, entre altres coses, ha d'admetre i incitarà exercicis d'estat independent i sobirà, especialment aquells de vocació artística, subversiva, efímera, creativa, reflexiva i experimental, capaços d'alliberar, al menys momentàniament, un espai territorial, temporal o imaginatiu.

Capítol I. Nacions imaginades

Al llarg de la història, nombrosos individus han desafiat la definició de la territorialitat, dels patriotismes i dels fluxos humans a través d'experiències que barregen realitat, ficció, utopia i mediació. Per això en aquest capítol explorem i reflexionem sobre els espais, països, nacions, micronacions i comunitats efímeres creades per artistes que busquen desenvolupar formes de vida alternatius. També revisarem estratègies contemporànies per a la creació de països, com

ara la sobirania tradicional, el vaixell sota bandera de conveniència, el litigi, la lògica de "fora de vista i ment", i el país model. Revisarem manifestacions artístiques al voltant d'aquestes qüestions, com ara Christiania dels Provos holandesos, Ladonia de Lars Vilks, Kugelmugel d'Edwin Lipburger, République Geniale de Robert Filliou, State of Sabotage de Robert Jelinek, Nutopia de John Lennon i Yoko Ono, etc.

Capítol II. Terres de ningú

Partirem de dades estadístiques sobre el moviment humà contemporani (per exemple, avui més de 1000 milions de persones es mouen regularment pel món, més de 300 milions de persones viuen fora del seu país natal, i en els propers 5 anys més de 200 milions de xinesos es desplaçaran pel món), per reflexionar sobre fenòmens com les migracions massives, la disminució de la natalitat en certes regions, la desertificació, el despoblament rural, la tendència a la urbanització i l'Espanya buida. Revisem manifestacions artístiques al voltant d'aquestes qüestions, com ara Antarctic Village No Borders de Studio Orta, Burning Man, Luther Blissett, JR, Rael Sant Fratello, Khaled Jarrar, Christoph Büchel, etc.

Capítol III. Territoris immaterials

Explorarem el fenomen contemporani de la proliferació de murs i fronteres rígides (en els darrers 20 anys s'ha erigit gairebé el 90% dels murs fronterers), el qual respon a desitjos de contenció i protecció en un món cada vegada menys contingut i protegit. En contraposició, revisem fenòmens que fan que la geopolítica perdi la seva topografia, simbologia i funció tradicional, com ara la globalització i la conectografia: els països que solien lluitar per les fronteres, ara lluiten per la connectivitat. També vam explorar la tendència a la desaparició de certs territoris com a conseqüència de l'emergència climàtica. Revisem manifestacions artístiques al voltant d'aquestes qüestions, amb èmfasi en cartografies fictícies -com les de Francis Alÿs i Fermín Jiménez Landa-, ciutats imaginàries -com les del futurisme, la Internacional Situacionista i els arquitectes Oscar Niemeyer, Norman Foster i Le Corbusier-, i territoris virtuals -com RMB City de Second Life i 4chan.

Capítol IV. Cultures oblidades

Explorarem la recurrència de l'oblit cultural al llarg de la història, principalment aquell associat a les guerres i els processos de colonització. Explorarem el paper dels símbols en la constitució nacional, i proposarem la noció d'arqueologia nacional per a l'estudi dels símbols desapareguts o en desús. Revisarem el vincle entre memòria i nació, amb èmfasi en la llengua -i les lluites associades a ella- com a transmissora de la cultura i la nació. Plantejarem futurs possibles entorn dels crisols culturals que sorgeixen com a conseqüència de la inequívoca tendència a la convergència cultural a les zones urbanes. Revisem manifestacions artístiques al voltant d'aquestes qüestions, amb èmfasi en aquelles que exploren la memòria, com ara Alfredo Jaar, Yinka Shonibare, Keith Piper, Jeremy Deller, Doris Salcedo, etc.

Durant cada un d'aquests capítols realitzarem una sessió de taller dirigida a persones de l'àmbit de les arts i la cultura, la qual serveix com a espai de reflexió teòrica i pràctica. A més, el projecte investigador i les reflexions resultants de totes de les sessions són recaptats en una publicació.

MORIR GUAY. RELATOS Y VOCES PARA NO TENER MIEDO

DU-DA (Clara Piauelo, Belén Soto, Sonia G. Villar, Sarai Cumplido)

L'obsolescència programada és una tecnologia capitalista que incentiva i accelera el consum, no només d'objectes sinó també de medicaments, aliments, programari, arribant fins i tot a programar l'obsolescència biològica -companyies com Monsanto dissenyen llavors genèticament alterades que es tornen estèrils i inútils un cop que han donat la primera collita. En canvi, i irònicament, l'obsolescència dels cossos -la mort- que no ha estat ni dissenyada ni programada, és considerada pel capitalisme com una condició a superar o al menys a postergar.

La vellesa en el món occidental es converteix en una malaltia i així sorgeix un ampli nínxol de mercat. El deteriorament físic, la debilitat, la decadència dels cossos, es consideren en la nostra cultura símptomes terribles i temibles que ens avergonyeixen, i per tant cal amagar, controlar o eliminar a través de tractaments, operacions, productes i estils de vida. El transhumanisme va un pas més enllà i, en el seu afany per superar les limitacions humanes fonamentals, considera la immortalitat un objectiu cap al qual han de dirigir els esforços de la ciència i la tecnologia. Aquesta idea, molt qüestionada des de punts de vista ètics, és ja una realitat per a moltes empreses de Silicon Valley. Jeff Bezos, fundador d'Amazon, és l'últim dels magnats a apuntar-se a la recerca de la immortalitat: concretament, posant diners a través de Bezos Expeditions, el seu fons d'inversió, en Unity Biotechnology, l'empresa que investiga com «frenar potencialment, aturar o fins i tot revertir malalties associades a l'envelliment mentre es restaura la salut humana».

Les religions dominants, per la seva banda, i encara que en el nostre context europeu perden cada vegada més poder d'ordenament de la vida davant altres institucions supranacionals com la científica, es caracteritzen per haver assentat les bases dels protocols de gestió de la mort que avui dia segueixen organitzant les nostres emocions, imaginaris, processos administratius de dol i necroarquitectures. La institució científica, en nom de la seguretat i la salubritat, ha afegit condicions o modificat aquests protocols per consolidar el que generalment s'entén per mort i mortificació dignes i ha relegat jeràrquica i històricament a la visió espiritual i el simbolisme que l'envolten.

Segons aquestes premisses, la manera en què aquest sistema de pensament hegemònic i normalitzador occidental entén la mort, obsolescència definitiva de el cos, equival a la fi, a el fracàs, a la desgràcia, al no-res; i la vida, en contraposició a ella, com el moviment, l'essència, la presència, el sentit, el tot al que amarrar. Aquesta comprensió de la mort, que s'assenta en els principis i desenvolupaments de la raó cartesiana, el binarisme ontològic i l'ego antropocèntric, beneficia l'actual sistema socioeconòmic en què vivim que, per mantenir-se fort, anul·la totes les possibles disjuntives que plantegen altres sabers, esdevenirs experiencials i interlocucions amb la mort.

L'ansietat pel fi de la vida està àmpliament estesa en la nostra societat. No obstant això i paradoxalment, la mort és en la nostra cultura un tabú, una cosa que ens incomoda i que no volem mirar de cara. Tractem de posar remei al buit existencial i la por que provoca aquesta ignorància a través del consum. La por a la mort és, sense cap dubte, un potent aliat per al capitalisme consumista. Vivim com si mai anéssim a morir fins que alguna cosa dolenta passa

en les nostres vides -un amic amb càncer, un familiar que ja no pot valer-se per si mateix- llavors ens adonem del solxs que estem en aquest viatge.

Morir guai. Relats i veus per no tenir por planteja una investigació, diversa pel que fa a llenguatges i perspectives crítiques, al voltant dels discursos imperants sobre la mort i l'obsolescència dels cossos -cossos vells, que ja no són útils. Volem recuperar veus que ens parlin d'altres models cosmològics i ritus de relació amb aquesta transformació i explorar maneres des de les que, on som, volem viure-la.

No centrarem la investigació al voltant de la dicotomia ciència / espiritualitat, sinó en la la recerca i recopilació de narratives contrahegemòniques, sistemes complexos de comprensió d'aquesta aparent dualitat vida / mort: la mort més enllà del que és humà, la transformació contínua de el matèric, la vida o mort del que no és matèric, la reencarnació, les relacions interespècie, el qüestionament dels inicis i els fins, altres ritus i protocols de gestió de la mort, l'obsolescència biològica, etc. D'altra banda, el feminisme interseccional ens brinda eines per comprendre des d'una perspectiva crítica l'actual crisi d'envelliment de la població, en què els països de nord global externalitzen les tasques de cura a les dones migrades de sud global. Ens agradaria que aquest projecte pogués servir també per visibilitzar altres estructures de cures, i per especular sobre un futur desitjable i anticolonial per a la nostra pròpia senectud.

Pli-é collective (Eva Paià, Marina Ribot, Angelica Tognetti)

El marc blanc i mínim, pensat en el seu origen com «neutral» i «pur», ha generat una ficció subjacent. Habitatges funcionals, museus i hospitals són edificis que repliquen les geometries rígides i particions blanques, donen continuïtat a una temporalitat i espectacularitat pròpia. S'han convertit en un estàndard, en un contenidor inscrit, una forma de conducta, un intent per escapar de les realitats de l'món extern sota l'aparent invisibilitat dels seus elements arquitectònics que es presenten com innocents, inespecífics i insignificants.

Michel Foucault afirma en *Naissance de la clinique* (1963) que va ser la medicina i no la modernitat artística que va inventar l'espai blanc purificador: la clínica. Va ser més tard que els white cube de museus i galeries d'art, així com l'arquitectura funcional de Le Corbusier van constituir i van perpetuar l'imaginari blanc, higiènic i pur: l'habitatge com cubicle, l'interior es satura de llum i l'estructura s'aixeca de l' sòl per evitar l'enterboliment i la contaminació del seu blancor.

De la mateixa manera que els hospitals i els museus occidentals fan invisibles estructures higienistes de construcció d'espais, en els seus passadissos i seccions es desenvolupen tasques, pràctiques i sabers inqüestionats, presos religiosament per l'imaginari col·lectiu com a llei. Els objectes i els subjectes aparentment autònoms que resideixen al seu interior es comuniquen en termes espacial i estèticament únics: són aïllats, emmarcats i neutralitzats. El cub blanc, en aquesta lectura, promou el distanciament entre cossos, anul·lant qualsevol tipus de contacte i objectivant els subjectes que són reduïts a símptomes, normes i mètodes eficients.

En el cas de la pràctica mèdica, els tipus d'aprenentatge adquirits han tingut lloc en entorns hospitalaris. Els seus mètodes de comunicació encarnen les formes arquitectòniques de la clínica. Es comuniquen a través d'un conjunt de definicions teòriques, com les que envolten el camp semàntic dels termes «normal-sa» i «patològic-malalt», sense una clara consciència de com aquestes definicions poden afectar els cossos sobre els quals es s'apliquen. Aquesta estigmatització estructura i normativitza la pràctica mèdica que legitima exàmens íntims de manera invasiu, penetrant en el cos a través d'un aparell tècnic i tecnològic reconegut universalment. La pacient, en el moment en què entra en l'espai clínic, passa per un procés de objectualització i despersonalització: en la majoria dels casos, el seu cos és pensat com un conjunt de fragments subjectes a anàlisi especialitzats per a la detecció local de l'síntoma i la seva ràpida curació farmacològica. Segons aquesta òptica jeràrquica, el cos-màquina que entra en els hospitals sota la norma capitalista és un cos que ha de recuperar-se per a ser reincorporat en el procés de producció. Es medicalitza ignorant la seva vulnerabilitat, sense generar espais d'escolta, intimitat i cura que necessàriament requereixen d'temps dilatats, espais d'afecte i comunitat.

A la institució museística ens trobem amb un conjunt de pràctiques que se serveixen de tècniques, dispositius i metodologies semblants a les de l'estructura clínica. L'aïllament físic i les limitacions imposades pels seus elements arquitectònics determinen una preferència jeràrquica per un tipus d'art i pensament homogeni. Els seus mètodes de comunicació personifiquen l'intent d'escapar de qualsevol intervenció en la realitat externa: no es connecten

amb l'escena local i les seves particularitats; segueixen promovent marcs expositius blancs, llisos, nets i asèptics on col·loquen peces tan hermètiques que únicament els components de l'ecosistema-art poden comprendre.

A 1565 KILÒMETRES DE DISTÀNCIA

Juan Antonio Cerezuela

Arran d'una investigació prèvia sobre el grup anarcosindicalista "La mano que aprieta", presumpte autor el 1936 de l'assassinat de Joseph Mitchell (el llavors gerent de la fàbrica La Escocesa), l'artista Juan Antonio Cerezuela va saber a través del Arxiu Municipal del Poblenou que tot l'arxiu i documentació de la CNT-FAI va ser traslladat a Amsterdam l'Institut Internacional d'Història Social (IIHS) al gener de 1939, just abans de la fi de la Guerra Civil. Aquesta mesura va ser presa de manera preventiva per evitar que aquesta informació fos destruïda sota el mandat de Franco.

Abans d'Amsterdam, l'arxiu va arribar a viatjar a Anglaterra, en tant que la Segona Guerra Mundial estava a punt d'esclatar, i els arxius podrien acabar sent destruïts en mans de la dictadura feixista hitleriana.

El present projecte realitza una investigació viatjant fins a l'arxiu de l'IIHS d'Amsterdam, situat a 1565 quilòmetres de Barcelona, per investigar en aquest arxiu i perdre's en ell, on el viatge constitueix l'eix de el projecte i de la investigació, a la recerca de possibles respostes sobre de la mano que aprieta, però sobretot al voltant de la ineludible qüestió de l'desplaçament i èxode d'un material sensible i fràgil, susceptible d'haver estat destruït.

MANIOBRAS ACELERACIONISTAS

Pablo Roso

La perspectiva aceleracionista és un monstre que es devora a si mateix, un punyal que es clava al cor del capitalisme. Aquest projecte té l'objectiu d'indagar al voltant dels conceptes acceleracionistes en l'era postindustrial. Indagar, que ve d'*indagare* (seguir-li la pista a un animal) i també està relacionat amb les paraules «indigent» i «indústria»; sinònim d'inquirir, que significa literalment «preguntar cap a dins». Preguntar: i per què?, i per què?, i per què? fins a esgotar la paciència dels pares. És possible que indagar impliqui, també, clavar una daga.

Es reflexionarà sobre les situacions de consum sobre la base de petits actes gairebé performàtics i la construcció de situacions. Però aquestes situacions segurament no seran un joc. Tot i ser admirador de la Internacional Situacionista, el que es generarà amb això serà pràcticament una contraderviva.

Metodològicament, es tracta d'una investigació guiada per la pràctica (Practice-led-research). Això vol dir que hi ha un punt de partida i un índex de metodologia amb la qual començar el plantejament de la investigació. Però, i de forma premeditada, el curs de la feina fluctuarà i s'anirà adaptant a les necessitats i inquietuds que sorgeixin durant el procés.

Al Primark de la Gran Via de Madrid, els números de cadascuna de les quatre plantes que té, estan rotulats per fora. Llavors, si em trobo a la planta tres, he de baixar al carrer per assegurar-me de la planta a la que estic, i després tornar a pujar. Potser hauria pujar-me al Metro a la parada de Gran Via, donar la volta completa i tornar a baixar-me a la parada de Gran Via. O agafar un taxi a la porta del Primark i demanar-li que em porti al Primark. Tot això per assegurar-me que em trobo a la planta tres del Primark de la Gran Via de Madrid.

Cada dia hi ha més cafeteries que tenen una màquina automàtica per pagar la comanda. El robot dóna el canvi just però ¿i si vull deixar propina? Puc deixar unes monedes a la safata del canvi. Potser les robarà la següent persona que pagui alguna cosa. O potser tothom començarà a deixar propina a la safata de la màquina i aquesta es col·lapsarà i es trencarà.

La idea principal de les bicicletes municipals és la d'anar pedalant a la feina. Però molts repartidors les empen per realitzar la seva feina. I si incloem en totes les bicicletes una motxilla de repartidor? La uberització de la pedalada. Mentrestant Siri discuteix amb Alexa en un vídeo de YouTube.

Es preveu realitzar el projecte en els mesos d'octubre, novembre, desembre del 2020, i gener del 2021. El registre de les accions i el seu caràcter multimodal podrà donar diversos resultats. Posant el focus principal en el propi procés, també es preveu realitzar una publicació a mode d'arxiu i reflexió que serveixi com una possible eina per aproximar-se a les situacions i fenòmens que ocorren en el temps i en l'espai del consum contemporani.

Aquesta investigació podrà evidenciar processos i circumstàncies que succeeixen cada minut del dia a ciutats com Barcelona o Madrid. Una intenció és la de servir com a diagnòstic de la realitat; així com una aproximació al futur més immediat, emprant eines de ficció especulativa i prototips diegètics. Una obra simptomàtica de la realitat, on intervenen l'estètica, la singularitat tecnològica, les relacions socials, l'hegemonia de l'espai públic i la salut urbana.

TECNOLOGÍAS DE DISLOCAMIENTO

Luna Acosta i Luiza Fagá

Tecnologías del dislocamiento contrasta l'especulació a l'experimentació, la ràbia i les estratègies de supervivència i re agenciament de l'univers sense papers per generar eines col·lectives de solidaritat. Ens interessa enfrontar el joc colonial. Subvertir la foscor de la identitat irregular, que esborra el subjecte migrant, i evidenciar-se com a potència política poderosa i múltiple. Volem amagar els rostres dels subjectes irregulars i tornar-los un ens intangible al què la maquinària colonial no pugui enfrontar-se.

El projecte parteix de la unió de dos cossos d'investigació i dues metodologies. Luiza Faga ve del camp del cinema i de l'anàlisi del discurs i el seu treball s'enfoca, d'una banda, en l'ús de material d'arxiu i, de l'altra, en l'estudi del racisme en el discurs. Luna Acosta, artista visual, fa art col·laboratiu i la seva investigació gira al voltant de les migracions sud-sud i des del sud cap al nord global. Establim aquest vincle guiades per una pregunta que ens fem com a artistes migrants: Podem establir relacions -ètiques, polítiques, discursives, estètiques- entre les tecnologies de dislocament colonials i les actuals tecnologies de dislocament usades per tractar estatalment la mal anomenada "crisi migratòria"? Partim d'una analogia entre els navilis de trànsit transatlàntic de persones esclavitzades i els avions noliejats per Frontex (Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes) per l'expulsió massiva d'immigrants irregulars a l'actualitat.

Transversalment, ens preguntem quin rol juguen les tecnologies de representació en aquest sistema. De quina manera s'alien a les tecnologies racistes i anti-migratòries -ingenieriles, logístiques i burocràtiques. Així, ens proposem a caminar per dues línies paral·leles que s'entrecreuen i es canvien els rumbos.

De la pintura al píxel, les tecnologies de representació van travessar diversos paradigmes al llarg de segles, sent sempre essencials per als sistemes de control i exclusió. Durant la colonització d'Amèrica, per exemple, famosos pintors integraven les caravanes oficials. Són conegudes les pintures dels «artistes viatgers» la documentació va ser fonamental perquè, a Europa, es construís un imaginari (més o menys manipulat) del territori que estava naixent per als ulls dels que hi eren.

El 1840, l'arribada del daguerreotip a una Amèrica ja independent, però encara esclavista, va representar un canvi de paradigma de representació. Al comandament dels senyors, les persones negres eren retratades sense sabates. Hi ha tres clixés de representació de l'esclavitud que ens interessin en particular: retrats de les "mestresses de llet" amb els seus petits senyors (i, òbviament, allunyades de les seves propies filles); els "tipus de negre", escenes de persones esclavitzades; i, finalment, persones esclavitzades realitzant treballs de forma harmònica, formant un imaginari de l'esclavitud cordial, essencial en un moment de revoltes anti-esclavistes.

Perquè el sistema de pensament i logística colonial/racista s'estableixi i continuï imperant, cal que estigui en permanent i subtil renovació, la qual cosa ens porta al moment actual. Les múltiples crisis econòmiques i polítiques relacionades amb el saqueig de la terra, la sobreexplotació i precarietat de les vides sotmeses a desigualtats indignes a les ex-colònies

impliquen que, per tant, siguin justament aquestes les nacions que componen les diàspores globals actuals. S'anomena "problema migratori" a un problema estructural, que implica una maquinària econòmica i burocràtica que el sustenta.

En aquest ordre, podem generar analogies entre la tipificació discursiva de les persones esclavitzades i l'actual sistema d'exclusió migratòria. Es construeix actualment un imaginari del "bon migrant": bon treballador, que aprèn la llengua, s'integra harmònicament?, Es pot pensar en imaginaris locals que tipifiquen els migrants, la nacionalitat i activitat -comunament treballs de segona classe que no obeeixen a l'activitat intel·lectual- acaben fusionant i esborrant el subjecte? El pakistanès és el lloc/subjecte dels minimercats de barri i l'"africà" és el venedor ambulat de productes falsificats. El bon migrant, a més, fa tot el que els subjectes nacionals no volen fer, en una nova lògica esclavista dissimulada i promoguda per la "indocumentació".

Tot i viure en un món saturat d'imatges, la maquinària de control i exclusió és permanentment amagada. Els subjectes que participen de la seva concepció i bon funcionament són encoberts per gràfics, xifres escampades i difícils de rastrejar i per una multitud d'institucions hipervinculades, de les que finalment només arribem a veure les sigles (FRONTEX, Pedra, EM / PAS, EURINT, ERRIN, etc.). Si el migrant té el rostre d'un clixé, els responsables de la maquinària de control migratori i colonial ni tan sols el tenen. Queden, així, protegits darrere d'una espècie d'ens no-humà, a què és impossible enfrontar-se.

Considerem que evidenciar i confrontar les entre línies de l'discurs colonial i racista és una manera de tornar (al menys simbòlicament) una mica de l'agència als subjectes migrants en condició irregular. En aquest ordre, ens proposem fer un encreuament teòric / pràctic entre les tecnologies de l'dislocamiento i de la representació, a partir de la feina de recerca i posterior disseny de dispositius col·laboratius per a l'obertura de l'procés, amb l'objectiu de generar peces col·lectives a partir de l'experimentació.

SELF STORAGE. ESTÈTIQUES DE L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL

Biel Llinàs i Ada Fuentes

D'abril a juliol, en el marc del Lab Laika 2019 del Centre d'Art Torre Muntadas, Ada Fuentes i Biel Llinàs inicien un work in progress que explora, a través de processos de creació artística relacionals, les transformacions dels conceptes "llar" i "habitar" en un moment de creixent mercantilització de la vivenda.

Aquesta investigació de marcat caràcter site-specific, titulada Sobre / Sota la Llar, indagava en la vessant més domèstica de l'espai així com en el seu rerefons històric i evolució (de casa d'estiueig a equipament públic) proposant una sèrie de connexions entre el centre d'art i la vivenda que els dos artistes han compartit els dos darrers anys al barri de Sants, a Barcelona. Això es va materialitzar en una sèrie d'activacions a l'espai a mode d'instal·lacions que varen ser recollides en un mapa, de manera que cada visitant podia agafar-lo, moure's pel complex de l'edifici, observar-les i extreure les seves pròpies conclusions. En aquest marc es va recórrer a una selecció de fotografies històriques extretes de l'Arxiu Municipal del Prat de Llobregat juntament amb fotografies del pis dels artistes per visibilitzar-ne els paral·lelismes que s'observaven a nivell d'estructures i elements arquitectònics. Finalment es varen instal·lar al centre d'art, teixint un diàleg entre el passat i el pre- sent al mateix temps que es visibilitzaven els vincles amb la vivenda personal.

En el marc de la convocatòria de Residències Artístiques de La Escocesa, s'inicia una segona deriva del projecte sota el títol Self Storage. Estètiques de l'emergència habitacional, que fa referència tant a la crisi d'accés a l'habitatge de la ciutat de Barcelona (incompetent pel que fa a creació de vivenda pública accessible) com al replegament de l'individu en espais cada cop més reduïts i el consegüent impacte en els cossos que aquest rerefons incert genera.

A nivell conceptual, el projecte es centrarà en explorar quins ritus i fenomenologies tenen lloc a l'espai llar a partir del qüestionament dels conceptes disseny democràtic, self storage (emmagatzematge d'autoservei) i habitacle, vertebradors de les polítiques comercials d'empreses dedicades a l'explotació del mercat domè- tic a escala diversa com ara IKEA (internacional), Bluespace (nacional) o Haibu 4.0 (local). En certa manera, aquests conceptes responen a l'emergent demanda de productes estandaritzats, econòmics i genèrics ca- paços de cobrir les necessitats domèstiques en un moment de ferotge globalització en el que la vivenda deixa de ser un dret fonamental i s'insereix en el mercat de manera accelerada i irreversible, degenerant en alguns casos en el que s'ha anomenat infravivenda, fora del marc legal. Aquesta dinàmica no fa més que incremen- tar el grau de mobilitat de l'individu, abocant-lo a una condició nòmada desembocant en el que Andrés Jaque ha denominat Rolling Society i The Rolling House. La vivenda, lluny de ser aquell espai identitari associat a la llar familiar, es consolida avui com un espai d'ús temporal (fins i tot efimer) subordinat a circumstàncies personals, professionals o de pura supervivència... És en aquest punt, on la mudança, el trasllat físic i simbòlic a una nova vivenda, esdevé capitalitzada i perversa per un mercat especialitzat en la gestió d'aquesta pro- visionalitat contínua. Aquesta demanda provoca la comercialització de productes de diferent ordre, amb un valor d'ús ben definit: des dels habitacles de Haibu 4.0 (de 2,5 m2 a un preu de 200€/mes), passant pels tras- ters de Bluespace (com a extensió de la vivenda), la col·lecció Ombyte d'IKEA (carretons i caixes de

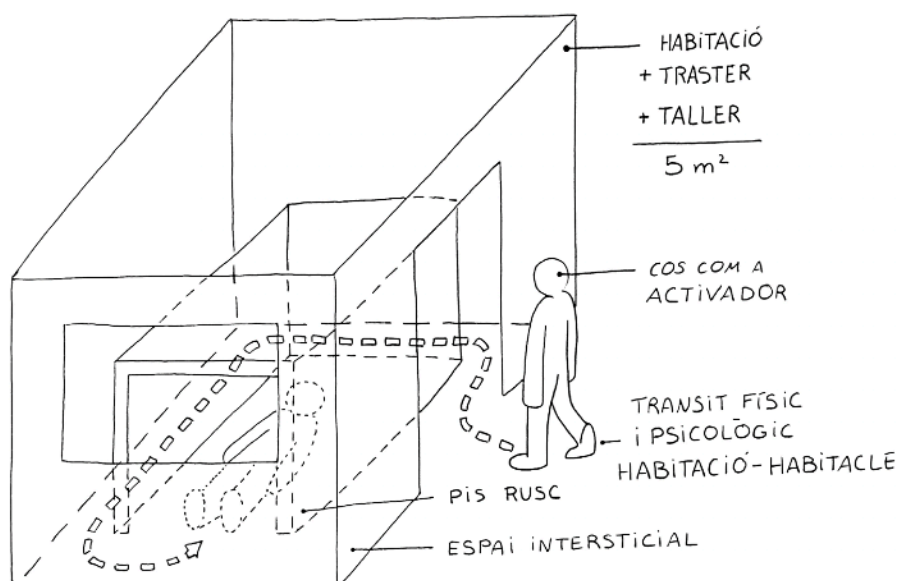
cartró de disseny on embotir les pertinences) fins a mantes de transport produïdes en sèrie per a la pròxima mudança.

A nivell metodològic, es treballarà transdisciplinàriament activant materials, tècniques i espais des d'una perspectiva dialògica, crítica i pedagògica, en línia amb l'Arts based research.

A partir de materials com tèxtils, fusta, cinta de senyalística o pintura el projecte es materialitzaria en una sèrie d'estructures construïdes al taller de La Escocesa com a interfície a partir de la qual explorar les relacions cos-arquitectura, així com els seus límits, adherències i porositats de manera experiencial a partir d'accions determinades. Aquesta recerca acabarà generant també un cos de documentació gràfica i textual, a través del qual ens apropiarem al cas concret de la ciutat de Barcelona així com als discursos contemporanis sobre la crisi de la vivenda i la llar, tot articulant una cosmologia de caire més gràfic i arxivístic sobre una problemàtica que es manifesta a escala global.

Es proposen tres vies de treball complementaries:

1. Entrevistes site specific amb una selecció d'artistes residents a La Escocesa. Relacions amb l'espai de treball i de convivència. A partir d'aquesta proposta s'abordarà la realitat laboral i habitacional de cada un dels artistes residents a la fàbrica de creació. És a dir, un dispositiu d'investigació que abordi de manera rizomàtica i transversal la intersecció entre les realitats i imaginaris sobre el treball artístic i les tàctiques per habitar un espai com és el de la fàbrica de creació, on hi trobem mòduls de tallers individuals però també zones de convivència comunitària (sala, cuina, zones exteriors, terrat, etc.).
2. Intervenció col·lectiva a l'espai expositiu de Can Felipa. D'entre els artistes entrevistats s'en farà una selecció d'entre 3 i 4 per a que cada un d'ells intervingui un cubicle a l'espai expositiu que reflexioni sobre el seu mòdul-taller localitzat a la fàbrica de creació.
3. Treball instal·latiu i performatiu. Construcció a escala 1:1 d'un habitacle-rusc (2,64m²) i de l'habitació del pis comú habilitada com a estudi dels dos artistes a Barcelona (5m²) per tal d'abordar el tema de la mercantilització de la vivenda i problematitzar l'habitabilitat d'aquests espais concrets.

WORKOUTS

Joana Capella

Workouts: let 's get this bread! és un projecte d'investigació i producció, amb el qual, a través de la idea de pràctica coreogràfica, vull explorar la capacitat de l'enllaç muscular * en la pràctica de l'art, per produir espècies de potències comuns "efimeres"; Travessant les idees de sobrelaboreo i resistència aplicades a el cos, com a respostes tàctiques a l'context precari actual de la producció artística.

El projecte es desenvolupa a través de la investigació entorn els gestos que produeixen els cossos a l'treballar, per a la producció d'una o diverses dinàmiques corporals en forma de coreografies individuals o col·lectives, i mitjançant l'ús d'uns objectes concrets produïts per a això, que per seva morfologia i concepció, ofereixen resistència als moviments, i poden funcionar com a eines de treball i enfortiment d'un cos per treballar.

En resum, el projecte es planteja com un procés obert a la participació de la comunitat artística per pensar entorn nostres condicions de treball, i en les (im) potències inherents a aquestes, experimentant amb les possibilitats de la fisicitat de l'gest i la precarietat de el cos, i que vol incidir en els processos de treball de les participants.

El projecte es planteja com un procés d'investigació i experimentació entorn el cos i el fer. Per això em vull apropar a qüestions com: Com es mou el cos que treballa; Que mouen els cossos que treballen (espai, cossos, objectes, coneixements en la memòria muscular); Com actua la coreografia i el moviment en els cossos (que cossos fa); Com pot el ball de ser una pràctica de "preparació" per estar al món, per fer el món en què es vol estar.

Per envoltar aquestes qüestions, i travessar-les, crec necessari d'una banda, entrar en contacte amb artistes que treballen des del cos, la performance i la coreografia, per, aprofundir en la investigació so-bre aquests recursos de la pràctica artística, i experimentar amb la proposició de dinàmiques corporals en grup, obrint-les a la participació de totes les artistes que vulguin formar part. Alhora, m'interessa ser partícip de diversos processos de treball que estiguin relacionats amb un fer sostenible que impliqui el cos, com poden ser les pràctiques de col·lectius com els espigoladores, que treballen recollint els aliments descartats al camp, o treballs relacionats amb la manipulació i producció dels aliments, com la mòlta i l'elaboració de pa, entre d'altres. Amb això es preveu acumular materials i altres objectes de la investigació, com menjar, que poden formar part d'altres fuites.

Aquesta investigació es desplega a través de la participació en processos productius que s'emmarquin en la voluntat de fer habitable el món, i comporten una fisicitat que permeti observar els gestos que es reproduïxen i configuren aquest "fer". Poden ser exemple, les tasques de collita dels espigoladores. També mitjançant certes activitats al voltant de el cos que poden tenir forma de lectures compartides, o sessions actives on experimentar amb el cos i el gest coreogràfics rítmic.

La recol·lecció de certs gestos de treball, servirà per confeccionar un seguit de coreografies experimentals, i dissenyar o pensar els objectes i espais que configuraran el projecte. El testeig d'aquestes propostes, formarà part de l'procés d'investigació - experimentació - producció, i

serà obert a la participació i col·laboració d'altres cuerpos. El projecte s'executarà mentre s'estigui produint, i es vol culminar en forma de performance col·lectiva / festa coreogràfica en l'espai expositiu de Can Felipa.

D'algunes col·laboradors possibles, que m'agradaria convidar a participar d'el projecte, o jo del seu procés, són, Andrea Rodrigo (performer, coreògrafa), Laura Ramirez (performer, coreògrafa), Marc Vives (performer), Pau Magrané (artista so), Laia Estruch (performer), Noela Covelo (artista performer), Els Espigoladors, Xabi Bonilla (cuiner), La cuina de l'Macba, (projecte conduït per Marina Monsonís). Encara que, aquesta és una llista de desitjos, i durant el procés, poden sorgir altres afectes i col·laboracions.

CÓMO SE DESPIDEN LAS COSAS

Mag de Santo i Duen Sacchi

Todes hem encarnat la colonialitat de l'gènere, com ho explica Maria Lugones, la diferència sexual que els feminismes blancs s'han recolzat per pregonar l'emancipació de les dones i avui accedeix a un consens ètic general ha estat un imposició històrica des de la conquesta de nuestramerica. No obstant això, ja en el S. XIX l'ordre racial i sexual basat en l'anatomia occidental identificarà, arxivarà i patologitzarà pràctiques eròtiques sota els noms de fetixisme, uranisme, transvestisme i hermafroditisme, entre altres, que donaran la pauta de la presència persistent de altres maneres d'habitar el cos comunitàriament. Es tracten de formes de construcció corporal, espiritual i eròtiques ancestrals que persisteixen fins avui fins i tot en el comú oblit. Les reinversions incessants a través del temps, les nostres maneres inconscients de reescenificar el arrabassat és el que intentarem desenvolupar en aquest procés d'investigació pausat.

Com s'acomiaden les coses una frase que surt d'un diari íntim de transició de gènere, movidx per la mudança de país i de gènere, les coses que vam voler però ja noson part de nosotres, la roba vella i nova que necessitem, els documents que ens neguen, els pèls que ens sobren o falten, la roba interior que ja no entren en els nostres calaixos i el constrenyiment per haver de prendre alguna decisió sobre elles van mobilitzar la creació de Com s'acomiaden les coses :, instància sobre processos materials de l'

dol, la pèrdua o el descart identitari. Va començar a partir de materials residuals: les esponges de la neteja. Mentre ens vèiem obligades a sotsarrendar una habitació de casa nostra com a mitjà de subsistència, l'evidència les lògiques neocolonials de l'organització urbana de la ciutat es manifestaven sense escrúpols: qui fan turisme i els que netejàvem seu turisme. Aquests draps, pals de fregar i esponges velles els conservem com a arxiu d'una sèrie de sentiments de feminització racial de la neteja, la confinación a l'espai privat perquè les ocupacions assalariats d'atenció directa ens han violentat, i malgrat la nostra invisibilització seguim sent cossos que sostenim la marca de ciutat Barcelona. Després d'aquestes primers acostaments, ens ajuntàvem -dèiem- a fer bricolage, terme que reconeixia les nostres pràctiques menors, sense valor. A esquena dels artistes blancs, una mica amb vergonya i un altre amb sorna, necessitàvem de polítiques artístiques fràgils, intervencions menors entre activistes que per mer impuls compartim pràctiques que ens tranquil·litzen, ens ajuden a enfrontar el món, ens protegeixen primer i ens enforteixen per donar la baralla de la subsistència contrahegemònica després. Ens vam adonar que els colons van robar aquests materials i els van exposar en museus d'antropologia com "Artesanies".

La vida migrant com a persones trans és un fet neuràlgic en Com s'acomiaden les coses. En aquesta intersecció hi ha una fórmula que no és la suma de dues opressions, és una combinatòria nova que encara hem d'escriure, que encara necessitem representació, que inistentemente ens revela. De fet potser això expliqui que sense amiatat prèvia ens ajuntem a cuinar aquells sabors perduts, a escoltar aquestes músiques que ens evoquen sentiments diferents a la nostàlgia de l'exili, a ballar les danses tradicionals que han estat folclorizadas i avorridas en les nostres infàncies perdudes, a vestir-nos, cosir-nos robes, pintar-nos com volem sense que la mirada de la violència sexual i racial ens persegueixi. Vam créixer sabent que la casa colonitzada no ens donava la benvinguda, i ens fuimos para tenir més oportunitats, per

poder fer-nos a nosotres mismas, tot i que la colonització va empobrir els nostres territoris i ens va treure les epistemologies dels paisatges i animals, va imprimir la violència de l' binarisme de gènere a les nostres comunitats. Aquí estem. Buscant aquest llenguatge anti colonial. Tractant de retrobar-nos en les pèrdues. Intentant recuperar la nostra espiritualitat a partir d'objectes sense valor que ens criden i diuen: no ens llencis. Animisme condemnat que retorna.

Aquest projecte és, d'alguna manera, una instància de problematitzar les polítiques de fixers. Crear els nostres propis arxius emocionals, les nostres petites escena de valor, efímeres i fràgils. Arxius urgents els sentiments estiguin inscrits en la sensualitat de les textures. Els nostres trànsits, al seu torn, tensionen la línia temporal, el present, el passat i el futur que constitueix el temps occidental, a nosotres ens travessen dimensions superposades, els nostres noms el passat i de present, els nostres gènere de l'passat i de present cohabiten obrint oportunitats de pensar la temporalitat cronològica en les seves diferents variacions.

El present projecte continua les línies de treball elaborades en T.R.A.U.M.A, un arxiu d'emocions en veus de la diàspora, formalitzat en podcast de la ràdio A / Z, Consoni. i en "Ensomnis avenir", assajos col·lectius per pensar la temporalitat anti colonial, realitzat amb els estudiants de la "Escola Incerta", en Lloc a Dubtes, Cali Colòmbia, 2019. És parent, també, de el llibre "La fragilitat de el cos estimat . Escrits trans i cuir * al voltant de la politicitat de el dolor ", editat per Continta Em Tens, Madrid, 2019.

Com s'acomiaden les coses és una instància que dialoga amb la investigació i exposició que estem preparant a les noves sales de La Virreina, Centre de la Imatge, una mena d'assaig visual a partir d'arxius sexuals i pràctiques d'artistes transvestits / trans de nuestraamèrica a inaugurar el 23 de maig sota l'equip curatorial Sacchi-de Sant.

[ESTUDI COMUNITARI DINS SALA EXPOSITIVA]

Mateixes Mancances (Leia Goiria i Berta Vallvé)

Instal·lació comunitària processual que planteja convertir un espai expositiu/artístic en estudi/laboratori de recerca bibliogràfica d'artistes i tècniques tèxtils que han estat apartades o no reconegudes en la Història de l'Art Patriarcal. La proposta es basa en la creació d'un taller compartit on (re)conèixer una genealogia de l'art amb perspecti- va feminista, decolonial i de classe.

Per tal de destapar aquest coneixement proposem diverses trobades on la interacció horitzontal amb la comunitat és el que dotarà de contingut l'obra i on es desenvo- luparan una diversitat d'accions que permetin captar l'interès d'un perfil més ampli. D'aquesta manera, qüestionem el paper de l'artista com a única figura creadora-di- fusora de coneixement i volem deslligar al públic del rol passiu espectador-interpre- tador.

En aquestes jornades ens interessa centrar-nos en fer recerca de forma conjunta d'artistes tèxtils d'àmbit internacional i de totes les èpoques. Tot i així, també volem descobrir projectes tèxtils contemporanis i històrics vinculats a l'entorn del Poblenou.

Per altra banda volem reivindicar que l'expertesa del treball amb el tèxtil està íntimament lligada amb la transmissió de coneixement experiencial i/o cultural, i que aquesta labor no ha estat reconeguda en el circuit artístic. Així com les tècniques artístiques de les anomenades arts majors (pintura, dibuix, escultura...) han contat de forma històrica amb institucions i estudis reglats que perpetuen aquests coneixements, les pràctiques tèxtils depenen en gran mesura de l'ensenyament generacional altruista per part de dones i no gaudeixen encara del mateix reconeixement.

Per aquest motiu, volem convidar a parlar de la seva experiència diferents perfils de dones residents al barri significatives en aquesta herència tèxtil. Aquestes, po- drien ser figures conegudes com a àvies, mestresses de casa o dones migrades que exerceixen com a transmissores de tècniques, valors i simbologia cultural. Trobem convenient enregistrar aquestes narratives per tal que siguin consultables a l'estudi i també de forma online.

El projecte és un punt de producció i recopilació de contingut alhora que es defineix com a punt divulgatiu o de consulta oferint servei al barri. Entenem els processos de creació com una part essencial dels projectes artístics i per això pensem en do- nar cabuda a les diferents intervencions que puguin originar-se. Aquests processos comunitaris podran ser editats i visualitzats tan físicament (a l'estudi) com de forma online (a la web que crearem) i volem remarcar que aquests dos espais es troben en constant (re)construcció.

Per finalitzar l'estada, contemplem Sessions d'Editatón consistents en situar les in- vestigacions de la recerca a la Viquipèdia, per tal que la informació tingui un major abast així com la creació d'una publicació física on incloure els processos i resultats de la instal·lació.

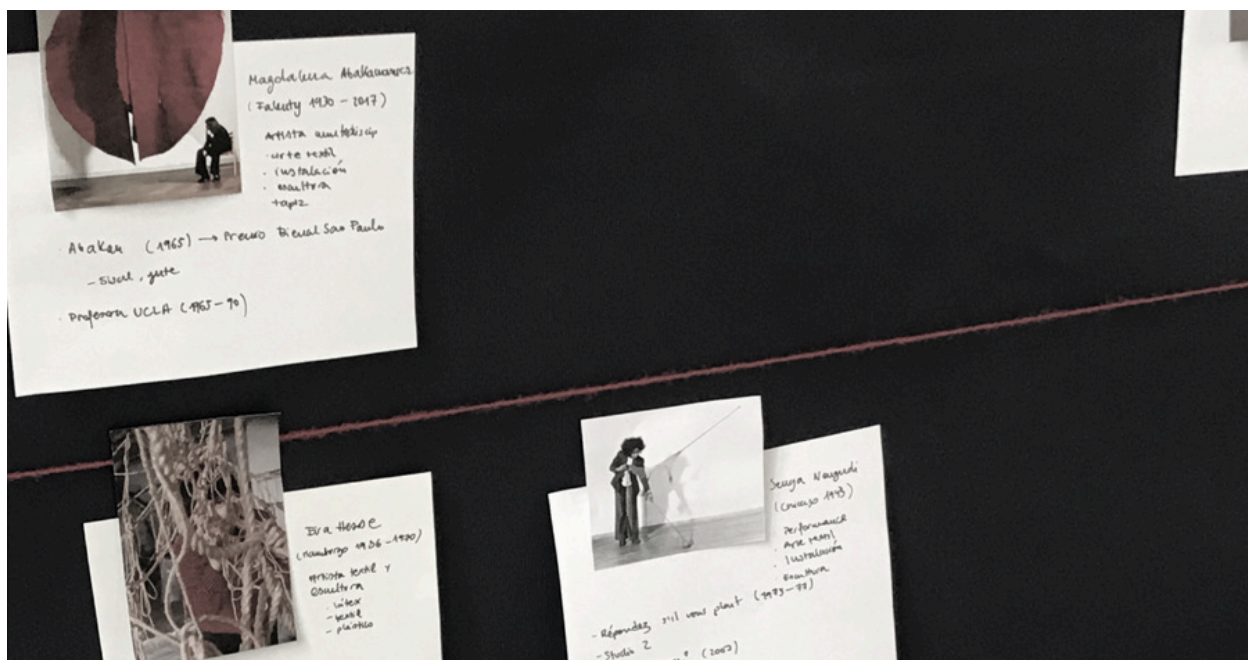
La perspectiva de gènere és un fil conductor que acompanya els nostres projectes. És essencial per a nosaltres dotar-los de visió feminista en els continguts, però també aplicar-la en les pràctiques artístiques. Apostem per una metodologia feminista del treball enfocada en el consentiment, l'ètica de les cures, el treball col·lectiu, la sororitat i la interseccionalitat.

Seguint a teòriques com Harding (1987) i Bartra (1998) apuntem sobre les relacions de poder que s'exerceixen durant les investigacions i les bretxes de gènere (classe, ètnia...) que conformen aquestes per generar una proposta que reflexi aquestes ruptures.

En els projectes artístics contemporanis tradicionals, la creació conceptual i l'aportació de l'artista és presentada com a la part més rellevant. Existeix una jerarquia inherent a aquest posicionament que perpetua la figura de l'artista com a creadora o difusora de coneixement; de la mateixa manera que també succeeix en d'altres disciplines científiques, filosòfiques o socials. En aquest procés, doncs, proposem treballar des d'una metodologia horitzontal per tal de desestabilitzar les jerarquies imposades entre les categories artista-públic i creació-investigació.

La proposta parteix del saber situat i reivindica la rellevància de les experiències populars, col·lectives i personals com a veus subjectives i, alhora, com a fonts vàlides de coneixement. Pretenem fer conviure en el mateix espai la creació artística i la generació del contingut, compartint aquest procés en un pla horitzontal amb les persones interessades en reconèixer les pràctiques artístiques i herències tèxtils.

Per tal de donar a conèixer el projecte i buscar participants pels diferents processos de l'exposició, voldríem fer un treball d'apropament al barri, iniciant un mapeig de l'entorn i adreçant-nos a diferents entitats del districte, institucions, òrgans municipals, serveis, equipaments, entitats o comerços. Pensem que aquest tipus de contacte presencial podria acabar generant col·laboracions per a narratives des de l'experiència, amb qui ens reuniríem per veure com poden esdevenir altaveu de vivències i concensuaríem el format de jornada/ activitat amb la que se sentissin més còmodes.

LA IMAGEN INTRUSA

Marla Jacarilla i Juan David Galindo

Una persona rep un material (cinta de vídeo, correu electrònic, casset, fotografia, carta, llibre etc) que interromp en la seva vida; aquesta és la premissa que La imatge intrusa té com a punt de partida i fil conductor. El que es proposa és un exercici de pensament i de creació literària sobre la creació de ficcions i narratives, a mig camí entre un cineclub i un club de lectura i escriptura. Es duran a terme 6 sessions en les es visionaran o llegiran diferents creacions audiovisuals i literàries en les que s'usi dit macguffin i es duran a terme exercicis creatius d'imaginació i escriptura amb el mateix recurs narratiu.

La imatge intrusa té l'objectiu de crear un espai col·lectiu d'imaginació, on a més de l'escriptura es tingui l'objectiu d'analitzar les estructures de creació de ficcions i les seves estratègies. En un context on la indústria cultural i l'aflorament de les pantalles intel·ligents semblen tenir el monopoli en la creació i reproducció de ficcions i imatges (enteses també com imaginaris) el món sembla ja construït i explorat. Volem crear un espai per trencar la unidireccionalitat en la producció de ficcions i entrenar les nostres eines per analitzar-les i activar-nos com a espectadors actius.

La història d'una persona que rep un material que d'alguna manera interromp la seva vida ens permet reflexionar sobre l'evolució i les formes històriques de reproducció dels materials culturals, explorar la idea que qualsevol material obsolet pot adquirir molt important. Així mateix, es tracta d'un marc concret però alhora adaptable als interessos de cada participant.

A Barcelona en els anys 70, així com també en diferents parts de món, va existir una eufòria vinculada a la fi del franquisme i a una etapa més oberta de la dictadura espanyola. Diferents dinàmiques van inundar la ciutat, com ara l'auge dels moviments obrers i llibertaris. Llavors es va estendre en diferents espais fabrils la projecció de pel·lícules i representacions teatrals amb posteriors debats. Encara que avui dia la tendència és consumir productes audiovisuals de manera individual i privada, en aquest context volem recuperar i posar el valor el visionat col·lectiu com a experiència social i espai de reflexió en una antiga fàbrica com és La Escocesa.

La primera fase del projecte consisteix en la realització de quatre sessions internes de treball en què es definirien els materials a visionar a la primera part de les sessions obertes i els exercicis a realitzar en la segona part. Es planteja també la possibilitat d'incloure una bibliografia que complementi el visionat dels films i que inclogui tant textos assagístics com narrativa de ficció (relats breus etc).

La segona fase de projecte inclouria quatre sessions obertes a el públic de tres hores de durada cadascuna i estructurades en dues parts. La primera consistiria en el visionat d'un film i la segona en un taller pràctic en el qual es realitzarien diversos exercicis (de naturalesa literària, audiovisual etc)

La cinquena sessió oberta constaria d'una xerrada d'un conferenciant extern sobre el tema abordat en el projecte i un posterior debat amb els assistents. Es planteja la possibilitat que Eloy Fernández Porta (o una altra persona en cas que ell no tingués disponibilitat) imparteixi la conferència de la cinquena sessió.

La sisena i última sessió es planteja com una marató de pel·lícules obert a el públic a realitzar en cap de setmana. La temàtica de les mateixes estaria relacionada amb el projecte.

Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2)

La Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2) és una proposta de La Escocesa, Fàbrica Oberta de Creació Analògica, dissenyada a partir d'un taller de Bernard Stiegler, realitzat com a activitat destacada de la Biennal Ciutat i Ciència 2019. La Incubadora fomenta processos neguentròpics*, és a dir, reguladors de l'entropia* en l'actual era geològica de l'Antropocè*. Es planteja la creació d'un espai de suport a projectes, desenvolupats anualment i elegits per convocatòria pública, que generin situacions de metaestabilitat des dels àmbits de l'art, les institucions i empreses, la recerca acadèmica i para-acadèmica, les ciències i el pensament filosòfic actual. S'espera que les metodologies aplicades en els projectes-germen*, recolzades per un hoste* i un gremi de productors* —i avaluades en temps real per un equip de gestió—, desemboquin en un òrgan comú* que permeti establir línies d'actuació per a un retorn a l'estabilitat del sistema social.

Glossari

Gèrmens: projectes desenvolupats anualment, escollits per convocatòria pública.

Hoste: agent(s) motor(s) del projecte-germen

Gremi de Productors: participants / treballadors de la fase de producció del projecte-germen.

Òrgan comú: resultat del projecte-germen, que s'emplaça en un entorn determinat com a forma de resolució d'una problemàtica específica detectada.

Design Thinking: marc metodològic, com a espai de transmissió, en el qual es desenvolupa la Incubadora Contributiva de Coneixement.

Entropia: magnitud física que indica el grau de desordre o inestabilitat del sistema.

Neguentropia: procés regulador de l'entropia de el sistema, que se situa en un estat de metaestabilitat que permet potencialment la volta a l'estabilitat.

Antropocè: era geològica determinada per les repercussions de l'activitat humana al planeta.

PROBLEMÀTICA

En els últims anys, nombrosos estudis han posat en alerta a la societat i a diversos organismes sobre les nefastes repercussions que l'acceleracionisme, la globalització i la disrupció digital, que ha anat acompanyada de la quarta Revolució Industrial, tenen sobre el nostre planeta en general i sobre les nostres societats en particular, en relació amb l'impuls accelerat que ha pres l'entropia* en el marc de l'Antropocè*. En concret, nombrosos estudis, avalats per intel·lectuals provinents de diverses disciplines com Stephen Hawking, Francisco Ayala o el guanyador de el premi Nobel Mario Molina, posen de manifest que si no s'actua en la construcció de pols generadors de neguentropia* (sistemes metaestables que regulen l'entropia* de sistema), en un termini d'aproximadament deu anys s'haurà arribat a un punt de no retorn que portarà a una degradació progressiva de sistema contra la qual no es podrà lluitar ja, i finalment al col·lapse de la infoesfera i la biosfera a nivell planetari.

Dins de l'àmbit de plantejament de solucions, s'ha posat en marxa un projecte autònom d'abast europeu que pretén impulsar i valoritzar diferents pols locals de generació de neguentropia*. La base teòrica d'aquest projecte considera que gran part de la capacitat

d'aquests pols d'alterar el sistema donat depèn de la seva condició de localitat: és només mitjançant la incidència en marcs locals —on la transmissió d'informació es pot fer de forma presencial i sense dispendi inherent d'energia perduda— que aquests pols poden actuar com a focus neguentròpics* de compensació, i és només en un moment posterior de desenvolupament que aquests han de generar una xarxa de més abast.

L'esmentat projecte europeu està liderat des de l'organització Ars Industrialis a París, on compta amb diversos projectes en desenvolupament com la prova pilot d'experimentació territorial «Plaine Commune: Territoire Apprenant Contributif». Els resultats, presentats ja com a processos en diferents trobades realitzades al centre Georges Pompidou de París o la Serpentine Gallery de Londres, es presentaran definitivament com un pla europeu conformat per diferents nodes locals en una cimera de l'Organització de les Nacions Unides. Concretament, es presentarà un *memoràndum of understanding* exposant, d'una banda, la necessitat de reconsiderar la història centenària de la Societat de les Nacions i de l'Organització de les Nacions Unides a la llum de l'anàlisi, realitzat per primera vegada per Marcel Mauss el 1920, del futur de les relacions entre nacions, del dret internacional i del que ell va anomenar la «internament», afirmant la no-solubilitat de les localitats nacionals. És en vistes a aquesta presentació oficial que el projecte europeu liderat per Ars Industrialis pren el nom de Genève2020.

La fàbrica de creació barcelonina La Escocesa, organisme públic de gestió associativa amb una missió d'utilitat pública dels processos artístics que genera, va convidar a Bernard Stiegler, director d'Ars Industrialis i impulsor de el projecte Genève2020, a realitzar un taller intensiu sobre aquesta problemàtica, taller que va finalitzar amb una conferència pública divulgativa al MACBA, en el marc de la biennial «Ciutat i ciència» organitzada per l'Ajuntament de Barcelona. Els / les participants en aquest taller van ser un grup d'artistes i investigadors/es provinents de diferents disciplines, seleccionats/des mitjançant un procés de convocatòria pública, dels quals posteriorment es va realitzar una selecció per conformar un grup estable de recerca a La Escocesa per tal de fixar els àmbits d'actuació del centre d'art barceloní com un dels esmentats nodes locals neguentròpics*.

Al llarg dels primers mesos de treball, el grup de recerca ha pres La Escocesa com un laboratori i com un element d'anàlisi en si mateix, detectant les maneres en què les diferents comunitats (artístiques, de proximitat, etc.) activaven orgànicament maneres de col·laboració i metodologies contributives. Mitjançant aquest treball d'anàlisi, aquest grup actiu de recerca ha detectat certes problemàtiques generadores d'entropia* en l'àmbit local barceloní dins del marc global de l'Antropocè*, i ha definit el present projecte incubador com manera específica de solució a aquestes problemàtiques.

Concretament, la problemàtica a la qual vol fer front aquest projecte incubador és a la que es deriva dels processos d'automatització laboral en el marc de la quarta revolució industrial. La disrupció digital ha tornat prescindibles moltes de les operacions que activaven les economies dins de el sistema donat, i en un context de crisi econòmica va disparar les taxes de desocupació i precaritzar els llocs de treball existents.

La mecanització derivada de la digitalització de la societat, a través de la qual molts processos laborals poden ser automatitzats, no només planteja una crisi de sistema laboral i socioeconòmic, sinó que a més posa en dubte la forma en què aquests processos laborals s'han anat reproduint al llarg de les últimes dècades: el que posa en evidència aquesta crisi de valor humà davant l'automatització laboral és que molts dels llocs de treball existents havien segmentat i automatitzat seves funcions fins al punt que discapacitaban als/les treballadors/es,

fent-los repetir incansablement un mateix procés físic o intel·lectual i restant-qualsevol altre àmbit de possibilitat creativa d'actuació. És precisament per aquest motiu que aquests llocs de treball són tan fàcilment i immediatament substituïbles per processos automàtics.

Aquesta crisi, vista des d'aquest punt de vista, és una magnífica oportunitat per posar en dubte els principis laborals alienants i establir una distinció operativa entre l'«ocupació» i el «treball». Mentre que l'ocupació és una forma d'automatització que situa l'individu en l'àmbit de la repetició i li impedeix avançar en desenvolupaments de la seva personalitat i de les seves capacitats, el treball s'ha d'entendre com una funció social mitjançant la qual l'individu s'apropia de totes seves possibilitats de desplegament, un marc experimental en què l'individu està constantment adquirint coneixements per al desenvolupament d'un projecte que desborda les seves pròpies capacitats i davant el qual ha d'estar sempre en disposició d'activar-se. És en aquest sentit que cal reivindicar la força de la feina enfront de l'ocupació, i que cal comprendre que aquesta concepció de la flexibilitat, la constant capacitació i l'aprenentatge continu és l'única que pot fer persistir els individus en els nous marcs laborals contemporanis, creuats per la creixent automatització.

En tant que aquesta concepció de la feina com a generadora de capacitats injecta constantment informació dins de cada individu i dins del sistema, situa aquests en una situació de metaestabilitat capaç de fer front a l'avanç entròpic* de l'Antropocè* i, així, exercir de fre des un marc local de la inestabilitat (laboral i social en aquest cas concret) del sistema. És conegut, en aquest sentit, l'estudi d'Amartya Sen que li va fer mereixedor del Premi Nobel, amb el qual va demostrar que diferents comunitats de Bangladesh eren capaces de sobreviure amb moltíssims menys recursos que certes comunitats de Manhattan, precisament per les estratègies de capacitació que comportaven els seus propis àmbits laborals.

Per fer front a aquesta problemàtica, La Escocesa proposa generar en el context barceloní una Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2) amb la intenció de capacitar als seus participants. El projecte, però, planteja una aproximació diferent als bancs de coneixement existents, en tant que entén que l'aplicació de les metodologies contemporànies de projectes artístics en el nucli de les comunitats laborals i de coneixement serveix per accelerar aquests processos i tornar-los més profitosos i lucratiu dins el sistema existent.

Estat de la qüestió de la problemàtica abordada

En l'actualitat hi ha diferents iniciatives que s'emmarquen dins de la filosofia de el coneixement compartit, construint entorns de transmissió d'informació i dominis formatius horitzontals. Tots ells s'emmarquen en el moviment global Open Knowledge, que tracta d'aplicar la filosofia i els mètodes de programari lliure a dinàmiques col·lectives d'aprenentatge i educació mútua. En aquesta línia, totes aquestes iniciatives busquen crear eines per transformar diferents aspectes de la vida en moments d'aprenentatge i, alhora, experimenten amb noves formes de participació i organització. A Barcelona, per exemple, va tenir cert èxit la iniciativa «Banc Comú de Coneixements», impulsada per Platoniq el 2006 i extingida gradualment al llarg dels anys.

La majoria d'aquestes iniciatives, com la de Platoniq, han mort en el temps perquè tradicionalment han portat implícits una sèrie de problemes que han impedit, als ulls dels impulsors de el present projecte, la correcta implementació dels desenvolupaments personals perseguits en vistes a crear un entorn social de valorització d'aquestes capacitats i, en conseqüència, de l'establiment d'entorns laborals que puguin beneficiar a un correcte desenvolupament de marcs de treball allunyats del paradigma d'ocupació imperant.

En concret, els problemes implícits en les iniciatives passades o en funcionament són les següents:

1. En tant que els entorns en què es genera l'intercanvi de coneixement són entorns informals, que s'activen en períodes de temps relativament curts i que sovint s'impregnen d'un component lúdic, l'intercanvi de coneixement apunta a una sèrie de capacitacions que, si bé tenen aplicacions en els àmbits domèstics o personals, rarament aconsegueixen configurar-se com a eines útils per a una reinserció en el mercat laboral o, més enllà encara, una reconcepció dels entorns laborals i socials.
2. Pels mateixos motius, és a dir, pels marcs en els quals es genera l'intercanvi de coneixement, els sabers compartits tenen més a veure amb l'autosatisfacció que amb una certa funció social, i són de caràcter eminentment pràctic i fragmentari, és a dir, conjunts de sabers que poden traslladar-se o compartir-se en una o dues jornades i que compleixen una funció concreta específica però que, des d'aquesta posició, rarament són capaços de generar obertures cap a un cos major de coneixement.
3. Finalment, en tant que la filosofia d'aquests projectes emana dels entorns computacionals Open Source, sovint aconsegueixen atreure únicament a col·lectius familiaritzats amb aquests mecanismes, i no aconsegueixen l'obertura necessària per fer d'aquests projectes iniciatives veritablement socials, inclusives i accessibles. En canvi, solen percebre en els seus entorns com a llocs opacs, críptics i inaccessibles, dedicats exclusivament a un col·lectiu d'iniciats. L'exitós projecte MediaLab Prado, per exemple, ha estat posat en dubte en diverses ocasions per aquest motiu, i fins i tot un dels seus impulsors i actual director, Marcos García, ha manifestat la incapacitat, dins de la naturalesa institucional creada, de generar certes formes d'obertura a la comunitat.

Per vèncer aquesta triple problemàtica, el present projecte incubador es proposa la utilització de metodologies que s'han desenvolupat al llarg de les últimes dècades al voltant de l'execució de projectes artístics contemporanis. El projecte, entès com «un conjunt de fases i moments, d'esbossos i planificacions que es desenvolupen partint d'una idea que es troba a la base de la realització» cap a un resultat, irromp en el llenguatge artístic contemporani com a forma de treball en el moment en què es comença a concebre el desenvolupament d'una obra en estreta relació amb un context determinat. És en aquest sentit, també, que el projecte artístic contemporani implica sovint una forma d'irradiació directa als contextos socials confrontants, en el sentit en què Joseph Beuys va definir el seu projecte artístic com una «escultura social».

L'avantatge de situar-se en la lògica de projecte artístic és que aquest s'emplaça còmodament en els laterals del que al llarg de segle XX, en la degradació de el principi de treball en els diferents entorns laborals, s'ha entès com a distinció entre ocupació i afició. Així com l'ocupació es concep com una forma, sovint poc gratificant, de reproduir un seguit d'accions que parteixen d'un coneixement ja assimilat i que no s'ha d'alterar, amb vistes a la retribució econòmica i per tant a les maneres de subsistència, l'afició —el *hobby*— es concep com un marc de ple desenvolupament personal que comporta creixement i capacitació però sense uns fins o objectius definits.

La lògica de projecte —i especialment la del projecte artístic—, però, genera un marc en què les estratègies de capacitació i de desenvolupament personal es posen a el servei d'uns objectius autoidentificats i prèviament definits, uns objectius que defineixen una empresa —en el sentit no corporatiu— que cal dur a terme sota criteris de sostenibilitat i que caldrà avaluar posteriorment. Els processos de capacitació que fan dels participants en tal empresa individus

singulars, autònoms i neguentròpics*, per tant, va de la mà de la individualització i la singularitat de tot el col·lectiu en la prossecució d'uns objectius, prefixats pel propi col·lectiu, que necessiten un desenvolupament a llarg termini. El resultat per al gremi de productors*, per tant, és obtenir un context formatiu ampliat a través del que desenvolupar nuclis profunds i sostinguts de coneixement, alhora que la pròpia participació en un projecte que li ofereix experiència professional i li fa partícip d'altres lògiques de treball que, un cop inserit en el marc laboral, pot contribuir a implementar i estendre.

OBJECTIUS

1. Desenvolupar anualment un projecte contributiu —anomenat projecte-germen*— que resolgui una problemàtica local, elegit mitjançant una convocatòria pública de caràcter multidisciplinari. El desenvolupament del projecte-germen* ha de lluitar des d'una escala local contra l'entropia* generada per l'Antropocè*, és a dir, contra els desordres ecològics, econòmics i socials que desestabilitzen el sistema.
2. Generar, mitjançant el desenvolupament del projecte-germen*, una eina de capacitació contributiva entre el gremi de productors*, és a dir, un nucli d'aprenentatge en el qual els coneixements de cada participant es transmeten als altres participants a través de formes de treball en comú.
3. Dotar tots els participants —el gremi de productors*— d'una experiència Design Thinking* en el desenvolupament d'una empresa que els pugui servir com a pas previ a la inserció en el mercat laboral. El desenvolupament de el projecte-germen* s'estableix llavors com un pas intermedi entre els programes de beques de pràctiques curriculars i l'ocupació definitiva en el mercat laboral, proporcionant l'experiència requerida per entrar en els processos de selecció de personal.
4. Potenciar una metodologia Design Thinking* de desenvolupament del projecte-germen* basada en el treball com a capacitació contínua (i no en l'ocupació com a forma repetitiva que no genera progrés ni aprenentatge) i difondre-la tant a través de gremi de productors* com a través de les empreses d'alguna manera implicades en el seu desenvolupament.
5. Utilitzar les metodologies emprades en el desenvolupament de projectes artístics contemporanis a la lògica de desenvolupament de projectes en altres àmbits, per tal d'adquirir formes de desautomatitzar els processos laborals sense posar en joc la seva eficiència.

Què aporta el present projecte al context

La Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2) planteja processos que parteixen de l'àmbit artístic, encara que el desborden. Aquest punt de partida permet repensar les metodologies de treball en cadascuna de les fases de desenvolupament dels projectes-germen* des d'un marc privilegiat: les seves característiques són la flexibilitat, la curiositat, l'eliminació de l'error per la seva acceptació i desviament, i una prioritat per qüestions no només estètiques sinó també de cura entre els diferents agents implicats. Aquestes propietats no són habituals en les incubadores de projectes, normalment orientades a l'èxit mercantil (com, per exemple, Llançadora, a València, impulsada per l'empresari Joan Roig). IC2, per descomptat, fomenta la viabilitat econòmica de les propostes, aspecte molt important per a la continuïtat tant de l'òrgan comú* resultant de el procés de treball col·lectiu anual, com per a la pròpia Incubadora. No obstant això, no fa d'això el nucli al voltant del qual han de girar totes les

accions, sinó que se centra en crear dinàmiques i crear entramats que fomenten estats de metaestabilitat per superar el desequilibri de la societat humana i la seva relació amb la natura.

La Incubadora, a més, desitja fomentar el contagi de les seves maneres de fer entre tots els agents implicats en les diferents fases. No suposa, per tant, el desenvolupament de projectes estancs, linials, com sol ser habitual en l'àmbit de les *startups*. Aquesta manera de fer suposa una innovació que, si resulta reeixida, assegura una integració profunda i duradora de la Incubadora i els seus projectes en l'entramat social.

L'equip de La Escocesa posseeix àmplia experiència en diferents àmbits, des de l'acadèmia al món de l'autogestió, des de les humanitats a les ciències, des dels aspectes manuals de l'art fins al pensament filosòfic avançat. Tots els seus membres parteixen d'una participació prèvia en projectes comunitaris i col·laboratius. Així mateix, en les diferents convocatòries i recerca d'assessors i col·laboradors, es buscarà ampliar encara més el rang transdisciplinar, sempre aprofundint en els aspectes connectius i socials. D'altra banda, comptar amb el suport de partida de figures com ara l'artista Antoni Muntadas o el filòsof Bernard Stiegler assegura una internacionalització del projecte a la qual, a més, els components de l'equip d'investigació estan acostumats. Un exemple de la voluntat de mantenir aquesta aportació internacional és la participació de la Incubadora a Genève2020, en el marc de l'ONU.

EQUIP

Miriam C. Cabeza

Doctorada en Arts i Educació per la Universitat de Barcelona (2018) i llicenciada en Belles Arts (Universitat de la Llacuna 2007-2013). Convidada a participar en les Jornades Articulat 2013, Processos Creatius i Educació amb el projecte Identitats Souvenir. Part del col·lectiu Zona Onze, proposta inclosa a la Plataforma Can Batlló, des del qual es va proposar iniciar dinàmiques que conjuguen, a manera de xarxa, les pràctiques artístiques i la realitat social, enteses sobretot des de l'àmbit local.

Juan David Galindo

Graduat en Belles Arts i Disseny per l'Escola Massana, ha realitzat també el Programa d'Estudis Independents de MACBA. És artista i dinamitzador cultural. Ha organitzat a Barcelona el projecte El Cafè de les Veus de Dora García i l'espai Satellite FoodCultura, fundat per Antoni Miralda. En els últims anys ha mostrat el seu treball a Fabra i Coats, la Sala d'Art Jove, la galeria Àcid Sulfúric, la BlueProject Foundation, la Sala Hiroshima, el Museu d'Art Modern de Bogotà, les Gigarreras d'Alacant i la galeria Àngels.

Laia Guarro

Directora de l'estudi de disseny barceloní LaiaGuarro. Enginyera tècnica en Disseny Industrial a Elisava, va començar la seva carrera professional en diferents estudis de Barcelona i Milà: GTP arquitectes i enginyers, Disseny entre 4 Pareds, Torres Decoració, Studio Marc Piva i Conte Oggioni Partners. Va crear La Nevera, un estudi multidisciplinari de disseny, i posteriorment, el 2010, Creative Affairs. El 2015 va crear el seu propi estudi de disseny.

Antoni Muntadas

Artista internacional multimèdia, resident a Nova York des de 1971. Els seus projectes, presentats en diferents mitjans, s'han exhibit al MoMA de Nova York, el Berkeley Art Museum de Califòrnia, el Musée Contemporain de Montréal, el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia de Madrid, el Museu d'Art Modern de Buenos Aires, el Museu d'Art Modern de Rio de Janeiro, el Musée Jeu de Paume de París i el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, entre d'altres. A més, ha participat de certàmens internacionals com les edicions VI i X de la Documenta de Kassel, la Whitney Biennial of American Art o la 51 Biennial de Venècia.

Thomas Pentecouteau

Després d'un Màster de Llengües Cultures i Comerç i dues pràctiques a Sud-amèrica, Thomas té l'oportunitat de treballar en àmbits variats: mutuels, serveis, ensenyament, fotografia... Paral·lelament, s'involucra en diverses iniciatives que combinen disseny, art, filosofia i noves tecnologies. Combinant aquests gremis, està especialitzat en

models participatius. Ha col·laborant amb el Fab Lab Barcelona, Ouishare Catalunya, l'associació francesa Ars Industrialis i, des de fa poc, amb La Escocesa.

Enric Puig Punyet

Director de La Escocesa. Doctor en Filosofia (UAB-ENS París), comissari independent i escriptor. Ha estat professor a la Universitat Oberta de Catalunya i impulsor de institutinternet.org i Enter Fòrum, trobada internacional sobre societat i tecnologies. Ha realitzat projectes culturals en institucions com el CCCB, el MACBA, l'Arts Santa Mònica o Alhóndiga Bilbao. Col·laborador habitual a La Maleta de Portbou i El Periódico de Catalunya, és autor dels llibres *La cultura del ranking* (Bellaterra, 2015), *La gran adicció* (Arpa, 2016) i *El Dorado* (Clave intelectual, 2017).

Pablo Santa Olalla

Fins fa uns mesos, becari i professor al Departament d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona. Posseeix una llicenciatura en Belles Arts i un Màster d'Estudis Avançats d'Història de l'Art. Com a investigador, treballa actualment en una tesi doctoral sobre xarxes artístiques entre Espanya i Llatinoamèrica dins el marc de el Grup de Recerca Art Globalization Interculturality (AGI) i el Projecte d'Investigació Modernitat Descentralitzada [Mode(s)]. Col·labora des de fa més de tres anys amb l'Associació Arxiu Muntadas. Centre d'Estudis i Recerca (ARXIU/AM).

Bernard Stiegler

Doctor en Filosofia per l'École des Hautes Études en Sciences Sociales, actualment és el director de l'departament de desenvolupament cultural de Centre Pompidou, en què dirigeix l'Institut de Recherche et d'Innovation (IRI), creat a iniciativa seva el 2006. És també el fundador en 2005 del grup cultural i polític Ars Industrialis i fundador el 2010 de l'escola de filosofia École de Philosophie d'Espinuelh. El seu treball més conegut és l'obra monumental *La Tècnica i el Temps*.

Angelica Tognetti

Llicenciada en Estudis Literaris per la Universitat de Barcelona, membre de l'equip curatorial On Mediation i de el Programa d'Estudis Independents de MACBA. Ha realitzat diferents investigacions enfocades a l'anàlisi de les relacions entre art i literatura. En 2016 va realitzar una estada de recerca a París centrada en les implicacions sociopolítiques de l'art contemporani en el teixit urbà. Pertany al professorat de l'Escola Bloom i col·labora a la revista d'art Situaciones.

DURADA

0. Fase de recerca i implementació. Les fases d'investigació prèvia i activació de el mecanisme es van desenvolupar al llarg del 2019.

1. Prova pilot. La primera edició de la Incubadora Contributiva de Coneixement es desenvoluparà entre gener i desembre de 2020.

N. Edicions successives. Les edicions successives de la Incubadora es desenvoluparan a partir dels mesos de juny dels anys successius, tenint una durada de 12 mesos en cada any de desenvolupament.

PARTICIPANTS I BENEFICIARIS

El cicle anual de la Incubadora Creativa de Coneixement (IC2) consisteix en l'activitat comuna de transformar un projecte-germen* en un òrgan comú*. Aquest òrgan comú, encara per establir mitjançant tot el procés, ha de ser una entitat que col·labora en la meta-estabilització d'algun desequilibri social i/o natural en el marc de l'Antropocè*. Per això els seus beneficiaris s'organitzen en dos nivells: un a nivell del context local, buscant la millora de processos en l'àmbit proper; però també un altre en l'escala global, buscant l'escalabilitat de la proposta de manera que pugui col·laborar en la millora de les condicions actuals. Per tant, els beneficiaris són, en principi, un grup ampli però localitzat en territoris propers (Espanya, França, la resta d'Europa), amb l'afany d'afectar sectors amplis dins dels sistemes socials i naturals.

Per això, també són beneficiaris de la proposta tots els participants, tant en la investigació, la recerca i producció de el projecte-germen*, com en la implementació de l'òrgan comú* (grup de recerca, grup de gestió, hoste(s)*, gremi de productors*, assessors i col·laboradors). Això és així ja que tots formen part de l'entramat generador de neguentropia*, el qual, buscant establir les oscil·lacions socials i naturals en l'Antropocè*, suposa també una transformació multiescalar a nivell personal i grupal. Els participants, en qualsevol fase i grau, poden apropiarse els modes de treball desenvolupats, i aplicar-los en el seu dia a dia laboral o personal.

Hostes

Els clients són els agents que desenvolupen anualment el projecte-germen que es desenvolupa en l'edició en curs. Poden provenir d'algun àmbit artístic o de qualsevol àmbit social en relació amb la investigació de problemàtiques locals. Aquests agents, escollits per jurat extern a partir del projecte presentat mitjançant convocatòria pública, seran els encarregats de definir els perfils dels participants pel desenvolupament del projecte-germen, així com les diferents fases de el projecte, el seu calendari i les eines de seguiment i avaluació.

Gremi de productors

El gremi de productors està format pels diferents participants en el desenvolupament i la producció del projecte-germen. Aquests participants respondran als diferents perfils identificats prèviament, que seran els necessaris per al correcte desenvolupament del projecte-germen. La seva metodologia de treball, en lloc de seguir l'habitual fragmentació laboral típica de les dinàmiques empresarials d'ocupació, es donarà de forma contributiva: les fases del projecte i les tasques específiques es realitzaran en comú, traslladant els sabers de cada participant als altres, en una experiència compartida de transmissió de coneixement.

El perfil esperat d'aquests participants serà el d'estudiants que hagin acabat els estudis de grau o postgrau però que no tinguin encara de l'experiència professional exigida per introduir-se al mercat laboral; o el de professionals que desitgin canviar la seva trajectòria professional. El benefici que aporta la IC2 a cada un dels participants del Gremi de Productors és doble:

- s'oferirà una capacitat progressiva a cada un dels participants, de tal manera que ampliïn els seus coneixements d'una forma interdisciplinària, implicant-se en cadascuna de les tasques i de les fases de el projecte;
- la participació mitjançant el projecte-germen a una empresa social destinada a uns objectius i uns resultats determinats, oferirà als participants del gremi de productors una aportació curricular, a manera d'experiència laboral, útil per entrar al mercat laboral. Alhora, s'espera que la familiaritat amb les metodologies participatives i de transmissió de coneixement pugui servir per implementar posteriorment aquesta classe de lògiques en els entorns laborals en els quals s'insereixin o que desenvolupin ells mateixos com a emprenedors.

Empreses i col·lectius vinculats

Al seu torn, es procurarà implicar diferents empreses i col·lectius vinculats d'alguna manera a les problemàtiques sobre les que treballa el projecte-germen. L'objectiu d'aquesta implicació no és únicament que puguin contribuir a el desenvolupament de el projecte en qüestió, sinó també que a través del contacte amb les metodologies proposades per la Incubadora Contributiva de Coneixement puguin implementar posteriorment aquestes lògiques en els diferents marcs laborals que desenvolupen ells mateixos.

Beneficiaris de l'òrgan comú resultant

Donat que cada projecte-germen desenvolupat en cada edició de la Incubadora pretén contribuir a resoldre una problemàtica local, habitualment d'ordre social, cultural i/o econòmic, l'Òrgan Comú resultant de el projecte funcionarà com a retorn o benefici a les persones o comunitats a les que afecti tal problemàtica.

Aquest resultat final, entès com a òrgan comú o, en termes de Joseph Beuys, escultura social, serà un dispositiu a disposició de la ciutadania, un element que tindrà posteriorment la seva pròpia vida en la resolució de les problemàtiques plantejades pel projecte-germen. La seva naturalesa variarà en funció de cada projecte, però s'entendrà sempre com un element que pugui sobreviure al llarg d'un temps prefixat, o fins i tot reproduir-se dins d'un àmbit concret.

Altres agents locals europeus, després de la difusió mitjançant Genève2020

Es preveu que, després de la presentació de la Incubadora Contributiva de Coneixement com un pol local d'acció dins de el projecte europeu Genève2020 en el marc de l'Organització de les Nacions Unides, el projecte pugui servir d'inspiració per al desenvolupament d'altres pols locals que vulguin contribuir d'una manera similar a la generació de neguentropia en el marc de l'Antropocè des del treball en escales locals.

REALITZACIÓ

1) Investigació prèvia

La fase d'investigació prèvia consisteix en la identificació d'agents que proporcionin la base teòrica i infraestructural necessària per al desenvolupament del projecte i, en paral·lel, en la creació d'un grup de recerca que s'encarregui d'identificar l'estat de la qüestió de la problemàtica que aborda la Incubadora Contributiva de Coneixement.

El primer agent identificat en aquesta fase va ser Bernard Stiegler, director de l'Institut de Recherche et d'Innovation del centre Georges Pompidou i impulsor del projecte europeu Genève2020, liderat per Ars Industrialis. La Escocesa va convidar a Bernard Stiegler a impartir un taller intensiu sobre la problemàtica en què es basa la IC2, en què van participar 15

investigadors interdisciplinaris locals —provinents de diversos països europeus i llatinoamericans— seleccionats mitjançant convocatòria pública. Cinc d'aquests participants integren actualment el grup estable de recerca, actiu al llarg del 2019 i 2020.

Actualment s'està treballant amb l'Editorial Gedisa amb l'objectiu de recollir en un llibre els resultats d'aquest taller. La seva publicació servirà com a manual de partida per al present projecte i com a forma de divulgació al nostre país dels principis teòrics en què es basa.

El segon agent implicat en el projecte és l'artista Antoni Muntadas, per les consideracions sobre metodologia del projecte artístic que han servit de base formativa en els cursos que ha impartit durant anys al Massachusetts Institute of Technology i la Universitat de Venècia, entre d'altres. La Escocesa, a través de la seva línia editorial, ha publicat la traducció inèdita del seu text fundacional *For a Project Methodology*, que serveix també com a manual per al projecte.

El grup estable de recerca es desenvolupa en diferents fases. La primera consisteix en una sèrie de lectures al voltant del projecte (Introducció a B. Stiegler i al «Fragment de les màquines» de Karl Marx / Arquitectures humanes i el concepte de «escultura social» de Joseph Beuys / Entropia, ecologia i energia / Lectures sobre xenofeminisme / Pedagogies dels afectes / Gestió de el coneixement i algorismes, amb lectures de Sylvestre Huet i Cathy O'Neil / Noves institucionalitats i nous materialismes).

Després ha començat un procés d'obertura de preguntes i establiment de metodologies experimentals. Durant aquesta fase, es pensa col·lectivament com a afrontar els interrogants generats en la fase anterior, i es convida a experts amb la intenció d'ampliar la discussió a altres camps i a través d'altres veus. Alhora, es realitza un mapejat de diversos col·lectius preexistents a Barcelona amb els que es pugui col·laborar en les fases posteriors del projecte.

Finalment, una fase de publicació dels resultats recollirà tota la documentació generada durant el procés d'investigació, juntament amb els materials per al desenvolupament efectiu i material del projecte, i s'editaran i traduiran amb la intenció de presentar els resultats en el marc de Genève2020 en l'Organització de les Nacions Unides.

2) Determinació de la Incubadora Contributiva de Coneixement

La segona fase consisteix a portar a la pràctica les investigacions desenvolupades pel grup activat en la fase anterior, amb la intenció de posar en marxa la Incubadora Contributiva de Coneixement. Els mecanismes s'agrupen en tres tipologies:

Primer, els mecanismes de difusió de la càrrega teòrica sobre la qual reposa el projecte. Aquest punt consisteix especialment en realitzar una entrevista en profunditat a B. Stiegler, amb la intenció de generar un text, publicat per Gedisa i distribuït per tot el territori nacional, sobre la problemàtica i com la Incubadora Contributiva de Coneixement impulsada per La Escocesa contribueix a la seva resolució, dins de el marc més ampli del projecte Genève2020. Consisteix també en la publicació, per part d'Edicions La Escocesa, del text *For a Project Methodology* d'Antoni Muntadas, com a text fonamental pel desenvolupament dels Projectes-Germen.

Segon, l'establiment d'una metodologia concreta i afermada sobre la qual basar la Incubadora Contributiva de Coneixement, definint les formes específiques en què es van a desenvolupar els Projectes-Germen, les maneres en què s'establirà contacte amb agents participants i els llocs i temps en què s'emplaçarà l'activitat.

Finalment, el desenvolupament dels canals de comunicació a través dels quals es donaran a conèixer les fases del projecte, fent especial atenció a com es publicitaran les convocatòries i com s'establiran els contactes oportuns amb els diferents agents (particulars, col·lectius, empreses, etc.) amb els quals es crearà una xarxa per cada projecte-germen específic.

3) Convocatòria de projectes-germen

La tercera fase consisteix en publicar una convocatòria de projectes socials que posin l'accent en la resolució de problemes concrets identificats en el marc local de la ciutat de Barcelona. Entre tots els projectes presentats, un jurat extern triarà un que servirà com a projecte-germen per al desenvolupament al llarg d'un any de la Incubadora Contributiva de Coneixement.

El convocant escollit, individual o col·lectiu, serà designat com a hoste, i s'encarregarà de definir les fases de desenvolupament del projecte-germen, els perfils dels participants que integraran el gremi de productors, els objectius que es persegueixen per al desenvolupament final d'un òrgan comú que serveixi de resultat final del projecte-germen, i els mètodes d'avaluació amb els quals es determinarà periòdicament un avanç convenient.

La 1a convocatòria, per a seleccionar un hoste i el seu projecte-germen, serà una convocatòria oberta i ciutadana dirigida a individuals o petits col·lectius d'àmbit privat. Encara que es pressuposa que la naturalesa del projecte interessarà a certs sectors determinats (art, disseny, arquitectura i urbanisme, gestió d'àmbit comunitari, cooperativisme, estudis de gènere, antropologia, etc.), no es descarta que puguin presentar-se projectes provinents d'altres disciplines. Per aquest motiu es faran servir tots els canals disponibles i es destinarà pressupost suplementari per aconseguir una difusió més transversal. Els canals utilitzats seran:

- canals públics de difusió, proporcionats per l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona;
- xarxes socials;
- mitjans de comunicació tradicionals;
- difusió directa a col·lectius ja identificats, perquè transmetin la convocatòria a agents en col·laboració (per part de l'equip de recerca).

El jurat que seleccionarà el projecte-germen estarà compost per quatre agents seleccionats pel grup de recerca, en conversa amb els col·lectius amb els que es troben en contacte:

- agent de l'àmbit artístic (artista, curadora, etc.);
- agent de l'àmbit de les ciències socials, econòmiques o jurídiques;
- agent de l'àmbit de cultura cooperativa, gestió comunitària i/o activisme.

Els criteris de selecció que s'indicaran a jurat seran, entre altres:

- qualitat de la proposta i innovació;
- fiabilitat de el projecte a mig i llarg termini, a nivell de desenvolupament i sostenibilitat;
- grau d'impacte local en la generació de gèrmens neguentròpics, és a dir, capacitat de generar un dispositiu autònom que proporcioni solucions al problema antròpic detectat;
- obertura a una transdisciplinarietat i a la feina en equip, és a dir, el grau de possibilitat de generar al seu voltant marcs de capacitació i de transmissió de sabers;
- capacitat d'entaular diàlegs constructius amb marcs metodològics de disciplines artístiques;
- grau de coneixement i beneficis aportats.

4) Recerca sobre el projecte-germen i convocatòria per conformar el gremi de productors

Aquesta quarta fase parteix de la feina realitzada conjuntament entre coordinadors i l'hoste, consistent en definir les fases de desenvolupament del projecte-germen, els perfils dels participants que integraran el gremi de productors, els objectius que es persegueixen per al desenvolupament final d'un òrgan comú que serveixi de resultat final del projecte-germen, i els mètodes d'avaluació amb els quals es determinarà periòdicament un avanç convenient. A partir del que s'hagi identificat per a cada un d'aquests punts, es llançarà una convocatòria per a cobrir cada un dels perfils que s'hagin determinat per confeccionar el gremi de productors.

Ahora, l'òrgan gestor es posarà en contacte amb col·lectius i empreses que entrin en relació amb el projecte-germen en desenvolupament, amb la intenció de crear sinèrgies i implicacions de col·lectius ja conformats i, en el cas d'empreses que estiguin treballant en temes afins, contribuir a que puguin implementar en les seves pròpies lògiques laborals les metodologies que es desprenen de la feina en comú i la capacitació dels participants a la Incubadora.

En paral·lel, es desenvoluparà un document de treball en què s'especificarà el mètode de transmissió de coneixements dins del gremi designat i les formes de treball en comú pel correcte desenvolupament dels objectius. El desenvolupament donarà comptes també de com els participants integrants del gremi de productors s'autoavaluaran periòdicament per tal que l'Hoste i l'equip gestor determinin l'avanç del projecte-germen i el seu correcte desenvolupament.

L'Hoste seleccionat s'encarregarà de desenvolupar un pla de treball per al projecte-germen, conjuntament amb el grup de recerca i l'equip de treball de La Escocesa. Durant aquesta fase s'identificaran els perfils laborals necessaris per al desenvolupament de el projecte i es llançarà, a partir d'aquí, una 2ª convocatòria per seleccionar els 15 participants que integraran el gremi de productors. Aquesta convocatòria es publicitarà com:

- pràctiques extracurriculars, vehiculades per contactes que La Escocesa ja té formalitzats amb institucions acadèmiques (UB, UAB, UPF, Eina, UPC, parcs d'investigació científica);
- ofertes de treball, publicades a través de diversos canals;
- altres opcions que l'hoste proposi utilitzar, per la seva pròpia experiència, de les xarxes amb les que ja es trobi treballant i en funció de les exigències pròpies del projecte.

5) Desenvolupament del projecte-germen mitjançant el gremi de productors

Aquesta fase és pròpiament la del desenvolupament del projecte-germen i de l'activació, al seu voltant, de la Incubadora. En base als objectius marcats per l'hoste per al correcte desenvolupament del projecte-germen, cadascun dels participants en el gremi de productors, que responen a perfils professionals concrets, treballaran en comú de manera que es transmetin i contaminin els seus coneixements previs. Alhora, mentre es treballi col·lectivament en la prossecució d'aquests objectius, es convidarà en sessions particulars als diferents col·lectius i empreses que s'hagin establert com a col·laboradors, amb la intenció que participin activament en el procés i que s'impregnin de les metodologies proposades per IC2.

Donat el tret experimental de la Incubadora i la varietat de perfils que col·laboren, s'entén que definir metodologies concretes pot repercutir negativament als projectes-germen, tancant possibilitats d'experimentar i posicionar-se en territoris limítrofs innovadors. Aquesta incertesa és voluntària i forma part de la feina d'investigació que es centrarà precisament en modular i adaptar els mètodes de treball emprats.

Es faran servir eines que permetin dur a terme els projectes-germen de formes adaptatives. Aquests mètodes prioritzen la usabilitat (dels hostes i del gremi de productors) i permeten processos modulables i porosos que generen una constant retroalimentació.

Per aquest motiu, aquí no es parla de metodologies definides sinó de marcs metodològics (provinents de la disciplina artística, que se situa en una metodologia per fer, per construir). És des d'aquest posicionament que es construirà juntament amb els hostes una primera aproximació metodològica que respongui a les exigències del projecte però amb una essència provisional. Part de la feina del grup de recerca, actiu al llarg de tot el projecte, consistirà en avaluar periòdicament les metodologies en ús per tal d'intervenir-les i modular-les.

Un dels principals objectius del grup de recerca serà, per tant, generar equips de treball orgànics en els quals els membres operin conjuntament com a còmplices d'una problemàtica comuna; generar dinàmiques de diàleg amb els hostes i el gremi de productors que conformen el projecte-germen. Més enllà d'un treball d'anàlisi, el grup de recerca vol generar un espai de cura i suport per pensar i repensar de forma compartida i acompanyar el desenvolupament del projecte en totes les seves fases.

6) Aplicació de resultats en un Òrgan Comú

Els objectius marcats per l'hoste en el desenvolupament contributiu del projecte-germen apuntaran a un resultat final entès com un òrgan comú que s'ofereix com a retorn a l'àmbit local de Barcelona, particularment a l'entorn sobre el qual s'hagi definit la problemàtica específica a tractar.

El mateix desenvolupament del projecte-germen, doncs, no només persegueix en el procés una capacitació dels participants que integren el gremi de productors, aconseguit a través de la transmissió de coneixements, sinó que també persegueix aquest resultat final.

Aquest resultat final, entès com a òrgan comú o «escultura social», serà un dispositiu a disposició de la ciutadania, element que tindrà la seva vida en la resolució de les problemàtiques plantejades pel projecte-germen. La seva naturalesa variarà en funció de cada projecte, però s'entendrà sempre com un element que pugui sobreviure al llarg d'un temps prefixat o reproduir-se.

Un cop complet amb el desenvolupament de l'òrgan comú s'obrirà un procés d'avaluació de tota la proposta, amb la finalitat doble de treballar en la continuïtat de la Incubadora i de

redactar un dossier amb els resultats de la primera experiència. Per a aquest procés es comptarà amb la participació de tots els agents que hagin participat en un o altre moment en la proposta. Així mateix, s'elaborarà un *toolkit* que exposarà el Design Thinking aplicat en cada fase i procediment realitzats, per tal de facilitar la difusió de les metodologies aplicades.

Els resultats esperats operen a diferents nivells:

L'òrgan comú

Dispositiu autònom que es genera com a fi o resultat del projecte-germen. Aquest òrgan, que pot adquirir moltes formes (des d'un dispositiu tecnològic a un espai relacional, passant per una empresa, un esdeveniment, una cooperativa o un element de difusió de noves pràctiques econòmiques, pedagògiques, socials, etc.), s'entén com un organisme que emprendre la seva pròpia vida una vegada conclòs el projecte, per tal de proporcionar sortides o solucions a les problemàtiques antròpiques detectades i de servir a una comunitat de persones que puguin arribar a usar-lo ja empoderat d'ell.

El gremi de productors

Apart del resultat produït pel projecte-germen, el propi procés de treball a través del qual es genera provoca una altra classe de resultat. Aquest té a veure amb el valor afegit ofert als participants entès com capacitació i bagatge interdisciplinari com a eines per entrar al mercat laboral. S'espera, a més, que aquest procés de capacitació estigui creuat per la introducció de lògiques col·laboratives en la pròpia concepció dels treballs, i que aquestes puguin estendre's, operant transformacions crítiques en diferents contextos laborals als quals intervinguin els integrants del gremi de productors.

Toolkit

Un resultat addicional esperat és la publicació d'un *toolkit* que recopili l'evolució del desenvolupament del projecte pas a pas, així com el seu abast, amb la intenció de compartir l'experiència generada. Aquest *toolkit*, al que se li donarà la corresponent difusió, funcionarà com a model o inspiració per a altres iniciatives similars.

7) Presentació de la Incubadora Contributiva de Coneixement en el marc de Genève2020

Una última fase consistirà en la presentació a l'ONU de la primera edició (o la prova pilot) de la Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2) com a integrant de el projecte europeu Genève2020. La intenció és mostrar aquest cas local particular com una forma específica de vèncer els problemes entròpics i desestabilitzants que genera l'Antropocè, i presentar-lo com un full de ruta perquè altres nodes locals puguin desenvolupar-lo en els seus contextos específics.

SOSTENIBILITAT I CONTINUÏTAT

La Incubadora Contributiva de Coneixement (IC2) parteix de la necessària interrelació entre sostenibilitat i continuïtat; un projecte no pot tenir continuïtat en el temps si no és sostenible, i viceversa. La sostenibilitat es pensa en la conjunció de les condicions materials amb les ecològiques i les de cultura i coneixement, sense poder desatendre cap d'elles. Al mateix temps, perquè un projecte ajudi a establir i millorar les seves condicions d'aparició i desenvolupament, ha de partir d'un conjunt de cures, pel que fa a la igualtat, la conciliació i els afectes. La proposta treballa aquests aspectes en tres escales:

Micro: dins de cada projecte-germen.

Informar explícitament de la necessitat de continuïtat i sostenibilitat de cada projecte-germen en convocatòries, jurats i tot el procés de presa de decisió.

Explicitar i fomentar la continuïtat de cada projecte-germen, tant a nivell productiu com d'influència en el seu entorn, servint de model per a altres projectes.

Cercar el desenvolupament de projectes en xarxa, de manera que la seva connectivitat asseguri la continuïtat i que poc a poc s'estenguin les seves metodologies sostenibles.

Mitjà: a la Incubadora Contributiva de Coneixement.

La continuïtat de la Incubadora s'assegura a través del seu assentament a La Escocesa, inclosa en la Xarxa de Fàbriques de Creació, la qual cosa aporta estabilitat i un equip de treball actiu i atent al context cultural local, nacional i internacional.

La participació a Genève2020 assegura visibilitat internacional i facilita l'oportunitat d'aconseguir maneres de col·laboració, establiment de xarxes i finançament posteriors.

Macro: aportació neguentròpica des de l'àmbit local cap al global (Antropocè).

Promoure la millora de les condicions globals des d'un treball que es consolida des de l'àmbit local, sense perdre una perspectiva multiescalar sobre la complexitat d'aquest traspàs.

Mitjançant l'esmentat *toolkit*, es pretén que cada projecte-germen desenvolupat (i el seu òrgan comú resultant) pugui replicar-se en diferents entorns i situacions, establint així un vincle entre la naturalesa local de la Incubadora i l'aplicació en àmbits locals diferents.

No obstant això, a més de la replicabilitat dels projectes-germen, es concep la pròpia IC2 com un organisme viu que anirà replicant-se a si mateix en cada edició anual.

Respecte a aquest punt, convé destacar que el 1er any es planteja com una prova pilot al voltant de la qual està actiu el grup de recerca amb l'objectiu de pensar en paral·lel a l'acció i modular constantment les metodologies des d'una posició experimental. La intenció és que al llarg del 1er any es defineixi amb la pràctica un marc més concret i una sèrie de protocols que serveixin per replicar la Incubadora d'una forma més definida en les següents edicions anuals.

Part de l'estabilitat de la Incubadora en els següents anys passarà per estudiar les formes en què els Projectes Germen poden autofinançar-se, relacionar-los amb empreses existents que puguin entrar en connexió amb diferents fases dels projectes.

Plataforma de formació i recerca

La Escocesa impulsa per primera vegada el 2020 una plataforma continuada de formació i recerca, formada per diversos blocs temàtics, anomenats «Altiplans». Cadascun d'aquests blocs tindrà una durada d'unes 8 a 10 sessions, que tindran lloc entre dimarts i dimecres repartits entre un i dos mesos, i estarà format per quatre tipus d'activitats:

- Un seminari de 2 sessions amb un/a especialista de relleu internacional en la matèria que s'aborda al bloc temàtic.
- 1 o 2 sessions addicionals de treball de lectures sobre l'especialista que realitzarà el seminari, portades a terme per un/a doctorand/a que estigui treballant sobre aquest/a autor/a.
- 2 o 3 sessions portades a terme per teòrics/ques o artistes que estiguin desenvolupant qüestions de rellevància respecte a la temàtica proposada.
- Activacions de les recerques actives a La Escocesa al llarg del 2020.

Aquesta plataforma estarà dirigida especialment a les persones que es troben desenvolupant els projectes de recerca i experimentació artística 2020 a La Escocesa, però també a artistes residents i al públic general.

Edicions La Escocesa editarà per cada Altiplà un petit text inèdit de l'autor/a, que servirà com a eina de treball no només pel seminari sinó també per a les sessions de lectures corresponents.

Cada altiplà anirà acompanyat d'una proposta artística per part d'una resident a La Escocesa. Aquesta proposta haurà de consistir en una mostra plàstica a l'espai on es portaran a terme totes les sessions, una intervenció gràfica al revers del full de comunicació mensual corresponent i una altra per la publicació de l'autora que realitzi el seminari a l'altiplà corresponent.

Les artistes participants a cada altiplà es decidiran per convocatòria interna. Cadascuna de les intervencions rebrà una retribució de 500€ en concepte d'honoraris.

ALTIPLÀ 0. INTRODUCCIÓ ALS PROJECTES DE RECERCA

10, 11, 17, 18, 24, 25, 31 de març i 1 d'abril

Taller de risografia

Do The Print

10, 17, 24 i 31 de març

Taller dedicat a artistes, per a experimentar i conèixer la tècnica de la risografia, el seu mecanisme i els seus processos. Especialment pensat per a aquells projectes de recerca que tenen la intenció de produir una publicació amb aquesta tècnica.

Impartit per Do The Print, segell editorial i estudi d'impressió en risografia que neix com a reflexió sobre els processos d'edició i producció, buscant un diàleg transversal entre publicació, editor, autor i impressió on el mitjà es converteix en part del discurs.

Jornades de presentació dels projectes de recerca i de la plataforma de formació

Oriol Fontdevila i Enric Puig Punyet

11 de març i 1 d'abril

Seminari sobre obsolescència, tecnologia i art

Enric Puig Punyet

18 de març

Visita a Can Felipa / Sessió amb Oriol Fontdevila

25 de març

ALTIPLÀ 1. AGÈNCIA I ARTESANIA

14, 15, 21, 22, 28, 29 d'abril, 5 i 6 de maig

Seminari amb Tim Ingold

Antropòleg britànic, i catedràtic d'Antropologia Social a la Universitat d'Aberdeen. És un dels antropòlegs més reconeguts avui dia. La seva obra, pionera en el camp de l'antropologia ecològica, planteja qüestions cabdals al voltant de la distinció entre natura i cultura, la pregunta de per què ens fa humans, la transmissió del coneixement, la nostra relació amb l'entorn o el paper de la creativitat i la tecnologia a la nostra societat. El seu últim llibre, *Líneas: Una breve historia*, va ser editat en castellà per Gedisa el 2015.

Escrivint dins el terreny antropològic de la fenomenologia, Ingold explora l'ésser humà com un organisme que «sent el seu camí a través del món que està en moviment», creant i canviant constantment per espais i llocs a mesura que es troben.

Sessions de lectura sobre Tim Ingold

Sessions teòriques i/o pràctiques sobre agència i artesania

Sessions derivades de projectes de recerca i experimentació en curs

ALTIPLÀ 2. MITJANS DE L'ART

12, 13, 19, 20, 25 (dilluns), 26, 27 de maig, 2 i 3 de juny

Seminari amb Boris Groys a la UPF

Pensador i escriptor alemany que va viure a Rússia fins a principis dels anys 80. Imparteix docència a la Staatliche Hochschule für Gestaltung de Karlsruhe. Els seus treballs orientats a l'art modern i contemporani són fruit d'una reflexió sobre la modernitat, la postmodernitat i la qüestió del subjecte. La seva obra és un diàleg amb textos de filòsofs contemporanis com Derrida i Baudrillard.

Groys analitza els objectes de sospita. Per comprendre la sospita connectada amb els mitjans de comunicació cal partir de l'origen de la paraula «mèdiu», en la tradició espiritista, aquell que «es mostra precisament perquè no es mostra». Els mitjans de comunicació i el seu missatge depenen d'aquest aspecte. La funció de la crítica és doncs la de reforçar l'estabilitat i la credibilitat del sistema d'arxiu-mitjans de comunicació. Això és pel que les reaccions circulen lliurement i són acuradament arxivades.

Sessions de lectura sobre Boris Groys

Sessions teòriques i/o pràctiques sobre mitjans de l'art

Sessions derivades de projectes de recerca i experimentació en curs

ALTIPLÀ 3. PRECARIETAT

30 de juny, 1, 7, 8, 14, 15, 21 i 22 de juliol

Seminari amb Remedios Zafra

Professora d'art, estudis de gènere i cultura digital a la Universitat de Sevilla i professora tutora d'antropologia social a la UNED, és autora d'obres com *Ojos y Capital* (2015); *(h)adas. Mujeres que crean, programan, prosumen, teclean* (2013) i *Un cuarto propio conectado. (Ciber)espacio y (auto)gestión del yo* (2010). La seva obra assagística ha obtingut el premi de les lletres El Público 2013 i el premi de comunicació de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya 2010, entre d'altres. Ha estat investigadora convidada en el Royal College of Art, la University of London, el Central Saint Martins College of Art and Design, la University of the Arts London, la Slade School of Fine Arts, la University College London, el Centre for the study of the networked image, la London South Bank University, el Instituto Tecnológico de Estudios Superiores de Occidente de la Universidad de Guadalajara, la Universidad Nacional de Colombia i la Universitat de Princeton.

Sessions de lectura sobre Remedios Zafra

Sessions teòriques i/o pràctiques sobre qüestions de precarietat a l'àmbit artístic

Sessions derivades de projectes de recerca i experimentació en curs

ALTIPLÀ 4. CAPITALISME DE VIGILÀNCIA

29, 30 de setembre, 6, 7, 13, 14, 20, 21, 27 i 28 d'octubre

Seminari amb Shoshana Zuboff

Shoshana Zuboff és escriptora i psicòloga, autora dels llibres *In the Age of the Smart Machine: The Future of Work and Power* i *The Support Economy: Why Corporations Are Failing Individuals and the Next Episode of Capitalism*, escrit a quatre mans amb James Maxmin. El seu llibre força posterior *The Age of Surveillance Capitalism: The Fight for a Human Future at the New Frontier of Power* sintetitza temes que havia tractat amb anterioritat: la revolució digital, l'evolució del capitalisme, el naixement històric de la individualitat psicològica i les condicions que requereix el desenvolupament humà.

En el conjunt de l'obra de Zuboff tenen origen un bon nombre de neologismes i conceptes acunysats per ella: "capitalisme de vigilància", "divisió educativa en la societat", "economies d'acció", "els mitjans de modificació de comportament", "civilització de la informació", "treball mediat per ordinador", la dialèctica automat/informat, "abstracció de treball" i "individualització del consum". Es va doctorar en psicologia social a la Universitat Harvard després de llicenciar-se en filosofia a la Universitat de Chicago. Zuboff va entrar a l'Escola de Negocis Harvard, on va ocupar la càtedra Charles Edward Wilson d'Administració d'Empreses i esdevingué una de les primeres dones que va ocupar un càrrec a la facultat de Negocis de Harvard. Entre 2014 i 2015 va ser professora associada al Berkman Klein Center for Internet and Society i a la Harvard Law School.

Sessions de lectura sobre Shoshana Zuboff

Sessions teòriques i/o pràctiques sobre capitalisme i tecnologies de vigilància

Sessions derivades de projectes de recerca i experimentació en curs

ALTIPLÀ 5. NOUS MATERIALISMES

3, 4, 10, 11, 17, 18, 24, 25 de novembre, 1 i 2 de desembre

Seminari amb Sara Ahmed

Sara Ahmed és una escriptora feminista independent. Treballa a la intersecció d'estudis feministes, queer i de raça. La seva recerca té relació amb la forma com els cossos i els mons es conformen; i com es garanteix i desafia el poder en els mons de la vida quotidiana, així com en les cultures institucionals.

Fins a finals de 2016, era professora de carrera i estudis culturals a la Universitat Goldsmiths de Londres, prèviament basada en estudis de dones a la universitat de Lancaster. Va renunciar a la seva publicació a Goldsmiths per protestar pel fracàs en tractar el problema d'assetjament sexual. Com a activista, continua participant en el projecte de visibilitzar el problema de l'assetjament sexual a les universitats, treballant amb el grup 1752.

Sessions de lectura sobre Sara Ahmed

Sessions teòriques i/o pràctiques sobre nous materialismes

Sessions derivades de projectes de recerca i experimentació en curs

ALTRES SESSIONS DE FORMACIÓ

7, 14, 15, 21, 22, 28, 29 de gener, 5, 11, 18, 25 de febrer, 7, 14, 21 i 28 d'abril

Tècniques teatrals per a performers

Ferran Utzet

L'actor i director teatral Ferran Utzet ofereix un taller de tècniques teatrals especialment pensat per a performers que provenen d'estudis d'arts visuals. A través d'aquestes quatre sessions, s'exploraran qüestions com la interpretació, l'(auto)direcció o l'escenografia, prestant especial atenció a recursos tècnics provinents de l'àmbit teatral, com el control del ritme a escena, que qualsevol artista que treballi l'àmbit de la performance pot necessitar conèixer per aplicar o oblidar en les seves pràctiques.

Algunes vegades has de crear la teva pròpia història

Antonia Rossi i Roberto Contador

L'artista resident Antonia Rossi juntament amb Roberto Contador proposen aquest espai obert d'experimentació que planteja la creació de peces audiovisuals, sonores, o estrictament visuals, per mitjà de l'encreuament entre materials estrangers i propis, utilitzant com a aglutinant la mirada.

El mètode proposat està determinat –ahora que obert– pels projectes que hem anat desenvolupant els últims anys, i que seran el punt de partida per a inscriure la minuta de problemes. La trama formal estarà composta pel treball de recerca, com a nucli determinant, la selecció de recursos i materials, l'elaboració d'una presència conductora –personatge–, i l'edició com a delimitació coherent dels recursos emprats.

L'entre i el mitjà

Iván Flores

On hi ha mitjà, ha d'haver-hi entre. Com pensar aquesta dinàmica entre l'entre i el mitjà? Quins efectes específics té en l'art? Organitzat com una exploració distribuïda en sis àmbits – cos, ciutat, visualitat, aparells, mediació, política –, el present seminari vol oferir una aproximació a la dinàmica transversal entre el mitjà i l'entre que caracteritza la nostra època.

Des del moviment del capital fins a les interfícies que innerven els nostres cossos, des de la planificació dels ambients fins al disseny de les nostres ciutats, travessant imaginaris i desitjos, memòries i institucions, els mitjans determinen la nostra situació. De la comprensió d'aquesta mediació universal tracta la mediologia contemporània. Dins dels discursos medials s'ha obert no obstant això una cosa estranyament marginal: l'entre. Si l'impensat de la modernitat, com afirma Bruno Latour, és que "tot succeeix en el mitjà, tot es fa per mediació", l'impensat del mitjà és que tot succeeix en l'entre, tot neix per esdevenir imperceptibles, per espaiaments i turbulències que obren i ahora amenacen disruptivament la mediació.

Sessió 1 - 11/02

L'entre i el polític. Iván Flores Arancibia (Universitat Austral de Xile)

L'entre i el cos. Begonya Saez Tajafuerce (Universitat Autònoma de Barcelona)

Sessió 2 - 18/02

L'entre i la ciutat. Kathrin Golda-Pongratz (UIC School of Architecture, UIC)

L'entre i els aparells. Andrea Soto Calderón (Universitat Pompeu Fabra)

Sessió 3 - 25/02

L'entre i la mediació. Oriol Fontdevila (Comissari. Co-director de la Sala d'Art Jove)

L'entre i el visual. Ivan Flores Arancibia (Universitat Austral de Xile)

Taller d'enquadernació

Nono Rueda

Nono Rueda va aprendre a enquadernar en 2010 durant un Erasmus a als Països Baixos. Va tornar a Barcelona ansiosa per seguir fent les seves pròpies llibretes, però es va trobar amb un conflicte: ¿ara com segueixo enquadernant a casa sense guillotina, ni premsadora, ni estampadora, ni plegadora, ni un súper taller? Així és com, amb una mica de creativitat i alguna que altra "tècnica casolana", va adaptar les tècniques tradicionals d'enquadernació a tècniques de collita pròpia i low cost. Gràcies a això va poder seguir enquadernant i il·lustrant llibretes a casa, convertint-se en un dels seus passatemps preferits. Gràcies a una campanya de crowdfunding, va autoeditar el seu primer llibre "Anar-se'n lluny per estar més a prop", imprès en Do The Print, que va incloure 100 exemplars enquadernats a mà.

Dia 1: Encolat i altres enquadernacions senzilles.

Dia 2: Enquadernació tradicional

Dia 3: Enquadernació copta

PRODUCCIONES EXTERNES

Tal com s'ha explicat més amunt, el projecte de La Escocesa es presenta com una sèrie d'experiències comunitàries al voltant dels processos de recerca i d'experimentació artística. El centre s'entén, doncs, abans de res, com un espai processual d'experimentació en què el públic pot participar en els processos de creació, convertint-lo així en un públic actiu en un marc institucional co-construït que vol explorar la dimensió de la usabilitat.

Sovint, però, els processos generats a La Escocesa cristal·litzen en formes acabades, en obra susceptible de ser exposada. En alguns casos, és el propi Espai d'Experimentació de La Escocesa que acull aquest estat acabat dels projectes, especialment quan es tracta de formes senzilles, *low-cost*, que es poden exhibir en formats petits i curts.

Una línia estratègica de La Escocesa, però, és **establir contactes amb altres espais per tal de portar-hi els treballs produïts a la fàbrica**, on s'hi ha pogut veure i seguir la seva vessant prèvia, processual, experimental. La Escocesa, d'aquesta manera, actua com a espai de producció de propostes pròpies que en una última fase li serveixen institucionalment per **posicionar-se en xarxa a la ciutat** de Barcelona i per establir **lligams estratègics** amb les principals institucions culturals del territori.

Seguint aquest objectiu, La Escocesa ha establert nexes amb centres barcelonins com el MACBA, la Fabra i Coats, La Virreina Centre de la Imatge, la Fundació Tàpies, el Castell de Montjuïc o la Sala Beckett, i pel 2020 està treballant per ampliar la xarxa, seguint aquesta estratègia amb altres institucions locals com el CCCB, la Fundació Miró o el MNAC, i amb d'altres internacionals.

A continuació es detallen alguns dels centres amb els que La Escocesa desenvoluparà projectes concrets, ja tancats, al llarg del 2019. A mida que avanci l'any en curs, però, es vetllarà per establir més nexes amb altres institucions.

Paisatges desitjats (Arts Santa Mònica)

Del 17 de juny al 13 de setembre. Espai 2 de l'Arts Santa Mònica.

Artistes participants: Valentina Alvarado, Daniel de la Barra, Juan Antonio Cerezuela, Llapispanc, Antonia Rossi, Carlos Vásquez + 2 artistes triats per convocatòria interna.

Muntatge expositiu per Arquitectes de Capçalera

El projecte parteix de l'interès que diversos artistes residents a La Escocesa tenien per la figura de Walter Benjamin i per Portbou com a territori fronterer. D'aquí va sorgir una col·laboració que va anar creixent al llarg del 2019, amb diverses recerques de camp a Portbou, fins arribar amb Pilar Parcerisas a l'acord de que fos La Escocesa qui s'encarregués de l'activitat artística de la IV escola d'estiu Walter Benjamin.

Aquesta col·laboració es va materialitzar en una sèrie d'accions que van tenir lloc a Portbou el 26 de setembre del 2019, commemorant la mort de Benjamin. Aquestes accions performatives, portades a terme per sis artistes residents a La Escocesa, es van imaginar com a lectures benjaminianes del poble de Portbou, i van ser el resultat de mesos de recerca sobre el territori.

Els productes o residus que van generar aquestes accions (que van anar des de la crema de la paraula «història» a la platja de Portbou fins a la monumentalització d'una patera construïda amb branques d'arbres de la frontera o l'emissió en directe d'un programa de ràdio que actualitzava un projecte radiofònic que Benjamin havia imaginat a Berlin), es van recuperar o reconfigurar per crear col·lectivament un paisatge construït per totes aquestes obres originals o auràtiques.

L'exposició «Paisatges desitjats» es va concebre, aleshores, com un dispositiu que mostra un paisatge construït a partir d'obres artístiques originals però alhora n'impedeix la circulació del públic per trobar-se aquest tancat, inaccessible. En paral·lel, i fent referència a la distinció benjaminiana entre l'obra auràtica i la reproduïda, es presenta al visitant una sèrie de

reproduccions mecàniques (fotocòpies, monitors de vigilància que mostren fragments de l'exposició) que remetent el visitant al paisatge construït que no pot circular.

«Paisatges desitjats», que funciona a partir d'aquest dispositiu clar i autoexplicatiu, després de tenir molt bona acollida a Portbou i per la necessitat d'efectuar un retorn a Barcelona, establint la connexió entre el territori de Portbou i la fàbrica de creació La Escocesa a Poblenou com a espai de producció, s'exhibirà el 2020 a l'Arts Santa Mònica, fent créixer el projecte d'escala.

Activitats paral·leles:

- Conferència de Michela Marzano, filòsofa italiana docent a Paris-VIII, sobre la construcció del disseny i sobre la figura de l'altre.
- Taula rodona amb agents locals sobre qüestions de fronteres i migracions.
- Dossier per educadors sobre l'exposició, juntament amb diverses activitats infantils al voltant, dirigides a escoles de primària i secundària. Activitats dirigides per Diana Rangel, artista i educadora.
- Workshop per a artistes portat a terme pels artistes de La Escocesa que han participat en el procés de creació de l'exposició. La intenció d'aquest taller és reflexionar sobre el concepte de frontera des d'una vessant pràctica i material.

Recreant ruines (BornCCM)

Del 30 d'abril al 5 de juny

Artistes participants: Daniel de la Barra, Juan Antonio Cerezuela, Juan David Galindo, Marina Rubio.

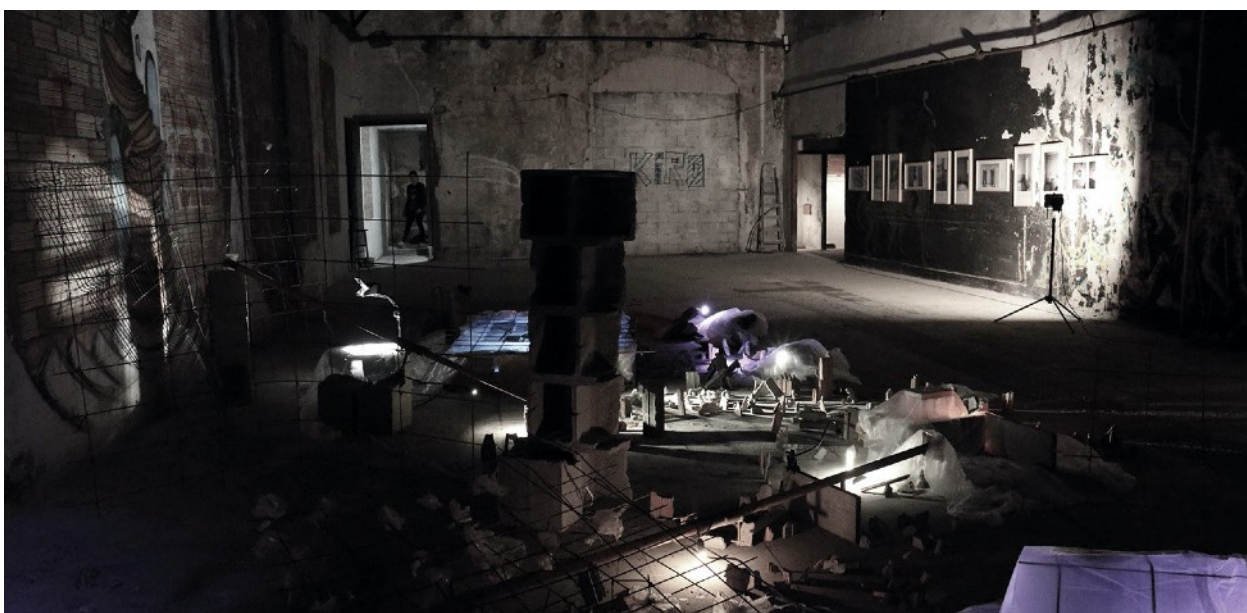
La ruïna és un terreny deixat al marge de les agendes urgents de la producció, que adquireix aleshores una fertilitat inèdita: es converteix en un camp d'imaginació a les possibilitats habitualment inacceptables per remotes o laterals. La ruïna dóna comptes d'un imperi tecnològic obsolet que admet, un cop caigut, noves formes de diàleg amb la reapropiació i amb altres lògiques no necessàriament calculades per l'acció humana.

La Escocesa és un centre artístic en desenvolupament que avui s'emplaça en una fàbrica-ruïna, un terreny de possibilitats. L'estat actual de l'antic recinte fabril, baluard de la primera revolució industrial al Poblenou de Barcelona, remet al pas del temps i a les múltiples accions que l'han ocupat, les efectuades i les silenciades.

Dins de les seves naus, les artistes residents a La Escocesa, que construeixen col·lectivament un projecte artístic al voltant d'un espai de convivència, van imaginar a finals del 2019 múltiples formes de recrear les ruïnes que les envolten. Reinterpretant el potencial poètic i temporal de la ruïna, van imaginar en comú un futur no arribat encara.

A partir d'aquesta acció va sorgir la idea de col·laboració i coproducció amb el BornCCM amb la intenció d'intervenir les excavacions com una segona fase (amb més suport de producció) del festival low-cost d'instal·lació que es va fer el 2019 per segona vegada a La Escocesa.

Aquest festival es va plantejar per primera vegada el 2018 com una necessitat de reivindicar la reapropiació de les naus en desús i ruïnoses del recinte industrial de La Escocesa. Concebut com un marc d'investigació i d'experimentació (i no pròpiament de producció, perquè el pressupost assignat a cada artista era simbòlic), es va convidar a tots els artistes de La Escocesa a que imaginessin instal·lacions que ocupessin i dialoguessin amb els espais, contemporanitzant d'alguna manera la memòria.

Mostres experimentals (Can Felipa)

Durant el mes d'octubre.

Mitjançant un conveni signat a principis de 2020, La Escocesa ofereix als projectes de recerca i experimentació artística guanyadors de la convocatòria l'opció de realitzar a la sala d'exposicions del centre cívic Can Felipa algun procés expositiu, mostra o acció al llarg del mes d'octubre. En el cas de tractar-se de la mostra de materials físics, en cap cas l'exposició podrà superar els 10 dies de durada.

Es calcula que, per l'assignació pressupostària, es podran programar entre tres i quatre mostres experimentals a la sala d'exposicions del centre cívic Can Felipa.

Els agents implicats i el número de mostres exactes està encara pendent de determinar, i dependrà de la resolució final de la convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística 2020, així com de les converses que es deriven amb cadascun dels projectes guanyadors.

Intervencions a l'Institut francès i a Xcèntric

Al llarg del 2020.

Mitjançant un conveni signat a principis de 2020, La Escocesa ofereix també als projectes de recerca i experimentació artística guanyadors de la convocatòria l'opció de realitzar a la sala d'exposicions de l'Institut Francès de Barcelona algun procés expositiu, mostra o acció al llarg del 2020.

Aquesta relació estarà subjecta a l'interès que presentin els projectes de recerca per a les línies temàtiques que proposi l'Institut Francès pel 2020, així com de les necessitats pressupostàries de cada projecte. Per a aquest any, l'Institut Francès té la voluntat de treballar la seva programació cultural a través de propostes temàtiques programades mensualment. I dins de cadascuna d'aquestes, La Escocesa, mitjançant una conversa de programació amb l'Institut Francès, pot fer propostes d'exposicions, de projeccions i de presentacions públiques.

L'arxiu Xcèntric també s'ha prestat com un lloc on poder-hi fer presentacions dels resultats dels projectes de recerca i experimentació artística, programant sessions dedicades i fent-los dialogar amb l'arxiu existent.

Els agents implicats i el número de mostres exactes està encara pendent de determinar, i dependrà de la resolució final de la convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística 2020, així com de les converses que es deriven amb cadascun dels projectes guanyadors.

Nit dels museus (Can Framis)

16 i 17 de maig

Artistes participants a determinar, escollits mitjançant convocatòria interna

La fàbrica de creació La Escocesa proposa publicar una convocatòria interna, destinada als 27 artistes residents durant el proper mes de maig, enfocada a seleccionar projectes que puguin desenvolupar-se a Can Framis durant la Nit dels Museus 2020.

La convocatòria especificarà que els projectes han de complir amb una d'aquestes dues modalitats:

- projectes instal·latius que puguin realitzar-se a la plaça d'entrada de Can Framis, que tinguin un component participatiu i de translació entre l'espai públic i l'interior del museu;
- projectes que, emplaçats dins del museu, ofereixin un diàleg amb la col·lecció sense interferir-hi físicament com, per exemple, un sistema de visita guiada per àudio.

La Escocesa proposa fer una visita amb els interessats a Can Framis mentre estigui oberta la convocatòria, per tal que els artistes puguin avaluar totes les possibilitats i fer propostes que s'adaptin al context. De les propostes rebudes al llarg del mes de gener, un jurat format per la direcció de La Escocesa i per la persona designada per la Fundació Vila Casas s'encarregarà de seleccionar els projectes guanyadors, que es mostraran a Can Framis el 16 de maig del 2020.

La Fundació Vila Casas destinarà 2.500€ a l'execució d'aquest projecte. La Escocesa contribuirà amb una aportació addicional i oferirà seguiment i avaluació dels projectes, estarà al càrrec de la gestió de la convocatòria i oferirà tot el suport necessari a la producció. La Escocesa vetllarà en tot cas per la correcta execució dels projectes seleccionats. El pressupost total servirà per triar entre 1 i 5 projectes d'entre tots els presentats, en funció del cost total que tinguin (calculat en base a les despeses de producció i en base a les hores de dedicació dels artistes a cada projecte).

Calendari

9 de gener: presentació de la convocatòria dirigida als residents de La Escocesa 2020

Dia a determinar al llarg de gener: visita a Can Framis als interessats

31 de gener: finalització del període de recepció de projectes

Primera setmana de febrer: avaluació, per part de la direcció de La Escocesa i la persona designada per la Fundació Vila Casas, dels projectes guanyadors

14 de febrer: comunicació als projectes guanyadors

15 de febrer: inici del període de recerca pels projectes guanyadors

15 de març: finalització del període de recerca, avaluació dels projectes per part de la direcció de La Escocesa, informe de l'estat dels projectes a la Fundació Vila Casas

16 de març: inici de la fase de producció

20 de març: recopilació de la informació dels projectes per a la comunicació a la Fundació Vila Casas i La Escocesa de la Nit dels Museus

Finals d'abril: finalització de la fase de producció, planificació de la producció per part de La Escocesa

8-15 de maig: muntatge

16 de maig: Nit dels Museus

19 de maig: desmuntatge

El mur com a metàfora (Festival Grec)

Al llarg del mes de juliol, data exacta a determinar.

Artistes participants a determinar, escollits per convocatòria interna.

Dins del marc «Creació i museus» de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, La Escocesa s'ha coordinat amb el Born Centre de Cultura i Memòria per fer una proposta que s'integrarà dins del marc del Festival Grec.

El projecte neix del curs proposat per La Escocesa «Tècniques teatrals per a performers», a càrrec del director teatral Ferran Utzet i realitzat al llarg del mes de gener. Ferran Utzet va oferir un taller de tècniques teatrals especialment pensat per a performers que provenen d'estudis d'arts visuals. A través d'aquestes quatre sessions, s'exploren qüestions com la interpretació, l'(auto)direcció o l'escenografia, prestant especial atenció a recursos tècnics provinents de l'àmbit teatral, com el control del ritme a escena, que qualsevol artista que treballi l'àmbit de la performance pot necessitar conèixer per aplicar o oblidar en les seves pràctiques.

A partir d'aquest seminari, que ha comptat amb 20 assistents, s'ha obert una convocatòria interna dirigida als participants, amb la intenció de crear un grup de treball que acabarà desembocant en aquesta creació col·lectiva, dirigida per Ferran Utzet.

La mostra tindrà lloc al BornCCM dins del marc del programa «Paradigma: mur», amb el que emprendre un diàleg. Alhora, emplaçarà el seu marc d'acció dins del projecte «Recreant ruïnes» que, en col·laboració d'artistes residents a La Escocesa amb el BornCCM, imagina formes d'habitar els jaciments del centre. Aquesta proposta pot ser utilitzada, a decisió del grup de treball, com a escenografia per la mostra performativa.

Apunts sobre feminisme (Institut Front Marítim)

31 de gener

Artistes participants: Thilleli Rahmoun i Marina Rubio.

Proposta de l'institut Front Marítim, al barri del Poblenou, per portar a terme un projecte artístic amb els seus alumnes de tercer d'ESO amb motiu del Dia de la Dona Treballadora.

Els alumnes triaran una artista sobre la que començar un procés de recerca i, en base a la seva vida i obra, elaboraran un petit llibre d'artista propi i personal sobre ella. Per finalitzar, exposaran els seus llibres d'artista a la resta del grup, explicant quin personatge han escollit i de quina manera el procés de recerca ha inspirat la concepció i la producció dels seus propis llibres d'artista.

L'institut Front Marítim, amb aquesta acció, persegueix un objectiu doble. Per una banda, fomentar la creativitat i l'expressió personal dels alumnes. Per l'altra, donar a conèixer i posar en relleu el treball de dones artistes en diverses disciplines.

Per acompanyar aquesta acció, han proposat a La Escocesa col·laborar amb algunes de les seves artistes, convidant-les a les aules del centre per a realitzar una xerrada amb els alumnes. D'aquesta manera, el centre vol propiciar l'oportunitat d'escoltar a artistes contemporànies que es troben treballant en aquest moment al barri, conèixer la seva obra i aprendre de la seva experiència personal.

Les xerrades duraran aproximadament una hora i mitja, i a partir d'aquestes començarien els processos de recerca portats a terme per l'alumnat.

Programa Ephemeral (SWAB)

Setembre

Swab Barcelona és una fira internacional d'art que reuneix galeries de diferents parts del món, projectes comissariats i programes de col·leccionistes per a mostrar el talent jove i emergent del panorama de l'art contemporani. Al 2020 Swab Barcelona celebra la seva catorzena edició, a finals de setembre, donant la benvinguda a 80 galeries dels 5 continents, prop de 20.000 visitants i un gran número de programes comissariats, premis i activitats que traspassen els murs de la fira per a portar l'art als ciutadans de Barcelona.

La Escocesa participarà al programa Ephemeral, que presenta un conjunt d'obres basades en mitjans efímers com ara la instal·lació, la performance o el videojoc, que podrem trobar en diferents espais dins i fora de la fira potenciant la participació del públic amb les obres. Swab Ephemeral compta amb la col·laboració de les Fàbriques de Creació de Barcelona: Hangar, L'Escocesa i Fabra i Coats.

Beques per projectes d'art públic i muralisme a La Escocesa

La Escocesa té, al llarg de la seva història, una gran tradició en l'art urbà i el muralisme desenvolupat a la ciutat de Barcelona, portada en gran part per alguns dels antics artistes residents que van passar per la fàbrica. La nova línia de programació, més basada en els processos experimentals i en la recerca, s'ha distanciat d'aquesta línia. Això no obstant, a través d'aquesta convocatòria hi ha la intenció de reactivar aquesta capa significativa de la història de La Escocesa, aprofitant alhora l'ocasió per renovar els murs de les diferents naus del recinte.

Les beques són fruit de la col·laboració amb dos organismes de llarga trajectòria en l'art urbà de la ciutat: Rebobinart i Philatropic. Ambdues s'encarregaran de córrer amb les despeses derivades de les intervencions, així com els honoraris dels artistes participants. La Escocesa, en aquest acord, ofereix l'espai i suport a la producció de peces, i participa en el procés de selecció mitjançant convocatòria pública, oferint des de la seva estructura els requisits de transparència i igualtat propis d'una convocatòria de projectes en un centre públic.

Al llarg del 2020 es llançarà una convocatòria pública per acollir entre tres i cinc projectes, que es desenvoluparan al llarg d'aquest any als espais del recinte de La Escocesa.

En paral·lel, s'està treballant amb altres organismes per vehicular, a través de La Escocesa, convocatòries obertes per intervencions murals a diversos espais de la ciutat de Barcelona.

Edicions La Escocesa

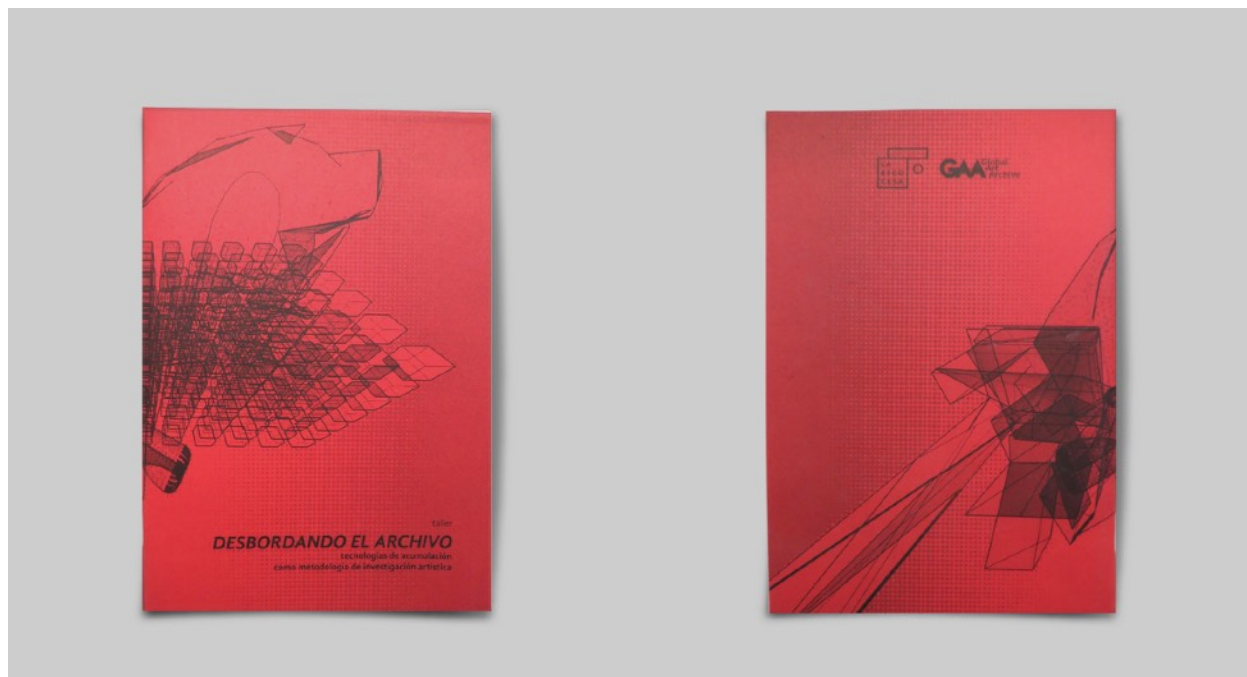
La Escocesa concep la seva línia editorial com una forma més de fer difusió de les línies de recerca i experimentació artística amb les que treballa, al mateix nivell que pot ser-ho una exposició o una presentació pública. A través d'un tracte amb la distribuïdora Belleza Infinita, els volums d'Edicions La Escocesa arriben a tot el territori espanyol, especialment a centres d'art i a llibreries especialitzades. Els propis artistes de La Escocesa, per altra banda, fan difusió i venda dels exemplars a diverses fires independents d'autoedició.

A continuació es detallen les edicions que ha publicat La Escocesa fins al gener del 2020. Al llarg de l'any, hi ha la intenció d'ampliar el catàleg de publicacions amb una desena més, en funció de les necessitats dels projectes de recerca que s'hi desenvolupin.

PABLO SANTA OLALLA. DESBORDANDO EL ARCHIVO

ISBN: 978-84-948853-0-3

Publicació resultant del taller Desbordando el archivo. La publicació recull diversos textos dels participants (Mireia C. Saladrigues, Daniel G. Andujar, Anna Dot), així com de l'equip que ha participat activament en la confecció d'un corpus de conceptes des del que pensar l'arxiu com a dispositiu d'acumulació. Inclou també diversos textos generats al voltant d'un simposi sobre l'arxiu celebrat el novembre del 2017 a la Universitat de Barcelona.

Format: A5, 2 tintes. 64 pgs. 200 exemplars.

DIVERSOS AUTORS. ERÓTICAS ESCRITURALES

ISBN: 978-84-948853-1-0

Els textos d'aquest fanzine van ser produïts al taller Eróticas escriturales: experiències sensibles para la dissidència pedagògica, coordinat per Val Flores durant tres dies al MACBA en el marc del Seminari PEI Obert "Aprenent a imaginar-se". El taller va ser una invitació a escriure des de les teories i pràctiques feministes de la dissidència sexual, queer i decolonial. El taller es va proposar repensar les pràctiques pedagògiques en torn a sexualitats, gèneres, desigs i inventar sabers desobedients. Partint de tres consignes diferents, es van imaginar textos que es comparteixen de forma rizomàtica, traçada, acompanyada, des dels nostres cossos.

Format: A6, 1 tinta. 3 quaderns de 16 pàgines. 200 exemplars.

JOAN PALLÉ. *POLITICAL EDUCATION & UNDERGROUND PRESS*

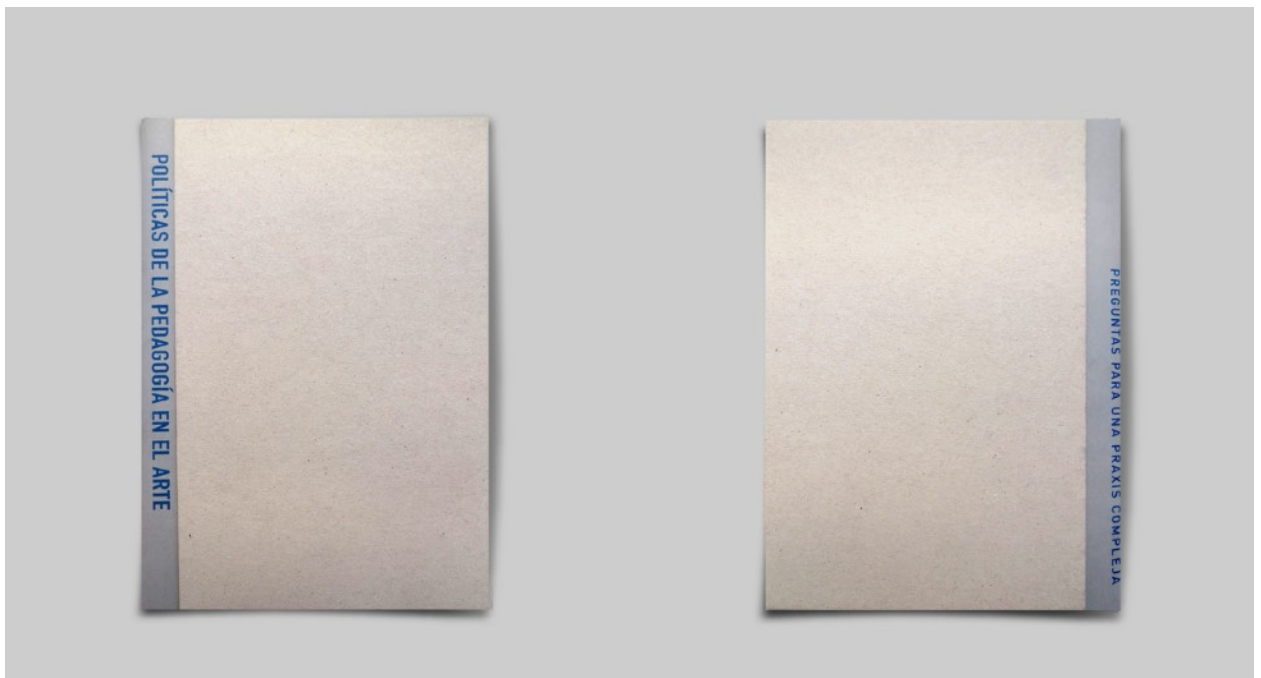
ISBN: 978-84-948853-2-7

En aquest projecte d'investigació, Joan Pallé es proposa dibuixar una genealogia possible que explori un recorregut a través de diferents corrents, tant de pensament com estètics, que s'han servit de projectes editorials autogestionats com a eines de difusió d'idees vinculades a formes d'educació no hegemònica. Es tracta de fer una genealogia possible, éssent conscient que el tema és prou bast per tornar-se inabordable; aquest mètode no pretén establir una visió global acurada sinó més aviat indagar en la potència que connecta moviments emancipadors de diferents èpoques, fent-ho a través d'una eina de difusió tan bàsica, propera i pròspera com és la publicació.

DIANA RANGEL. *POLÍTICAS DE PEDAGOGÍA EN EL ARTE*

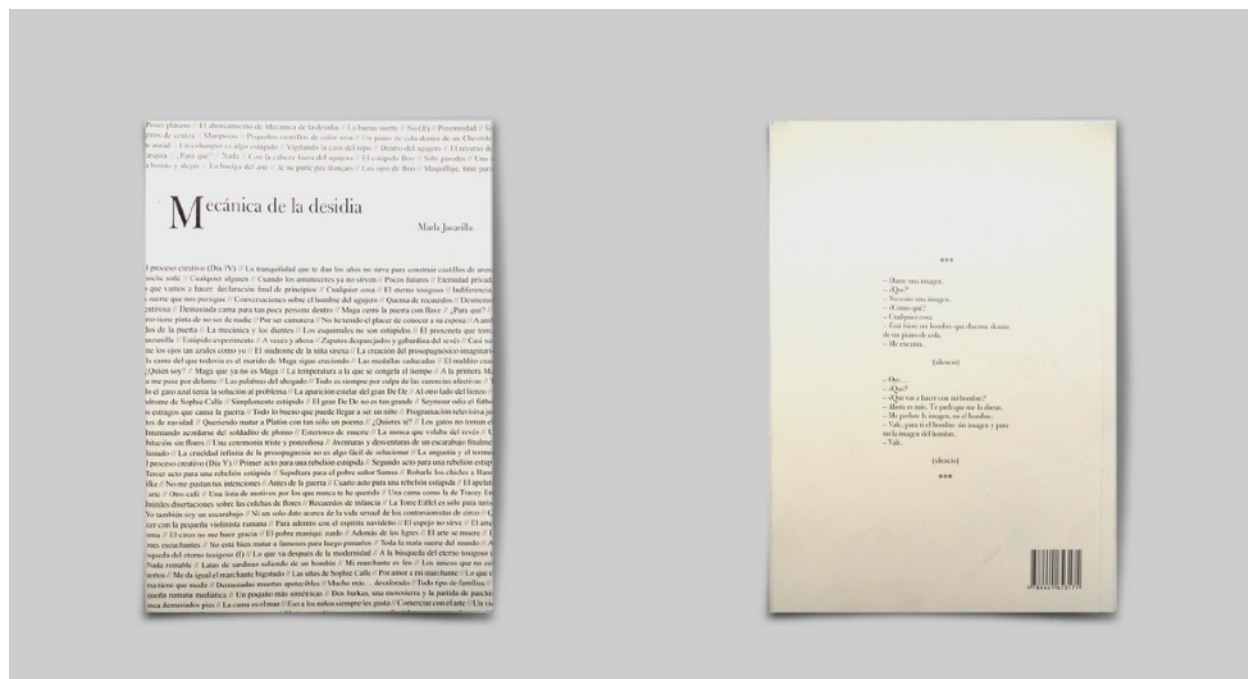
ISBN: 978-84-948853-3-4

La pedagogía en el arte enfrenta complejidades que rompen los paradigmas existentes sobre la enseñanza y la práctica artística. El artista como docente utiliza procesos pedagógicos para construir significados estéticos que, más allá de alcanzar la perfección académica de la técnica, se convierte en algo más, en una relación con un otro, en un intercambio de saberes; una producción de conocimientos activa que promueve, alimenta y enriquece la mirada crítica y despierta. La pedagogía del arte propone métodos que desmontan la rigidez de los modelos existentes, el artista utilizando estos métodos concibe la obra de arte como algo distinto, utilizando criterios que van más allá de lo técnico.

MARLA JACARILLA. MECÁNICA DE LA DESIDIA

ISBN: 978-84-616-5317-1

Novel·la experimental de l'artista resident Marla Jacarilla, publicada per la Art Barcelona (Associació de galeries d'art contemporani), primer Premi Art Nou 2012, que La Escocesa ha adquirit recentment per fer-ne la distribució.

ALÁN CARRASCO. SUPERMAX II: L'ORDRE DELS ESTATS NO TOLERA EL DESORDRE DELS CORS

(Sense ISBN)

Edició del text "Les mailles du pouvoir", conferència impartida per Michel Foucault a la Facultat de Filosofia a la Universitat de Salvador de Bahía el 1976. El text s'ha publicat en les seves traduccions al català i al castellà, i s'acompanya pel treball artístic d'Alán Carrasco realitzat en el marc de les beques de recerca i experimentació artística en el que s'ha treballat el text de Foucault traçant una genealogia de les lluites de la COPEL, coordinadora de presos espanyols en lluita en les presons com la de Carabanchel o la Model de Barcelona durant els últims dies del franquisme. COPEL va ser una coordinadora inspirada, precisament, pel "Grup d'information sur les presons" creat el 1971 a França, iniciativa del propi Michel Foucault.

Format: caixa que conté un llibre en A5 amb la traducció bilingüe del text, més l'edició d'una sèrie de planxes impreses sobre la investigació de la COPEL. Edició numerada de 200 exemplars.

MARLA JACARILLA, ENRIC PUIG PUNYET, ANGELICA TOGNETTI. *RUINAS CONTEMPORÁNEAS*

Edició en fanzine de la xerrada entre Marla Jacarilla, Enric Puig Punyet i Angelica Tognetti sobre el concepte de ruïnes contemporànies a l'escola de literatura Bloom i en el marc de l'exposició Esc-out a la Fabra i Coats.

DIEGO POSADA. *RE-PÚBLICA RARITA*

ISBN:

Aquest projecte sorgeix del desig desviat d'imaginar aquesta distopia de nació des del punt de vista de la dissidència sexual i de gènere, per construir una utopia molecular, una ficció de re-pública rareta, on es foradin i desplacin les fronteres del règim heterosexual, on es qüestionin la seva veritat, i sobretot on crear una plataforma per resistir a la contrarevolució de la ideologia de gènere. Per això convoquem una sèrie de trobades en format de onzes, un berenar colombiana, en què arepearemos, menjarem les nostres arepas, beurem, parlarem i imaginarem col·lectivament la re-pública rareta. Es convida a participar d'aquestes trobades a persones immigrants i a totes aquelles que se sentin en perill per l'amenaça bèl·lica de la ideologia de gènere i que vulguin pensar col·lectivament en formes de subvertir els seus discursos.

ANTONI MUNTADAS. REFLEXIONES SOBRE LA METODOLOGIA DEL PROYECTO

ISBN:

Traducció al castellà del text publicat en italià i anglès per l'editorial Monos, corresponent a la lliçó introductòria d'Antoni Muntadas pel laboratori de producció artística de la Laurea Magistrale en Teatre i Arti Visive de la universitat IUav de Venècia el gener del 2013.

És una nova edició del text original, dins del marc d'edicions La Escocesa i dissenyada per la col·laboradora Laia Guarro.

JUAN DAVID GALINDO, V. NICOLÁS KORALSKY. MÍRAME, TE ESTOY VIENDO.

ISBN: en procés

Parlar de pantalles sense pantalles. Trobada analògica en el marc del projecte de recerca Caixa Grisa per Juan David Galindo i Nicolas Koralsky.

Una publicació que explora des d'una escriptura artística el nostre habitat el món contemporani interfaciats per les pantalles intel·ligents.

MARIO PEINAZO. EL BUEN GÉNERO

ISBN: en procés

Publicació derivada del projecte 'ritual #', de Mario Peinazo, que entén la roba interior com una de les primeres pròtesis col·locades sobre el cos, modificant com serà llegit a nivell morfològic, estètic i simbòlic.

'ritual #' obre un espai de reflexió sobre aquest fet i incita a una relació amb la corporalitat/ identitat des d'una perspectiva diferent a la quotidiana: donant espai al desig, l'experimentació, el joc... a través de la generació i ús d'objectes rituals que parteixin d'una peça "interior" pròpia. El projecte té, a més, el propòsit de mostrar fora del grup inicial aquests objectes/actes d'autoconeixement i resistència, mitjançant la jornada de tancament amb accés obert i la difusió d'uns fanzines creats en els tallers.

COL·LECCIÓ ALTIPLANS

El 2020, Edicions La Escocesa començarà una col·lecció basada en els autors internacionals que integraran la plataforma de formació i recerca d'enguany.

Els textos editats, impresos en risografia a una tinta, seran tots inèdits i funcionaran com a eines de treball entre els integrants de cadascun dels altiplans. Després, com la resta d'Edicions La Escocesa, tindran la seva vida pròpia, i seran distribuïts per centres d'art i llibreries especialitzades de la Península a través de la distribuïdora Belleza Infinita (Bilbao).

Volum 1. Tim Ingold. *Fer i pensar.*

Traducció d'un capítol de Tim Ingold. *Making: Anthropology, Archaeology, Art and Architecture*. Routledge, Londres, 2013.

Volum 2. Boris Groys. *Del productor de forma al proveïdor de continguts*

Traducció de «From the Form-Giver to the Content Provider», inclòs a Lorenzo Giusti, Nicola Ricciardi (eds.). *Museums at the Post-Digital Turn*. Mousse Publishing, 2019, Milà.

Volum 3. Remedios Zafra (text a determinar)

Volum 4. Shoshana Zuboff (text a determinar)

Volum 5. Sara Ahmed (text a determinar)

TERRITORI

Residències translocalitzades

Projecte en col·laboració amb betevé, Fundació Joia i l'espai gastronòmic Santa Rita.

Residències Translocalitzades és un projecte que impulsa La Escocesa per al 2020. La intenció d'aquest projecte és oferir als artistes de diverses disciplines un espai i entorn de treball, fora de el centre artístic de La Escocesa, en llocs que tinguin una relació directa amb els projectes que es troben realitzant. El projecte té la pretensió de crear una xarxa operativa entre La Escocesa i altres entitats del barri, per tal de generar contaminacions entre les seves programacions i activitats, així com un treball de relació territorial.

L'objectiu d'aquest projecte és doble: d'una banda, facilitar el contacte dels artistes participants amb centres professionals que es trobin desenvolupant matèries en estreta relació amb l'àmbit de treball de l'artista; d'altra banda, oferir als centres d'acollida l'oportunitat de tenir a les seves instal·lacions a un artista especialitzat en els àmbits de treball de centre, podent-beneficiar de mirades innovadores o laterals que, a través del desenvolupament de el projecte a realitzar o de simple contacte diari a través de converses, puguin aportar idees a desenvolupar.

El procés de selecció dels artistes serà mitjançant una convocatòria pública, oberta i internacional, en la qual se'ls demanarà als sol·licitants que presentin un projecte i una carta de motivació per treballar en un d'aquests espais, juntament amb un breu CV de la seva activitat artística. Les sol·licituds seran avaluades per un jurat extern, per la direcció de La Escocesa i per la persona que cada un dels espais d'acollida disegni, amb la voluntat que el perfil s'adapti el millor possible a totes les necessitats. Serà requisit dels participants que parlin alguna de les llengües amb què treballa cada un dels centres d'acollida.

Cadascun dels centres escollirà un artista, que treballarà en els seus espais per una temporalitat prefixada (que La Escocesa, per la seva experiència en aquesta classe de convocatòries, recomana que sigui de 6 mesos). Si qualsevol dels membres del jurat, especialment les persones designades per cada centre, ho creuen convenient per no haver-hi cap projecte o candidat apropiat, la convocatòria podrà declarar-se deserta.

La persona seleccionada es comprometrà a desenvolupar el projecte presentat a la temporalitat prefixada. Addicionalment, La Escocesa encarregarà a una persona que controli i intervingui totes les residències translocalitzades, tenint reunions periòdiques tant amb els artistes com amb els centres d'acollida, amb la intenció de solucionar possibles problemes i facilitar ajuda per al correcte funcionament dels projectes realitzats.

Dins d'aquesta col·laboració, La Escocesa es compromet a:

- Llançar la convocatòria pública, garantint la major transparència i accessibilitat, i oferint la infraestructura necessària per avaluar correctament els projectes presentats.
- Designar una persona encarregada de realitzar una correcta mediació entre cada un dels centres i els artistes que acullen.
- Oferir suport perquè el projecte presentat es pugui dur a terme correctament.
- Obtenir les assegurances pertinents que cobreixin qualsevol problema que l'artista pugui tenir fora de les instal·lacions de La Escocesa.

- Tenir cura de la vinculació entre aquests artistes translocalizados i els artistes residents a La Escocesa. La proximitat de cada un d'aquests centres amb La Escocesa i el barri de Poblenou s'ha tingut en compte a l'hora de triar-los, precisament per la facilitat de vinculació.

El centre d'acollida es compromet a:

- Oferir un espai de treball a l'artista allotjat, sempre amb les condicions i els horaris d'accés que determini en cada cas.
- Oferir els seus recursos a disponibilitat de l'artista perquè pugui desenvolupar correctament el seu projecte. En el vostre cas, crec que el més interessant per a artistes que treballin en àmbits socials i de salut és proporcionar facilitat d'accés als vostres usuaris i a tota la infraestructura de centre, facilitant converses i participació en les activitats quan sigui possible.

Pel 2020, La Escocesa col·labora amb 3 centres del barri per oferir les residències translocalitzades. Aquests 3 centres són:

B1. de 6 mesos a betevé: març 2020 – agost 2020 (1 plaça)

B2. de 6 mesos a la Fundació Joia: març 2020 – agost 2020 (1 plaça)

B3. de 6 mesos a l'espai gastronòmic Santa Rita: març – agost 2020 (1 plaça)

ETI Barcelona

Projecte en col·laboració amb Idensitat, École Nationale d'Art (ENDA) de París, Fondation Bottari Lattes de Torí i Minitremu de Targu-Mures.

Co-finançat per Creative Europe.

ETI Barcelona és un projecte d'Idensitat en cooperació amb La Escocesa que proposa un procés col·laboratiu entre artistes i no artistes per imaginar un nou espai de relació institucional. Mitjançant l'eix temàtic "crear una nova institució", es proposa generar un espai de transició, sensible a la interacció entre pràctiques socials i creatives, on és possible repensar altres llocs per a la cultura des de les noves complexitats socials i la diversitat de públics. ETI (Experimenter uneix Transformation Institutional) és un projecte europeu entre École Nationale d'Art (ENDA) - París, Idensitat - Barcelona, Fondation Bottari Lattes - Torí i Minitremu - Targu-Mures co-finançat per Creative Europe. ETI Barcelona forma part d'ell.

ETI Barcelona situa la pràctica creativa en el marc de la investigació i redefinició dels contextos entesos des d'una visió crítica, contradisciplinar i orientada a detectar, definir i proposar accions concretes. La participació en aquest procés ha de ser duta a terme per un artista, en col·laboració amb una altra persona vinculada a una entitat o institució no artística de barri de Poble Nou (Barcelona), que conjuntament amb Idensitat i La Escocesa, definiran la concreció del procés. En cas que l'artista no proposi una connexió preestablerta amb una persona o institució no artística, Idensitat i La Escocesa podran participar en la definició d'aquest marc d'acció.

Com a primera fase, s'obre una convocatòria dirigida a persones interessades a participar en una experimentació institucionalitzadora, és a dir plantejant una proposta que permeti repensar i reformular els models institucionals que s'estableixen des de processos col·laboratius, entre institucions amb finalitats no coincidents.

Idensitat en col·laboració amb La Escocesa, proposen un espai d'experimentació, aprenentatge, encreuament de disciplines i investigació cultural, aplicada a contextos que es troben en transició. La convocatòria s'adreça a artistes que vulguin aportar un projecte en aquest espai de col·laboració. ETI Barcelona es planteja com un node específic que comparteix i es nodreix de l'objectiu essencial d'ETI: construir un projecte col·laboratiu de reformulació institucional que doni accés a nous públics.

ETI Barcelona proposa les següents fases, en les quals la convocatòria s'adapta:

- Investigació-acció en residència. Dos projectes d'investigació artística que explorin les transformacions i els nous imaginaris relacionats amb la institució. Projectes que al seu torn experimentin amb l'activació de processos involucrant a una institució i persona que estigui vinculada a aquesta institució no artística de barri del Poblenou.
- Grup de treball. El grup de recerca es configura a través dels/les artistes seleccionades en la convocatòria, Idensitat i La Escocesa per contribuir a donar forma a el marc que planteja ETI Barcelona. En aquest grup s'articularà una investigació indagant, compartint i repensant metodologies de les relacions entre institució artística i institució extra-artística. El grup de treball serà activat en paral·lel a la investigació-acció i es reunirà a La Escocesa puntualment en el desenvolupament de la mateixa.

ETI, com a projecte general, conclourà amb una jornada organitzada a París el 2021 on es presentaran tots els experiments realitzats a Barcelona, Targu-Mures, Torí i París.

Projectes artístics en centres educatius

Projecte en col·laboració amb diverses escoles del barri.

La convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística La Escocesa 2020 ofereix l'oportunitat de desenvolupar en centres educatius del barri, de primària o secundària, una presentació del procés o els resultats de la investigació proposada. La intenció d'aquesta estratègia és poder oferir als centres educatius, a través del contacte amb projectes d'investigació i experimentació artística en desenvolupament, una aproximació a les línies de treball que s'estan desenvolupant en l'actualitat en l'àmbit de l'art contemporani i la teoria crítica.

Per optar a aquest mòdul, les persones sol·licitants han d'especificar una proposta pròpia que funcioni com una derivació educativa del propi projecte d'investigació. Seguint la voluntat de La Escocesa de treballar amb centres educatius de proximitat, es poden especificar els centres amb els quals es vol treballar. En el cas de no especificar- ho, La Escocesa s'encarregarà d'assignar centres específics per a cada projecte.

En paral·lel als projectes que visitaran les escoles, i per tal de provocar una relació més aprofundida a les aules, La Escocesa vetlla per integrar als professors implicats en aquests processos als Altiplans de formació que es proposen al llarg de l'any, amb la intenció de familiaritzar als docents amb les últimes tendències dins de l'art contemporani i la teoria crítica.

La vehiculació amb els centres educatius serà portada per Sònia Benítez, mestra d'educació infantil i primària i llicenciada en Belles Arts, i per Jorge Horno, llicenciat en Belles Arts i col·laborador del departament educatiu del MACBA.

MORIR GUAY

Es proposa un taller extraescolar a desenvolupar en el col·legi públic Fluvià del districte de Sant Martí, a l'AFA del qual hi forma part la nostra companya Sarai. Plantegem un procés per a derivar aquesta recerca, fins ara adultcèntrica, a altres mirades generacionals a través de 3 sessions dinamitzades per DU-DA en col·laboració amb una artista (entre els qui proposem a Mafe Moscoso, Julieta Dentone o Claudia Mallart). Partint d'una convocatòria a famílies del col·legi que involucrin a nenes i àvies, les sessions plantegen un recorregut entorn de la pedagogia de la mort (que no se centra en la mort en si mateixa sinó en les nocions de pèrdua, ruptura, comiat...) des de les quals treballar la memòria a través de fotografies i símbols i acabar amb la construcció d'altars i invenció de ritus.

Aquest procés es planificarà en col·laboració amb la comissió de treball d'Escola i família que ja existeix a l'escola i que s'encarrega de dinamitzar els àmbits de gènere, sostenibilitat i famílies per al centre. Les 3 sessions, de 3 hores cadascuna, se sumen a 5 h de treball de disseny i conceptualització concreta del taller (les 4 integrants de DU-DA participaran en la totalitat d'aquest procés).

STASIS

El projecte pretén, a partir de les seves pròpies metodologies però també de reformulacions, crear un laboratori per l'experimentació pràctica amb estudiants de centres educatius, que reflexionarà sobre l'estat actual dels cossos a l'espai públic de Barcelona des de la ciutat com a un sistema de gestos en bucle. Els exercicis seran interpretatius i escrits basats en les màquines poètiques experimentades en el procés de recerca i poden portar-se a terme dins i fora l'aula.

ESTUDI COMUNITARI

Es plantegen tres sessions d'una hora i mitja amb alumnat de 4t d'ESO de diferents centres de la zona. Consisteixen en visites a l'estudi on es portaran a terme activitats participatives i on també se'ls convidarà a interactuar amb la instal·lació expositiva. És interessant també oferir a aquestes visites a centres d'art, batxillerats artístics i altres entitats de l'àmbit educatiu.

Diàlegs institucionals al territori

A banda dels projectes específics que s'han detallat a les pàgines anteriors, La Escocesa vetlla per la **relació amb les institucions del barri**, amb la intenció d'**aproximar el veïnat** al centre entenent que les propostes crítiques que s'hi treballen poden ser d'interès i utilitat pel conjunt de la ciutadania. La Escocesa, però, té especial cura en **no generar una relació superficial** amb l'ens artístic del barri, una relació que emplaci La Escocesa com un lloc de creació de formes estètiques còmodes, al servei de la gentrificació i de la pseudohabitació del barri sense tenir en compte tota la seva sedimentació històrica i social.

Per aquest motiu, a banda de participar en processos d'obertura al públic del centre, com són els Tallers Oberts de Poblenou, intenta constantment acompanyar aquestes formes més immediates de visualització i obertura amb processos didàctics que emplacin directament les accions artístiques i les seves repercussions polítiques a l'interior del barri.

Amb aquesta intenció, La Escocesa ha obert una sèrie de diàlegs institucionals amb altres entitats del barri, començant a pensar en **formes d'incidència mútua**. A més de les institucions ja consignades a les pàgines anteriors (betevé, Fundació Joia i l'espai gastronòmic Santa Rita a través de les residències translocalitzades; institucions de tot tipus, creuades per la mirada artística, a través d'ETI Barcelona; institucions educatives a través del mòdul específic de la convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística 2020), La Escocesa està treballant també amb el centre cívic Can Felipa per visibilitzar-hi els resultats de les seves recerques, i amb entitats veïnals com l'Associació Flor de Maig i la Taula Eix Pere IV, per tal de generar circulacions fructíferes entre els diversos públics de cadascuna d'elles.

Activitats acollides

La Escocesa forma part de diverses xarxes professionals i del territori en el qual opera. Per una banda, el centre és membre de la Xarxa de Fàbriques de Creació de l'Ajuntament de Barcelona; XarxaProd, xarxa d'espais de producció d'arts visuals; i de Poblenou Crea! – Tallers Oberts de Poblenou. Totes aquestes són espais relacionals professional de l'àmbit de la creació cultural a diversos nivells, municipal, català o del barri. Per altra banda, La Escocesa també participa en diverses entitats col·lectives ciutadanes i veïnals de Poblenou i Sant Martí, com la Taula Eix Pere IV i la Coordinadora d'Entitats del Poblenou, i col·labora amb col·lectius més informals que es configuren al voltant del territori o de la pràctica artística.

Les relacions que s'estableixen amb aquestes xarxes tenen diferents nivells: en alguns casos la direcció o membres de la Junta de La Escocesa participen a les assemblees, trobades o conferències; en d'altres, són les xarxes que participen activament d'iniciatives pròpies de la Fàbrica. En algunes ocasions, es fan també cessions d'espai per a la celebració d'activitats.

A continuació es detallen algunes de les accions que, en col·laboració amb aquestes xarxes, acollirà La Escocesa al llarg del 2019, assistint també a la producció dels projectes que se'n deriven. Hi ha altres accions que depenen, però, de la flexibilitat de La Escocesa a l'hora d'acollir-les, i que per tant encara no es poden detallar al projecte d'enguany.

TALLERS OBERTS POBLENOU

14 i 15 de setembre

Els Tallers Oberts del Poblenou neixen l'any 1996 amb l'objectiu d'apropar el públic als artistes, obrint les portes dels seus tallers per mostrar les seves obres i espai de treball. Durant els últims vint anys i fins ara ha estat una iniciativa impulsada per diferents espai de creació i exposició ubicats al barri. Ha estat una iniciativa que ha obert les portes per conèixer racons del barri, mostrant l'esperit artístic i creatiu de moltíssims artistes, músics, programadors, performers, artesans i creadors.

Vint espais conformen la plataforma Poblenou Crea!: La Fundició del Poblenou, La Escocesa, Nauart, Zona. Factoria d'Art, Hangar.org, Gabriel Schmitz, Stay Hungry Stay Foolish, Hi-jauh USB?, Art Corner, MQ Creative Lab, Uno de 23, Chez Xefo, Jiser. Reflexions mediterrànies, Taller de Luz, Kind of Cyan, La Lope, L'estoc, Niu, Quadrat 9 i Can Tiana.

La Escocesa organitzarà obrir les portes del tallers dels artistes residents durant un cap de setmana coincidint amb la Festa Major de Poblenou. Els TOP suposen un cap de setmana d'obertura dels espais creatius del barri, un moment de creació de comunitat amb els veïns.

Hi participen totes les artistes residents de curta i llarga durada. Com altres anys, hi ha previst nodrir de programació tota la Fàbrica amb visites guiades, música, xerrades i algun projecte expositiu.

GUTTER FEST

Gutter Fest és un projecte independent pel qual ja han passat més de 300 petits editors, col·lectius i creadors de l'Estat i d'arreu del món. Mitjançant la forma d'un esdeveniment anual i de festa, Gutter Fest es proposa servir com un espai obert i participatiu que vol ser un punt de trobada per a una comunitat activa de productors que investiga, genera, experimenta i celebra els processos impresos i relatius a l'activitat de l'autoedició, la microedició i l'edició independent, gràfica i sonora.

Gutter Fest és un més dels molts ecosistemes que han sorgit els darrers anys i forma part d'un cercle d'afinitat amb altres esdeveniments que fomenten les pràctiques editorials autònomes i autogestionades, un motor de gran importància per a la significació de les gràfiques populars.

El Gutter Fest és gratuït per a tothom, tant per a visitants com per a expositors. Aquest és un màxim argument d'emergència. L'autogestió absoluta i la gestió autònoma del festival és un dels seus principis.

Aquesta edició continuarà reclamant l'expressió sense tutela, defensant la força transformadora dels discursos no-oficials i estimulant-se a través de les comunitats de treball i dels espais d'intercanvi.

RÀDIO C/C

La Escocesa està treballant actualment amb la ràdio comunitària C/C amb la intenció de crear al pati de la xemeneia una petita estructura des de la que poder emetre programes de ràdio comunitària, amb una forta incidència al barri. Aquest dispositiu servirà alhora com a canal d'expressió dels artistes residents que treballin en aspectes sonors i/o radiofònics i que vulguin utilitzar-lo com a recurs.

La ràdio s'emplaçarà en un contenidor marítim de 20 peus, que serà intervingut per artistes de La Escocesa. Els programes de ràdio es faran des de l'interior, de manera mensual i col·laborativa. Ràdio C/C oferirà en aquests casos menjar i beguda, i estarà al càrrec de la curació artística, musical i culinària.

Radio C / C és una ràdio digital sense ànim de lucre que es basa en la seva programació en la promoció d'artistes del panorama local i internacional. Impulsat per Benjamin Wallinger, aquest projecte digital d'emissió diària a Barcelona amb el propòsit d'oferir una alternativa cultural a l'entorn digital, amb una programació musical molt àmplia que abarca tot tipus de gènere: discoteca a casa, passant per indie, jazz, trap, hip hop o fins al flamenc. Tal com defineixen el projecte, el seu objectiu és «trencar barreres i fomentar la lliure expressió», a través d'una transferència global tots els dies de la setmana.

L'estació independent s'ubica des dels seus inicis al cor del barri de Poblenou. Al 2019 van aprofitar la oportunitat d'emetre des del Gran Teatre del Liceu, a un espai ideal dins del edifici i amb visites directes a les Rambles. Amb la relació amb La Escocesa tornarien al contacte directe amb el barri i amb l'entorn artístic que els és propi.

FESTIVAL 48H OPEN HOUSE BARCELONA

Octubre

La Escocesa col·labora des de fa sis anys amb el festival d'arquitectura 48h Open House Barcelona, obrint les seves portes i organitzant visites guiades a càrrec d'arquitectes i artistes residents. Per al 2020, tornarà a obrir els espais de la Fàbrica per als amants de l'arquitectura.

El 48H Open House Barcelona es presenta com una oportunitat única para gaudir de l'arquitectura i la seva relació amb la història de la ciutat de Barcelona, amb una àmplia selecció d'edificis que representen diversos períodes i exemples de transformació urbana oberts al públic. El seu principal objectiu és alentar a la ciutadania a apreciar el valor de la bona arquitectura i l'urbanisme, obrint al públic més de 150 edificis emblemàtics de 6 municipis de la província de Barcelona (Barcelona, Santa Coloma de Gramenet, Vilassar de Dalt, Sant Joan Despí, Badalona i l'Hospitalet de Llobregat) de diferents estils, formes i mides.

PROGRAMA D'INTERNACIONALITZACIÓ

El programa d'internacionalització de La Escocesa per al 2020 treballa a dos nivells: el primer relaciona el centre amb **grans institucions internacionals**, i té l'objectiu de posicionar La Escocesa en el panorama internacional artístic, alhora que oferir l'oportunitat als artistes d'ampliar el seu currículum amb **residències a institucions europees de prestigi**.

El segon nivell aposta per **propostes experimentals**, entenent que el model d'intercanvi, heradat per part de la majoria de centres de residències artístiques, té menys interès des de la irrupció de la digitalització, que fa el treball internacional en xarxa més fàcil i torna menys necessaris els processos d'intercanvi que normalment, per la seva curta durada, impedeix fer intervencions artístiques realment contextualitzades al territori. Per oferir resposta a aquesta situació, La Escocesa porta des del 2019 experimentant amb altres formats, **més basats en la comunitat i en la circulació**, que puguin oferir altres **respostes a les necessitats d'internacionalització** de les artistes residents.

Per al programa d'internacionalització 2020, **La Escocesa col·laborarà amb les següents institucions i organismes:**

- Europa Creativa
- Euroregió Pirineus-Mediterrània
- Genève2020 (ONU; participació del Centre Georges Pompidou de París i la Serpentine Gallery de Londres, dintre d'altres)
- Institut Ramon Llull
- Institut Francès de Barcelona
- Fundació Güell
- Cité Internationale des Arts (París, França)
- Ars Industrialis (París, França)
- Le BBB (Toulouse, França)
- GlogauAIR (Berlín)
- BelgradeAIR (Belgrad, Sèrvia)
- Blok (Zagreb, Croàcia)
- LazniaCCA (Gdansk, Polònia)
- A Titolo (Torí, Itàlia)
- Ajuntament de Cutrofiano (Salento, Itàlia)
- Casa Planas (Palma de Mallorca)
- Idensitat (Barcelona)
- Homesession (Barcelona)

Beques d'intercanvi

L'intercanvi d'artistes en centres de creació és imprescindible per un bon desenvolupament de les carreres artístiques. A través del contacte amb altres centres, el resident obté l'aprenentatge de noves metodologies i nous interlocutors a partir dels quals té l'oportunitat de fer créixer la seva obra i el seu discurs. A més, la xarxa de contactes i recursos que se li ofereix a l'artista és avui més necessària que mai pels processos de professionalització.

El Programa d'Internacionalització de La Escocesa per al 2020 es planteja com una ampliació del programa de l'any anterior. El programa anterior va funcionar de manera satisfactòria, amb fins a 42 sol·licituds en resposta a la convocatòria de Beques d'Internacionalització, i amb la realització de fins a cinc propostes diferents: quatre beques per residències d'artistes i una residència experimental amb organització i acompanyament curatorial. Per tant, la difusió va ser àmplia, i va despertar gran interès en l'àmbit artístic local i nacional. Això recolza l'adequació dels objectius amb els que es planteja: la necessitat per part d'artistes de professionalització; la seva voluntat d'adquirir i ampliar coneixements i tècniques de manera internacional; el treball en xarxa; la connexió amb els modes de fer i pensar d'altres territoris; i l'impacte directe que la mobilitat té en el desenvolupament de les seves trajectòries.

Les entrevistes realitzades amb agents locals dedicats a l'organització de residències internacionals (Jiser, Homesession, Hangar, Faber Residency, entre d'altres) han servit per refermar la col·lunat de treballar en models de residències d'artistes internacionals que vagin més enllà dels modes d'operar habituals. Normalment s'envien artistes durant un període determinat, a un context desconegut. Això, que indubtablement resulta enriquidor per l'artista, pot comportar alguns aspectes menys positius, com la realització de projectes poc informats en contextos que coneixen només superficialment, o el foment d'un art homogeni, de caràcter internacionalista però desvinculat amb els processos i agents locals. Les residències que poeren de maneres habituals continuent sent necessàries, donat que permeten als artistes accedir als centres culturals europeus —com París o Berlín— o a territoris afins —com Belgrad, capital d'importància a la regió del sud-est europeu—, servint així d'experiències teòriques, pràctiques i metodològiques per als seus processos de treball. Tot i així, experiències com la «edizone zero» de la residència Fora de Camp, d'agost del 2019, de gran èxit i interès pels artistes residents a La Escocesa, ens conviden a insistir en propostes experimentals. Per aquest motiu, la voluntat d'aquest Programa d'Internacionalització de La Escocesa per a 2020 és de combinar les residències habituals amb altres propostes de naturalesa més experimental.

Així, s'ha treballat per mantenir els acords de col·laboració amb aquells centres de residències de format habitual, però d'interès internacional, com la Cité Internationale des Arts (París) i GlogauAIR (Berlín). El diàleg amb Homesession va permetre descobrir que entre el seu programa de residències i el de La Escocesa hi havia una duplicitat, ja que ambdós centres enviaven artistes a Belgrad. Per aquest motiu, al 2020, la residència amb BelgradeAIR es planteja com una col·laboració entre els dos centres.

Respecte als programes experimentals, La Escocesa ha treballat en conjunció amb Idensitat (Barcelona), Casa Planas (Palma de Mallorca) i Le BBB (Toulouse) per a establir ART⇌T, un programa triangular de residències d'artistes al voltant del concepte de territori i de les seves diverses derivacions crítiques en cadascun dels espais geogràfics en els que es localitzen els centres participants. Idensitat supervisa, coordina i acompanya el programa de residències als

tres centres, que va ser presentat a la convocatòria europea de Projectes Euroregionals de l'Euroregió Pirineus Mediterrània i ha resultat una de les propostes premiades. Així mateix, s'ha treballat amb el col·lectiu curatorial Fora de Camp per a realitzar l'edició 1.0 de la residència a la regió de Salento (Itàlia) durant l'estiu del 2020.

D'aquesta manera, es treballa per mantenir les condicions de les diverses propostes i beques de l'any anterior, que van funcionar correctament, però també s'amplia l'oferta del Programa d'Internacionalització amb propostes noves, que extenen la xarxa de col·laboradors internacionals de La Escocesa, com en el projecte ART⇌T.

Es continua apostant per facilitar un suport econòmic mínim per a totes les estades, de com a mínim 800€ al mes. Aquesta aportació permet horitzontalitzar l'accés a la internacionalització dels artistes locals, sense discriminació per la seva situació econòmica. Aquesta aportació mínima ha de cobrir trasllats, manutenció i producció d'obra, tenint en compte que mitjançant els convenis de col·laboració La Escocesa assegura l'allotjament i l'espai de treball.

La convocatòria de Beques d'Internacionalització de l'any 2020 es publicarà el mes de març, tot i que s'està estudiant dividir-la en dos, publicitant una segona fase a la tardor. Constarà de 5 modalitats:

- **París** (Cité Internationale des Arts, amb col·laboració de l'Institut Cervantes, l'Institut Français i la Fundació Güell)
- **Berlín** (GlogauAIR)
- **Belgrad** (BelgradeAIR, amb la col·laboració de Homesession)
- **Toulouse i Palma de Mallorca** (ART⇌T, amb col·laboració d'Idensitat i finançat per l'Euroregió)
- **Salento** (Fora de Camp 1.0)

La modalitat de Salento serà convocada únicament per a artistes residents a La Escocesa, però la resta serà oberta a artistes externs, locals i nacionals. El primer procés de selecció serà realitzat per la direcció de La Escocesa i la persona responsable del Programa d'Internacionalització; éssent l'elecció final a càrrec de cadascun dels centres de residències d'acollida.

Alhora, igual que al 2019, es treballa en què les residències siguin en modalitat d'intercanvi. És a dir, que La Escocesa, alhora que envia a un artista, en rep un altre del centre col·laborador estranger. Això permet no només ampliar la trajectòria dels artistes becats locals i nacionals, sinó també rebre artistes internacionals que puguin enriquir-se al mateix temps del nostre context local i aportar-hi les seves idees i pràctiques, compartint-les amb la resta d'agents locals des de La Escocesa.

Residències internacionals

CITÉ INTERNACIONALE DES ARTS (PARÍS)

Descripció del centre

La Cité Internationale des Arts és una fundació pública benèfica amb més de 50 anys d'antiguitat. La seva activitat principal consisteix en l'organització de programes de residències artístiques a París per a artistes francesos i internacionals. Més de mil artistes, procedents d'un centenar de països i de totes les disciplines, així com comissaris d'exposicions, historiadors de l'art, escriptors i pensadors s'allotgen cada any en un dels 326 estudis de convivència de la Cité Internationale des Arts, repartits en dues seus (als barris del Marais i Montmartre).

La Cité Internationale des Arts també posa en marxa un programa de suport als artistes residents en els seus projectes culturals, en particular facilitant la presentació i difusió de les obres a través de concerts, exposicions, espectacles o projeccions. Ho fa en relació amb altres estructures nacionals i internacionals, establint vincles entre artistes i altres professionals de la cultura.

Descripció de l'acord i condicions

Residència internacional orientada al desenvolupament i producció d'un projecte artístic en relació al context de París, en un centre de residències de referència mundial, la Cité Internationale des Arts. La convocatòria s'orienta a artistes del context espanyol, català i barceloní.

Residència internacional entre gener i març del 2021. Allotjament i estudi de treball al Centre Marais de la Cité Internationale des Arts. Dotació de 800€ mensuals (sumant un total de 2.400€) per a trasllats, manutenció, producció i transport d'obra.

Acompanyament del procés creatiu per part de la Cité Internationale des Arts, amb un mínim de quatre reunions al llarg de la residència.

Possibilitat de formar part del programa d'esdeveniments de la Cité Internationale des Arts, així com de l'Institut Cervantes de París. Possibilitat també de participar als Open Studio Days.

Possibilitat de rebre classes de francès al preu reduït de 10€ per sessió.

Possibilitat de generar xarxa de contactes a través dels Monthly Lunches de la Cité Internationale des Arts.

L'artista haurà de deixar un dipòsit de 500€ amb 60 dies d'antelació a la data de la residència. Aquest dipòsit serà retornat 30 dies després del final de la residència, després d'haver comprovat l'estat del taller i l'allotjament.

GLOGAUAIR (BERLÍN)

Descripció del centre

GlogauAIR va ser fundada per l'artista Chema Alvargonzález l'any 2006 amb la intenció de crear un punt de trobada entre artistes de totes les disciplines per treballar en col·laboració, expandint les seves pràctiques pel que fa a materials, formats i estils. Els processos de treball es mostren cada tres mesos en una exposició i uns tallers oberts (GlogauAIR Open Studios) en què el públic pot veure els treballs d'artistes residents durant aquest període.

En paral·lel al programa de residències, GlogauAIR organitza activitats i projectes d'intercanvi en col·laboració amb altres institucions com Videoart, Soundart o festivals de performance, així com exposicions o presentacions d'artistes. Artistes de totes les disciplines són convidats a participar al projecte. GlogauAIR disposa d'estudis-taller per a cada artista que es beneficiï d'una beca, que a més inclou cuina i diversos espais comunitaris, interiors i exteriors.

Descripció de l'acord i condicions

Acord internacional orientat a l'intercanvi d'artistes entre GlogauAIR i La Escocesa. Pels artistes que es presenten a la convocatòria de La Escocesa, es tracta d'una beca internacional per a artistes del context espanyol, català i barceloní, dedicada al desenvolupament i producció d'un projecte artístic en relació al context berlinès, així com a la participació de l'artista en el programa d'acompanyament a la producció artística del centre de residència, localitzat en un dels pols creatius europeus, Berlín.

En el sentit contrari, GlogauAIR organitza una convocatòria interna entre els seus artistes en residència per a una estada de la mateixa durada a Barcelona, on els artistes reben taller i allotjament per part de La Escocesa. En el cas d'artistes provinents de GlogauAIR, el centre no ofereix un aport econòmic per a viatges, manutenció ni producció.

Residència internacional de l'1 d'octubre al 31 de desembre del 2019. Allotjament i estudi al centre de creació GlogauAIR.

Presentació pública del projecte artístic proposat en el marc dels Open Studios que celebra GlogauAIR a finals de desembre, i inclusió del projecte becat en el catàleg editar amb motiu dels Open Studios del mes de desembre.

L'artista becat haurà de realitzar un esdeveniment o activitat (workshop, presentació pública, etc.) gratuïta per als artistes residents i el públic general, en coordinació amb la direcció de GlogauAIR. És necessari presentar una proposta d'activitat dins de la mateixa convocatòria.

Dotació de 800€ mensuals (sumant un total de 2.400€) per a trasllats, manutenció, producció i transport d'obra.

L'artista haurà de deixar un dipòsit de 600€ amb 30 dies d'antelació a la data de la residència. Aquest dipòsit serà retornat 30 dies després del final de la residència, després d'haver comprovat l'estat del taller i l'allotjament.

BELGRADEAIR (BELGRAD)

Descripció del centre

BelgradeAIR és un programa que forma part de l'organització sense ànim de lucre Center424, que recolza a artistes i curadors. Organitza residències per a artistes que poden durar entre una setmana i tres mesos, i tenen lloc a Belgrad, la capital de Sèrbia. Els seus programes tenen com a objectiu fomentar l'intercanvi cultural entre artistes de diverses disciplines, establir un marc de diàleg i promoure diferents col·laboracions.

L'organització va ser creada al 2012, i des d'aleshores ha acollit a diversos artistes de tot el món. Entre les activitats que ofereixen s'hi troben el foment del treball en xarxa amb organitzacions locals (logística, presentacions a professionals locals de l'art, tallers, exposicions itinerants, estudis d'artistes, visites a la facultat de Belles Arts, reunions amb professors i seminaris), intentant posar en contacte als artistes residents amb professionals rellevants del context artístic de Belgrad amb la finalitat de facilitar les futures col·laboracions.

Descripció de l'acord i condicions

Acord internacional orientat a l'intercanvi d'artistes entre BelgradeAIR, Homesession i La Escocesa. Per als artistes que es presenten a la convocatòria de La Escocesa i Homesession, beca internacional per a artistes del context espanyol, català i barceloní, dedicada al desenvolupament i producció d'un projecte artístic en relació al context serbi, així com a la participació de l'artista seleccionat en el programa d'acompanyament a la producció artística del centre de residències BelgradeAIR, localitzat en un punt clau del sud d'Europa de l'Est. En el sentit contrari, està per determinar si BelgradeAIR podrà enviar a un artista en residència a Barcelona.

Residència internacional en col·laboració amb Homesession, entre setembre i octubre del 2020. Allotjament i estudi de treball a Belgrad, a les dependències de BelgradeAIR.

Dotació de 800€ mensuals (sumant un total de 1.600€) per a trasllats, manutenció, producció i transport d'obra.

Acompanyament del procés creatiu per part de BelgradeAIR al llarg de la residència. Possibilitat de formar part del September 2019 BelgradeAIR's Open Studios, utilitzant l'estudi com a lloc d'exposició. Possibilitat de publicar un catàleg en línia de l'Open Studio, amb menció a l'artista.

BelgradeAIR recolzarà l'organització d'una activitat (workshop, presentació pública, etc.), incloent promoció des dels seus canals socials.

L'artista haurà de deixar un dipòsit de 400€ amb 30 dies d'antelació a la data de la residència. Aquest dipòsit serà retornat 30 dies després del final de la residència, després d'haver comprovat l'estat del taller i l'allotjament.

Programa experimental

FORA DE CAMP 1.0

Descripció

«Fora de camp» és un projecte curatorial ideat dins del Programa d'Estudis Independents del MACBA per un col·lectiu format per Angelica Tognetti, Marina Ribot i Laura Bono Gabarró. El projecte proposa generar un espai expositiu i de residència artística a Arcadia, una antiga masia que es troba a Cutrofiano (Puglia, Itàlia). La masia, rodejada per un camp de quatre hectàries, se situa en un territori culturalment conegut com Salento, una regió abraçada per tres mars a la punta del taló de la península italiana.

El projecte curatorial proposa una col·laboració entre els artistes de la fàbrica oberta de creació analògica La Escocesa i institucions, associacions i artistes que resideixen a la localitat salentina amb la finalitat d'establir ponts, canals de comunicació i transmissió entre les cultures, les herències i els imaginaris dels que cadascú prové amb les tradicions del Sud d'Itàlia. Compartir projectes, creacions i dissenys per tal d'establir diàlegs entre territoris locals presents i futurs.

La metodologia curatorial reprèn el concepte de «fora de camp» que a terminologia fílmica i fotogràfica utilitza per designar l'espai de realitat que queda exclòs de la visió de la càmera, fora de l'enquadrament. El concepte s'apropia per tal d'abstraure'l del seu marc semàntic habitual i poder pensar amb ell espais i corporalitats que s'enquadrin en els límits dels marcs establerts, més enllà del que està legitimat. La masia Arcadia serà l'espai de residència artística, i el camp que la rodeja i els seus voltants (tant el propi camp com els pobles propers) es convertiran en espais eventuais d'exposició i d'activació de les diverses materialitats artístiques.

La particularitat d'aquesta proposta curatorial consisteix en que l'exhibició de les creacions artístiques no es realitzarà en un espai tancat que protegeixi les peces de les intempèries, la brutícia de l'exterior i els possibles canvis climàtics, sinó a l'aire lliure. L'espai expositiu serà un espai efímer on s'hi disposaran peces també efímeres que puguin embrutar-se, trencar-se i desaparèixer.

El projecte tindrà lloc durant el mes d'agost, un mes de particular efervescència cultural al territori salentí. Durant aquest mes se celebra el Festival della Pizzica, un dels festivals més grans d'Itàlia i una de les manifestacions més significatives de cultura popular a Europa. Aquest festival està dedicat específicament al descobriment i a la valorització tant de la tradició gastronòmica com de la música i el ball popular del Salento i la seva fusió amb els altres llenguatges artístics.

Descripció de l'acord

En funció dels pressupostos i els acords obtinguts, es farà, mitjançant convocatòria interna, una selecció de 3 a 5 artistes residents per una estada d'una setmana a Arcadia (Cutrofiano, Itàlia). La residència comptarà amb activitats d'intensificació de la relació amb el context local, com un taller d'elaboració de pràctiques manuals d'artesanía local, un passeig col·lectiu d'exploració del territori, derives en espais urbans, un taller de tècniques d'arxiu, taules rodones per compartir metodologies de treball i activitats per lligar la comunitat mitjançant la preparació culinària i les trobades al voltant de la taula.

ART⇌T

Descripció

ART⇌T és una xarxa de residències pel forment de la recerca i la producció artística a Catalunya, Balears i Occitània. S'estableix com un context de treball compartit, partint d'un marc espacial i conceptual que comparteixen els membres de la xarxa: la «perifèria».

El seu objectiu és desenvolupar processos creatius i col·laboratius d'incidència en el territori mitjançant l'art contemporani, involucrant artistes, agents socials i ciutadania en l'acció local. L'art és una eina de transformació social; l'intercanvi i la mobilitat d'artistes pot facilitar un teixit estable de col·laboració internacional entre territoris i entitats, oferint connectivitat, possibilitats de recerca, i un marc de difusió dels projectes resultants i els socis impulsors.

La xarxa llançarà una convocatòria conjunta de tres residències d'investigació artística, partint d'un tema comú: els conceptes «territori» i «perifèria» i les seves derivacions. Els membres d'ART⇌T tenen ubicacions descentrades en relació als seus àmbits urbans, alhora que, des del seu treball amb art emergent, són espais no convencionals que articulen perspectives de transformació i permeabilitat vers l'acció social i el territori.

Els projectes en residència, partint del bagatge dels proponentes, realitzaran activitats de mediació artística i social amb agents actius locals, tenint en compte les especificitats territorials, vincles i línies de treball de cada lloc. BBB planteja una relació entre passat i present des de la «Retirada», connectada amb la migració actual; La Escocesa treballarà l'espai social del barri; Casa Planas donarà llum a la configuració contemporània del territori partint del seu arxiu fotogràfic.

Els membres de la xarxa visitaran els centres per reforçar la col·laboració, i es crearà una cartografia conjunta de llocs, processos i agents en relació a les temàtiques de treball. Com part integrada del programa, i tenint cura de la sostenibilitat de la xarxa, Idensitat construirà una narrativa comuna, documentant tot el procés.

Descripció de l'acord

L'acord sorgeix de la convocatòria de Projectes Euroregionals 2019 de l'Euroregió Pirineus Mediterrània. A aquesta convocatòria, Casa Planas (Palma de Mallorca), Le BBB (Toulouse) i La Escocesa (Barcelona) proposen una xarxa de residències organitzada per Idensitat (Barcelona). El pla d'actuació és el següent:

- Punt de partida i redacció de les bases de convocatòria (gener-març 2020). Es compartiran metodologies, s'establirà un pla de treball i estratègies de comunicació conjuntes, tenint en compte la temàtica general proposada, les necessitats de cada entitat i de la xarxa, i el context social. S'articularan les residències artístiques a cada context local, establint contactes previs amb agents locals. S'establirà el pla estratègic d'un any (2020) i un any vista (2021) i es redactaran les bases de la convocatòria de residències.
- Difusió d'una convocatòria de projectes per residències d'artistes creuades (març-abril 2020). Comunicació internacional de la convocatòria mitjançant les xarxes de contactes i canals habituals de les diferents entitats.

- Resolució de la convocatòria (maig 2020), mitjançant jurats mixtes conformats pels centres i agents implicats, així com per agents externs a la xarxa.
- Cartografies de cada territori (gener-novembre 2020). Cada membre de la xarxa proposa possibles agents del context territorial per a treballar en col·laboració amb els artistes que participen a la residència. S'elabora una cartografia a partir d'entrevistar els diferents agents i descriure la seva implicació en el territori. Relat i documentació dels processos creatius. Registre del procés, ordenació, selecció i catalogació dels materials de registre. El registre dels processos es farà en català i francès.
- Treball previ a la realització de la residència (maig-setembre 2020) i tasques de mediació assumides per cada centre amfitrió.
- Desenvolupament de les residències (setembre-octubre 2020). A partir dels projectes i artistes seleccionats, i dels agents socials proposats per cada centre amfitrió, es desplegarà la residència, que consta de quatre parts: presentació i presa de contacte entre els artistes, agents socials i centres amfitrions; dinàmica-taller; presentació dels resultats; dinàmica participativa d'avaluació de les activitats, amb la participació dels agents socials, els artistes i el centre amfitrió. Les tres residències tindran una durada de dues setmanes, i es portaran a terme de forma escalonada.
- Acte públic de presentació global i avaluació conjunta (desembre 2020-gener 2021). Presentació conjunta dels resultats i accions generades al marc de les residències a França al centre Le BBB. Acte de comunicació públic per compartir les experiències. Amb una metodologia participativa, es farà una presentació de les experiències de l'intercanvi. Aquest encontre serà documentat com una activitat més.
- Difusió (març 2020-gener2021) dels resultats mitjançant pàgines web, materials gràfics (cartells i tríptics), xarxes socials, mailing. Els materials estaran disponibles en català, francès, castellà i anglès.
- Web pròpia del projecte (gener 2020-gener 2021). Es crearà un lloc web del projecte, vinculat als diferents llocs web dels socis membres de la xarxa, i es recollirà en una publicació digital. A la web també es presentarà un vídeo documental de tot el procés.
- Redacció de memòries i justificació econòmica (gener-abril 2021). Revisió de tots els indicadors d'avaluació.

L'enviament d'artistes serà de 2 setmanes, entre setembre i octubre de 2020 (1 artista). La recepció serà també de 2 setmanes, entre setembre i octubre de 2020 (1 artista). El procés de selecció serà realitzat de forma conjunta per totes les institucions participants.

Participació en projectes internacionals

Al llarg del 2019, La Escocesa participarà en **quatre projectes europeus**, que s'establiran, a diferents nivells com a proves pilot d'una relació sòlida i continuada a partir del 2020.

Per una banda, la participació al projecte **Genève2020** té la finalitat de situar una línia de recerca activa a La Escocesa en el marc d'un projecte d'escala europea, i contribuir-hi establint la pròpia fàbrica de creació com un dels pols locals integrants del projecte, a partir de l'establiment d'un laboratori de participació ciutadana sobre formes alternatives d'interacció social i econòmica, utilitzant metodologies artístiques i portant-les a altres escales.

Per altra banda, la participació com a *partner* en diversos projectes europeus proporciona finançament extra a La Escocesa, alhora que l'emplaça dins del panorama cultural internacional. Per al 2020, La Escocesa participarà als projectes europeus ART $\rightleftharpoons$ T (Euroregió Pirineus-Mediterrània, explicat més amunt), ETI (Europa Creativa, explicat a l'apartat «territori») i Tema O (Europa Creativa, pendent de resolució).

GENÈVE2020

A partir de la invitació de Bernard Stiegler a Barcelona (dirigida i coordinada per La Escocesa, acollida al MACBA i dins del marc de la biennial Ciutat i ciència), La Escocesa està treballant per convertir-se en un dels pols locals, l'únic a l'Estat espanyol, del projecte europeu Genève2020, dirigit per Ars Industrialis (París). El nucli conceptual i teòric l'està desenvolupant a través del grup de recerca continuat «Metodologies artístiques i economies contributives»; alhora, tant aquest grup com, en general, l'equip de treball de La Escocesa, està estudiant com formalitzar aquesta relació de cara al 2020, per tal de poder-se constituir formalment com a una peça d'aquest projecte europeu i poder optar a les subvencions europees corresponents.

Genève2020 és un objectiu assignat al grup de treball Ars Industrialis i a l'Institut de Recherche et d'Innovation del centre Georges Pompidou en relació al projecte europeu «*Plaine commune territoire apprenant confributif*», que consisteix en commemorar a Ginebra, al llarg del 2020 i en el marc de l'Organització de les Nacions Unides, un *memorandum of understanding* exposant, per una banda, la necessitat de reconsiderar la història centenària de la Societat de les Nacions i de l'Organització de les Nacions Unides a la llum de l'anàlisi, fet per primer cop per Marcel Mauss el 1920, del futur de les relacions entre nacions, del dret internacional i del que ell va denominar la internació, afirmant la no-solubilitat de les localitats nacionals.

Per altra banda, es reivindicarà en aquest marc la necessitat d'inscriure aquesta qüestió de l'internació en l'era de l'antropocè, en vistes a projectar-hi la performativitat d'una nova macroeconomia a l'escala del que, en relació a la consideració de la biosfera el 1926 per Vernadsky, es pot considerar la tecnoesfera, és a dir, l'era de l'antropocè.

Aquesta macroeconomia està caracteritzada pel fet de tenir com a criteris d'avaluació (com a valors d'ús i valors de canvi) la lluita contra l'entropia, el que significa també revaloritzar completament els sabers (que són els únics que permeten bifurcacions antiantròpiques) i les localitats (l'antiantropia i la negantropia només pot produir-se a nivell local).

La Escocesa, a través del grup de recerca actiu «Metodologies artístiques i economies contributives», confeccionarà al llarg del 2020 un pol local barceloní dins de la pròpia fàbrica, entesa com un laboratori d'alternatives socials i econòmiques que revaloritzi els sabers i els reivindiqui en una escala local. Serà aquest l'experiment que es presentarà dins del marc de Genève2020 i que es presentarà, conjuntament amb la resta de proves pilot locals europees, a l'Organització de les Nacions Unides al llarg del 2020.

TEMA O

(Pendent de resolució)

Tema Observatory és un projecte artístic de creació social creat com a plataforma en xarxa per a projectes de recerca i experimentals i aplicat a contextos específics vinculats a 4 ciutats europees.

Els socis de Tema O comparteixen interès per les pràctiques d'art compromeses socialment i esperen aquest projecte, basat en la convicció que les arts poden servir d'eina per afectar o interactuar en contextos de naturalesa multicultural, implicar els participants, així com estimular la creació. energia per a tota la comunitat, sent els artistes, un pont per trobar terrenys comuns i un llenguatge relacional. Les experiències de Tema O tindran com a eix comú un context urbà específic (districte, zona), relacionat amb el fenomen de la migració i el creixement de la desigualtat social.

L'associació també creu en el potencial de la transversalitat de les pràctiques artístiques contemporànies per obrir entorns creatius participatius que beneficien diverses àrees de la societat, des del benestar, la resolució de problemes o fomentar el diàleg i la cohesió social. Tema O troba la seva efectivitat treballant localment (Nodes locals a cada ciutat sòcia) alhora que té una perspectiva internacional (observatori multinodal internacional per treure conclusions junts).

Les activitats dissenyades per al programa Tema O segueixen una metodologia pas a pas, és a dir: recerca i anàlisi de diversos contextos; identificació de necessitats dels grups objectiu; implicar alguns artistes per treballar junts (residents locals i internacionals a cada ciutat); l'activació de propostes col·laboratives conjuntament amb els participants (grups destinataris i organitzacions locals). El treball dels artistes amb la comunitat, les sortides creatives i els possibles despreniments i esdeveniments relacionats amb la comunitat ajudaran els participants i beneficiaris a adoptar aspectes nous i positius del seu entorn de vida, contrarestarà l'aïllament social i millorarà l'autoestima, tot provocant un impacte positiu i transformació de la comunitat.

Objectius

Tema O pretén convertir-se en un marc de connexió i multiculturalitat, fomentant la reciprocitat i l'intercanvi de coneixement, creant diàleg i atraient nous públics.

Els objectius de Tema O són:

- Impactar en les comunitats multiculturals implicades en diferents parts del procés de treball, amb els resultats de la col·laboració d'artistes i actors socials que vinculen diferents tècniques en el camp de l'art contemporani, amb altres àmbits culturals i socials.
- Promoure els diàlegs locals i contribuir a la cooperació entre persones, així com crear un espai d'integració i intercanvi comú mitjançant activitats artístiques participatives específiques del lloc.
- Obrir un procés multidisciplinari de co-creació i coneixements per tal d'intercanviar coneixements, relacionant-se amb art i organitzacions culturals, implicant la comunitat local i

els nouvinguts en el desenvolupament del projecte i en la promoció continuada per millorar els seus entorns.

- Promoure la mobilitat transnacional de creadors, artistes i professionals donant-los les eines per cooperar internacionalment, desplegats en contextos locals i per internacionalitzar les seves activitats.
- Promoure projectes artístics participatius com a mitjà per crear una experiència llarga i inspiradora per treballar en col·laboració amb diferents comunitats i compartir els resultats mitjançant actes públics per obrir el projecte a un públic més ampli.
- Crear espais per a accions multidisciplinàries relacionant artistes, ciutadania, organitzacions socials i culturals locals i responsables polítics; introduint les arts participatives com a eina de sensibilització i transformació social.
- Analitzar cada context de ciutat i compartir experiències que puguin tenir un impacte social local, treballant amb l'àmbit de la multiculturalitat afectat per dues vies de mobilitat transnacional: la migració forçosa i voluntària.
- Contribuir a millorar el diàleg transcultural, promoure el reconeixement mutu i el respecte a les diferents formes de cultura i ajudar a la integració sociocultural de diferents formes de migració, construint un sentit positiu de comunitat i identitat i inspirant un lloc de lloc, respectuós amb la diversitat cultural. .
- Els fenòmens de mobilitat transnacional a les societats contemporànies, especialment la migració o els desplaçaments per raons polítiques, exerceixen una presència dins de l'espai públic, acabant determinant tant: la forma i els processos de producció i reproducció d'identitats culturals, i la transformació de les característiques socials i físiques. espai a nivell social, polític i cultural.

Tema O pretén promoure el diàleg intercultural mitjançant l'estudi d'aquests fluxos de mobilitat transnacional i les seves interaccions en espais socials. Exploraran les relacions de causa i efecte que es produeixen entre habitants locals (habitants d'un lloc determinat) i translocals (aquells que es consideren desconeguts, estrangers o els altres, noves identitats en llocs específics). Aquestes relacions i les seves conseqüències (definides tant per aïllament com per connexió), tenen molt a veure en com la mobilitat transnacional (circulació de persones, idees, símbols i coneixements) influeix en l'espai social i físic urbà i la participació cultural de la gent dels barris i ciutats. Aquestes formes de mobilitat han afectat les àrees locals, tant pel que fa a l'organització espacial com a l'experiència de viure en un lloc determinat (situacions de vulnerabilitat, precarietat, aïllament, baixos ingressos, però també espais de possibilitat de connexió i innovació social).

Els reptes que plantegen els resultats de la translocalitat, produeixen efectes diferents en funció de les seves circumstàncies, temps i ubicacions, mentre que el debat sobre la "crisi" migratòria passa cap a un debat polític sobre qui té dret a moure's, enfrontant-se a les ciutats europees un context complex, geopolític. circumstàncies econòmiques que requereixen anàlisis i propostes a diferents nivells.

Tema O es proposa experimentar amb noves formes de interacció i interacció social mitjançant pràctiques artístiques participatives i reforçar els canals de comunicació que ajudin a imaginar la diversitat i les múltiples identitats que habiten i comparteixen l'espai urbà.

Les accions de Tema O es basaran en la creació d'un observatori multinodal internacional en el qual es pot promoure experiències artístiques amb protagonistes socials, culturals, artistes, comunitats locals i translocals; facilitar configuracions no formals per a situacions de formació i promoure una pedagogia de desviació per a l'adquisició de noves habilitats (com ara llenguatge, gestió de projectes, integració professional); millorar la interacció i la participació cultural; i promoure el desenvolupament de la carrera d'artistes. L'ús dels nodes locals com a punt de trobada i la coincidència de reunions de socis, dins del període de residències, asseguraran un millor flux d'idees i accions. És important tenir en compte que totes les ciutats associades utilitzaran el mateix model però planificaran activitats locals tenint en compte les particularitats de cada context.

Participants

Els socis participants tenen una forta experiència en la implicació dels ciutadans en el desenvolupament artístic i urbà i comparteixen el mateix interès per projectes creatius inspirats en enfocaments artístics i inclusius, i participen ciutadans, professionals de l'urbanisme, responsables locals i polítics, grups d'interès.

L'associació es basa en el balanç de la diferència: d'àrees geogràfiques distintives, llenguatge i característiques; utilitzant diferents metodologies, però centrades en les arts com a eina de transformació. Els diferents orígens geogràfics i culturals dels socis, proporcionaran una perspectiva diferent del paper de l'art com a "eina de consciència i acció" per abordar narracions hegemòniques sobre aquests temes des d'una perspectiva europea realment polifacètica.

Tots els implicats en la col·laboració tenen experiència demostrada en el treball en el camp de les arts, i les arts socialment implicades i ja participen en xarxes establertes que desenvolupen funcions actives i comparteixen la seva experiència i provada experiència en col·laboracions i en relació amb recursos públics i de decisió. -cossos de fabricació. Tots els socis s'havien creuat abans i aquest projecte és el producte de la forta voluntat de treballar junts amb l'objectiu d'una associació sostenible i cooperativa a llarg termini. Aquest projecte proporciona oportunitats per establir nous fluxos entre països que comparteixen moltes experiències (és a dir, Espanya i Croàcia estan fortament afectades per la crisi econòmica, moltes persones emigrant a Europa occidental, Itàlia, Espanya, Croàcia compartint mobilitat turística, Croàcia i Polònia compartint passat social i actualitat). tendències a tancar les fronteres), però també moltes diferències (passat colonial o no colonial, etc.).

L'associació demostrarà ser capaç de nodrir perspectives alternatives i generar nova comprensió i oferirà la possibilitat d'aprendre les unes de les altres experiències: fracassos i èxits. La col·laboració es va desenvolupar orgànicament mitjançant col·laboracions anteriors, es connecta a través de valors compartits, interès compartit per treballar de manera creativa des de contextos urbans locals i una necessitat compartida d'adaptar-se a l'entorn global canviant implicat en els temes socials actuals per provocar debat i crear nous públics educats. .

Idensitat és un projecte d'art que investiga formes d'impactar sobre l'àmbit públic mitjançant propostes creatives relacionades amb el lloc i el territori en les seves dimensions espacials, temporals i socials. Des dels seus inicis el 1999, ha estat en contínua transformació per convertir-se en un sistema complex, incorporant altres projectes, accions o intervencions,

promovent processos, organitzant exposicions, publicant ... Un sistema basat en dinàmiques de col·laboració per tal de construir una relació entre contemporani. pràctiques artístiques i espai social, mitjançant la investigació, producció, educació en un context determinat i distribució en un context més ampli.

Laznia CCA és una de les primeres institucions culturals públiques creades a Polònia després del 1989. Els seus objectius principals són mostrar els darrers desenvolupaments en l'art contemporani, el procés del seu canvi, involucrar fenòmens culturals i socials a tot el món, educar el públic sobre aquests temes. a través d'exposicions, intercanvis artístics, intervencions, programes educatius innovadors, conferències acadèmiques, conferències, concerts, projeccions de cinema. La seva activitat es divideix en camps principals: art a l'espai públic, art i ciència, intercanvi internacional (incloent el programa de residència dins i fora de Gdansk), educació

Blok opera a la intersecció d'art, recerca urbana i activisme. Els projectes estan dissenyats com a plataformes de treball col·lectiu d'artistes i organitzacions locals i internacionals, així com per a tots els interessats en l'art dedicat socialment. Operant des del 2001, Blok ha produït més de 200 projectes d'art a l'espai públic, nombroses conferències, exposicions i publicacions sobre l'espai públic i les infraestructures urbanes, el feminisme, el paper de l'art en els processos de transició a SEE etc., individualment o dins de col·laboracions locals i internacionals.

A Titolo és una organització sense ànim de lucre que investiga el paper i el potencial de l'art en els processos de transformació urbana i social mitjançant la cura i producció de projectes d'artistes, projectes participatius d'art i disseny urbà, residències, exposicions, programes públics, documentals i altres activitats culturals. Forma part del programa Nou Patrons (Nouveaux Commanditaires / Nuovi Committenti) impulsat per la Fondation de France.

La Escocesa és una associació sense ànim de lucre les activitats es basen en valors culturals i expressions artístiques. Instal·lada en una antiga fàbrica de teixits i dins de la xarxa de fàbriques creatives de Barcelona, La Escocesa està gestionada pels artistes que tenen estudi dins dels seus espais; aquests artistes conformen l'Associació d'Idees EMA, que té el poder d'administrar els espais, les activitats i el pressupost de manera assembleària i col·lectiva.

COMUNICACIÓ

En matèria de comunicació, La Escocesa ha signat pel 2020 un **conveni amb el Departament de Periodisme i Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona**, amb la intenció de establir una relació estable i anual amb un grup de recerca de la Universitat, que investigarà sobre La Escocesa i sobre formats de comunicació, aplicant-los al dia a dia del centre.

Aquesta estratègia parteix de concebre La Escocesa com un centre on no només s'hi realitzen processos artístics experimentals, sinó que la seva pròpia estructura pot ser subjecte d'experimentacions. Aquesta idea va aparèixer durant la jornada **«Espais culturals i plataformes digitals: la responsabilitat de les institucions culturals davant la oligopolització dels mitjans»**, celebrada a La Escocesa el 27 de novembre del 2019. En aquesta jornada, a partir d'una taula de crítica i reflexió formada per Esteban Hernández (El Confidencial), Santiago Giraldo (Vicedegà de recerca del Departament de Periodisme de la UAB) i Enric Puig, així com dels exemples concrets d'Anna Madueño (La Perla 29) i Luz Broto (Graf), va permetre explorar **noves formes de comunicació** davant les que La Escocesa es va prestar com a lloc d'experimentació.

A partir d'aquesta relació, un grup de recerca de la UAB estarà al llarg del 2020 analitzant l'estructura i les activitats externes i internes de La Escocesa, **estudiant la forma en la que es relacionen els diversos cercles comunitaris i el públic**. D'aquesta recerca en sorgirà, al llarg de l'any, **diverses accions concretes** que un becari d'aquest grup, treballant a La Escocesa de manera periòdica, s'encarregarà de portar a terme. Aquesta persona serà alhora la que crearà una **comunicació fluïda entre la Universitat com a nucli d'investigació i La Escocesa com a nucli d'acció**.

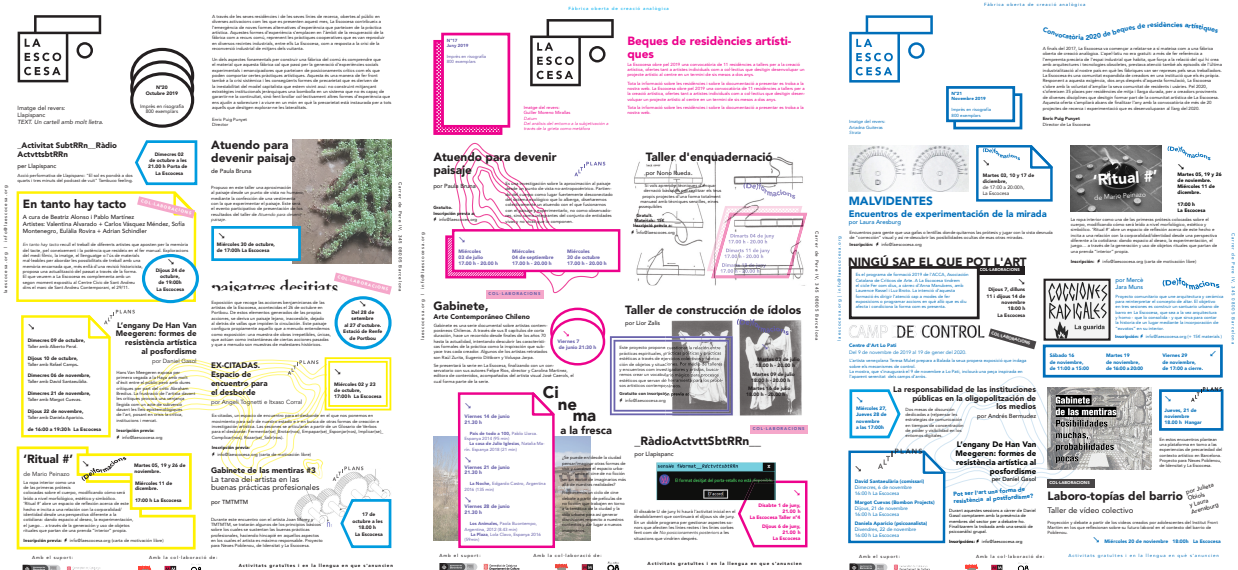
Pla de comunicació

El 2018 es va dissenyar tota una nova identitat visual incorporant el nou lema (Fàbrica oberta de creació analògica). L'estudi de Laia Guarro va ser l'encarregat de la nova creació de marca, proposant amb el concepte d'identitat líquida un logotip que els artistes poden intervenir.

La nova imatge de La Escocesa reflecteix aquesta voluntat d'autoproducció analògica mitjançant la línia d'identitats flexibles o líquides, corrent contemporània del disseny gràfic que minimitza els elements identitaris visuals per donar lloc a la variació en cadascuna de les seves aplicacions. A mode d'exemple, serà el propi artista qui entrarà de ple en el disseny de la seva pròpia cartelleria, emprant la maquinària disponible a La Escocesa per la seva impressió.

També s'han simplificat les seccions del web laescocesa.org i s'ha adaptat el disseny a la nova imatge gràfica, optant per una estètica més minimalista i elegant. Actualment, La Escocesa es troba en fase de **renovació de la seva web**, que adquirirà un disseny renovat i una navegació més senzilla, alhora que s'implementaran tant els apartats d'agenda i actualitat com els d'arxiu.

La Escocesa treballa amb un **element de comunicació primari** del que es deriven elements secundaris i, finalment, elements terciaris que depenen dels dos primers. L'element de comunicació fonamental és un **full mensual**, imprès amb la màquina de risografia de La Escocesa, que **es distribueix en punts culturals** clau de la ciutat de Barcelona.

Aquest full, similar a un full de diari, té un format dinA3 i inclou al vers tota la programació mensual de La Escocesa. El revers es deixa en blanc per tal que cada mes pugui utilitzar-lo un artista resident (o un usuari quan escaigui) amb una proposta pròpia. El full es plega fins a la mida d'una postal que es deixa als punts de difusió que es determina amb l'empresa de distribució Marc Martí, amb qui La Escocesa ha arribat a un acord.

L'element de comunicació secundari són el lloc **web de La Escocesa** i la seva **newsletter**, que mostren en versió digital la programació que es reflexa al full mencionat, amb les variacions i els annexes que es puguin produir d'última hora.

Finalment, l'element de comunicació terciari són les **xarxes socials**. En particular, Facebook es destina a reproduir els materials que es van generant a l'apartat «actualitat» del lloc web.

Altres xarxes socials com Instagram es deixen a disposició temporal dels artistes residents, usuaris o artistes becats que estiguin desenvolupant els seus projectes al marc de La Escocesa, per tal d'utilitzarlos com espais lliures d'intervenció per promocionar la seva pròpia obra o fer accions específiques pel format.

En paral·lel, s'està treballant en generar un arxiu de vídeo, àudio i textos de totes les activitats que es produeixen a La Escocesa, que es penjaran al canal de Vimeo del centre i a l'apartat «arxiu» del lloc web, que funcionarà com un blog amb etiquetes.

Al llarg del 2019, des de La Escocesa, amb la col·laboració de diversos estudiants de màster de la UB i la UAB, s'ha estat realitzant un treball de comunicació que busca generar vincles entre la fàbrica de creació i altres organismes socioculturals, especialment del barri de Poblenou. També s'han tingut en compte diverses organitzacions que funcionen a altres barris de Barcelona i que mostren interessos en comú, tant en les pràctiques artístiques com en els continguts que s'hi aborden, així com en la forma de gestió. Entre aquests, s'hi troben associacions, museus, casals de barri, centres de creació, tallers i col·lectius socials i culturals.

L'objectiu inicial era aconseguir una major participació de persones, realment interessades en les diverses activitats que es desenvolupen i programen a La Escocesa.

A partir de les diverses reunions, participació en activitats, notes de premsa, converses informals amb artistes residents i no residents,... es desprenen alguns comentaris i observacions que es repeteixen i que permeten donar comptes de com es percep La Escocesa. Per mostrar-ho, es realitza el següent DAFO:

Debilitats

- Hi ha desconeixement, especialment fora de la comunitat artística, de què es realitza en un espai com La Escocesa, el seu àmbit d'acció, les possibilitats que permet i les formes d'involucrar-se. Què és una fàbrica de creació? Per a què existeix La Escocesa?
- Hi ha la percepció generalitzada de que és un lloc més aviat tancat, on hi participen principalment els artistes residents i els seus amics.
- Hi ha una relació dèbil amb el públic aliè als cercles artístics.
- Hi ha recursos escassos per a la comunicació, el que genera un treball insuficient de difusió i comunicació.
- Té una ubicació menys accessible que altres zones de concentració cultural.

Fortaleses

- Té 20 anys d'existència.
- Compta amb una diferenciació característica, que té a veure amb el desenvolupament de l'art analògic i l'ús de les tecnologies baixes o obsoletes.
- Els residents i socis usuaris són part d'un projecte col·lectiu més enllà de l'individual.
- La comunitat actual està involucrada de manera activa, tant pel que fa a residents com a l'equip, els usuaris i els visitants habituals.
- Compta amb un model de gestió associatiu.

- Compta amb un gran espai i amb un pati excel·lent per a diversificar activitats i propostes artístiques. També per a acollir-hi activitats externes i propostes de barri.
- Totes les seves activitats són gratuïtes.

Amenaces

- Els llenguatges artístics poden ser més complexos d'entendre, i per tant poden provocar distància entre La Escocesa i els seus artistes, per una banda, i els ciutadans o agrupacions no properes a aquestes expressions artístiques, per l'altra.
- La falta de climatització pot comportar la preferència d'artistes per espais amb instal·lacions més amigables.
- Que La Escocesa sigui veient-se com un espai tancat. I, per altra banda, que segons quines obertures de l'espai desperfilin la filosofia i esperit de la fàbrica, convertint-la en un lloc de moda.

Oportunitats

- Donar a conèixer La Escocesa en general: l'espai, els artistes, els projectes que s'hi desenvolupen, els residents, la familiaritat del col·lectiu, etc.
- Aprofundir i explicar a l'exterior què significa la creació analògica i perquè hi ha una tendència artística en l'utilització de tecnologies obsoletes.
- Augmentar les aliances estratègiques amb organitzacions afins.
- Acostar-se als alumnes, generant més aliances amb escoles d'art i disseny, entre d'altres.
- Enfortir la relació dels artistes amb el barri i entorn, mostrant-se com un lloc més obert.
- Enfortir el vincle amb la comunitat actual de La Escocesa i augmentar-la.

A partir d'aquesta anàlisi, es proposa realitzar un pla de comunicació que, seguint la línia de La Escocesa, apunti principalment a visibilitzar i explicar què és aquesta fàbrica oberta de creació analògica, seguint tres eixos:

1. Donar una major visibilitat a La Escocesa, els seus residents i les seves activitats.
2. Vincular La Escocesa amb el seu entorn, prestant especial atenció al que hi succeeix al barri.
3. Enfortir i augmentar la comunitat de La Escocesa.

Es suggereix utilitzar com a fita inicial de comunicació l'arribada dels nous artistes al març del 2020, juntament amb les seves diverses propostes, sumades a les dels antics residents que continuen a l'espai.

Eix 1. Donar una major visibilitat a La Escocesa, els seus residents i les seves activitats.

És important que tant residents com usuaris comprenguin que es necessita la seva ajuda per a difondre el projecte.

- 1.1. En mitjans de comunicació: treballar, a partir de bases de dades de periodistes d'art i cultura (TV, ràdio, premsa escrita i digital), en convidar-los no només a conèixer La Escocesa i la seva història, sinó també als seus residents i equip, convidant-los a un cafè o a menjar.

1.2. En plataformes digitals, generar campanyes i continguts atractius per a generar una major circulació d'usuaris.

- Campanya 1. Què és La Escocesa? Què és l'art analògic? Quin valor té avui? En diferents vídeos, els residents, usuaris, veïns contesten en 10 segons.
- Campanya 2. Coneix a... Un cop al mes, es puja a la web i es viralitza un vídeo d'un resident contestant breument a tres preguntes: Qui és i amb quina tècnica treballa? Quines obres està produint? Perquè va voler sumar-se a la comunitat de La Escocesa?
- Campanya 3. Concursos en què se sortegin làmines risogràfiques fetes pels artistes residents.

Eix 2. Vincular La Escocesa amb el seu entorn.

2.1. Veïns: visites guiades a veïns a La Escocesa, com a punt de partida per a vincular-se entre ells; menjars comunitaris; tallers i projectes pensats conjuntament entre els artistes i els veïns.

2.2. Escoles i organitzacions: convidar a cursos d'Universitats i escoles a conèixer La Escocesa.

Eix 3. Enfortir i augmentar la comunitat de La Escocesa.

3.1. Obert a totes i tots: tallers oberts de creació analògica.

3.2. Menjars a La Escocesa: mitjançant un sorteig per xarxes socials, es convida a qui estigui interessat en dialogar durant el menjar amb algun artista de La Escocesa.

Altres plans d'acció per al 2020:

- Crear un arxiu web accessible.
- Cada setmana, convidar a tots els que han posat un «like» o que assistiran a un esdeveniment a inscriure's a la newsletter.
- Quan l'equip de La Escocesa puja o comparteix algun contingut, compartir-lo o enviar-lo als residents per a que reforcin la seva viralització, amb la intenció de generar major interacció i millora d'algoritmes.
- Destacar «moments a La Escocesa» i «racons de La Escocesa», accions simples que generen proximitat a les xarxes.

Canals de difusió

Per comunicar el projecte, La Escocesa disposa de diversos canals de difusió propis:

1. Web propi, en vies de renovació, laescocesa.org
2. Perfils a Facebook, Instagram i Vimeo.
3. Newsletter mensual amb sistema Mailchimp amb més de 3.500 subscriptors (diverses llistes especialitzades: periodistes, premsa cultural, artistes i públic especialitzat) per a l'enviament de newsletters i notes de premsa.
4. Creació d'un fulletó mensual d'activitats distribuït a més de 30 punts a la ciutat i pòsters. Tots dos elements, produïts mitjançant una impremta pròpia de risografia. Aquest fulletó mensual té per una cara informació de les activitats mensuals i un text editorial i per l'altra la reproducció de l'obra d'algun artista resident. D'aquesta manera es recolza la difusió de l'obra del creador o creadora. Aquest nou element pretén ser l'eix vertebrador de la comunicació externa de La Escocesa. Realitzat amb risografia, pretèn així col·laborar en posicionar la imatge de 'Fàbrica Oberta de Creació analògica'.
5. Edició de pòsters, fulls de sala o programes de mà.

Pel que fa a la comunicació interna entre artistes, equip tècnic i Junta Directiva existeixen diverses eines de comunicació:

1. 'Mailing lists' per a la comunicació entre artistes i artistes i equip i junta directiva.
2. Pissarra informativa a l'espai polivalent.
3. Bústia a la porta de cada taller on els residents reben notificacions importants en paper periòdicament.

Campanya de comunicació i accions concretes

Per a cadascuna de les activitats de La Escocesa es defineix una campanya de comunicació específica tenint en compte les prioritats i l'impacte del projecte en qüestió. Les accions que se'n deriven de cada esdeveniment són:

1. Enviament de nota de premsa a mitjans especialitzats i a associacions sectorials de la cultura i també del món acadèmic.
2. Inclusió de l'element a fulletó mensual i al newsletter.
3. Difusió a xarxes socials
4. Documentació audiovisual de l'esdeveniment.
5. Difusió de la documentació audiovisual i dels textos generats a través del bloc específic del projecte.

Per al 2020, La Escocesa ha plantejat les següents accions concretes d'execució del pla de comunicació:

1. Premsa. Al llarg de la primera meitat del 2018 es va realitzar una presentació pública a la premsa de la 'nova Escocesa', amb l'objectiu de presentar a la premsa cultural i especialitzada les noves línies estratègiques del centre i la nova programació. Passat aquest termini, s'aprofiten les activitats que genera La Escocesa, per tal d'acabar de posicionar la fàbrica en els entorns culturals de la ciutat i, en general, al barri de Poblenou.
2. Web. Renovació de web, amb nou disseny, facilitat de navegació i desenvolupament d'agendes i arxius. Activació del blog-arxiu de La Escocesa Aquest bloc tindrà videos dels projectes programats, textos curatorials i/o versió digital de les publicacions de Edicions La Escocesa. L'objectiu final és el de crear un 'arxiu digital' que serveixi com a corpus de coneixement de tots els projectes generats o en col·laboració al centre.
3. Bases de dades (sistema mailchimp). Ampliació de la base dades de periodistes i mitjans del sector artístic i de mitjans generalistes de Barcelona i Catalunya. Ampliació de registre de subscriptors al newsletter mitjançant la implementació de formularis de registre en paper durant les activitats obertes del centre.
4. Instagram: 'artist takeover' Potenciar l'ús d'aquest mitjà social de manera participativa per part dels artistes residents. Per això, cada mes un dels creadors en residència al centre és l'encarregat de mantenir i actualitzar el perfil instagram de La Escocesa amb contingut lliure sobre la seva o projecte en desenvolupament. El requisit mínim és la no utilització de text i l'ús de diverses etiquetes.
5. Canal propi a 'Vimeo'. La Escocesa obrirà un canal propi de video on poder bolcar les peces audiovisuals que es vagin generant a partir de la programació. La idea és generar petits audiovisuals que il·lustrin i registrin de manera puntual dels programes desenvolupats.

6. Risografia per als elements de difusió. Potenciar l'ús de cartells artístics per a la difusió de les activitats, fets amb la màquina de risografia de La Escocesa. Amb aquesta tècnica es pretén generar marca i posicionament com a 'centre de creació analògic'.
7. Distribució. Millorar i ampliar el circuit de distribució de cartelleria i del full mensual d'activitats de La Escocesa en llocs estratègics culturals i acadèmics de Barcelona per a la millor difusió dels esdeveniments.

Intervencions artístiques mensuals

El projecte Intervencions artístiques mensuals posa a disposició de la creativitat dels artistes residents a La Escocesa alguns dels canals de comunicació dels que disposa per a la difusió de la seva obra. Més enllà dels requisits formals que imposen cadascun dels canals, no hi ha cap tipus de limitació: s'ofereix a l'artista un llenç en blanc en el que expressar les seves propostes.

Full de distribució mensual

Per una banda, s'ofereix als artistes residents que facin una intervenció al revers del full de programació que es distribueix mensualment a 40 punts de Barcelona. El full s'autopublica al centre, amb la màquina de risografia de la que disposa, i se n'imprimeixen entre 800 i 1000 exemplars.

La temàtica de la intervenció haurà de tenir relació amb l'Altiplà que s'anuncia al full mensual i, com a requisit, l'artista haurà d'adaptar-se a les quatre tintes planes de les que disposa actualment La Escocesa. Pel 2020, s'han programat les següents intervencions:

1. Gener/febrer: publicitat de «L'entre i el mitjà», d'Ivan Flores, del curs de risografia i avançament de la programació 2020.
2. Març: publicitat de l'Altiplà 1, juntament amb el taller d'enquadernació impartit per Nono Rueda i la convocatòria d'internacionalització.
3. Abril: publicitat de l'Altiplà 2 i d'activitats derivades. Anunci també de la participació a la Nit dels Museus a Can Framis i de la inauguració de «Paisatges desitjats» a l'Arts Santa Mònica.
4. Maig/juny: publicitat de l'Altiplà 3 i d'activitats derivades. Anunci, si s'ha partit finalment, de la segona convocatòria d'internacionalització.
5. Setembre: publicitat de l'Altiplà 4 i d'activitats derivades. Publicitat també de les diverses accions expositives a Can Felipa, i de Tallers Oberts Poblenou
6. Octubre: publicitat de l'Altiplà 5 i d'activitats derivades.
7. Desembre: publicitat dels primers mesos d'activitat del 2021.

Instagram

S'ofereix també el canal d'Instagram de La Escocesa com a llenç per l'expressió dels artistes residents. La intenció és desinstitucionalitzar el canal i, alhora, oferir contingut de qualitat i variat als seus seguidors.

Hi ha el requisit formal de no introduir text i utilitzar únicament la possibilitat d'introduir fotografies al canal. Si algun artista vol utilitzar text, haurà de materialitzar-lo en algun format físic i fer-ne una fotografia. L'objectiu d'aquesta tàctica és forçar a una millor edició dels continguts sense la necessitat d'un control o imposició externa.

Cada mes, La Escocesa anuncia amb un gif animat la propera intervenció que seguirà al mes que s'enceta.

ANNEX: PROJETE CO-

La Escocesa davant la Covid-19

L'estratègia de La Escocesa davant la crisi de la COVID-19 ha estat, des del mes d'abril, no entendre aquest esdeveniment com un accident davant el que reaccionar reprogramant o virtualitzant el contingut. Al contrari, la posició de La Escocesa és la de entendre la crisi de la COVID-19 com un esdeveniment amb moltes repercussions culturals, socials i econòmiques, davant la que cal prendre mesures de reconcepció del centre i la seva funció pública.

Per aquest motiu, La Escocesa ha pres la decisió de tancar la seva activitat oberta al públic durant tot el 2020, preveient els possibles rebrots, i concentrar la seva funció pública en proveir solucions a la ciutadania davant la crisi, utilitzant la creativitat de la seva activitat i enfortint la comunitat mitjançant grups de treball d'utilitat pública.

Projecte CO-

Recerca - Cos - Covid

Davant l'actual crisi de la covid-19 i les dificultats de la comunitat artística per a continuar la seva activitat laboral, el projecte CO- converteix La Escocesa en un centre de recerca artística per a construir eines i solucions per al desconfinament, dirigides tant al sector cultural com a la ciutadania en general.

El prefix co-, procedent del llatí cum i de l'indoeuropeu -kom, significa 'junt', 'unió' o 'companyia': connexió, contacte, compromís, comunitat, corporalitat, però també confinament, coacció, cobrador, covid. Aquestes dues lletres prenen importància cabdal ara que el contacte és una cosa perillosa, la connexió virtual, la companyia absent i el compromís constantment negociat. Urgeix pensar en comunitat el virus, cohabitar amb el virus i després del virus.

La comunitat d'artistes de La Escocesa comparteix un fort interès per les tecnologies no digitals i per les formes en què els cossos i els materials juguen un paper essencial en l'escena cultural i, en general, en la vida.

D'acord amb les seves pràctiques, el centre ha activat grups de recerca becats per a portar a la pràctica formes imaginatives i segures de recuperar el cos en l'escena cultural dels pròxims mesos. El projecte pretén oferir alternatives a la virtualització com a única resposta possible a la crisi del contacte entre cossos que haurà d'afrontar l'escena cultural. Les eines i mesures que es generin durant el procés seran compartides en obert per a la facilitació d'ús per altres agents de la ciutat.

Els objectius del projecte CO- són:

- Generar solucions útils davant les circumstàncies provocades per la covid-19 de treballadores culturals i ciutadania en relació amb l'activitat cultural.

- Facilitar una aproximació de la ciutadania a la cultura (continguts i mètodes) que vagi més enllà de la digitalització.
- Ajudar amb la problemàtica econòmica a la comunitat de La Escocesa i estendre la utilitat d'eines generades a altres artistes / treballadores de la ciutat.

Eixos i grups de recerca del projecte CO-:

- Eix de recerca 1: Co-nsultori

Destinat a identi car totes les ajudes i subvencions disponibles, tant dins com fora del sector cultural, que puguin protegir al col·lectiu de creadores i creadors més vulnerables davant la situació actual. Les i els integrants d'aquest grup es prestaran també com a reunió de suport a aquelles persones l'activitat de les quals s'hagi vist afectada per la crisi i requereixin assessorament.

- Eix de recerca 2: Co-ctelera

Aquest grup s'encarrega de proposar activitats que dinamitzin carrers i espais oberts quan es produeix el desconfinament progressiu. Pensat abans de res per al barri de Poblenou però amb la voluntat d'estendre's a tota la ciutat de Barcelona, el grup imaginarà formes en què l'art pugui contribuir a fer perdre la por a les veïnes i veïns per tornar a trepitjar el carrer amb seguretat, acostant-se físicament a les propostes culturals.

- Eix de recerca 3: Co-rpus

Retornar el cos a l'activitat cultural. Aquest grup, de naturalesa interdisciplinària, s'encarregarà de proposar diversos paquets de protocols i mesures que puguin servir a centres culturals i a artistes individuals com a eines per a retornar el públic a les seves activitats d'una forma segura. El grup comptarà amb l'assessorament de personal sanitari i tècnic amb la condició d'avaluar i certificar les diferents solucions proposades després d'haver analitzat les necessitats de cada disciplina artística.

- Grup de suport 1: les Co-municadores

S'encarrega de comunicar en mitjans i xarxes els resultats que vagin obtenint els diferents grups amb la finalitat que les eines generades tinguin la major difusió i utilitat possible.

- Grup de suport 2: les Co-nectores

Encarregat de mantenir una interlocució fluida amb altres centres, administracions i institucions, amb la finalitat de divulgar els resultats obtinguts i generar vies de cooperació.

- Grup de suport 3: les (a)Co-nseguidores

Encarregat de buscar fons per a aconseguir ampliar el pressupost del projecte, permetent continuar les labors en marxa, allargant del calendari de treball després de juliol.

Economia del projecte

Aquests grups de treball s'han articulats amb un programa extraordinari de 24 beques que La Escocesa ha ofert internament a la seva comunitat, dirigint-se especialment als seus membres actualment més vulnerables. D'aquesta forma, la pròpia composició dels grups ha funcionat com una primera mesura interna, contribuint a relançar l'activitat i a auxiliar les economies de la comunitat artística.

Resultats

- El Co-nsultori:

- Creació d'un punt de trobada i suport mutu d'informació sobre ajudes, convocatòries, subvencions, crèdits, etc. per a artistes afectades per la crisi actual.

- Publicació setmanal d'un repositori de recursos a través de la web del projecte i de La Escocesa.

- Organització de trobades setmanals entre artistes afectades a La Escocesa per a l'assessorament i suport.

- La Co-ctelera:

- Apropar l'art als veïns i veïnes del Poblenou mitjançant una sèrie d'activitats com: projeccions, activitats performàtiques, creacions col·lectives, sessions de ball, pregoners, rituals al voltant d'un forn ambulant o cartografies col·laboratives.

- Elaborar diàlegs constructius amb els veïns i veïnes al voltant de possibilitats de present i futur de barri que habiten, i deixar la por d'expressar-se, sobretot en mig d'una crisi.

- El Co-rpus:

- Facilitar estratègies (protocols, documents etc.) per al desenvolupament segur de propostes artístiques entorn de la reconexió i l'acompanyament dels cossos, d'utilitat per a centres culturals i a artistes individuals.

- Propostes imaginatives que amplii i complementin les cures de la mirada sanitària, per a contemplar altres condicionants en l'accés a la cultura: salut mental, grau de participació en la comunitat o coneixement d'aquesta, codis culturals compartits, afectes.

- Obrir un espai de col·laboració per a l'intercanvi d'experiències, l'expressió de dubtes i malestars i l'aportació de propostes i referents inspiradors dirigit a la comunitat artística.

- Les Co-municadores:
  - Creació de la imatge de projecte.
  - Desenvolupament i manteniment de web, newsletter i xarxes de projecte.
  - Campanya de comunicació en premsa i plataformes del sector.

- Les Co-nnectores:
  - Crear una xarxa d'aliances entre organismes culturals organitzats per a la implementació d'accions i eines des de les quals fer front a la crisi covid-19.
  - Realització i publicació d'un mapa gràfic que representi l'anterior xarxa d'aliances.
  - Facilitació i coordinació entre nodes interns i externs.

- Les (a)Co-nseguidores:
  - Crear estratègies de finançament en una òptica de projecte i realitzar un dossier.
  - Augmentar el pressupost del projecte.

La Escocesa
Fàbrica oberta de creació analògica
Pere IV, 345 · 08020 Barcelona
laescocesa.org